

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VIII kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 6. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 15 i 16 lutego 2012 r.

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VIII kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 6. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 15 i 16 lutego 2012 r.

Porządek obrad

6. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 15 i 16 lutego 2012 r.

1. **Ustawa** budżetowa na rok 2012.
2. **Drugie** czytanie projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.
3. **Drugie** czytanie projektu uchwały w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasieńskiego.
4. **Wyrażenie** zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.
5. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Główny Inspektorat Transportu Drogowego	– zastępca głównego inspektora Miroslaw Maksimiuk
Urząd Transportu Kolejowego	– p.o. prezes Krzysztof Dyl
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	– podsekretarz stanu Magdalena Wilamowska
Ministerstwo Finansów	– minister Jan Vincent-Rostowski – podsekretarz stanu Hanna Majszyk
Ministerstwo Gospodarki	– sekretarz stanu Mieczysław Kasprzak
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego	– podsekretarz stanu Marek Ratajczak
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	– podsekretarz stanu Tadeusz Nalewajk
Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej	– sekretarz stanu Tadeusz Jarmuziewicz
Ministerstwo Zdrowia	– podsekretarz stanu Cezary Rzemek

(Początek posiedzenia o godzinie 10 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Jan Wyrowiński, Stanisław Karczewski i Maria Pańczyk-Pozdziej)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Otwieram szóste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam pana senatora Przemysława Błaszczyka oraz panią senator Beatę Gosiewską. Listę mówców prowadzić będzie pani senator Beata Gosiewska.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydialnym.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołu trzeciego posiedzenia stwierdzam, że protokół tego posiedzenia został przyjęty.

Informuję, że protokół czwartego posiedzenia Senatu, zgodnie z Regulaminem Senatu, jest przygotowany do udostępnienia senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Szanowni Państwo Senatorowie, projekt porządku obrad został wyłożony na ławy senatorskie.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie widzę chętnych.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad szóstego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

Informuję, że głosowania zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Informuję również, że dzisiaj o godzinie 12.00 zostanie zarządzona półgodzinna przerwa w obradach, w trakcie której zostanie otwarta wystawa „Warka. Małe miasto z wielką historią” – zapraszam państwa.

Wysoka Izbo, przypominam też, że senatorowie, którzy zamierzają wziąć udział w dyskusji nad danym punktem porządku obrad, zapisują się do głosu u senatora sekretarza prowadzącego listę mówców. Przemówienie senatora w dyskusji nie może trwać dłużej niż dziesięć minut.

Przypominam również, że podpisane wnioski o charakterze legislacyjnym senatorowie składają do marszałka Senatu do momentu zamknięcia dyskusji.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012.

Marszałek Senatu skierował ustawę budżetową do komisji senackich. Komisje senackie po rozpatrzeniu właściwych części budżetowych przekazały swoje opinie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, która na ich podstawie przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 53, a sprawozdanie komisji w druku nr 53A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, pana senatora Kazimierza Kleinę, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiam sprawozdanie z posiedzenia naszej komisji w sprawie ustawy budżetowej na rok 2012. Nasze sprawozdanie zawarte jest w druku nr 53A i zawiera uchwalone podczas posiedzenia naszej komisji poprawki oraz wnioski mniejszości.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych rekomenduje przyjęcie poprawek, które zostały zaakceptowane przez Komisję Budżetu i Finansów Publicznych.

W dalszej części mojego sprawozdania, zgodnie z Regulaminem Senatu, omówię i uzasadnię przyjęte poprawki oraz uzasadnię poprawki, których komisja nie uwzględniła.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Roczny plan dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów organów władzy państwowej, organów kontroli i ochrony prawa, sądów i trybunałów oraz administracji rządowej jest wyrazem polityki społeczno-gospodarczej i finansowej państwa. Sytuacja każdego kraju, każdej gospodarki zależy w dużym stopniu od wiarygodności, od postrzegania jej przez rynki finansowe, inwestorów zagranicznych, a przede wszystkim przez obywateli. Dlatego pierwszym

(senator sprawozdawca K. Kleina)

obowiązkiem państwa jest zabezpieczenie płynności budżetu, wypłacalności i wiarygodności. Budżet na rok 2012 spełnia te podstawowe wymogi, czyli jest odpowiedzialny finansowo, zapewnia bezpieczne funkcjonowanie państwa, jest oparty na realnych przesłankach i realnych założeniach.

Budżet spełnia ważne funkcje: wzmacnia instytucje państwowe, aby mogły zapewnić bezpieczeństwo finansowe państwa i jego obywateli, oraz, co jest równie ważne, wspiera wzrost gospodarczy. Polska gospodarka, tak jak i gospodarka światowa, ciągle jeszcze odczuwa konsekwencje kryzysu lat 2008–2009. Dzisiaj mamy do czynienia z nowym kryzysem, wynikającym z zadłużenia wielu państw w strefie euro. W tych okolicznościach budżet Polski, budżet państwa na rok 2012 jest budżetem wyjątkowym.

Szanowni Państwo, ustawa budżetowa na rok 2012 jest opracowana według zasad wynikających z ustawy o finansach publicznych i oparta na określonych założeniach makroekonomicznych. Projekt ustawy budżetowej na rok 2012 został sporządzony na podstawie aktualnej prognozy makroekonomicznej, uwzględniającej sytuację zewnętrzną, zwłaszcza krajów Unii Europejskiej, oraz specyficzne uwarunkowania gospodarki polskiej. Przewiduje się, że w bieżącym roku budżetowym ze względu na stagnację gospodarczą w krajach Unii Europejskiej realne tempo wzrostu gospodarczego w Polsce będzie wynosiło 2,5%. Jest to ciągle wzrost, chociaż oczywiście oczekivalibyśmy, aby ten wzrost był wyższy. W roku 2011 wynosił około 4%, a więc ten wzrost, który zakładamy na rok bieżący, jest określony bardzo ostrożnie.

Analizując wpływ założeń makroekonomicznych na dochody budżetu państwa, należy w pierwszym kroku podzielić dochody na te, które w znacznym stopniu są uzależnione od tempa rozwoju gospodarczego mierzonego głównymi wskaźnikami makroekonomicznymi, oraz na te, których poziom nie jest silnie determinowany przez bieżącą sytuację makroekonomiczną. Pierwszą grupę stanowią podatki i cła, których udział w dochodach ogółem budżetu państwa jest przeważający i stanowi około 89%. Z kolei w drugiej grupie należy umieścić dochody niepodatkowe, między innymi opłaty, grzywny, odsetki, dywidendy, wpłaty z zysku przedsiębiorstw. W pewnym stopniu te wszystkie dochody są uzależnione od koniunktury gospodarczej, jednakże od tej obserwowanej w poprzednim roku, szczególnie jeżeli chodzi o wpłaty zysków czy dywidendy. Z tego podziału wynika, że przy omawianiu wpływu prognozowanej sytuacji gospodarczej na dochody budżetu państwa trzeba się skupić na wpływach podatkowych, a mówiąc precyzyjniej, na powiązaniu bazy podatkowej z procesami makroekonomicznymi.

Zgodnie z prognozami Komisji Europejskiej, które stanowią podstawę założeń dotyczących otoczenia zewnętrznego polskiej gospodarki na przełomie lat 2011 i 2012, gospodarka Unii wejdzie w okres stagnacji przy spadku PKB w wielu krajach unijnych. Na taki scenariusz wskazuje między innymi pogorszenie wskaźników zaufania konsumentów, przedsiębiorców, głównie w zakresie ocen dotyczących przyszłości. W kolejnych kwartałach oczekiwana jest stopniowa poprawa nastrojów, poprawa dynamiki gospodarczej, poprawa aktywności, która jednak uwarunkowana jest ustąpieniem niepewności i niepokoju co do sytuacji na rynkach finansowych, a to z kolei zależy od podjęcia skutecznych działań przez władze gospodarcze.

Należy zauważyć, że pomimo osłabienia dynamiki wzrostu gospodarczego przewiduje się utrzymanie relatywnie wysokiego tempa wzrostu spożycia prywatnego, które jest jednym z głównych motorów wzrostu gospodarczego. Z kolei wzrost funduszu wynagrodzeń, emerytur i rent w gospodarce narodowej, prognozowany w roku 2012 na około 4,9%, będzie bezpośrednio stymulował wzrost gospodarczy i będzie stymulował wzrost dochodu budżetu państwa, tego pochodzącego z podatków od osób fizycznych, a więc PIT. W związku z oczekiwanym spowolnieniem tempa wzrostu gospodarczego nie oczekuje się znaczącego wzrostu zysków przedsiębiorstw, które stanowią podstawę podatku CIT oraz podatku PIT w części związanej z opodatkowaniem dochodów uzyskiwanych z prowadzenia działalności gospodarczej.

Prognozuje się, że w roku 2012 dochody podatkowe wzrosną w stosunku do przewidywanego wykonania dochodów w 2011 r. o około 18 miliardów zł, to jest o 7,3%. Wyższy od wzrostu PKB wzrost dochodu będzie spowodowany między innymi działaniami, które zostały podjęte już w roku ubiegłym, ale także tymi, które zostaną podjęte w roku bieżącym. A więc w roku 2012 między innymi ma być wprowadzony podatek od wydobycia niektórych kopaliny – ustawa taka ma wejść w życie w pierwszym półroczu bieżącego roku. Zmianie uległy także stawki podatku akcyzowego. Wygaśnie również negatywny efekt na wpływy budżetowe w zakresie odliczania podatku VAT od zakupu samochodów z tak zwaną kratką i paliw używanych do ich napędu. Obowiązywać będzie już ten podatek VAT wprowadzony w ubiegłym roku, przez pełne dwanaście miesięcy. Tak więc efekty wzrostu dochodów podatkowych będą istotnie większe.

Dodatkowo w 2012 r. wpływ będą miały także następujące czynniki: korzystne dla podatników zmiany w zakresie płatności zaliczek na podatki dochodowe od działalności gospodarczej, zniesienie konieczności opłacenia przez podmioty gospodarcze tak zwanej

(senator sprawozdawca K. Kleina)

podwójnej zaliczki w grudniu oraz podwyższenie składki rentowej w części stanowiącej obciążenie pracodawcy, co oznacza zwiększenie kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników – to z kolei spowoduje obniżenie dochodów z opodatkowania.

Innymi słowy, spowolnienie tempa wzrostu PKB negatywnie oddziałuje na efektywność fiskalną gospodarki, co skutkuje zmniejszeniem tempa wzrostu dochodów podatkowych, ale z drugiej strony powoduje także wzrost niektórych opłat i podatków.

W 2012 r. nie przewiduje się wpływów do budżetu państwa z tytułu wpłat z zysku Narodowego Banku Polskiego. Oparto się bowiem na założeniach planu finansowego Narodowego Banku Polskiego na 2011 r., zgodnie z którymi bank centralny w 2011 r. miał nie osiągnąć zysku, a jego wynik finansowy miał być ujemny, skutkiem czego nie będzie wpłat do budżetu państwa. Oczywiście jaki będzie ostateczny wynik finansowy Narodowego Banku Polskiego, trudno dzisiaj tak zdecydowanie powiedzieć. Ponieważ jednak ten wynik jest uzależniony od wielu, wielu elementów i czynników ekonomicznych pozostających poza kontrolą banku centralnego, może się okazać, że w roku bieżącym ta wpłata z zysku Narodowego Banku Polskiego może się pojawić.

Planując wydatki na rok 2012, zastosowano tak zwaną regułę wydatkową, to znaczy dopuszczającą realny wzrost wydatków o 1% ponad inflację. Zastosowanie tej reguły było niezbędne w celu zahamowania szybkiego wzrostu długu publicznego w Polsce, który to dług ciągle jest przecież bardzo poważnym problemem naszej gospodarki. Dług publiczny w całości w roku 2012 ma wynieść około 830 miliardów zł, i to jest wielkość 52,4%, liczona zgodnie z polską metodologią. Jeśli policzyć według metodologii unijnej, to ten dług jest odrobinę większy, ale nie przekracza 56% PKB.

Wyznaczony w ustawie budżetowej na rok 2012 górny limit wydatków wynosi 328 miliardów 800 milionów zł. Udział wydatków budżetu państwa wyniesie 20% i pozostanie na poziomie z roku ubiegłego. Wzrost wydatków o 15 miliardów zł oznacza nominalne ich powiększenie o około 5%, a więc tuż poniżej tempa wzrostu nominalnego PKB.

W projekcie budżetu na rok 2012 zwiększone zostały subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego o 3,8%, w tym w części oświatowej o 4,8%, co ma pokryć skutki przechodzące z wdrożonej 1 września podwyżki płac dla nauczycieli oraz innych zmian reorganizacyjnych w oświacie.

Integralną część budżetu państwa, który jest przygotowany w sposób tradycyjny, stanowi budżet zadaniowy. Komisja Budżetu i Finansów Publicznych śledzi działania rządu związane z wdrażaniem bu-

dżetu zadaniowego. Także podczas prac nad budżetem na rok bieżący dyskutowaliśmy, w jaki sposób ten budżet w układzie zadaniowym jest wdrażany. Już dzisiaj większość zadań państwa jest ujmowana także w układzie zadaniowym i pokazanie budżetu w układzie zadaniowym wyraźnie spełnia dzisiaj funkcję pogładową. W dłuższej perspektywie ten budżet w układzie zadaniowym ma wykluczać przygotowanie budżetu w układzie tradycyjnym. Ale dla wielu z nas, którzy pracują nad budżetem państwa od wielu lat, to przygotowanie budżetu w układzie tradycyjnym jest często dużo bardziej czytelne, bardziej zrozumiałe – widać wyraźnie wpływy, dochody i wydatki poszczególnych dysponentów ustawy budżetowej. Tak że na pewno jeszcze przez wiele lat będziemy dysponowali budżetem, którego system prezentacji będzie się składał z dwóch części: układu tradycyjnego i zadaniowego.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wrócę jeszcze na krótko do tych zmian, które zostały wprowadzone w budżecie państwa na rok 2012 podczas prac w Sejmie. W ustawie budżetowej na rok 2012 przekazanej do Senatu dochody budżetu państwa ustalone zostały na poziomie 293 miliardów 766 milionów 128 tysięcy zł, a wydatki budżetu państwa określono na kwotę nie większą niż 328 miliardów 765 milionów 688 tysięcy zł. Deficyt budżetu państwa, który został ostatecznie uchwalony przez Sejm i podczas trzeciego czytania pomniejszony jeszcze o 440 tysięcy zł, wynosi zgodnie z ustawą 34 miliardy 999 milionów 560 tysięcy zł. Podczas prac w Sejmie dokonano zmiany polegającej na przeniesieniu części wydatków z poszczególnych części budżetowych do innych.

I tak zmiany dokonano w części 24 „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego”, w której zmniejszono wydatki bieżące na szkoły artystyczne i środki przeznaczone na podwyższenie wynagrodzeń pracowników administracyjnych szkół i placówek oświatowych artystycznych podległych ministrowi kultury i dziedzictwa narodowego.

W części 29 „Obrona narodowa”, przesunięcia dokonano w wydatkach majątkowych z rozdziału „Centralne wsparcie” na dokończenie realizacji przez Wojskowy Instytut Medycyny Lotniczej zadania o nazwie „wirówka przeciążeniowa” – chodzi o kwotę ponad 6 milionów zł.

W części 46 „Zdrowie” przesunięto środki w ramach programów polityki zdrowotnej z wydatków majątkowych na wydatki bieżące.

Dokonano także zmian w budżecie województwa małopolskiego, dostosowując go do rzeczywistych planowanych działań podejmowanych przez to województwo.

Dokonano także zmian w części 85 „Rezerwy celowe”, dotyczących na przykład utworzenia nowej pozycji pod nazwą „Współpraca z Polonią i Polakami

(senator sprawozdawca K. Kleina)

za Granicą” z kwotą 53 milionów zł, kosztem budżetu Kancelarii Senatu. Wprowadzono także nową pozycję pod nazwą „Digitalizacja zbiorów Ossolineum we Lwowie” z kwotą 1 miliona zł.

Ogólnie te zmiany, których dokonała sejmowa Komisja Finansów Publicznych, a później Sejm, w stosunku do projektu ustawy budżetowej, nie były wielkie.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Omówię teraz pracę senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych nad ustawą budżetową na rok 2012. Nasza komisja otrzymała uchwalony przez Sejm budżet na rok 2012 i w dniu 9 lutego rozpoczęła pracę nad częściami, które zostały przeznaczone do analiz przez Komisję Budżetu i Finansów Publicznych, oraz zapoznała się z pracami poszczególnych komisji branżowych zajmujących się częściami im przewidzianymi. W wyniku tych uzgodnień Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przygotowała ostateczne sprawozdanie, w którym zaproponowała zmiany w ustawie budżetowej na rok 2012.

Osiem komisji, które analizowały ustawę budżetową na rok 2012, nie wniosło do niej żadnych poprawek, uznając, że ustawa w takim kształcie, w jakim została uchwalona przez Sejm, jest bardzo dobra czy dobra. Sześć komisji senackich przedłożyło Komisji Budżetu i Finansów Publicznych opinie zawierające poprawki. Senatorowie zgłosili indywidualnie trzydzieści dwie poprawki.

Zgodnie z Regulaminem Senatu chciałbym omówić te poprawki, które komisja odrzuciła, ponieważ uznała, że nie powinny być uwzględnione przez Wysoką Izbę.

Pierwsza poprawka to poprawka przygotowana przez Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, dotycząca skreślenia wydatków w rozdziale „Wojewódzkie urzędy pracy” w dziesięciu województwach. W tej poprawce Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej proponowała zlikwidowanie wydatków przeznaczonych na komisje do spraw służby zastępczej. Argumentowała to tym, że służba wojskowa jest profesjonalna, zawodowa, więc w zasadzie komisje do spraw służby zastępczej nie powinny być finansowane. Kwota nie jest wielka, ale jednak niektórzy wojewodowie takie środki przewidzieli. Po analizie Komisja Budżetu i Finansów Publicznych uznała, że tę poprawkę odrzuca. Tworzenie komisji do spraw służby zastępczej jest sprawą dobrowolną, poszczególni wojewodowie mogą te komisje tworzyć, na wypadek stanu zagrożenia. Takiego stanu nie da się wykluczyć, nie da się całkowicie pominąć możliwości jego wystąpienia, dlatego ustawy przewidują możliwość powstania takich komisji. Oczywiście,

te komisje powoływane i finansowane byłyby tylko wówczas, gdyby nastąpił stan wyższego zagrożenia, w innym wypadku środki na ten cel nie byłyby przeznaczane na utrzymanie komisji do spraw służby zastępczej. Z punktu widzenia budżetu państwa ta zmiana ma znaczenie nieistotne i w związku z tym komisja uznała, że tę poprawkę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej należy odrzucić.

Druga poprawka Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej **proponuje przeniesienie** środków przeznaczonych na zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej z rezerwy celowej do właściwej części budżetu państwa. Komisja Budżetu i Finansów Publicznych uznała, że nie akceptuje także tej poprawki. Argumentacja jest następująca. Rezerwa powstała przede wszystkim dlatego, że subwencja została skalkulowana z uwzględnieniem przewidywanego wprowadzenia obowiązku szkolnego dla sześciolatków od września 2012 r., czyli de facto można powiedzieć, że subwencja byłaby zawyżona. Ale dokonując ostatecznego przedłożenia projektu budżetu na rok 2012 w grudniu 2011 r., nie pomniejszono tej subwencji w związku z tym, że obowiązek będzie przesuwany, ponieważ te wydatki mogą się w niektórych szkołach pojawić. Dlatego wydaje się, że będzie lepiej, jeżeli środki przewidziane na wprowadzenie obowiązku nauki sześciolatków będą uwzględnione w specjalnej rezerwie i będą mogły być wykorzystane tylko w tych szkołach, w których ten program jest realizowany. Subwencja ogólnooświatowa byłaby subwencją naliczaną od 1 stycznia i obejmowałaby proporcjonalnie wszystkie szkoły.

Kolejna poprawka, którą komisja także zaopiniowała negatywnie, to poprawka Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, komisji regulaminowej oraz pani senator Gosiewskiej i pana senatora Ciocha. Poprawka ta zakłada przywrócenie do budżetu Kancelarii Senatu środków przeznaczonych na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą w wysokości zawartej w projekcie ustawy budżetowej, a zaproponowanej przez Kancelarię Senatu. Ta poprawka, która, jak mówię, została negatywnie zaopiniowana przez Komisję Budżetu i Finansów Publicznych, stała się później poprawką mniejszości komisji i najprawdopodobniej będzie rekomendowana przez sprawozdawcę mniejszości. Ale my jako Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przyjęliśmy poprawkę, która w części przywraca to rozwiązanie, a więc przywraca do budżetu Kancelarii Senatu środki finansowe przeznaczone na finansowanie Polonii i opiekę nad Polakami mieszkającymi za granicą w łącznej kwocie 33 milionów zł. Kwota 13 milionów zł to byłyby wydatki związane z finansowaniem inwestycji podjętych w poszczególnych krajach – mówimy tu o Litwie, Rumunii i Ukrainie

(senator sprawozdawca K. Kleina)

– głównie inwestycji oświatowych, których celem ma być wsparcie Polonii, a kwota 20 milionów zł była-by przeznaczona na wsparcie organizacji pozarządowych realizujących zadania polonijne. Uznaliśmy jako Komisja Budżetu i Finansów Publicznych, że ta propozycja jest bardziej kompromisowa, a jednocześnie zakłada utrzymanie finansowania spraw polonijnych przez Senat i daje czas – bieżący rok – na dopracowanie ostatecznego kształtu finansowania spraw polonijnych w latach następnych. Kwestia finansowania spraw polonijnych była najbardziej kontrowersyjna, najbardziej nad nią dyskutowano. Ostatecznie przyjęliśmy to rozwiązanie, które było propozycją Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Komisja odrzuciła również poprawkę komisji rolnictwa i przyjęła poprawkę alternatywną. Poprawka dotyczyła finansowania działań związanych ze sto pięćdziesiątą rocznicą powstania kółek i organizacji rolniczych. To jest kwota z punktu widzenia budżetu państwa nieduża, 0,5 miliona zł, ale zaproponowane przez komisję rolnictwa źródło pokrycia wydawało nam się nieuzasadnione, ponieważ to dofinansowanie miało pochodzić z funduszu przeznaczanego na tak zwaną szklankę mleka, czyli wsparcie dla ubogich rodzin i dla dzieci w szkołach. Oczywiście w praktyce często bywa tak, że kwota funduszu przeznaczanego na ten cel nie jest w budżecie państwa wykorzystana w całości, ale wydawało się nam, że choć cel wydatkowania kwoty 0,5 miliona zł na inicjatywy proponowane przez komisję rolnictwa jest słuszny, to powinno to zostać sfinansowane z innych źródeł. Zaproponowaliśmy, żeby było to sfinansowane z wydatków administracyjnych Agencji Rynku Rolnego.

Komisja odrzuciła także poprawkę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi proponującą przesunięcia w planie finansowym Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. W tej poprawce proponowano zwiększenie limitu przeznaczanego na niskoprocentowane kredyty dla rolników, ale uznaliśmy, że jeszcze w grudniu 2011 r. można było tak przygotować plan finansowy Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, żeby nie było wątpliwości, że ta kwota jest zbyt mała. Jeszcze w grudniu ubiegłego roku agencja uważała, że środki zagwarantowane na ten cel są wystarczające, a przecież w ciągu miesiąca nie zdarzyło się nic tak nadzwyczajnego, aby dokonywać takiej zmiany. Po rozmowie z ministrem rolnictwa uznaliśmy, że ewentualne zmiany w planie finansowym mogą być dokonywane w ciągu roku, jeżeli sytuacja ulegnie zmianie na tyle, że dopłaty do kredytów preferencyjnych będą zbyt małe. Wówczas w ciągu roku będzie można dokonać zmian w planie finansowym agencji za pośrednictwem uchwał rządu i sejmowej Komisji Finansów Publicznych.

Odrzuciliśmy także poprawkę Komisji Rodziny i Polityki Społecznej proponującą przesunięcia w planie finansowym Funduszu Pracy zmierzające do tego, aby przeznaczyć więcej środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu, w tym szkolenia, studia podyplomowe itd. Nasze negatywne stanowisko jest argumentowane tym, że poprawka ta powodowałaby pogorszenie wyniku finansowego sektora finansów publicznych.

Odrzuciliśmy także poprawkę Komisji Gospodarki Narodowej, która dotyczy budżetu Urzędu Regulacji Energetyki. Poprawka ta zwiększała budżet tego urzędu o 2 miliony 920 tysięcy zł. Uznaliśmy, że nie można wiązać wzrostu wydatków poszczególnych urzędów, instytucji wprost z wynikami finansowymi, jakie te urzędy osiągają. One niejako niezależnie od tego, jakimi dysponują środkami, powinny działać w tym kierunku, aby osiągnąć jak największe dochody. W praktyce by to oznaczało, że pieniądze te byłyby przeznaczone w głównej mierze na wzrost płac i zatrudnienia. W związku z tym poprawka musiała zostać zaopiniowana negatywnie przez Komisję Budżetu i Finansów Publicznych.

Proszę państwa, omówię teraz poprawki indywidualne, które komisja odrzuciła. Uzasadnienie poprawek, które przygotowali poszczególni członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, a które odrzuciliśmy, jestem zobowiązany przedstawić w związku z zapisami regulaminowymi. Poprawki, które będę omawiał, oczywiście są także zawarte w sprawozdaniu. Ich rekomendacje będzie przedstawiał sprawozdawca mniejszości, a ja omówię powody odrzucenia tych poprawek.

Najczęściej powodem odrzucenia poprawek przygotowanych przez senatorów był argument taki oto, że wzrost wydatków na poszczególne cele był pokrywany z rezerwy w poz. 8 przeznaczonej na współfinansowanie projektów europejskich. Uznaliśmy, że pomniejszenie, obniżenie kwoty przeznaczonej na finansowanie tych projektów spowoduje natychmiast ograniczenie inwestycji, ograniczenie inwestycji rozwojowych, które proponuje rząd, proponują samorządy, bo przecież także od poziomu współfinansowania zależy ilość środków, które zostaną przeznaczone z funduszy europejskich na poszczególne cele.

Poprawka trzynasta, poprawka pani senator Gosiewskiej i senatora Ciocha, która powoduje zwiększenie dotacji przeznaczonych na wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego, jest właśnie tego przykładem, jeśli chodzi o źródło finansowania. Równocześnie chcę powiedzieć, że środki na doradztwo rolnicze zostały zaplanowane na rok 2012 w porównywalnych kwotach, a nawet odrobinę większych niż w roku poprzednim, a środki na realizację potrzeb związanych z tym celem zostały już przeznaczone w budżetach tych instytucji. Zatem dodatkowe zwięks-

(senator sprawozdawca K. Kleina)

szanie środków przeznaczonych na utrzymanie ośrodków doradztwa rolniczego uznaliśmy za niecelowe.

Kolejna poprawka, także pani senator Gosiewskiej i senatora Ciocha, w zestawieniu to jest poprawka czternasta, też dokonuje przesunięcia w ramach rezerw celowych z rezerwy w poz. 8, czyli tak zwanej europejskiej, do rezerwy zawierającej środki na dofinansowanie zadań wynikających z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Wnioskodawcy proponują zwiększenie o 37 milionów zł rezerwy, która istnieje w budżecie państwa, a jest to rezerwa w wysokości 62 milionów zł. Nasze stanowisko jest negatywne ze względu na wskazane źródło finansowania, ale także z tego powodu, że w budżecie zaproponowana została kwota, która według ministra finansów jest kwotą wystarczającą na pokrycie kosztów realizowania ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Kolejna poprawka, także senatora Ciocha i pani senator Gosiewskiej, prowadzi do zwiększenia wydatków na zadania w zakresie kultury fizycznej i jest to zwiększenie również kosztem rezerwy celowej. W poprawce tej proponuje się zwiększenie środków na promowanie kultury fizycznej wśród młodzieży. Jeden argument jest ten sam: źródłem finansowania jest rezerwa. Drugi argument jest taki, że w rezerwie finansowej na ten cel kwota została zwiększona, wprawdzie nie wprost na to zadanie, ale na promowanie i rozpowszechnianie piłki siatkowej, jest to dodatkowo 30 milionów zł.

Kolejna poprawka prowadzi do stworzenia „Krajowego wieloletniego programu leczenia niepłodności” z kwotą 15 milionów zł także kosztem rezerwy w poz. 8. Musiała się ona spotkać z naszą negatywną opinią, także z tego powodu, że nie ma podstaw prawnych do tworzenia takiej rezerwy. Jednak głównym powodem jest oczywiście ciągłe konsumowanie środków z rezerwy nr 8.

Kolejna poprawka, poprawka pani senator Gosiewskiej i senatora Ciocha, proponuje zwiększenie wydatków w części „Kultura” w rozdziale „Muzea” na wykonanie projektu architektonicznego Muzeum Historii Polski, pierwszy etap, także kosztem rezerwy w poz. 8. Nasze negatywne stanowisko wynika także z tego, że w budżecie ministra kultury nastąpił wzrost środków przeznaczonych na kulturę, głównie na inwestycje, jest to wzrost o 40% w stosunku do kwoty z roku ubiegłego, a więc gdyby minister kultury uznał te zadania za celowe, to powinien je finansować ze środków, które w sposób znaczny zostały zwiększone i przeznaczone dla tego sektora.

Kolejna poprawka pani senator Gosiewskiej i senatora Ciocha to jest poprawka zwiększająca wydatki Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób

Represjonowanych z przeznaczeniem na pomoc socjalną dla kombatantów także kosztem rezerwy w poz. 8, a więc kosztem rezerwy przeznaczonej na współfinansowanie projektów europejskich. Nasza negatywna decyzja wynika z krytyki źródła pokrycia tego wydatku, ale także z informacji, że w roku 2011 minister odpowiedzialny za sprawy kombatanckie, rzecznik spraw kombatantów i minister pracy nie zgłaszali problemu braku środków przewidzianych na ten cel.

Kolejna poprawka, przygotowana przez tych samych senatorów, prowadzi do zwiększenia środków w wydatkach w części „Nauka” w rozdziale „Działalność statutowa i inwestycyjna jednostek naukowych” z przeznaczeniem na budowę linii pomiarowej do badań strukturalnych układów biologicznych i nowych materiałów z wykorzystaniem promieniowania synchrotronowego kosztem rezerwy w poz. 54. Tu też jest negatywne stanowisko. Rezerwa w poz. 54 na zadania pro jakościowe w szkolnictwie wyższym została utworzona w wysokości, która wynika ze skalkulowania jej według zasad przewidzianych w ustawie. Pomniejszanie tej rezerwy prowadziłoby także do tego, że ustawa nie byłaby przestrzegana, jeśli chodzi o tworzenie i później finansowanie celów przewidzianych w tej ustawie. Jednocześnie członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych uznali, że ten projekt mógłby być finansowany w ramach środków przeznaczonych na część „Nauka” w budżecie w takim kształcie, w jakim jest w tej chwili.

Kolejna poprawka senatorów Gosiewskiej i Ciocha prowadzi do przesunięcia środków między tymi samymi częściami i przeznaczenia ich na wytworzenie szczepionki trzeciej generacji przeciwko czerniakowi złośliwemu. Poprawka ta dotyczy części „Nauka”. Uzasadnienie jest podobne: pomniejszanie tej rezerwy naruszałoby przewidziane ustawą zasady jej tworzenia i wydatkowania.

Kolejna poprawka, poprawka szesnasta, prowadzi do zwiększenia kosztem rezerwy w poz. 8 wydatków w poszczególnych województwach na placówki wsparcia dziennego dla dzieci i młodzieży z rodzin ubogich. Wskazane jest takie źródło, jak mówiłem, którego nie chcielibyśmy naruszać, aby można było współfinansować projekty europejskie. Na ten cel może być kierowana przez ministra pracy i polityki społecznej pomoc z własnego budżetu i programów resortowych, które są przygotowane w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej.

Kolejna poprawka tychże samych senatorów prowadzi do zwiększenia wydatków w części „Szkolnictwo wyższe”. Mają być one przeznaczone na podwyżki płac dla pracowników uczelni wyższych kosztem rezerwy w poz. 62. Rezerwa w poz. 62 to rezerwa przeznaczona na promocję biopaliw. Ta rezerwa jest tworzona w sposób

(senator sprawozdawca K. Kleina)

przewidziany ustawą i pochodzi ona... 1,5% dochodu z podatku akcyzowego z poprzedniego roku jest przeznaczone na tworzenie tej rezerwy. Przeznaczenie tych środków na podwyżki dla nauczycieli akademickich byłoby niezgodne z rozporządzeniem ministra nauki i szkolnictwa wyższego, które zakłada harmonogram regulacji płac do roku 2015. Podwyżka w tym okresie ma wynosić 30%, jest rozłożona na poszczególne lata i ma być finansowana z budżetu ministerstwa.

Kolejna poprawka wspomnianych senatorów przesuwa środki z planu finansowego Funduszu Pracy, przeznaczając je na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu. Tutaj także stanowisko negatywne. Argumentacja podobna jak w przypadku poprzedniej poprawki dotyczącej Funduszu Pracy. Jeżeli dokonalibyśmy tych zmian dotyczących Funduszu Pracy proponowanych przez wnioskodawców, nastąpiłoby pogorszenie deficytu sektora finansów publicznych. Ewentualne zmiany w planie finansowym Funduszu Pracy dostosowujące go do aktualnej sytuacji mogą być realizowane w ciągu roku w zależności od zmieniającej się sytuacji na rynku.

Następna poprawka, tym razem poprawka senatora Ciocha i senatora Marka Martynowskiego. To jest poprawka, która zmienia zasady dysponowania rezerwą celową na przeciwdziałanie i usuwanie skutków klęsk żywiołowych. Ustawa zakłada, że w przypadku niewykorzystania do dnia 30 września środków w wysokości 76 milionów 160 tysięcy zł planowanych w tej rezerwie upoważnia się ministra finansów do utworzenia nowej rezerwy w tej wysokości z przeznaczeniem na podwyżki od 1 października uposażeń funkcjonariuszy. Jeżeli byśmy przyjęli poprawkę, którą proponują senatorowie, to takie upoważnienie byłoby niepotrzebne. Senatorowie zakładają, że nie powinno się uzależniać podwyżek płacy służb mundurowych od sytuacji związanej z klęskami żywiołowymi i że powinniśmy te środki zaplanować, powiedziałbym, twardo w ustawie budżetowej. Komisja budżetowa negatywnie zaopiniowała tę poprawkę, uważając, że rozwiązanie przyjęte przez Sejm jest prawidłowe i daje szansę na takie podwyżki w drugiej połowie roku.

Poprawka kolejna zwiększa o 500 milionów zł subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego w rozdziale „Część oświatowa subwencji ogólnej” kosztem rezerwy celowej w poz. 8. Stanowisko negatywne, po pierwsze, ze względu na źródło finansowania, po drugie, ze względu na to, że subwencja została policzona prawidłowo, a nawet została zwiększona w stosunku do roku poprzedniego także o taką kwotę przeznaczoną na finansowanie nauki sześcioletków.

Poprawka kolejna. Poprawka senatorów Gosiewskiej i Ciocha dotycząca budżetu Kancelarii Prezydenta. Poprawka proponuje zwiększenie dotacji na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i jednocześnie ograniczenie środków kancelarii. Także negatywnie opiniujemy tę poprawkę. Gdyby Wysoka Izba przyjęła tę poprawkę, to wydatki rzeczowe w Kancelarii Prezydenta zostałyby pomniejszone o 40% w stosunku do roku 2011. Wydaje się, że takie cięcie jest zbyt duże, żeby Kancelaria Prezydenta mogła normalnie funkcjonować.

Kolejna poprawka tychże senatorów. Kosztem rezerwy w poz. 8 zwiększa się o 153 miliony 500 tysięcy zł środki na podwyżki dla służb mundurowych. Takie źródło pokrycia, ósma... Oceniamy to negatywnie.

Kolejna poprawka senator Gosiewskiej i senatora Ciocha tworzy kolejną rezerwę, „Wieloletni krajowy program wprowadzania gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach”, z kwotą 150 milionów zł kosztem rezerwy w poz. 8. Negatywna opinia z tego samego powodu, co poprzednio, ale także dlatego, że jeżeli uznano by to zadanie za celowe, to w pierwszej kolejności powinno być finansowane z Narodowego Funduszu Zdrowia, a w części także ze środków własnych samorządów.

Kolejna poprawka wspomnianych senatorów. Kosztem rezerwy w poz. 8 zwiększa się wydatki w rezerwie w poz. 27 „Środki na realizację programu wieloletniego «Pomoc państwa w zakresie żywienia»”. Źródło finansowania – rezerwa w poz. 8, a więc obniżenie środków na współfinansowanie projektów europejskich. Chcę poinformować państwa senatorów, że w ustawie budżetowej są przewidziane na ten cel środki w wysokości 550 milionów zł: 350 milionów zł w budżetach wojewodów i 200 milionów zł w specjalnej rezerwie.

Kolejna poprawka, którą proponują senatorowie Cioch i Gosiewska, dotyczy zwiększenia funduszu przeznaczonego na dopłaty do paliwa rolniczego. Ta poprawka zwiększa dochody z tytułu podatku akcyzowego o 120 milionów zł i przeznacza te pieniądze na cel przeze mnie wspomniany. Nie ma jednak podstaw do tego, aby szacować, że wpływy z akcyzy będą o 120 milionów zł wyższe. Poza tym poprawka nie mówi w uzasadnieniu, z tytułu jakiego podatku akcyzowego, czy od paliw, czy papierosów, czy samochodów, ma być planowany wzrost dochodów, przeznaczony na cel, którzy autorzy poprawki wymieniają. Równocześnie chcę zauważyć, że rezerwa w poz. 7 dotycząca dopłat do paliwa rolniczego została ustalona w wysokości 720 milionów zł i według opinii ministra rolnictwa i ministra finansów jest to kwota wystarczająca. Co więcej, rzadko kiedy w ostatnich latach była wykorzystywana w całości.

(senator sprawozdawca K. Kleina)

W ostatnim roku nie wykorzystano 80 milionów zł z tej rezerwy.

Kolejna poprawka, także senatorów Gosiewskiej i Ciocha, zwiększa rezerwę celową na ubezpieczenie upraw rolnych i zwierząt gospodarskich o 100 milionów zł kosztem rezerwy w poz. 8. Uważamy, że takie źródło finansowania jest niewłaściwe. Informujemy jednocześnie, że w budżecie na ten cel zaplanowano 200 milionów zł: 100 milionów zł w specjalnej rezerwie i 100 milionów w odpowiednich częściach budżetowych.

Kolejna poprawka tych samych autorów. Także kosztem rezerwy w poz. 8... Zwiększenie środków na Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w poszczególnych województwach. Uważamy, że środki przewidziane w budżetach wojewodów przeznaczone dla tych inspekcji są wystarczające. Te środki mogą być zwiększone ze specjalnej rezerwy, która także jest przewidziana w ustawie, jeżeli te inspekcje osiągną dodatkowe dochody.

Ci sami autorzy proponują zwiększenie wydatków na spółki wodne także kosztem tej rezerwy. Nasze stanowisko w związku z tym jest negatywne. Jednocześnie informujemy, że w ustawie budżetowej zaplanowano w rezerwach 16 milionów zł na finansowanie spółek wodnych i na zadania, które te spółki realizują.

Poprawka senatora Martynowskiego i senatora Ciocha: kosztem rezerwy w poz. 8 zwiększa się o 80 milionów zł środki na regionalne zarządy gospodarki wodnej. Wydatki na ten cel w budżetach tych instytucji wzrosły w stosunku do roku poprzedniego o 1,5%. Poza tym takie źródło pokrycia wydaje się burzyć plan inwestycyjny, rozwojowy i modernizacyjny gospodarki państwa polskiego.

To były poprawki, które zaopiniowaliśmy negatywnie.

Jeszcze po kilka słów o poprawkach, które przyjęliśmy.

Przyjęliśmy te poprawki alternatywne, o których mówiliśmy, a więc dotyczące finansowania spraw polonijnych oraz finansowania zadań związanych z funkcjonowaniem kółek rolniczych.

Poprawka pierwsza ma na celu dwukrotne zwiększenie kwoty limitu upoważnienia dla ministra finansów do udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek dla Banku Gospodarstwa Krajowego na zwiększenie funduszy uzupełniających banku.

Poprawka druga przesuwa 1 milion 706 tysięcy zł w części „Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe” z wynagrodzeń funkcjonariuszy Służby Celnej na wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej. Chodzi o to, aby zadania, które mogą realizować pracownicy administracyjni niebędący

funkcjonariuszami, były przez nich wykonywane. I w związku z tym koszty obsługi Służby Celnej uległyby zmniejszeniu.

Poprawka trzecia zwiększa limit wydatków w części „Kancelaria Senatu” – to jest poprawka dotycząca spraw polonijnych, którą omówiłem.

Poprawka czwarta zwiększa o 1 milion zł limit dotacji w części „Oświata i wychowanie” z przeznaczeniem na dofinansowanie działalności Niepublicznego Zespołu Szkół Ogólnokształcących dla dzieci i młodzieży pracowników Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO kosztem wydatków części administracyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego. To dotyczy części „Naczelny Sąd Administracyjny” i wydatków na funkcjonowanie administracji.

Poprawka piąta tworzy nową rezerwę przeznaczoną do... Chodzi tu o obchody sto pięćdziesiątej rocznicy powstania kółek rolniczych. Ta poprawka była już omawiana i jest ona poprawką alternatywną dla poprawki przygotowanej przez komisję rolnictwa.

Poprawka szósta zwiększa o 4 miliony 700 tysięcy zł limit dotacji w części „Zdrowie” z przeznaczeniem na działalność Głównej Biblioteki Lekarskiej i wsparcie procesu restrukturyzacji kosztem dotacji Narodowego Funduszu Zdrowia.

Poprawka siódma dokonuje zmian i zwiększa o 10 milionów zł rezerwę celową na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa kosztem wydatków w części „Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa”.

Poprawka ósma dokonuje wewnętrznego przesunięcia kwoty 494 tysięcy zł w części „Województwo małopolskie”, zwiększając wydatki w niektórych służbach wojewody małopolskiego.

Poprawka dziewiąta dotyczy wydatków na przejścia graniczne, zmniejsza wydatki majątkowe na ten cel w części „Województwo podkarpackie” o 625 tysięcy zł oraz zwiększa w części „Województwo lubelskie” o 2 miliony 500 tysięcy zł, jednocześnie zmniejszając wydatki w tej części na współfinansowanie projektów europejskich o 1 milion 875 tysięcy zł. Poprawka wynika z nowelizacji uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Program rozwoju infrastruktury granicznej na polsko-ukraińskiej granicy państwowej w latach 2010–2013”.

Proszę państwa, to wszystkie poprawki, które komisja rozpatrzyła i które zaakceptowała. Chcę też poinformować Wysoką Izbę, że poprawki rekomendowane Wysokiej Izbie przez komisję uzyskały poparcie ministra finansów i mają wewnętrzne uzasadnienie w poszczególnych resortach rządowych.

Dziękuję za uwagę i bardzo proszę o przyjęcie poprawek zaproponowanych przez komisję oraz o przyjęcie całej ustawy wraz z poprawkami.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Teraz proszę sprawozdawcę mniejszości Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, pana senatora Henryka Ciocha, o przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Sprawozdawca Henryk Cioch:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Upoważniony zostałem przez klub senatorów PiS, ażeby złożyć w dniu dzisiejszym dwadzieścia trzy wnioski mniejszości, które postaram się pokrótce omówić.

Nadmieniam, iż te wnioski w charakterze poprawek były składane na posiedzeniach różnych komisji, przede wszystkim zaś na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, nie tylko przeze mnie i panią senator Beatę Gosiewską, ale również przez senatorów z naszego klubu, to jest panią senator Dorotę Czudowską, senatorów Stanisława Gogacza, Marka Martynowskiego, panią senator Sagatowską i wielu innych senatorów. Z ubolewaniem jednak stwierdzam, iż we wszystkich komisjach, a przede wszystkim w Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, wszystkie zgłoszone przez nas poprawki zostały odrzucone, bez względu na ich zawartość merytoryczną, na ich racjonalność. A czy są one racjonalne... Państwo sami wyrobią sobie zdanie i wyrażą pogląd, ponieważ jako sprawozdawca będę zmuszony także dokładnie je przedstawić, ale już w charakterze wniosków mniejszości.

Warto się nad nimi pochylić, ponieważ dotyczą takich wydatków dodatkowych... Wszystkie są ważne, kolejność nie ma tutaj znaczenia. Ważne są dopłaty do paliwa dla rolników, ważne są podwyżki uposażeń dla funkcjonariuszy służb mundurowych, ważne jest zwiększenie dotacji i subwencji na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, utrzymanie dotacji dla Kancelarii Senatu z przeznaczeniem jej na Polonię i opiekę nad Polakami zamieszkałymi za granicą. Ważne są też dotacje na gospodarkę wodną, kulturę, dziedzictwo narodowe, kulturę fizyczną, naukę oraz szkolnictwo wyższe i Państwowy Fundusz Kombatantów, na zwiększenie subwencji oświatowej ogólnej, na wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego, na wspieranie rodziny i systemu pieczy zastępczej, na realizację wielu krajowych programów, takich jak leczenie niepłodności, program wprowadzania gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach, pomoc państwa w zakresie dożywiania dzieci w szkołach, pomoc w zakresie ubezpieczania upraw rolnych i zwierząt gospodarskich. Wreszcie, ważne jest zwiększenie wydatków

na inspekcję ochrony roślin i nasiennictwa, na rzecz spółek wodnych oraz aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu.

Nie ulega więc wątpliwości, iż powyższe propozycje, które dzisiaj już w zasadzie zostały zgłoszone jako wnioski mniejszości i nad którymi będziemy głosować, dotyczą niezmiernie istotnej sfery wydatków budżetowych, które niestety w ramach tak zwanego bardzo oszczędnego, skrojonego na czas kryzysu budżetu zostały nadmiernie okrojone. Dotyczą one nie tylko wzrostu uposażeń czy też wynagrodzeń sfery budżetowej, chociaż nie wszyscy pracownicy tej sfery otrzymują podwyżki, chociażby minimalne, w budżecie na rok 2012. Podam przykład: pracownicy nauki, nauczyciele akademicy. Proszę państwa, w Polsce są dwie grupy nauczycieli, czyli nauczyciele oświaty, ci w szkołach podstawowych i średnich, oraz nauczyciele akademicy. Podczas posiedzenia komisji dowiedziałem się od pana ministra, że podwyżka na uczelniach była ponoć trzy lata temu – jednak była tak niska, że ja i moi koledzy jej nie zauważyliśmy. Mówi się, że będzie podwyżka o 30%, rozłożona na trzy lata, i rzekomo zacznie ona obowiązywać nie w tym roku, tylko w następnym, czyli ma być w latach 2013, 2014 i 2015. Dlaczego te podwyżki są potrzebne? Mianowicie w odniesieniu do nauczycieli akademickich od lat nie są uwzględniane nawet wskaźniki waloryzacyjne. Niedawno parlament podniósł składkę rentową, tak więc powstaje pytanie: skąd uczelnie wezmą środki na bieżącą wypłatę tejże składki, którą przecież będą musiały odprowadzić?

Jeżeli chodzi o uposażenie funkcjonariuszy pracujących w służbach mundurowych, to mieliśmy spotkanie z ich przedstawicielami, którzy tłumaczyli nam pewne rzeczy oczywiste, jednak oczywiste nie dla wszystkich. Funkcjonariusze zarabiają bardzo niewiele, szczególnie ci początkujący. Wynagrodzenie zasadnicze funkcjonariuszy mundurowych, którzy podejmują po raz pierwszy służbę, niewiele odbiega od wynagrodzenia minimalnego. Wiele tysięcy funkcjonariuszy odchodzi ze służby przed osiągnięciem nawet tego obniżonego wieku emerytalnego. Rozwiązanie zaś, jakie proponuje się w budżecie, jest dość humorystyczne: oni otrzymają podwyżkę, ale pod warunkiem, że w tym roku z rezerwy budżetowej pana premiera nie zostaną przeznaczone środki na klęski żywiołowe; prawdopodobnie na powodzie, ale nie tylko. Tak więc jest to warunek przyszły, niepewny, możemy nawet powiedzieć, że jest to warunek niejako zawieszający tę podwyżkę.

Inną kwestią jest, proszę państwa, zwiększenie wydatków na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, które od lat nie były zwiększane. Jego odpowiedni poziom nie jest zagwarantowany pomimo tego, że liczba osób niepełnosprawnych w naszym kraju jest bardzo wysoka i ciągle rośnie.

(senator sprawozdawca H. Cioch)

Przypomnę: kilka lat temu był światowy rok osób niepełnosprawnych. Jednak ostatnio w prasie pojawiły się pewne ciekawostki. Mianowicie Kancelaria Premiera RP i Kancelaria Prezydenta RP będą musiały zapłacić po kilkaset tysięcy złotych kary, ponieważ zatrudniają mniejszą od wymaganej liczbę osób niepełnosprawnych. Chwalebny wyjątkiem jest tu Kancelaria Senatu RP, która zatrudnia większą od obligatoryjnej liczbę osób niepełnosprawnych. I choć budżet tego nie przewiduje, to Kancelarii Senatu w roku 2012 będzie przysługiwał z tegoż funduszu zwrot.

Odrębnym problemem jest zamach – bo tak to określam, tak to określamy – na kwotę 65 milionów zł, pozostającą dotychczas do dyspozycji Senatu i przeznaczoną na potrzeby Polaków mieszkających poza granicami naszego kraju oraz na opiekę nad Polonią. Przekazanie tychże środków do dyspozycji ministra spraw zagranicznych spowoduje, że nie będą one tak efektywnie i z takim rozeznaniem wykorzystywane, jak miało to miejsce dotychczas. Ponadto uważam, że jest to próba dalszego marginalizowania roli Senatu, wbrew treści obowiązującej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Potrzeba zwiększenia wydatków na oświatę również nie budzi wątpliwości. Należy zwrócić uwagę na to, że choć oświata otrzymuje subwencję, to jest ona niewystarczająca. Dlaczego? Ponieważ jednostki samorządu terytorialnego w związku z uchwaloną niedawno, bo na poprzednim posiedzeniu, ustawą o obniżeniu wieku szkolnego, a w zasadzie mówiącą o utrzymaniu opcji wyboru w latach 2013–2014... Chodzi o to, że w roku budżetowym 2012 do I klasy szkół podstawowych pójdą i sześciolatki, i siedmiolatki, nie wiadomo tylko, w jakiej liczbie, tak więc subwencja określona w budżecie może być niewystarczająca. Dlatego proponujemy jej podwyższenie.

W ostatnim czasie ktoś słusznie zażartował, ujął to w jednym zdaniu, że przeprowadzane ostatnio nasze reformy zmierzają do tego, ażeby przedszkolaki skierować do szkół, a dziadków emerytów do dalszej pracy. To zdanie odzwierciedla efekt planowanych reform, które dla budżetu okażą się bardzo kosztowne, one nie przyniosą bowiem zamierzonego zmniejszenia wydatków budżetowych, tylko spowodują ich zwiększenie.

Wreszcie powinny być realizowane takie programy, jak: „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”, „Wieloletni program wprowadzenia gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach” czy „Krajowy wieloletni program leczenia niepłodności”. Realizacja tych programów pociąga za sobą uzasadnioną konieczność zwiększenia dotacji i subwencji budżetowych.

Reasumując, powiem, że wcześniejsze poprawki, a obecnie wnioski mniejszości, oczywiście rekomendujemy. Rekomenduję je, oceniam pozytywnie i mam nadzieję, że Wysoka Izba chociaż nad kilkoma z nich, a jest ich dwadzieścia trzy, pochyli się i zaopiniuje je pozytywnie.

Chociaż pan przewodniczący omówił już złożone przez nas w trakcie posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów Publicznych poprawki, a złożone wnioski mniejszości mają taki sam charakter, to jednak z obowiązku, ponieważ będą one przegłosowywane, postaram się je bardzo krótko przedstawić – dosłownie po dwa zdania odnośnie do każdej z nich.

Poprawka pierwsza dotyczy dopłat do paliwa rolniczego; jej celem jest zwiększenie dotacji, subwencji o 120 milionów zł, czyli o niedużą kwotę.

Poprawka druga dotyczy przeznaczenia środków, kwoty 76 milionów 160 tysięcy zł, tylko na podwyżkę od dnia 1 października 2012 r. uposażeń funkcjonariuszy.

Poprawka trzecia dotyczy zwiększenia dotacji i subwencji na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o skromną kwotę 25 milionów zł.

Poprawka czwarta dotyczy pozostawienia w Kancelarii Senatu kwoty 65 milionów zł, którą budżet stara się jej zabrać w tym roku. Jest to kwota przeznaczona, najogólniej mówiąc, na potrzeby Polonii i Polaków poza granicami naszego kraju.

Poprawka piąta. Z przeznaczeniem na gospodarkę wodną jest tu nieduża kwota, tylko 80 milionów zł. Wiemy, że polskie rzeki są w tragicznym stanie i nie chodzi tylko o Wisłę, która praktycznie co dwa lata wylewa i zalewa.

Poprawka szósta dotyczy zwiększenia dotacji o skromną kwotę 10 milionów zł z przeznaczeniem na muzea.

Poprawka siódma dotyczy skromnej kwoty 30 milionów zł z przeznaczeniem na kulturę fizyczną dzieci i młodzieży.

Poprawka ósma dotyczy kwoty 12 milionów zł z przeznaczeniem na działalność statutową i inwestycyjną jednostek naukowych w sferze wydatków majątkowych.

Poprawka dziewiąta ma podobny charakter, dotyczy kwoty 1,5 miliona zł.

Poprawka dziesiąta dotyczy wzrostu wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym. Jest tu już poważniejsza kwota, ponieważ chodzi o 150 milionów zł.

Poprawka jedenasta dotyczy zwiększenia kwoty dla Państwowego Funduszu Kombatantów, których jest już coraz mniej. Chodzi o skromną kwotę 10 milionów zł.

Poprawka dwunasta dotyczy dodatkowej subwencji dla jednostek samorządu terytorialnego i chodzi w niej o kwotę znacznie większą od wcześniej wy-

(senator sprawozdawca H. Cioch)

mienianych, ponieważ w rachubę wchodzi kwota 500 milionów zł, czyli 0,5 miliarda zł.

Poprawka trzynasta dotyczy zwiększenia wydatków na wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego. Wymienione są województwa, w których takie ośrodki funkcjonują, oraz proponowane kwoty.

Poprawka czternasta dotyczy dodatkowych środków, jakie są potrzebne na dofinansowanie i finansowanie zadań wynikających z niedawno uchwalonej ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Kwota jest niewielka, tylko 37,5 miliona zł.

(Senator Kazimierz Kleina: Aż trzydzieści siedem?)

Wobec tak dużego budżetu, który ciągle wzrasta, gdy operujemy miliardami, kwoty liczone w milionach, i to w takich niewielkich... Biorąc pod uwagę skalę, charakter wydatków, to są naprawdę... Jeżeli uwzględnimy naprawdę wysokie środki, ukryte w ramach tak zwanych rezerw, jakimi dysponuje nie tylko premier, ale i poszczególni ministrowie, a zwłaszcza tu obecny pan minister finansów, to te kwoty, Panie Przewodniczący, o których mówię, są śmieszne, a cele są przecież bardzo istotne.

Następna poprawka, poprawka piętnasta, związana jest z „Krajowym wieloletnim programem leczenia niepłodności”. Chodzi o kwotę, która również nie idzie w miliardy, tylko w miliony, i wynosi 15 milionów zł.

Poprawka szesnasta dotyczy zwiększenia dotacji i subwencji dla poszczególnych województw, które nie otrzymały ich w budżecie. Tu w rachubę wchodzi kwoty rzędu nie milionów, nie kilkuset, tylko kilkudziesięciu tysięcy złotych.

Poprawka siedemnasta dotyczy wzrostu wynagrodzeń służb mundurowych. I żeby była jasność: to jest alternatywna poprawka. Jak już powiedziałem, ona jest związana z warunkami losowymi. Drugą okolicznością określoną w projekcie ustawy budżetowej jest okres, kiedy podwyżki mają nastąpić. We wcześniejszej wersji – gdyby przepis wszedł w życie, gdyby podwyżka została przyjęta – był to dzień 1 października, ale w siedemnastym wniosku mniejszości jest inna kwota, ponieważ ewentualne podwyżki weszłyby w życie z dniem 1 lipca 2012 r.

Poprawka osiemnasta dotyczy trochę większej kwoty, bo 150 milionów zł. Poprawka związana jest z „Wieloletnim krajowym programem wprowadzania gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach”.

Poprawka dziewiętnasta dotyczy zwiększenia wydatków, dotacji i subwencji o kwotę 100 milionów zł na realizację programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”.

Poprawka dwudziesta dotyczy ubezpieczenia upraw rolnych i zwierząt gospodarskich i nieco wyż-

szej kwoty, bo aż 100 milionów zł. Chodzi oczywiście o zwiększenie dotacji.

Wniosek dwudziesty pierwszy dotyczy zwiększenia wydatków na Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Wniosek zawiera podział na poszczególne województwa.

I wreszcie niezmiernie istotna poprawka – wcześniejsza poprawka, a obecnie wniosek – dotyczy zwiększenia wydatków. Ta kwota oczywiście jest już poważniejsza, bo chodzi o 1 miliard 130 milionów zł. Dochodzi tu do zwiększenia wydatków na różnego rodzaju formy przeciwdziałania bezrobociu i jego zwalczania, bo stopa bezrobocia, jak wiemy, jest w naszym kraju bardzo wysoka.

Oczywiście z całego serca rekomenduję te wnioski mniejszości, Panie Marszałku. Dziękuję za uwagę.
(Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Senatorowie Rulewski, Błaszcyk i ja...

(Głos z sali: I senator Paszkowski.)

I senator Paszkowski. To ja w drugiej turze.

Proszę bardzo o pytania. Senatorowie Rulewski, Błaszcyk, Paszkowski.

Senator Jan Rulewski:

Panie Przewodniczący! W sprawozdaniu dotyczącym omawianych wniosków zgłaszanych przez komisje, w tym Komisję Rodziny i Polityki Społecznej, był jeden wniosek dotyczący przesunięcia środków Funduszu Pracy, środków pozostawionych na koniec roku, czyli zamrożonych, i wykorzystania ich w pracy w ciągu roku. Jak zauważyłem, z przebiegu prac komisji by wynikało, że komisja bezrefleksyjnie przeszła nad tym wnioskiem, nie było nad nim dyskusji. No, ma takie prawo. Ale ponadto użył pan określenia, że wniosek odrzucono z uwagi na pogorszenie deficytu finansów publicznych. Czy nie uważa pan, że jest to zbyt ogólne stwierdzenie? I czy to oznacza, że żadnych tego rodzaju poprawek nie będzie można składać w ciągu najbliższych lat? W końcu deficyt finansów to nie jest coś takiego, co się usuwa w ciągu roku, bezrobocie też będzie.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Przemysław Błaszczak:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Mam pytanie do przewodniczącego związane ze środkami przeznaczonymi na Polonię i Polaków za granicą. My jako Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich jednogłośnie poparliśmy przywrócenie tych środków. Wiemy, że te środki, jak pan przewodniczący to tutaj przedstawiał, w jakiejś części są przywrócone przez komisję. Chciałbym się jednak dowiedzieć czegoś więcej o dyskusji w komisji finansów w tej sprawie. Jakie było uzasadnienie tego, że te środki tak naprawdę zginęły wcześniej w Sejmie – bo w Sejmie zginęły, w Senacie po części się pojawiają – i czy były takie pytania? Czy wypowiadał się w tej sprawie przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych? I jak to uzasadniał? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Senator Paszkowski.

Senator Bohdan Paszkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja też mam pytania nawiązujące do tego wniosku komisji i całej sprawy związanej ze środkami na finansowanie opieki nad Polonią i Polakami. Interesuje mnie przede wszystkim to, skąd się wziął wniosek komisji dotyczący konkretnej kwoty, a mianowicie zwiększenia o te 23 miliony zł wzięte z rezerwy celowej. Czy ta kwota jest jakoś wykalkulowana, czy ona wynika z normalnego przetargu międzyinstytucjonalnego, że tak to określe, i po prostu zostało wytargowane, że ta kwota 10 milionów zł, która jest zapisana Senatowi, będzie zwiększona o te 23 miliony zł? To pierwsze moje pytanie.

Wiąże się z nim następne pytanie. Jak te środki, po ewentualnym przejściu tych wniosków dotyczących budżetu, będą faktycznie realizowane? Bo z jednej strony te środki będą w rezerwie celowej, z drugiej strony – w Kancelarii Senatu, a jeszcze z trzeciej strony – w budżecie ministra spraw zagranicznych, bo tam też są zapisane kwoty na te cele.

I kolejna kwestia z tym się wiążąca, bo ja w ogóle mam problem, powiedzmy, natury ogólnej z tymi rezerwami celowymi. Może państwo dyskutowaliście na temat rezerw celowych, w szczególności w kontekście tej polonijnej? Okazuje się, że metodologia włączania jakichś środków do rezerw celowych – na tym przykładzie tak to można określić – jest dowolna. Bo można utworzyć rezerwę celową, można wrzucić to do środków kancelarii, można wrzucić to do środków ministra spraw zagranicznych. I chociażby na tym przykładzie... Ja tam widzę wiele pozycji, które,

jak się wydaje, rezerwami celowymi być nie powinny, ponieważ są tam zapisane konkretne środki na konkretne zadania i równie dobrze można to wpisać w inne pozycje w poszczególnych działach budżetu. Mam więc takie pytanie natury ogólnej: czy dyskutowaliście na temat tego, dlaczego tworzy się takie rezerwy? Mam tutaj uwagę dotyczącą na przykład rezerwy przedostatniej w tym dziale... A nie, trzeciej od końca. Chodzi o rezerwę „Zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej z tytułu planowanego wzrostu składki rentowej”; jest tu zapisana kwota 450 milionów zł. Ja nie wiem, czy chodzi o planowane wydatki, czy o to, że składka zgodnie z planem ma wzrosnąć... Składka chyba już wzrosła, tak że nie wiem, czy ten tytuł jest w ogóle adekwatny do sytuacji. Ja rozumiem, że w pierwotnym budżecie, to znaczy w projekcie budżetu, jeszcze przed 1 stycznia, można było zapisać, że planuje się ten wzrost, ale teraz wiadomo już, że te składki na pewno będą wzrastały.

Mam jeszcze jedno pytanie, dotyczące tego, że w budżecie w części ogólnej są zabezpieczone między innymi środki w wysokości 200 milionów zł na poręczenia i gwarancje Skarbu Państwa. Mam takie pytanie: czy państwo może dyskutowaliście w komisji, czy te udzielone poręczenia i gwarancje rzeczywiście były uruchamiane? A jeżeli były, to o jakie kwoty chodziło? Czy to jest realizowane, w tym sensie realizowane, że zachodzą sytuacje, które zmuszają, żeby Skarb Państwa uruchamiał te rezerwy? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Odpowiadam na pytania zadane przez panów senatorów.

Pierwsze pytanie, pana senatora Rulewskiego, dotyczyło dyskusji na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych w sprawach planu finansowego Funduszu Pracy i wydatków z Funduszu Pracy. Panie Senatorze, chcę pana poinformować, że zawsze dokładnie analizujemy wszystkie wnioski, które przychodzą do naszej komisji, a są przedstawiane przez poszczególnych senatorów lub komisje branżowe, i dyskutujemy nad nimi. Szczególnie mocno dyskutujemy wówczas, jeżeli odrzucamy dany wniosek, i minister finansów musi przedstawić argumenty, które uzasadniają odrzucenie takiego wniosku. Tak więc także w tym wypadku była dyskusja i były zgłaszane wątpliwości. Zdajemy sobie sprawę, że problem bezrobocia to jeden z najpoważniejszych problemów, przed jakimi stanie Polska w ciągu najbliższych miesięcy. Mam nadzieję, że w dłuższej perspektywie skalę tego

(senator K. Kleina)

problemu w minimalnym stopniu uda się zmniejszyć. Podczas dyskusji w Komisji Budżetu i Finansów Publicznych analizowaliśmy także sytuację na rynku pracy. Oczywiście nie była to tak dokładna analiza jak ta na posiedzeniu pana komisji, czyli branżowej; wiadomo, że jeżeli analizujemy wszystkie sprawy, to nie możemy każdej aż tak dokładnie analizować, jak robią to poszczególne komisje. Wiemy, że sytuacja na rynku pracy jest trudna i że bezrobocie jest wysokie, ale jeżeli porównamy stopień wzrostu bezrobocia rok po roku, to ten wzrost w sumie okaże się minimalny. I chyba w tym roku jest szansa na ograniczanie skutków bezrobocia. Wydaje się, że w ciągu roku można dokonywać pewnych przesunięć w Funduszu Pracy za zgodą ministra finansów, Komisji Finansów Publicznych Sejmu w taki sposób, aby ten fundusz bardziej odpowiadał na sytuację na rynku pracy.

Senatorowie zgłaszali też tutaj problem, że nie zawsze środki przeznaczone na tak zwane aktywne formy zwalczania bezrobocia są efektywnie wykorzystywane i przyczyniają się do ograniczenia bezrobocia. Kwoty na ten cel, na walkę z bezrobociem, ciągle są bardzo wysokie i pochodzą zarówno ze środków budżetu państwa, jak i ze środków europejskich. W niedużym stopniu przyczyniają się jednak do ograniczenia bezrobocia, a więc ciągle...

(Senator Jan Rulewski: Ale to jest ze składek pracodawców...)

Są ze składek pracodawców, oczywiście, ale te środki wchodzi do budżetu państwa, tak że to my decydujemy o przeznaczeniu tych pieniędzy. Tak więc ta analiza jest wnikliwa. I także nasza komisja uważa, że problem bezrobocia jest jednym z większych problemów i ciągle trzeba tej sprawie poświęcać sporo czasu. Jednak mimo to uznaliśmy, że te propozycje, które zostały przedstawione przez ministra i przez rząd, dotyczące spraw związanych z funkcjonowaniem Funduszu Pracy są dobre.

Kolejne pytania, pana senatora Błaszczyka i pana senatora Paszkowskiego, dotyczyły funduszu polonijnego i tych spraw, które do tej pory w całości, a w zasadzie prawie w całości były finansowane z budżetu Kancelarii Senatu. Nad tą sprawą też długo dyskutowaliśmy na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, także dlatego, że dotyczy ona budżetu naszego, czyli Kancelarii Senatu i w ogóle Senatu. Przecież tradycyjnie to Senat od dwudziestu dwóch lat zajmuje się sprawami Polonii i na ten cel przeznacza co roku kilkadziesiąt milionów złotych, 60 czy 70 milionów zł w zależności od sytuacji budżetu państwa. Od lat także trwa spór czy może bardziej dyskusja między Senatem a rządem, dokładnie ministrem spraw zagranicznych, w jaki sposób powinny być finansowane sprawy związane z Polonią. I właściwie

każdy minister spraw zagranicznych uważał, że sprawy finansowania inicjatyw związanych z Polonią powinny być, że tak powiem, w jednym ręku, powinny być u ministra spraw zagranicznych. My przez wiele lat uważaliśmy, że takie rozwiązanie, które tradycyjnie zostało przyjęte w 1990 r., jest najlepsze i nawiązuje do przedwojennej tradycji. Jak państwo wiecie, Sejm przyjął takie rozwiązanie, zgodnie z którym te pieniądze, które były w Kancelarii Senatu przeznaczone na finansowanie zadań polonijnych, praktycznie zostaną przesunięte do specjalnej rezerwy w budżecie państwa – tej, która tutaj została wspomniana przez senatora Paszkowskiego – na finansowanie Polonii i do budżetu ministra spraw zagranicznych, zostanie niewielka część, 10 milionów zł tej kwoty. Oczywiście to są też znaczne pieniądze, ale w stosunku do całości są one mniejsze.

W Komisji Budżetu i Finansów Publicznych uznaliśmy jednak – ja zgłosiłem taką poprawkę – że w tym roku powinniśmy jeszcze raz przyjrzeć się całej tej operacji, przeanalizować ją i część, znaczną część tych pieniędzy nadal pozostawić w budżecie Kancelarii Senatu. I proponujemy, aby w Kancelarii Senatu pozostała łącznie kwota 33 milionów zł, w tym 13 milionów... I nie jest to kwota przypadkowa, 13 milionów zł byłoby przeznaczone na inwestycje rozpoczęte w Rumunii, na Ukrainie i na Litwie, które są związane ze szkołami, organizacjami polonijnymi, centrami polskimi w tych krajach. Środki te są niezbędne do tego, żeby można było dalej normalnie te inwestycje prowadzić. Poza tym proponujemy 20 milionów zł na tę część, którą dysponowało Prezydium Senatu wspólnie z komisją do spraw polonijnych, a dotyczyła ona wspierania organizacji pozarządowych, małych organizacji pozarządowych. Tych polskich organizacji, które współpracują z różnymi organizacjami polonijnymi w różnych krajach na świecie, jest około stu osiemdziesięciu. I te nieduże polskie organizacje pozarządowe, które realizują projekty polonijne, z własnego budżetu, z budżetów samorządów, ze środków pochodzących od sponsorów, firm itd. dokładają co najmniej... no, może nie co najmniej, bo bywa różnie, ale drugie tyle i przeznaczają te środki na cele polonijne. A więc te środki, które my proponujemy, czyli około 20 milionów zł, w praktyce, w trakcie realizacji tych zadań są zwiększane o te wpłaty od organizacji, sponsorów, samorządów itd. Senat w ciągu tych dwudziestu lat dopracował się dobrego mechanizmu współpracy z małymi organizacjami pozarządowymi. Myślę, że szczególnie w ostatnich kilku latach ta współpraca z małymi organizacjami pozarządowymi była na tyle dobrze dopracowana, że to naprawdę dobrze funkcjonowało i dobrze było rozliczane.

Krytyka systemu finansowania czy współdziałania... finansowania tych zadań przez Senat wynika

(senator K. Kleina)

może trochę z doświadczenia odległego, sprzed wielu lat, gdy często, może nie często, tylko czasami te środki były wydatkowane – nie mówię, że niecelowo czy źle – w sposób taki może bardziej uznaniowy. Dzisiaj ten system wydatkowania środków finansowych z budżetu Senatu jest bardzo przejrzysty, jest specjalny zespół, który się tym zajmuje, jest komórka organizacyjna, w której pracuje kilkanaście osób. Ona każdy wniosek analizuje itd., później senacka komisja do spraw polonijnych też te sprawy ocenia i ostatecznie marszałek wraz z Prezydium Senatu podejmuje decyzję. A więc wydaje się, że ten system został dopracowany w części dotyczącej organizacji pozarządowych.

Argumenty, jakie podnosi minister spraw zagranicznych, są następujące. Uważa on, że sytuacja Polonii w ciągu dwudziestu lat uległa daleko idącej zmianie i że my jako Senat – taki stawia się nam zarzut – tej zmiany do końca nie dostrzegamy. Jednak wydaje się, że my czy senatorowie, którzy się tą sprawą bliżej interesują, doskonale tę sprawę znają. Minister spraw zagranicznych i rząd uważają, że sprawy powinny być koordynowane... znajdować się w jednym ręku – ministra spraw zagranicznych. To wywołuje też innego rodzaju problemy, na które my zwracaliśmy uwagę, między innymi na przykład takie, że niektóre podmioty nie do końca chciałyby otrzymywać dotację od rządu, od ministra czy od konsuli i zamiast tego wolą, żeby te pieniądze były przeznaczane przez organizacje pozarządowe i Senat. To była długa dyskusja. Ja nie chcę mówić o tych wszystkich rzeczach, o których mówiliśmy na posiedzeniu komisji, bo my sporo czasu tej sprawie poświęciliśmy. Nie chciałbym, żeby tylko ta sprawa zdominowała nasze posiedzenie, chociaż ona jest rzeczywiście bardzo ważna.

I teraz kolejna sprawa, ile pieniędzy pozostałoby – takie pytanie zadał senator Paszkowski – w tej specjalnej rezerwie i u ministra spraw zagranicznych. To byłyby głównie pieniądze przeznaczone dla dużych organizacji zajmujących się sprawami polonijnymi, czyli te, które były przez Senat także przeznaczone, można powiedzieć, prawie ryczałtowo, dla Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”, Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” itd. Tak więc de facto to byłyby trzy organizacje, które otrzymywałyby taką większą część pieniędzy. I wydaje się, że byłoby to słuszne rozwiązanie, że wówczas te pieniądze byłyby wydatkowane przez rząd. Ale jak mówię, jeżeli przyjmujemy tę poprawkę, to komisja do spraw polonijnych w ciągu tego roku będzie się także przyglądała, jak to w praktyce funkcjonuje u ministra spraw zagranicznych, ponieważ jeżeli minister spraw zagra-

nicznych miałby przejąć w całości te zadania, to wymaga to także przemodelowania funkcjonowania jakichś specjalnych komórek w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. To może tyle. I jak mówiłem, ta kwota nie jest przypadkowa i ona nie jest efektem jakichś sporów i siły tej czy innej osoby lub innych osób, tylko po prostu wynika z takiego, wydaje się, najbardziej racjonalnego sposobu podzielenia tych środków, tak aby te decyzje, które podjął Sejm, też uwzględniały racje Senatu.

Teraz kwestia dotycząca rezerw celowych. Tutaj pan senator zwracał uwagę i to chyba tutaj... Rzeczywiście w budżecie państwa tych rezerw celowych w poz. 76... chociaż faktycznie chyba w poz. 74 są przewidziane rezerwy celowe. Tak? I niektóre rezerwy są bardzo małe, po kilka czy kilkanaście milionów, ale są również rezerwy po kilkaset milionów złotych, a więc ten rozrzut jest duży. Gospodarowanie tymi rezerwami jednak jest dość przemyślane i słuszne. Wydaje się, że także sposób kreowania tego budżetu... Zresztą my na ten temat dyskutowaliśmy, chociaż nie była to główna sprawa omawiana na naszym posiedzeniu, omawialiśmy tylko te części, które nas najbardziej interesowały. Mówiliśmy o tym także niestety przy okazji poprawek, które zgłaszali niektórzy nasi koledzy i koleżanki, członkowie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, w których przeznaczali z poszczególnych rezerw środki na finansowanie tych swoich zadań.

Szczególnie zwróciliśmy uwagę na to, że niestety większość zgłoszonych przez część kolegów poprawek – zresztą komisja je odrzuciła – dotyczyła jednej rezerwy, rezerwy w poz. 8. Proszę, zwróćcie państwo uwagę – zwróćcie do ustawy budżetowej – na to, że to jest ta rezerwa przeznaczona na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich. Gdybyśmy my jako komisja zaakceptowali te wnioski, które na posiedzeniu zaproponowali koleżanki i koledzy senatorowie, to doszłoby do takiej sytuacji, w której oni byłiby przeciwnikami... Czyli w efekcie w sposób istotny ograniczyłyby to inwestycje w poszczególnych gminach, powiatach i województwach, bo to są środki przeznaczone na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich, najczęściej projektów inwestycyjnych, a więc dotyczących dróg i innych tego typu inwestycji. I raz pojawia się zarzut, że my to ograniczamy, a kiedy mówimy, że nie ograniczamy tego, tylko to współfinansujemy, to wówczas ci sami ludzie mówią: zabieramy pieniądze na współfinansowanie, czyli de facto prowadzi to do ograniczania inwestycji.

Wracając do pytania kolegi senatora o role tych... o to, czy one są racjonalne... Tak, są, bo one nie są uruchamiane natychmiast, od razu, one nie stają się natychmiast częścią budżetów poszczegól-

(senator K. Kleina)

nych ministrów, ale są uruchamiane, po pierwsze, wtedy, kiedy pojawiają się środki na koncie – a więc można powiedzieć, że w sytuacji skrajnej rezerwy nie będą uruchomione, bo na przykład nie będzie takich wpływów do budżetu, jakich byśmy oczekiwali – po drugie, na wniosek ministra za zgodą ministra finansów. Co więcej, także później, w trakcie roku budżetowego wspólnie z Komisją Finansów Publicznych Sejmu można elastycznie kreować wykorzystanie tych środków i przesuwać je na inny cel. To jest bardzo ważna sprawa, od wielu lat stosowane jest takie elastyczne zarządzanie pieniędzi, bardziej efektywne. Czasami oczywiście mogą się pojawić rezerwy, które wzbudzą wątpliwości, ale ja myślę, że zasada dotycząca sposobu wydatkowania jest bardzo przejrzysta, bo minister finansów musi bardzo dokładnie i szczegółowo sprawozdawać, jak te pieniądze są wydatkowane, on ma nawet większy wpływ na kontrolę wydatkowania tych pieniędzy, to jest przez poszczególnych ministrów branżowych.

Poręczenia gwarancyjne Skarbu Państwa i sprawa 200 milionów zł. Nad tym myśmy nie dyskutowali, bo to jest kwota, która daje gwarancje... Te kwoty były wykorzystywane przez rząd w latach poprzednich. Czy w 100%? Tego nie potrafię powiedzieć. Ja myślę, że to jest pytanie do pana ministra czy pani minister, oni udzielą szczegółowej odpowiedzi. My otrzymaliśmy informację, że to jest kwota wystarczająca, że ona daje gwarancję normalnego funkcjonowania państwa wtedy, kiedy trzeba dać tę gwarancję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Teraz następna seria pytań.

Najpierw ja zadam pytanie. Chcę zapytać przedstawiciela wniosku mniejszości, czy te 15 milionów zł na leczenie bezpłodności jest przeznaczone na in vitro, czy na jakąś inną metodę.

(Senator Henryk Cioch: Nie, nie na in vitro.)

A na jaką metodę?

(Senator Henryk Cioch: Za chwilę...)

Za chwilę, tak?

(Senator Henryk Cioch: Tak.)

Za chwilę pan senator odpowie.

A panu sprawozdawcy senatorowi Kleinie chcę zadać pytanie dotyczące strony formalnej. Czy jest tak, że to, co wpływa do Sejmu, jest przedłożeniem rządowym, a to, co wpływa do nas po zmianach sejmowych, jest przedłożeniem sejmowym? Czy od strony formalnej tak jest, czy nie?

I następne pytania.

Pan senator Jackowski. Proszę bardzo.

Senator Jan Maria Jackowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pierwsze pytanie kieruję do senatora sprawozdawcy. Chodzi mi o porównanie budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – to jest część 9 – z roku 2011 z budżetem na rok 2012, z tą wersją, która do nas przyszła. Tu widać wzrost budżetu o 15%. Czym jest motywowany taki wzrost tego budżetu?

Podobne pytanie dotyczy administracji publicznej, mówię tu o części 17. Jest skok z 49 milionów 56 tysięcy do 79 milionów 540 tysięcy zł, a więc o 62%.

(Senator Kazimierz Kleina: Ale gdzie to jest? Gdzie to jest?)

Cześć 17 „Administracja publiczna”.

I podobne pytanie dotyczy części 27 „Informatyzacja”. Kwota wzrosła z 82 milionów 378 tysięcy do 267 milionów 973 tysięcy zł, to jest o 325%. Proszę o wyjaśnienie tej sprawy, bo ciągle słyszymy o informatyzacji, ale działania rządu wskazują na totalną nieudolność w tym procesie, przesuwane są tylko terminy.

I czwarte pytanie. Pan marszałek już trochę mnie wyprzedził, ale ja chciałbym zapytać o naprotechnologię, o tę poprawkę dotyczącą 15 milionów zł. Jaka była motywacja komisji, jeśli chodzi o to, że jedna z nielicznych poprawek, które stymulowałyby za pośrednictwem budżetu politykę pronatalistyczną państwa polskiego w sytuacji dramatycznej zapaści i dyskusji o systemie emerytalnym... Chodzi o to, że nie uzyskano 15 milionów zł. Jeżeli była jakaś przyczyna formalna, to można było przecież zmodyfikować tę poprawkę. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Jeszcze pan senator Obremski.

Senator Jarosław Obremski:

Panie Senatorze, ja znowu o Polonii. Mam problem z tym, do kogo to pytanie powinno być kierowane, ale wydaje mi się, że jednak do pana przewodniczącego komisji finansów. Akurat czytałem taki artykuł dotyczący skutków tego, z jakich paragrafów, przez jakie ministerstwo są finansowane rodziny zastępcze: czy z zakresu pomocy społecznej, czy edukacji. Jest bowiem tak, że ten, kto płaci, wymusza pewien sposób myślenia, filozofię funkcjonowania rodzin zastępczych. Moje pytanie jest takie: w jakim stopniu na posiedzeniu komisji finansów była rozpatrywana pewna filozofia, to znaczy czy zadawano pytanie, skąd powinna być finansowana Polonia? Sprawa Polonii jest fragmentem polityki zagranicznej, tak? Politykę zagraniczną odbieram jako pewną grę, mam

(senator J. Obremski)

nadzieję, że grę z zasadami, ale grę, zaś postępowanie państwa polskiego względem Polonii, zwłaszcza Polonii na Wschodzie, odbieram w kategoriach pewnego zobowiązania moralnego. I tu jest pytanie, czy to są porządki tożsame. Czy, przesuając tę kwestię do ministerstwa spraw zagranicznych, nie zmieniamy troszkę optyki, sposobu myślenia o Polonii? Pytanie nie jest takie, czy na posiedzeniu komisji były dyskutowane takie elementy jak to, czy Senat jest sprawniejszy od Ministerstwa Spraw Zagranicznych, tylko czy był dyskutowany element dotyczący filozofii tej zmiany.

Bardzo się cieszę, że walczymy o tę kwotę dla nas, ale uważam, że kwestia Polonii powinna pozostać w Senacie. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku, jeśli chodzi o pytanie, jaki charakter ma ustawa, w tym wypadku ustawa budżetowa, która dociera do Senatu, czy ona jest przedłożeniem rządowym czy sejmowym, to tutaj nie chciałbym się wdawać w takie prawnicze rozstrzygnięcia. My to traktujemy tak, że to jest przedłożenie sejmowe, bo zostało uchwalone przez Sejm, a zostało skierowane do Sejmu przez rząd, tak jak zdecydowana większość ustaw. Z tym że ustawa budżetowa... W trakcie pracy komisji, w związku z tym, że tym razem sprawa dotyczy w jakimś, no, w znacznym stopniu także Senatu, zwracaliśmy uwagę na pewien element, mianowicie na to, że budżet państwa składa się jakby z kilku części. Pierwsza część jest w całości przygotowana przez rząd, rząd bierze za to odpowiedzialność; i to jest ta jakby największa część budżetu państwa. Zaś niektóre budżety, niektórych instytucji są dołączane do budżetu państwa, a przygotowywane są przez te instytucje. Tak jest z budżetami Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta i jeszcze kilku innych instytucji. Rząd nie ma wpływu na kształt budżetów tych instytucji, w tych częściach budżet może być zmieniany tylko i wyłącznie przez parlament, to znaczy posłowie mogą prawie dowolnie, oczywiście pamiętając o tym, że te instytucje muszą funkcjonować, zmieniać na przykład budżet Kancelarii Prezydenta czy Kancelarii Sejmu, czy Senatu. Do tej pory była też taka praktyka, że, jeśli chodzi o kancelarie, nie zmieniano wzajemnie swoich budżetów, a więc na przykład Kancelaria Sejmu miała w tych sprawach autonomię, zaś często to sami po-

stanie dokonywali zmian w budżecie przewidzianym dla Sejmu. Podobnie było w przypadku Senatu. Tym razem Sejm dokonał zmiany, jeśli chodzi o Kancelarię Senatu, w częściach dotyczących spraw polonijnych. Ja myślę, że to przedłożenie ustawy budżetowej jest przedłożeniem rządowym, ale co do części dotyczących tych budżetów wyodrębnionych i dołączanych do budżetu państwa odpowiedzialność ponoszą kancelarie, zaś posłowie i senatorowie mają prawo, jedynie oni, wносить o zmiany w częściach dotyczących budżetów tych kancelarii. Myślę, że co do tej sprawy to ewentualnie pan minister finansów lub pani minister będą mogli odpowiedzieć bardziej szczegółowo.

Pan senator Jackowski pytał o budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. On nie wzbudzał jakichś specjalnych kontrowersji, więc na tę kwestię nie zwróciliśmy uwagi. Wydaje się, że w trakcie debaty plenarnej będzie można coś więcej powiedzieć na ten temat. Myślę, że minister finansów będzie mógł udzielić bardziej szczegółowej odpowiedzi, jeśli chodzi o poziom wzrostu budżetu Krajowej Rady. I myślę, że te wzrosty, te istotne... To znaczy, generalna zasada, której przestrzegaliśmy i o którą pytaliśmy w trakcie pracy nad budżetem... To zresztą wynika, między innymi, z ustawy o budżecie, którą przyjęliśmy jesienią ubiegłego roku, a która blokuje wzrost wydatków w poszczególnych sektorach czy działach i częściach budżetu. Chodzi przede wszystkim o wzrost wydatków związanych z wynagrodzeniami – one zostały zamrożone co do zasady. Wyjątki mogą się oczywiście pojawić, co więcej, jest nawet specjalna rezerwa w budżecie państwa przewidziana na wzrost wynagrodzeń w pewnych szczególnych sytuacjach, na przykład, gdy pojawią się nowe zadania, nowe funkcje, zakończony zostanie jakiś program inwestycyjny i trzeba będzie uruchomić jakąś instytucję itp., itd. Instytucje nie zaplanowały swoich budżetów w tej części, więc te dodatkowe pieniądze są przewidziane w rezerwie budżetowej. W poszczególnych częściach budżetu nie powinny być ujęte środki przeznaczone na wzrost wynagrodzeń, a nawet na wzrost wydatków bieżących. Pojawiają się wyjątki, o czym już wspominałem. Na przykład jeśli chodzi o budżet ministra kultury, to wzrost wydatków na kulturę jest bardzo duży w stosunku do roku poprzedniego, ale to jest związane z zadaniami inwestycyjnymi, działaniami, które mają zwiększyć aktywność inwestycyjną ministra kultury. To samo, jeśli chodzi o kwestie związane z informatyzacją. Te środki są przewidziane nie na wydatki administracyjne, personalne, tylko na inwestycje. Minister finansów na pewno powie o tej sprawie w szczegółach.

Kwestia metodologii, o którą pyta pan... Aha, chodziło o wydatki w wysokości 15 milionów zł na nowe technologie medyczne, prawda? Ja uzasadniałem tę decyzję. Myśmy się w zasadzie... Może powiem

(senator K. Kleina)

w ten sposób: jeśli chodzi o większość poprawek, które proponują poszczególni senatorowie czy komisje branżowe, to my się z nimi zgadzamy, uważamy, że są celowe. Przecież nikt nie powie, że jest przeciwko drodze z Jasła do Gorlic albo z Przemyśla do Rzeszowa, albo z Łeby do Lęborka, albo jakiejś innej. Każdy z nas jest za. Tylko w pewnym momencie powstaje konkretne pytanie: skąd wziąć pieniądze na ten cel? Jeżeli pieniądze miałyby pochodzić tylko z jednej rezerwy, przeznaczonej na inwestycje, to my mówimy: nie. Do tego wniosku prowadzi... No, skoro to jest dopłata do projektów inwestycyjnych, to jeżeli zmniejszymy tę kwotę, to wówczas zmniejsza się globalna kwota tej inwestycji. Najczęściej dopłata ze strony polskiej to 25%, 30%, 50%, czasami 60%, czyli co najmniej drugie tyle dostajemy na inwestycje z funduszy europejskich. Jeżeli zmniejszymy tę polską część, to zmniejszamy także tę część europejską, i w konsekwencji często dwukrotnie zmniejszamy inwestycje. W takich sytuacjach my mówimy: nie. Te projekty inwestycyjne powinny być uwzględniane przez właściwych ministrów, wojewodów i tak dalej, i wpisane do zadań, które są elementami polityki inwestycyjnej w ramach programów europejskich.

Teraz jeszcze taka sprawa. Te projekty, szczególnie dotyczące nauki, które proponowali wnioskodawcy... Znowu, my nie jesteśmy przeciwko leczeniu bezpłodności czy czegokolwiek innego, jesteśmy za tym, żeby to robić. Tylko jeżeli w tym celu miałyby być naznaczone, że tak powiem, pieniądze, które są zarezerwowane na inny cel lub zgodnie z ustawami powinny być wydatkowane w inny sposób, to my musimy powiedzieć: nie. Może trzeba jeszcze raz przyjrzeć się tym wnioskom, może uda się znaleźć inne źródła finansowania i wówczas komisja finansów jeszcze raz się spotka i zaopiniuje te projekty, i może się okazać, że da się niektóre projekty sfinansować i zrealizować w bieżącym roku. Ja na to pytanie już odpowiedziałem, Panie Senatorze, uzasadniając negatywną opinię naszych komisji w sprawie tych poprawek, szczególnie dotyczących zdrowia, nauki i innych.

Jeśli chodzi o tę dyskusję, czy Polonia powinna być finansowana jako element polityki zagranicznej, czyli przez ministra spraw zagranicznych, czy też opieka nad Polonią powinna być realizowana przede wszystkim w Senacie, to zajmowały się tą sprawą głównie komisja do spraw polonijnych i komisja regulaminowa. Myśmy przyjęli wnioski, które zostały przez te komisje przedyskutowane z udziałem ministra spraw zagranicznych, szefa Kancelarii Senatu i różnych innych osób odpowiedzialnych za te sprawy. Tak że ta dyskusja polityczna odbyła się na posiedzeniach wymienionych komisji, a my otrzymaliśmy

sprawozdanie i dalej tej dyskusji nie rozwijaliśmy, ale oczywiście ten problem był dostrzeżony.

Zresztą, jak wiemy, polityka w stosunku do Polonii to nie tylko zadania Senatu, mimo że gros przeznaczonych na to pieniędzy znajduje się w budżecie Senatu. Już dzisiaj te zadania są realizowane także przez ministra spraw zagranicznych, choć w niewielkim stopniu. W ubiegłym roku kwota, jaką dysponował minister spraw zagranicznych, to była kwota chyba około 10 milionów zł. A przecież zadania wobec Polonii realizują także inni ministrowie, na przykład minister edukacji narodowej, minister szkolnictwa wyższego itd. Co więcej, samorządy także mają w swoich budżetach środki na działania dotyczące Polonii. Ja myślę, że propozycja Komisji Budżetu i Finansów Publicznych – tak zakładamy – daje szansę na to, aby w ciągu tego półrocza przedstawić taką koncepcję pracy i finansowania Polonii, aby ona była rzeczywiście skoordynowana, jednolita, jednorodna, a zarazem nie zmniejszała roli Senatu w kreowaniu polityki wobec Polonii i nadzorowaniu tej polityki, co nie zawsze musi się wiązać z faktycznym wydatkowaniem pieniędzy. Ale to jest już kwestia do dyskusji politycznych. Myślę, że komisja do spraw Polonii będzie tutaj najbardziej właściwa, żeby tę dyskusję prowadzić, koordynować to czy jakoś moderować.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

(Senator Kazimierz Kleina: Dziękuję.)

Pan senator Cioch, proszę bardzo.

(Senator Henryk Cioch: Ja może z miejsca...)

Proszę bardzo.

Senator Henryk Cioch:

Ja krótko.

Panie Marszałku, właśnie wczoraj otrzymaliśmy materiały, choć być może nie wszyscy senatorowie, na temat nowej metody – no, może nie nowej, bo ona jest od wielu lat stosowana w Stanach Zjednoczonych i w Irlandii – określanej mianem naprotechnologii. To jest metoda leczenia niepłodności – a nie bezpłodności – skuteczna w 80% przypadków, stosowana zarówno w odniesieniu do mężczyzn, jak i do kobiet, niebędąca ani metodą in vitro, ani in vivo, które są sprzeczne chociażby z katolicką nauką społeczną. A jeżeli chodzi o in vitro, to w naszym systemie – pomimo tego, że nie ma regulacji prawnych – jak wszyscy doskonale wiemy, ta procedura od kilkunastu lat funkcjonuje, jest realizowana. Jej efektem jest, między innymi, to, że 80% dzieci poczętych w ten sposób ginie. Ale to jest odrębny temat, na który moglibyśmy dyskutować bardzo długo.

(senator H. Cioch)

Zaproponowana przez nas kwota na ten program jest naprawdę bardzo symboliczna. Jak pan marszałek zauważył, to nie są duże pieniądze – kilkanaście milionów złotych, a dokładnie 15 milionów zł. Środowiska lekarskie – ponad tysiąc osób z całego kraju – zaapelowały o to, żeby metodę naprotechnologii rozwijać i promować jako niebudzącą kontrowersji, a bardziej skuteczną i tańszą, co bardzo istotne, od metody *in vitro*. Ja o *in vivo* nie mówię, bo ona nawet w takich krajach, jak Stany Zjednoczone, jest niedopuszczalna.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Ogłaszam przerwę do godziny 12.30.
Zapraszam na otwarcie wystawy.

(Przerwa w obradach od godziny 11 minut 59
do godziny 12 minut 31)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Wznawiam obrady.

Proszę państwa senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym... co właśnie nastąpiło.

Powracamy do rozpatrywania punktu pierwszego porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012.

Kontynuujemy zadawanie pytań sprawozdawcom komisji.

Pani senator Sagatowska chęć zadania pytania wyraziła jeszcze przed przerwą, a teraz ją podtrzymuje. Tak?

Senator Janina Sagatowska:

Tak. Mam pytanie do senatora sprawozdawcy. Ale to pytanie jest jednocześnie połączone z pewnym moim przemyśleniem.

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Ma pani minutę.)
Tak.

Panie Senatorze Sprawozdawco, użył pan takiego sformułowania, że głównym celem przejęcia środków Senatu, przeniesienia ich do ministerstwa jest to, że wreszcie te środki będą w jednym ręku. Ja sobie to zapisałam. I teraz chcę powiedzieć, zapytać... No, myślę, że pan chyba o tym wie – zresztą później, w następnym etapie to wyszło... A jednak muszę to podkreślić, bo jest tu też jakby druga strona sprawy, że Senat jest posiadaczem tylko 1/3 wszystkich środków, a 2/3 całej kwoty znajduje się w gestii innych ministerstw: Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, gdzie idzie na stypendia, Ministerstwa Edukacji

Narodowej, gdzie jest ponad 50 milionów zł... Czy nie podziela pan mojego poglądu, że to przesunięcie będzie absolutnym pozbawieniem Senatu kompetencji, tej kompetencji polonijnej, a nie tylko jest zabieraniem pieniędzy? Równie dobrze mogłabym zadać pytanie: skoro minister spraw zagranicznych chciał wzmocnić swoją pozycję środkami materialnymi, to dlaczego nie sięgnął na przykład do kasy innego resortu, gdzie jest bardzo dużo pieniędzy? A sięgnął właśnie do... Przez to rodzą się właśnie te podejrzenia, które tak tu już krążą, ja zresztą mówię, że to jest przymierzanie się powoli do likwidacji Senatu. Tak, używam tego stwierdzenia, bo mam absolutnie takie odczucie. To, co wypracowano przez tyle lat w Senacie, teraz obraca się przeciwko Senatowi. Minister spraw zagranicznych mógł naprawdę sięgnąć po pieniądze z budżetu w jakikolwiek inny sposób. A tymczasem organ władzy wykonawczej zabiera pieniądze organowi ustawodawczemu. Skoro Ministerstwo Spraw Zagranicznych przymierzało się, jak pan powiedział, długo do takiego jakby zamachu, to nic nie stało na przeszkodzie, by powołać grupę do zmiany konstytucji – o ile to tylko niekonstytucyjność się tu zarzuca – i przygotować odpowiednie zapisy do konstytucji, czyli zrobić to, co robi się w krajach demokratycznych, które długo dochodzą do demokracji i przejmują dobrze wypracowaną tradycję, bo wiadomo, że wtedy wszystko działa. A więc tu, w Senacie, jest dobrze wypracowana tradycja, ale teraz się to burzy. I dlatego dużo...

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Pani Senator, bardzo proszę...)

Powiedziałabym więcej... Ale proszę mi powiedzieć: czy pan zdawał sobie sprawę z tego, że te środki dalej nie będą w jednych rękach? Bo to nie będzie wcale w jednych rękach. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Panie Senatorze, czy zdawał pan sobie z tego sprawę?

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Tak, oczywiście. Odpowiadając na któreś kolejne pytanie czy nawet jeszcze w trakcie sprawozdania, zwróciłem na to uwagę, tak że wiem o tym. Nasza komisja także zdaje sobie z tego sprawę, że środki na sprawy polonijne są skumulowane także w innych miejscach, w ministerstwach – wskazywałem tu właśnie Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego – ale także w samorządach i różnych innych miejscach. Tak, te środki są zlokalizowane w różnych miejscach i zdajemy sobie z tego sprawę. Z tym że ja występuję tu jako sprawozdawca, a więc nie mówię o swoich poglądach doty-

(senator K. Kleina)

czących takiego czy innego funkcjonowania Senatu lub innych instytucji państwowych. Mówię tylko o tym, o czym mówiliśmy na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. A tam oczywiście także ta kwestia była podnoszona. I zwróciłem na to uwagę, odpowiadając kolegom senatorom na pytania, mówiłem o kwestii przyszłości finansowania, a w zasadzie prowadzenia polityki wobec Polonii. Bo sprawy finansowe to jest jedna rzecz, ale według mnie i według naszej komisji to jest, mimo wszystko, sprawa drugorzędna. W zasadzie ważniejsze jest tu to, kto ponosi odpowiedzialność, kto kreuje politykę wobec Polonii. A więc to jest ta ważniejsza kwestia. I my, jako Komisja Budżetu i Finansów Publicznych, jesteśmy o tym przekonani, że trzeba w ciągu pół roku przeprowadzić tutaj, w Senacie, dyskusję na ten temat, a głównym inicjatorem tego powinna być według nas komisja do spraw polonijnych.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Nie ma więcej pytań do senatorów? A, jeszcze jest pan senator. Bardzo proszę. Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zadać pytanie? Pan senator Wojciechowski. Ktoś jeszcze? Pan senator Dowhan.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, ja mam pytanie o kwotę na inwestycje. Bo 13 milionów zł jest przeznaczony na inwestycje dla Polaków na Ukrainie, Rumunii i na Litwie. Czy ta kwota 13 milionów zł wystarczy już na zakończenie tych inwestycji, czy też będzie jeszcze ich kontynuacja w następnym roku budżetowym?

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję.

Pan senator Wojciechowski, bardzo proszę.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Senatorze! Chodzi mi o art. 18 i 19, o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych wynoszący ogółem 102,8%, a dla gospodarstw domowych – 103,1%. W całej Unii Europejskiej jest pewien problem, z którym Unia Europejska walczy, to znaczy taki, że cena surowca w produkcji żywnościowym... Bo to produkty żywnościowe są głównym elementem kosztów w budżecie domowym. Podejrzewam, że w dużej mierze na wzroście tego wskaźnika waży

po prostu wartość produktu pierwotnego – a wartość produktu rolniczego jest bardzo niska. Czy w związku z tą sytuacją zakłada się w budżecie dalszy spadek wartości tego produktu pierwotnego w przeciętnym produkcie żywnościowym? Czy też wzrost tego wskaźnika wynika z jakichś innych powodów?

Chciałbym jeszcze zapytać o drugą sprawę. Chodzi mi o koszty związane z polską prezydencją. W wielu częściach i działach budżetu pojawiają się związane z tym wartości, a te kwoty są czasami dość znaczne. Czy podczas prac komisji było omawiane to, z czym to jest związane? I jakie jeszcze grupy kosztów w tej kwestii musimy pokryć? Czy są jakieś niezapłacone rachunki, czy może chodzi o jakieś inne powody? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję.

Jeśli pan senator pozwoli, to jeszcze senator Dowhan. Tak?

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Robert Dowhan:

W budżecie na rok 2012 zapisane są podwyżki dla służb mundurowych. Środowiska, szczególnie straży pożarnej, podnosiły sprawę wielokrotnie, była też dyskusja na ten temat, a chodzi o to, że służby te dostaną podwyżkę, ale tylko w takiej sytuacji, kiedy nie będzie żadnej klęski. Służby podnoszą tu jednak argument, że jeżeli wystąpi klęska żywiołowa, to one właśnie wtedy będą mieć bardzo dużo pracy, będą musiały pracować ponadnormatywnie, w soboty, w niedziele, w weekendy. Ale okazuje się, że to właśnie wtedy ta podwyżka by im się nie należała. Czy można to jakoś uzasadnić?

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję.

Pan senator sprawozdawca oczywiście w miarę możliwości odpowie na te pytania, bo być może ich część powinna być adresowana do przedstawicieli rządu.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 13 milionów zł na inwestycje w środkach Senatu to była kwota, którą wyliczyła Kancelaria Senatu, Biuro Polonijne. Ta kwota nie umożliwi zakończenia wszystkich inwestycji do końca roku, ale w zasadzie środki finansowe będą wystarczające do tego, żeby gros tych rozpoczętych inwestycji sfinalizować. W przy-

(senator K. Kleina)

szłym roku na pewno trzeba będzie jeszcze przewidzieć kwoty na dokończenie tych inwestycji lub na rozpoczęcie nowych, bo bez względu na to, kto te inwestycje będzie realizował, one muszą być kontynuowane.

Kwestia średniorocznego wzrostu cen. Przyjeliśmy do wiadomości taki poziom inflacji, jaki jest zapisany w budżecie, jaki został zaprezentowany przez ministra finansów, uznaliśmy to za wystarczającą informację. Przyjeliśmy do wiadomości taki stosunkowo niski poziom inflacji, wzrostu cen, nie analizowaliśmy tego tak szczegółowo, tak dokładnie, jak pan to tutaj przedstawił. Nie otrzymaliśmy również informacji, żeby na przykład komisja rolnictwa czy Komisja Gospodarki Narodowej bardziej szczegółowo analizowały postęp wzrostu cen związany ze wzrostem cen żywności.

Koszty związane z polską prezydencją. Na to zwracała uwagę Komisja Spraw Zagranicznych, a także Komisja Spraw Unii Europejskiej, my o to pytaliśmy. To, że w budżecie państwa zawarte są środki na cele związane z prezydencją, wynika z tego, że duża część zadań była realizowana do samego końca roku, do 31 grudnia, więc jest naturalne, że za niektóre rzeczy, które były wykonane w ubiegłym roku, należy płacić także w bieżącym roku. Jakaś niewielka kwota z tych środków zarezerwowanych na obsługę prezydencji w tym roku będzie przeznaczona już nie wprost na finansowanie prezydencji, ale na uczestniczenie w systemie trio, obejmującym państwo poprezydenckie, prezydenckie i to, które przygotowuje się do objęcia prezydencji. Litwa zwróciła się z prośbą, żeby pomoc jej w przygotowaniu prezydencji, mogą się więc pojawić pewne drobne koszty związane z obsługą prezydencji. Ale gros środków, które są przewidziane w budżecie na prezydencję, to środki potrzebne do opłacenia zobowiązań z zeszłego roku.

Podwyżki dla służb mundurowych. Ta sprawa była dyskutowana na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Mówiłem o tym w sprawozdaniu oraz odnosząc się do wniosków mniejszości. Komisja uznała, że zapisy w ustawie budżetowej są właściwe, dobre i że powinna być podwyżka dla służb mundurowych, szczególnie dla straży pożarnej, pochodząca z oszczędności, a więc ze środków niewydatanych na kłęski żywiolowe. Wydaje się, że to jest słuszne. My uznaliśmy, że to jest słuszne rozwiązanie, bo jeżeli byłyby kłęski żywiolowe czy inne, to tym bardziej nie należałoby wydatkować środków, tym bardziej trzeba byłoby oszczędzać, więc to jest naturalne. Jak jest problem, kłęska itd., to wówczas wszyscy oszczędzają, także strażacy, to jest absolutnie rozsądne.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję.

Nie ma więcej pytań...

A, jeszcze pan senator Ortyl.

Bardzo proszę, pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Przewodniczący, chciałbym zapytać, czy przedmiotem troski komisji była bardzo trudna sytuacja finansowa samorządów, która właściwie już jest albo nadchodzi, można to różnie określać. Czy komisja w ogóle się nad tym pochyliła, czy odbyła się jakakolwiek debata na ten temat? Czy zostało to zauważone?

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania?

Pan senator Paszkowski. Dobrze.

Czy jeszcze ktoś z państwa senatorów? Nie ma chętnych.

Czy mogę zamknąć listę zadających pytania senatorom sprawozdawcom?

(Senator Kazimierz Kutz: Trzeba!)

Mogę, tak? Oczywiście, zamykam, Panie Senatorze, bezwzględnie.

Pan senator Paszkowski, bardzo proszę.

Senator Bohdan Paszkowski:

Mam takie konkretne pytanie. Wśród rezerw celowych jest pozycja o nazwie „Implementacja polskiego programu współpracy na rzecz rozwoju oraz wsparcie międzynarodowej współpracy na rzecz demokracji i społeczeństwa obywatelskiego”. To jest dość pokazna kwota, 130 milionów zł, ponad dwa razy więcej niż na przykład na Fundusz Inicjatyw Obywatelskich. Co to w ogóle jest? Czy mógłby pan nam przybliżyć ten program?

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję.

To były ostatnie pytania do panów senatorów sprawozdawców.

Pragnę przypomnieć, że będą jeszcze przedstawiciele ministerstwa i być może takie pytania warto byłoby zadać właśnie im, a nie biednemu senatorowi sprawozdawcy, który wszystkiego nie musi przecież wiedzieć.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Sytuację samorządów także omawialiśmy krótko na naszym posiedzeniu. Sprawa ta była przedmiotem głównej analizy na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, my przyjęliśmy sprawozdanie tej komisji, jej wnioski z dyskusji. Senator sprawozdawca także informował nas o tym problemie. Nie dostrzegliśmy tej szczególnie trudnej sytuacji samorządów z punktu widzenia finansów i budżetu państwa. Oczywiście możemy mówić, że każdy z samorządów jest w trudnej sytuacji, że ma problemy itd., że wiele z nich jest zadłużonych – wszystko to wiemy. Ale wzrost subwencji dla samorządów w budżecie państwa jest wyraźny, o tym także mówiłem w sprawozdaniu. Nie jest to może wzrost nadzwyczajnie duży, ale kilkuprocentowy w stosunku do ubiegłego roku, także na sprawy związane z oświatą. Ja i moja komisja zdajemy sobie sprawę z tego, że jest także wiele problemów praktycznych, że na przykład dopłaty samorządów do oświaty dalece wykraczają poza subwencję oświatową, że mogą się pojawić dodatkowe wydatki dla samorządów, nieuwzględnione w subwencji samorządowej, wynikające na przykład z ustaw, które przyjęliśmy w ubiegłym roku. Ale dzisiaj mogę powiedzieć, że dotacja, którą otrzymały samorządy, subwencja – i oświatowa, i ogólna – jest wyższa niż w ubiegłym roku.

Ta stutrzdziestomilionowa rezerwa, o której mówił pan senator, to jest rezerwa przeznaczona na wspieranie różnego rodzaju inicjatyw w różnych biedniejszych krajach, które szukają drogi do demokracji, i w ramach tego są finansowane różnego rodzaju projekty.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Kazimierz Kleina: Aha, Panie Marszałku, jeszcze tylko jedna informacja...*)

Bardzo proszę.

Senator Kazimierz Kleina:

Może niedokładnie i nieprecyzyjnie uzasadniłem kwestię odrzucenia poprawki dotyczącej środków na komisje do spraw orzekania w zakresie zastępczej służby wojskowej, zarezerwowanych przez niektórych wojewodów w ich budżetach. Chciałbym poinformować, że w poprawce, którą przygotowała Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, nie wymieniono nawet wszystkich województw, bo takie kwoty zostały przewidziane w jedenastu województwach. Łączna kwota, która została przewidziana na ten cel, to jest w skali całej Polski

i wszystkich województw 478 tysięcy zł. Ta kwota jest umieszczona w budżetach wojewodów w dziale 853 i w dwóch rozdziałach – „Zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności” i „Wojewódzkie urzędy pracy”, i tu są te komisje kwalifikacyjne. Wojewodowie zgodnie z ustawą o finansach publicznych mają pełną swobodę kształtowania tych wydatków z budżetu. Jeżeli okaże się, że te pieniądze na komisje kwalifikacyjne nie muszą być wykorzystane, to mogą być przesunięte do zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności, gdzie najczęściej brakuje środków finansowych. W związku z tym wydaje się, że można pozostawić budżet wojewodów w takim kształcie, w jakim jest. Możemy się tylko zwrócić do wojewodów, aby w przyszłym roku przyjrzeni się tej sprawie bardziej wnikliwie, ocenili, czy rzeczywiście należy te kwoty umieszczać w taki sposób, który może budzić wątpliwości formalne. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję za to wyjaśnienie.

Szanowni Państwo Senatorowie, projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony pan minister finansów, obecny z nami od początku, od godziny 10.00.

Panie Ministrze, witamy raz jeszcze. Bardzo proszę o zabranie głosu, bo, jak rozumiem, chce pan to uczynić. Tak?

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Może zacznę od paru zdań w sprawie fundacji na rzecz demokracji. Ta fundacja ma działać głównie w takich krajach – pytał o to pan senator Kutz – jak Afganistan albo Libia, ma być narzędziem wspierającym nasze działania wojskowe i dyplomatyczne w krajach, którym demokracja na pewno się przyda.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, budżet jest kluczowym elementem i instrumentem polityki gospodarczej państwa i dlatego debata nad budżetem jest dobrym momentem, aby omówić strategię gospodarczą rządu, szczególnie teraz, kiedy zamknęliśmy poprzednią czteroletnią kadencję i otwieramy nową. Właśnie w minionej kadencji Polska najlepiej ze wszystkich krajów Unii Europejskiej przeszła przez światowy kryzys gospodarczy. Osiągnęliśmy najwyższy wzrost gospodarczy w całej Unii Europejskiej. W przeciągu czterech lat realny PKB wzrósł o 15,8%, czyli prawie o dwa razy tyle niż w drugim pod względem szybkości rozwoju kraju Unii Europejskiej, którym jest Słowacja i gdzie PKB wzrósł jedynie o 8%. W tym samym czasie przeciętny PKB w Unii spadł o 0,5%, a żaden kraj z wyjątkiem pierwszej trójki,

(*minister J. Vincent-Rostowski*)

czyli Polski, Słowacji i Malty, nie osiągnął wzrostu powyżej 4%, to jest powyżej 1/4 tego, co osiągnęła Polska. Odnosi się to także do krajów często chwalebnych w prasie gospodarczej, takich jak Szwecja czy Niemcy. Dzięki temu wzrostowi Polska w ciągu czterech lat nadrobiła dystans, zmniejszyła o ponad 1/5 odległość, która dzieliła nas od średniego poziomu PKB na głowę w Unii Europejskiej według tak zwanego parytetu siły nabywczej. Nigdy wcześniej Polska nie zmniejszyła tej odległości cywilizacyjnej od średniej unijnej tak szybko, mimo że w całym ostatnim dwudziestoleciu Polska była najszybciej rozwijającym się krajem Dwudziestki Siódemki. W ciągu czterech lat nadrobiliśmy taki sam dystans do Europy co w poprzednich dwunastu latach. Jeśli w przyszłości uda nam się utrzymać takie tempo doganiania Europy, to średnią europejską osiągniemy już w połowie przyszłego dziesięciolecia. O tym, jak to zapewnić, powiem pod koniec swego wystąpienia.

Wraz z rozwojem naszej gospodarki w naturalny sposób rosło zatrudnienie. W minionej kadencji mieliśmy drugi co do wielkości, jeśli chodzi o liczby bezwzględne, wzrost zatrudnienia w Unii. Zatrudnienie wzrosło – o osiemset pięćdziesiąt tysięcy zwiększyła się liczba miejsc pracy. Wyprzedziły nas jedynie Niemcy z dwukrotnie większą liczbą ludności. Także pod względem procentowego wzrostu zatrudnienia Polska była na drugim miejscu w Europie. Tu wyprzedził nas jedynie Luksemburg, mały kraj położony wyjątkowo korzystnie, w samym sercu najbogatszej części Europy. Co więcej, w okresie całej kadencji bezrobocie w Polsce, określane według jednolitej metodologii unijnej, pomimo kryzysu nie tylko nie wzrosło, lecz nawet lekko spadło – z 9,6% do 9,3%. Tak jest oczywiście według metodologii unijnej, która różni się od naszej, krajowej, i przy użyciu której wykazywany poziom bezrobocia jest niższy niż ten wynikający z metodologii krajowej. Ale aby porównywać to, co dzieje się w Polsce, z tym, co dzieje się w reszcie Unii Europejskiej, musimy używać metodologii unijnej. Mamy więc drugi spośród najlepszych wyników, jeśli chodzi o poziom bezrobocia w całej Unii Europejskiej. Powiem też, że w dwudziestu czterech z dwudziestu siedmiu państw członkowskich w czasie kryzysu – więc nie jest to specjalnie dziwne – stopa bezrobocia wzrosła. A u nas lekko, bo lekko, niemniej jednak zmalała. W tej sytuacji nic dziwnego, że spadł także odsetek Polaków zagrożonych skrajnym ubóstwem. Według naszych danych krajowych spadł on z 6,6%, jak to było w 2007 r., do 5,7% w 2010 r., a według danych unijnych – z 22,3% z 2007 r. do 14,2% z 2010 r.

Oczywiście nie odnieśliśmy tych sukcesów bez kosztów. Znacznym skutkiem kryzysu był dla

Polski wzrost zadłużenia. Należy jednak pamiętać, że w relacji do PKB był on jednym z niższych w Unii Europejskiej. Aż dwadzieścia państw odnotowało wyższy wzrost zadłużenia w relacji do PKB niż my. W Polsce ta relacja wzrosła o 11,7 punktu procentowego PKB, a przeciętny wzrost w Unii był dwukrotnie większy. Do krajów o znacznie wyższym wzroście relacji długu do PKB zaliczają się takie dyscypliny finansowej jak Niemcy, gdzie wzrost relacji długu do PKB wyniósł aż 16,5 punktu procentowego, czy Holandia, gdzie wzrost tej relacji wyniósł 18,9 punktu procentowego.

Co więcej, należymy do bardzo nielicznej grupy krajów Unii Europejskiej, które wpłacają co roku gigantyczne kwoty na otwarte fundusze emerytalne w drugim filarze emerytalnym. Gdybyśmy tego nie robili, tak jak znakomita większość krajów Unii Europejskiej, to wzrost relacji naszego długu do PKB w tych czterech latach byłby o połowę mniejszy. Tak mierzony wzrost naszego zadłużenia byłby bardziej porównywalny do wyników naszych partnerów w Unii Europejskiej. Gdybyśmy stosowali taką miarę, to jedynie trzy kraje na dwudziestu siedmiu członków Unii miałyby podczas kryzysu mniejszy wzrost relacji długu do PKB od Polski – Estonia, Bułgaria i Szwecja – a nasz wynik, według tej miary, byłby aż czterokrotnie lepszy od przeciętnej unijnej.

To są fakty. I żadne straszenie wzrostem długu publicznego o 300 miliardów zł, tak jak to robi opozycja, ani wystawienie nic nieznaczącego, bo niewuwzględniającego wzrostu gospodarczego licznika długu w centrum Warszawy tych faktów nie zmieni.

Wysoki Senacie, miesiąc temu, w feralny piątek 15 stycznia, agencja ratingowa Standard & Poor's obniżyła notowania dziewięciu krajów strefy euro. Dzisiaj osiem, czyli prawie połowa krajów strefy euro, ma notowania takie same jak Polska lub niższe. Pięć krajów strefy euro, czyli prawie 1/3, ma notowania niższe od notowań Polski. Wśród nich znajdują się tak potężne gospodarki jak Włochy. Dwa lata temu było to nie do pomyślenia. Wówczas wszystkie kraje strefy euro miały notowania wyższe od notowań Polski. Co więcej, agencja uplasowała wszystkie pozostałe piętnaście państw strefy euro – z wyjątkiem dwóch krajów, Niemiec i Słowacji – na liście krajów pod obserwacją. Dlaczego? No, dlatego, że obawia się, iż mogą one nie poradzić sobie z dalszą ewolucją kryzysu w strefie euro. Notowania Polski agencja uważa za stabilne, czyli wierzy, że z dalszym rozwojem kryzysu damy sobie radę – tak samo jest w przypadku Niemiec – nawet pomimo wielkiego uzależnienia naszej gospodarki od eksportu do strefy euro.

Od początku kryzysu sama agencja Standard & Poor's obniżyła notowania różnych krajów Unii Europejskiej ponad pięćdziesiąt razy. W tym czasie żadna z trzech wielkich agencji nie obniżyła ani nie

(minister J. Vincent-Rostowski)

poddała pod obserwację notowania Polski. Jak to się stało? Przecież wiemy, że według opozycji, szczególnie opozycji prawicowej, mamy słabe państwo, rządzone przez leni i nieudaczników. Stało się tak dlatego, że podczas kryzysu rząd uniknął dwóch przeciwnych błędów, mianowicie proponowanych przez opozycję niepotrzebnych pakietów stymulacyjnych i proponowanych przez wielu ekonomistów i komentatorów programów drastycznych cięć wydatków.

Gdyby propozycje Prawa i Sprawiedliwości i świętej pamięci prezydenta Lecha Kaczyńskiego zostały w 2009 r. wdrożone, to już w końcu 2010 r. Polska przekroczyłaby konstytucyjny, to jest na poziomie 60%, próg relacji długu do PKB. Wymagałoby to w ciągu 2011 r. wprowadzenia programu naprawczego, który skutkowałby drastycznym cięciem wydatków i podwyższeniem podatków.

Co by się stało, gdyby Polska poszła tą drogą? To samo, co stałoby się, gdyby Polska „wykorzystała” kryzys, tak jak to proponowało wielu komentatorów i ekonomistów, do przeprowadzenia tak zwanych głębokich reform, czytaj: drastycznych cięć wydatków.

Możemy to ocenić, patrząc na wyniki prowadzenia takiej polityki na Litwie i Łotwie, które tak zrobiły, bo nie miały innej możliwości, a które przez niektórych są wskazywane jako wzór dla Polski. W latach 2008–2011 Litwa odnotowała wzrost relacji długu do PKB o 20,9 punktu procentowego, czyli prawie dwukrotnie większy niż Polska, mimo że wpłaty do otwartych funduszy emerytalnych na Litwie są dużo, dużo mniejsze, niż były i są w Polsce. Łotwa odnotowała wzrost relacji długu do PKB aż o 35,8 punktu procentowego, co jest czwartym najwyższym wzrostem w całej Unii Europejskiej. Tylko Grecja, Irlandia i Wielka Brytania miały gorszy wynik w tym zakresie. Na Litwie PKB spadło o 5,7%, na Łotwie o 17,1%. Na Litwie bezrobocie wzrosło w tym okresie o około 11 punktów procentowych, do 15,1% według metodologii unijnej, a na Łotwie o nieco ponad 10 punktów procentowych, do 16,1%. Dla porównania podam, przypominę, że według jednolitej metodologii unijnej w Polsce bezrobocie w porównaniu z 2007 r. nie tylko nie wzrosło, ale nawet lekko spadło, o 0,3 punktu procentowego. Tak więc, nie popadając w skrajności, poszliśmy szerokim środkiem drogi i uniknęliśmy przepaści znajdujących się po obu stronach.

Po 2010 r., w którym pozwoliliśmy na kontrolowany wzrost deficytu, dzięki czemu utrwaliliśmy przyspieszenie rozwoju gospodarczego Polski, już w 2011 r. zaczęliśmy stopniową, lecz zdecydowaną konsolidację finansów publicznych. Według naszych obecnych szacunków deficyt budżetu państwa w 2011 r. zamknie się kwotą poniżej 26 miliardów zł, jest to około 18 miliardów zł mniej niż wynik z roku

2010 i 14 miliardów zł mniej niż deficyt zapisany na 2011 r. w ustawie budżetowej. Deficyt sektora finansów publicznych według klasyfikacji unijnej nie powinien przekroczyć 5,6% PKB za 2011 r., czyli około 85 miliardów zł. Będzie to spadek o 26 miliardów zł w porównaniu z 2010 r., a zatem realizacja wcześniej przedstawionych planów rządu.

Budżet na 2012 r. wprowadza drugi etap tej konsolidacji. Górny pułap deficytu budżetowego ustawiamy na poziomie 35 miliardów zł. Przewidujemy także, że deficyt sektora finansów publicznych według klasyfikacji unijnej wyniesie około 3% PKB, czyli około 48 miliardów zł. Dzisiaj uważam, że jeśli Europa uniknie dalszych oczekiwanych wstrząsów, szczególnie tych potencjalnych w związku z bardzo szczególną sytuacją grecką, to te wyniki są realne i osiągalne. Będzie to oznaczało obniżenie deficytu sektora finansów publicznych w ciągu dwóch lat o około 4,8% PKB, czyli o 76 miliardów zł. Jest to czwarta najszybsza konsolidacja finansów publicznych jakiegokolwiek państwa Unii Europejskiej. Wyprzedzają nas jedynie Irlandia, Portugalia i Łotwa, które podejmują programy naprawcze z pomocą Unii Europejskiej i Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Równocześnie jest to konsolidacja, która zapewni eliminację nadmiernego deficytu w Polsce już w bieżącym roku, a więc zgodnie z planem rządu i z naszymi zobowiązaniami wobec Unii Europejskiej. Chcę zaznaczyć, że będzie to wynik, w który do niedawna prawie nikt nie chciał wierzyć. Dzisiaj Komisja Europejska potwierdza wiarygodność naszych zamiarów na ten rok.

Tak znaczące obniżenie deficytu nie byłoby możliwe, gdyby nie zdecydowane działania rządu. Chcę zaznaczyć, że z 76 miliardów zł w ciągu dwóch lat jedynie 26%, czyli niecałe 20 miliardów zł, to skutek podwyższenia podatków obciążających obywateli, takich jak podwyższenie w 2011 r. zasadniczej stawki VAT o 1% częściowo zrekompensowane obniżeniem stawki VAT na zasadnicze towary żywnościowe, ograniczenie możliwości odliczenia VAT przy nabyciu samochodów z kratką, podwyższenie składki rentowej o 2 punkty procentowe w 2012 r., podwyższenie akcyzy w 2012 r. na skutek zobowiązań unijnych naszego kraju, zamrożenie progów w podatku PIT i zmiany w zakresie opodatkowania zysków z lokat jednoosobowych, które zostaną wprowadzone w tym roku. Z tych 20 miliardów zł dodatkowych dochodów z podatków 11 miliardów zł przypada na 2012 r., czyli jest ujęte w budżecie państwa i towarzyszących mu planach różnych agencji, instytucji rządowych, nad którymi Wysoki Senat dzisiaj obraduje, a także w udziałach jednostek samorządu terytorialnego w niektórych podatkach.

Są oczywiście inne dochody, niepodatkowe, które wzmocnią czy poprawią wynik sektora finansów pu-

(minister J. Vincent-Rostowski)

blicznych, także budżetu w niektórych wypadkach, związane na przykład z nowym systemem fotoradarów, wynikające ze sprzedaży uprawnień do emisji CO₂, także przyrost wpływów z dywidend i udziałów Skarbu Państwa w spółkach. Te dodatkowe dochody przyniosą w tym roku 4 miliardy zł. Z kolei dochody z tytułu nowego podatku od niektórych kopaliny, czyli miedzi i srebra, i zniesienia ulg na biokomponenty w akcyzie, a więc podatków płaconych przez korporacje, przyniosą dodatkowe 2,5 miliarda zł w tym roku. Zniesienie tej ulgi – mówię o zniesieniu ulgi na biokomponenty w akcyzie – przyniosło 1 miliard zł w roku ubiegłym.

Jeśli chodzi o ogólne działania w sektorze publicznym na kwotę 76 miliardów zł, to prawie 31 miliardów zł zawdzięczamy zmianom systemowym i zmianom ograniczającym wydatki. A więc ponad 40% całej wartości działań ograniczających deficyt w ciągu tych dwóch lat wynika ze zmian systemowych i z ograniczenia wydatków. Z tego 15 miliardów zł przypada na 2011 r., a niecałe 16 miliardów zł na 2012 r. W tej kategorii najważniejsza pozycja to ograniczenia dotyczące nabycia nowych uprawnień do wczesnych emerytur. Łącznie w latach 2011–2012 wprowadzenie emerytur pomostowych przynosi skutki w postaci prawie 11 miliardów zł, z czego połowa przypada na 2011 r., a połowa na 2012 r. Tymczasowa reguła wydatkowa powoduje ograniczenie wydatków przez dwa lata o 6,5 miliarda zł, z czego ponad 60% przypada na 2011 r., a reszta na 2012 r.

Inne oszczędności po stronie wydatkowej wiążą się z obniżeniem zasiłku pogrzebowego, to jest 1,1 miliarda zł, i zawieszeniem prawa do emerytury w przypadku kontynuowania zatrudnienia, to jest 900 milionów zł. Dodatkowe oszczędności po stronie wydatkowej wynikają z ograniczenia wydatków z Funduszu Pracy w 2011 r., 3,9 miliarda zł, i ograniczenia kosztów obsługi długu na skutek zmian w systemie emerytalnym, czyli zmniejszenia składek do OFE, ograniczenia wydatków na dług wynikający... wyższy dług, który mielibyśmy, gdybyśmy nie obniżyli składek. Oszczędności z tego tytułu wyniosą w ciągu tych dwóch lat 1 miliard 100 milionów zł – jest to niebagatelna kwota, z czego 800 milionów zł przypadnie na 2012 r. Przypomnę, że łączna wartość oszczędności wydatkowych i tych wynikających ze zmian systemowych to ponad 30 miliardów zł w ciągu dwóch lat, czyli, jak już wspominałem, ponad 40% łącznej wartości działań ograniczających deficyt sektora publicznego w tych dwóch latach.

Ostatnia kategoria działań to zmniejszenie części składki emerytalnej przekazywanej do OFE. Obniżyło to deficyt ZUS, w związku z tym i sektora publicznego, o blisko 18 miliardów zł – to znaczy

obniżyło i obniży w 2012 r. – w tym o 8 miliardów zł w 2012 r. Ta zmiana nie zwiększyła obciążenia ludności, ale także nie zmniejszyła wydatków sektora. Traktujemy ją zatem jako reklasyfikację.

Wysoka Izbo! Budżet na 2012 r. zamyka trzeci etap polityki rządu, jeśli chodzi o walkę ze skutkami światowego kryzysu gospodarczego. W pierwszym etapie w 2009 r. podjęliśmy program oszczędności w celu utrzymania wiarygodności i bezpieczeństwa finansowego Polski. Wtedy, kiedy wszystkie inne kraje Europy wprowadzały programy stymulacyjne, my wbrew podpowiedziom opozycji wprowadziliśmy oszczędności. Według obliczeń Komisji Europejskiej opiewały one na kwotę około 28 miliardów zł brutto, czyli 2,1% PKB, i na kwotę 20 miliardów zł netto, czyli 1,5% PKB, po uwzględnieniu wielkiego wzrostu środków przekazanych na inwestycje publiczne w kwocie 8 miliardów zł.

W drugim etapie w 2010 r. wobec większego uspokojenia na światowych rynkach finansowych, i w celu utrwalenia odradzającego się w naszym kraju wzrostu gospodarczego, pozwoliliśmy na kontrolowany wzrost deficytu publicznego. Mimo, iż deficyt ten wzrósł do imponującej kwoty 111 miliardów zł, to wzrost PKB przyczynił się do tego, że w tym okresie mieliśmy jeden z najmniejszych wzrostów relacji długu do PKB w całej Unii, szczególnie jeśli w celu porównania z innymi krajami Unii Europejskiej weźmiemy pod uwagę koszty przekazywania gigantycznych kwot z ZUS do OFE.

Trzeci etap naszej polityki to pierwszy etap konsolidacji finansów publicznych, czyli etap likwidowania nadmiernego deficytu. I właśnie ten etap dokończymy w tym roku dzięki budżetowi, który mam zaszczyt przedstawić Wysokiemu Senatowi. Jak już wspominałem, jest to w latach 2011–2012 najszybsza konsolidacja finansów w całej Unii, z wyjątkiem Irlandii, Portugalii i Łotwy, czyli krajów, które są objęte programami naprawczymi Unii Europejskiej i Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Tę konsolidację będziemy mogli osiągnąć bez narzucenia wielkich dodatkowych obciążeń podatkowych na obywateli i bez drastycznych cięć w wydatkach na usługi lub inwestycje publiczne. Było to widoczne podczas dzisiejszej debaty i podczas dyskusji nad poprawkami, które sam pan senator sprawozdawca mniejszości określił jako opiewające na skromną kwotę, mimo że jeżeli wzięłoby się je wszystkie razem – a zakładam, że mniejszość popiera wszystkie te poprawki – to opiewałyby na kwotę w wysokości ponad 1 miliard 300 milionów zł. Ja tej kwoty nie uważam za aż tak skromną, mimo że, jak rozumiem, pan senator za taką ją uważa.

Co więcej, w tym okresie osiągnęliśmy najwyższy udział inwestycji publicznych w PKB w całej Unii

(minister J. Vincent-Rostowski)

Europejskiej, szczególnie w 2011 r. i 2012 r., i najwyższy udział inwestycji publicznych w PKB w historii tego dwudziestolecia.

W tym roku rozpoczniemy także czwarty etap polityki gospodarczej rządu, polegający na uchwaleniu reform strukturalnych, które zapewnią dalsze i trwałe obniżenie deficytu publicznego do poziomu poniżej 1% PKB, czyli naszego średniookresowego celu fiskalnego uzgodnionego z Unią Europejską. Pozwoli to na obniżenie relacji długu publicznego do PKB do 47% według definicji krajowej i do 50% według definicji europejskiej już w 2015 r., a także do osiągnięcia relacji na poziomie 40% według definicji krajowej – w 2020 r.

Aby zapewnić trwałą poprawę stanu polskich finansów publicznych, musimy oczywiście przeprowadzić prawdziwą reformę finansów, prawdziwą, a nie pozorną, jak to proponował poprzedni rząd, rząd Jarosława Kaczyńskiego, w 2007 r. Ta reforma tak naprawdę była tylko zmianą sztyldów, pewną reorganizacją w ramach sektora finansów publicznych, zmianą, którą zresztą, Panie Senatorze, wprowadziliśmy w 2008 r. albo w 2009 r. w nowelizacji ustawy o finansach publicznych. Ta prawdziwa reforma finansów publicznych będzie polegała na reformach ogłoszonych przez premiera Tuska w jego exposé, czyli na stopniowym podwyższaniu wieku emerytalnego o jeden miesiąc co cztery miesiące dla mężczyzn i kobiet – do momentu, aż wiek emerytalny mężczyzn dojdzie do sześćdziesięciu siedmiu lat, a wiek emerytalny kobiet do sześćdziesięciu dwóch, w 2020 r. To oznacza, że kobieta, która dzisiaj ma pięćdziesiąt sześć lat, przejdzie na emeryturę rok później, a kobieta, która przejdzie na emeryturę dwa lata później, dzisiaj ma pięćdziesiąt trzy lata. Potem w ciągu dwudziestu lat zrównamy stopniowo wiek emerytalny kobiet i mężczyzn.

Chcę jednak zaznaczyć, że ta zmiana, ta reforma – tak potrzebna, tak konieczna, aby emerytury kobiet były godziwe – w ramach nowego systemu, istniejącego w naszym kraju od 1999 r., tak naprawdę nie jest konieczna do naprawy finansów publicznych w krótkim horyzoncie czasowym, do 2020 r. To i tak robimy, to i tak zrobimy, nawet bez tej zmiany. Musimy pamiętać, że w ciągu kolejnych ośmiu lat, do 2020 r., liczba osób w wieku produkcyjnym – bez zmian, które proponujemy w odniesieniu do wieku emerytalnego – spadnie aż o dwa miliony, ze zmianami zaś, które proponujemy, liczba osób w wieku produkcyjnym spadnie o milion osób. Wobec tego niezasadna jest obawa, że wydłużenie wieku emerytalnego może spowodować wzrost bezrobocia. W Polsce w 2020 r. nie będzie problemem brak miejsc pracy, ale brak rąk do pracy.

Poza podwyższeniem wieku emerytalnego w systemie powszechnym, który obejmuje 85% naszych obywateli, konieczna jest także reforma przywilejów emerytalnych różnych preferowanych grup zawodowych. I te przywileje emerytalne także będą zreformowane, ograniczone. Dlatego też wprowadzimy reformę emerytur mundurowych dla nowo wchodzących do służb mundurowych oraz składowy zapewnienie, że w górnictwie przywileje emerytalne będą wynikały jedynie z tak zwanej pracy na dole.

Jeśli chodzi o inne działania, to wprowadzimy także rachunkowość do działalności rolniczej, z późniejszym stopniowym wprowadzeniem podatku dochodowego od niej. Zreformujemy także system emerytalny KRUS. Chcemy również zreformować politykę prorodziną poprzez skupienie wsparcia na rodzinach, które mają więcej niż jedno dziecko, a także na tych, które mają troje lub więcej dzieci. Ograniczenie ulgi prorodzinnej dla osób mających tylko jedno dziecko będzie dotyczyło tylko tych osób, które zarabiają – czy zarabiać będą w przyszłym roku, bo ta zmiana wejdzie dopiero w roku 2013 – powyżej 85 tysięcy zł rocznie. Chciałbym także zauważyć, że w ten sposób nie tylko wzmocnimy politykę prorodziną i zachęty do większej dzietności, ale także działania szersze. Zresztą te dotyczące dostępu do przedszkoli, a nawet żłobków, już zaczynają mieć swoje efekty. Udział dzieci uczęszczających czy chodzących do przedszkoli w 2011 r. wyniósł 65%, choć w 2007 r. wynosił jedynie 42%, czyli jest tutaj prawie pięćdziesięcioprocentowy wzrost. Zapewnimy również taką reformę systemu rentowego, aby był on spójny z systemem emerytalnym.

Wysoki Senacie, zapewniliśmy w Polsce najszybszy wzrost gospodarczy w okresie kryzysu w całej Unii Europejskiej, i to z bardzo znaczącą nadwyżką. Zaskutkowało to drugim najwyższym wzrostem zatrudnienia w całej Unii i największym procentowym wzrostem zatrudnienia wśród znaczących krajów Unii Europejskiej. Jesteśmy także jednym z trzech krajów Unii, które podczas kryzysu zanotowały spadek bezrobocia, liczony oczywiście według metodologii Unii Europejskiej. Co więcej, zrobiliśmy to z jednym z najmniejszych wzrostów zadłużenia w relacji do PKB. Miesiąc temu Komisja Europejska potwierdziła, że w tym roku zlikwidujemy nadmierny deficyt, jeżeli wzrost PKB spełni nasze oczekiwania i osiągnie 2,5% w ujęciu realnym. Stanie się tak pomimo skutków dla naszej gospodarki kryzysów w strefie euro. One są przyczyną tego, że w budżecie, nad którym Wysoki Senat pracuje, założyliśmy wzrost 2,5%, a nie 4% – a mielibyśmy wszelkie prawo przypuszczać, że taki byłby ten wzrost, gdyby właśnie nie wydarzenia w strefie euro.

Mamy więc wieloletnią strategię ochrony polskiej gospodarki przed skutkami światowego kryzysu,

(minister J. Vincent-Rostowski)

zrównoważenia finansów publicznych w średnim okresie i wzmocnienia potencjału wzrostowego oraz zatrudnieniowego naszej gospodarki. Projekt budżetu, nad którym Wysoka Izba obraduje, jest kluczowym elementem dokończenia trzeciego etapu tej strategii, reformy ogłoszone w exposé premiera Tuska stanowią jej etap czwarty. Proszę Wysoki Senat o przyjęcie przedstawionego budżetu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze. *(Oklaski)*

Zgodnie z procedurą, senatorowie mogą teraz zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do pana ministra związane z omawianym teraz szeroko punktem porządku obrad.

Jako pierwszy do zadania pytania zapisał się pan senator Jan Maria Jackowski.

Zatem bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jan Maria Jackowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, mam trzy konkretne pytania.

Pierwsze: w jaki sposób w tym budżecie rząd wspiera rodziny i stymuluje politykę pronatalistyczną?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Co?)

Mamy najmniejszy przyrost naturalny, mniejszy nawet niż obecnie w Chinach, a przypomnę, że wprowadzono tam przymusową aborcję. Mamy bardzo wiele rodzin ubogich, zwłaszcza wielodzietnych, a także mamy najniższe nakłady na politykę rodzinną spośród wszystkich krajów Unii Europejskiej, spośród wszystkich dwudziestu siedmiu krajów, i jest tak, choć podobno nasza gospodarka jest w rewelacyjnej formie.

Pytanie drugie: jakie ujęto w budżecie działania mające na celu przeciwdziałanie wzrostowi bezrobocia?

Pytanie trzecie: dlaczego od lat nie są waloryzowane progi dochodowe uprawniające do uzyskania zasiłku rodzinnego? Tylko proszę nie mówić, że w budżecie nie ma środków na ten cel, bo gdybyśmy przeanalizowali cztery ostatnie budżety, a więc te za rządów pana premiera Tuska z poprzedniej kadencji, to zobaczylibyśmy, że setki milionów zostały utopione, między innymi w Stadionie Narodowym, który jest przeszacowany, nie chcę strzelać, o ile, ale na pewno o kilkaset milionów złotych w stosunku do cen, za jakie buduje się takie obiekty. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Stanisław Karczewski)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Bardzo dziękuję.

Teraz poproszę panią senator. ...

(Głos z sali: Sagatowska.)

...Sagatowską.

Bardzo proszę, Pani Senator.

(Senator Janina Sagatowska: ...Czudowska.)

Pani senator Czudowska, tak? Aha. Myśmy tutaj źle obserwowali.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Dorota Czudowska:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, mam cztery pytania. Jako materiał pomocniczy do śledzenia pańskich wypowiedzi, pańskiego toku myślenia, otrzymaliśmy zestawienie i tam w części 17 „Administracja publiczna” mamy wzrost wydatków o 62%. Proszę powiedzieć, dlaczego tak dużo, o wiele więcej, chcemy przeznaczyć na administrację publiczną, która przecież nie jest źródłem dochodu dla kraju.

Drugie pytanie dotyczy z kolei części 25 „Kultura fizyczna”...

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Ja bym, Pani Senator...)

Tak, tak?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Jeśli mogę, ja bym prosił, aby te pytania szczegółowe zadać, gdyby pani mogła, za chwilę pani minister Majszczyk. Albo ja mogę się zamienić z panią ministrem, jak pani senator woli. Dobrze? Bo ja bym...)

(Senator Władysław Ortyl: Pan marszałek nie udzielił głosu, Panie Ministrze.)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dobrze, Panie Ministrze, to umówmy się tak... Pani Senator, bardzo proszę o zadanie pytania panu ministrowi, a pan minister na to pytanie odpowie.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Dorota Czudowska:

Dobrze.

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: A ja sobie dam radę z głosem...)

A więc kontynuuję.

Czy z kulturą fizyczną i sportem jest już tak dobrze, że wydatki na ten rok zmniejszamy prawie o połowę? To moje drugie pytanie.

Pytanie trzecie. Gdzie w tych rubrykach ukryte są wydatki na Narodowy Fundusz Zdrowia i jaką stanowią one kwotę? Pytam dlatego, że tu mamy tylko część 46 „Zdrowie” – ponad 3 miliardy zł, a to nie

(senator D. Czudowska)

są wszystkie wydatki, jakie... Nie wiem, gdzie one są, tu się konsultowałam, ale nie mogłam znaleźć takiej pozycji.

I pytanie czwarte. W jakim procencie tegoroczny budżet pokrywa wszystkie potrzeby, jakim budżet kraju, budżet Polski, powinien sprostać, gdybyśmy chcieli uznać wszystkie poprawki mniejszości, poprawki wszystkich senatorów, to, co do nas sływa, i zabezpieczyć środki na wszystkie potrzeby kraju? Ile wtedy powinniśmy mieć pieniędzy? Jako gospodyni domowa chcę to wiedzieć: ile nam brakuje? Pomijam deficyt budżetowy, bo to jest co innego. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Panie Ministrze, bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi na te pytania.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Chętnie.

Najpierw pytania pana senatora Jackowskiego.

Jest faktem, że wśród krajów Unii Europejskiej, jeśli chodzi o pomoc społeczną, wydajemy bardzo mało na młodych ludzi i, procentowo, bardzo dużo na starszych. To jest problem, z którym borykamy się od wielu, wielu lat – tak naprawdę od początku transformacji. Podwyższenie wieku emerytalnego powinno w tym zakresie pomóc, bo prawdopodobnie zmniejszy nieco wydatki socjalne i emerytalne na starsze osoby, które będą pracowały i zarabiały, i pozwoli na pewne przesunięcie. Oczywiście nie jest to główny cel tej zmiany, ale bardzo cieszę się, że pan senator zwrócił uwagę na ten problem, który jest poważnym problemem, można by powiedzieć, strukturalnym, wbudowanym w bardzo... Chodzi o niski wiek emerytalny, który obowiązywał w Polsce przez wiele, wiele lat. Jest to problem, z którym chyba nie gorzej od poprzednich rządów dajemy sobie radę. Ale nie powiedziałbym, że dajemy sobie z nim radę w sposób, który mnie by usatysfakcjonował. I aby wskazać na to, że jednak pewien postęp następuje, przypominałbym panu senatorowi to, co powiedziałem wcześniej o udziale dzieci, które chodzą do przedszkoli, a który to udział wzrósł z 42% w 2007 r. do 65% w roku 2011.

Jeśli chodzi o aktywne zwalczanie bezrobocia, to w tym roku w planie działania Funduszu Pracy zwiększamy wydatki na ten cel o 200 milionów zł. W zależności od sytuacji finansów publicznych i od sytuacji na rynku pracy będziemy mogli w ciągu roku jeszcze raz na to popatrzeć – bo różnica mię-

dzy planami poszczególnych funduszy, które to plany oczywiście są załącznikami do budżetu, a samym budżetem jest taka, że te plany funduszy mogą być relatywnie łatwo zmienione. Tak więc w zależności od sytuacji, jeżeli będzie taka potrzeba i jeżeli będzie taka możliwość, jak się spojrzy na całość sytuacji sektora finansów publicznych, to będziemy mogli wydać na te cele więcej środków.

Jeśli chodzi o prognozy dochodowe, to ja bym powiedział tak: waloryzacja samych świadczeń przy niepodwyższaniu progów oznacza, że większe kwoty są lepiej adresowane do osób naprawdę najbardziej potrzebujących. I mamy różne analizy, które wskazują na to, że jeden z problemów, jakie mamy w naszej polityce socjalnej, jest taki, że zbyt dużo środków pomocowych idzie dla osób relatywnie dobrze zarabiających. Ja oczywiście nie mówię, że to jest polityka, która może być utrzymywana w nieskończoność, ale uważam, że ona ma swoje pozytywne strony i że te pozytywne strony jeszcze przeważają nad negatywnymi.

I najważniejsza rzecz – to też jakby odnosi się do poprzedniego pytania pana senatora. Skoro w ciągu czterech lat kryzysu zwiększyliśmy liczbę miejsc pracy o osiemset pięćdziesiąt tysięcy... I to jest drugi najwyższy wzrost w całej Unii Europejskiej, bo tylko w Niemczech ten wzrost był większy. Tam liczba miejsc pracy wzrosła o milion dwieście tysięcy przy liczbie ludności dwukrotnie większej i przy dużo większym udziale pracy na część etatu, niż ma to miejsce w Polsce. A więc uważam, że w tym zakresie naprawdę nie idzie nam tak źle, jak gdzie indziej, i taka byłaby moja odpowiedź.

Na pytanie dotyczące części 17, jeśli pani senator pozwoli, odpowie pani minister. Ja chciałbym tylko powiedzieć, że jeśli chodzi o kulturę fizyczną i sport, pani senator chyba wie, że w tym roku będzie Euro 2012 i te inwestycje się kończą. Wobec tego jest naturalne, że wydajemy mniej. Wydawaliśmy dużo więcej niż standardowo na skutek konieczności wynikających z Euro 2012. Tak więc ja bym się bardzo źle czuł, gdybyśmy wydawali nadal tyle samo, ile wydawaliśmy na ten cel w latach 2011 czy 2010.

Jeśli chodzi o wydatki i dochody NFZ, to zwróciłbym uwagę pani senator na plan finansowy NFZ, który powinien być załącznikiem do budżetu państwa.

Czy są zabezpieczone wszystkie potrzeby? Ja bym się stanowczo nie zgodził z takim pomysłem, że wszystkie propozycje czy to po stronie rządowej, czy to po stronie opozycji, czy to w Senacie, czy w Sejmie, naprawdę są potrzebami. Powiem tak: propozycje opozycji, poprawki opozycji w Sejmie... Oczywiście muszę przyznać, że Senat okazał się w tym zakresie bardziej powściągliwy...

(Głos z sali: Na razie.)

(minister J. Vincent-Rostowski)

Bardziej wstrzemięźliwy i powściągliwy. Wszystkie propozycje, wszystkie poprawki zgłoszone w Sejmie przez opozycję... Wszystko miało być finansowane z rezerwy z poz. 8, czyli z niebyle jakiej rezerwy, bo z rezerwy na współfinansowanie programów unijnych. Wartość tych wszystkich poprawek, jeśli się nie mylę, wynosiła 7 miliardów 200 milionów zł. Tymczasem w tej rezerwie jest 6 miliardów 700 milionów zł i dlatego, gdybyśmy jako posłowie na Sejm przegłosowali, przyjęli wszystkie te poprawki, w tej rezerwie nie zostałyby nic i nie byłoby żadnych projektów unijnych. Myślę, że absurd wynikający z nawyku składania hurtowych poprawek, których cel jest wyłącznie polityczny... Bo nie zauważyłem wśród nich – nie wiem, może wśród senackich... Jeśli takie są, to z góry przepraszam. Dla mnie poważna poprawka to jest taka poprawka, która gdzieś zmniejsza wydatki po to, aby przenieść je gdzieś indziej. Wszystkie inne poprawki to wyłącznie polityczne gesty wykonywane pod publiczność. Dziękuję.

Może teraz pani minister, jeśli pan marszałek pozwoli.

(Senator Janina Sagatowska: Panie Marszałku, a moje pytanie?)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Panie Ministrze, pani senator mówi, że oczekiwała na odpowiedź na jedno pytanie.

(Głos z sali: Jeszcze są pytania.)

Są też, Panie Ministrze, jeszcze inne pytania. Jest wiele osób, które się zgłosiły...

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

To może pani minister będzie łącznie odpowiadała na niektóre z nich. Mogę tak, Panie Marszałku? Pani minister na końcu... Zanotowalibyśmy niektóre pytania, bo wiemy, że pani minister na nie odpowie. Pani minister odpowie na wszystkie swoje pytania łącznie, jeśli to będzie możliwe. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dobrze. Czyli, jak rozumiem, na pytania o rezerwę z poz. 17 będzie odpowiadała pani minister, tak?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Tak. Dziękuję.)

Dobrze. W takim razie bardzo proszę o zadanie pytania najpierw pana senatora Wojciechowskiego, a później pana senatora Biereckiego.

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, Panie Ministrze, wróć do swojego pytania. Chodzi mi o art. 18 i art. 19. Skąd wynika różnica między tymi procentami? Czy miała na to wpływ zmiana cen żywności? Skąd są wartości wynoszące 102,8% i 103,1%.

Drugie pytanie jest, powiedziałbym, okołobudżetowe. Panie Ministrze, w ordynacji podatkowej jest taki artykuł, chyba jest to art. 87, w którym mówi się o... Jest wiele takich zapisów, ale ja podam jeden przykład. Jest zapis, który mówi o tym, że organ podatkowy może umorzyć zaległości, odroczyć je, rozłożyć na raty. W odpowiedzi na jedno z moich oświadczeń minister wyjaśnił mi, że organ podatkowy może postąpić wbrew interesowi społecznemu i wbrew żywotnemu interesowi podatnika – pan minister przedstawił w tym zakresie również odpowiednie wyroki sądowe. Gdyby organy podatkowe nie miały uprawnień, gdyby urzędnicy organów podatkowych nie mieli uprawnień do działania wbrew interesowi społecznemu czy też wbrew żywotnemu interesowi podatnika... Chodzi, jak rozumiem, na przykład o słynną sprawę Kluski czy o te kilka spraw, w związku z którymi bombarduję pana ministra. Chciałbym wiedzieć, jaki to by miało wpływ na budżet. Bo, jak rozumiem, skoro urzędnik może postąpić wbrew interesowi społecznemu, to działa zgodnie z własnym interesem, nie chcę tego nazywać po imieniu. A te przepisy w dalszym ciągu są utrzymywane. Czy gdyby te przepisy... Gdyby urzędnik nie miał tego uprawnienia, to jaki to by miało wpływ na budżet? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Bierecki.

Senator Grzegorz Bierecki:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, mam kilka pytań dotyczących strategii, którą pan przedstawił. To były bardzo interesujące informacje. Ja mam pytania dotyczące wskaźników przyjętych w założeniach budżetu. Na ile pan minister szacuje wzrost wpływów do budżetu w przypadku utrzymania się inflacji na obecnym poziomie, a nie na poziomie założonym w budżecie? Pytam, bo obecny poziom jest zdecydowanie odległy od założonego w budżecie.

Drugie pytanie dotyczy kwestii produktu krajowego brutto.

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Słucham?)

(senator G. Bierecki)

Chodzi o produkt krajowy brutto, o przyjęty wskaźnik wzrostu PKB. Mamy w tej chwili do czynienia ze znaczącym obniżeniem dochodów gospodarstw domowych. Jednym z głównych motorów wzrostu PKB jest konsumpcja gospodarstw domowych. Czy ministerstwo ma scenariusze, które pokazywałyby, jaki wpływ na budżet będzie miało zmniejszenie się PKB z 2,5%, które pan minister zakłada, do na przykład 1%, o którym obecnie słyszymy z ust wielu ekonomistów wypowiadających się na temat budżetu.

Sięgnąłem do opinii Rady Polityki Pieniężnej do ustawy budżetowej i mam pytanie dotyczące przejrzystości tego budżetu. Zacytuję fragment, który jest źródłem mojego pytania: „Za nieprzejrzysty można także uznać sposób uwzględnienia w projekcie ustawy, obowiązującej od bieżącego roku tymczasowej reguły wydatkowej. Projekt ustawy nie zawiera informacji o planowanym poziomie wydatków objętych tą regułą”. Czy pan minister zechciałby powiedzieć, jakie wydatki będą finansowane z pomocą tego budżetu w wyniku przyrostu środków na skutek zastosowania tej reguły wydatkowej?

Ostatnie pytanie to pytanie szczegółowe. Z jakich źródeł dokonany zostanie zwrot do budżetu pożyczek udzielonych Krajowemu Funduszowi Drogowemu i Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych?

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, bardzo proszę.

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Na pierwsze pytanie, jeśli pan senator pozwoli, odpowie pani minister Majszczyk.

Co do drugiego pytania, to powiedziałbym tak... Jak rozumiem, pan senator cytuje pisemną odpowiedź na jakąś interpelację. Pan senator zapewne zna amerykański dowcip o prawnikach. Dwóch panów leci balonem, powietrznym balonem. Jest wichura, balon został zwiany daleko, wiele kilometrów od zamierzonej trasy. Są zupełnie zagubieni. Schodzą trochę poniżej pułapu chmur i widzą, że na polu jest grupa osób, odbywa się jakiś kiermasz. Schodzą jeszcze niżej i widzą, że tam odbywa się wielki kiermasz stowarzyszenia prawników danej części Stanów Zjednoczonych. Widzą, że jeden człowiek stoi trochę z boku tego pola i krzyczą do niego: gdzie jesteście?! A on woła: w balonie! No więc oczywiście była to odpowiedź w 100% prawdziwa, ale niespecjalnie pożyteczna. I rozumiem, że odpowiedź,

którą pan senator uzyskał ode mnie czy od jednego z moich wiceministrów, została skonstruowana przez jednego z naszych prawników, który prawdopodobnie zauważył, że nie ma przeszkody formalnej, aby organ działał sprzecznie z interesem podatnika czy interesem społecznym. Ale szczerze mówiąc, nie wyobrażam sobie, aby takie działanie, po pierwsze, miało miejsce, po drugie, było w jakimkolwiek przypadku do przyjęcia. Wobec tego byłbym bardzo wdzięczny, jeśli pan senator raczyłby zwrócić uwagę, w którym paragrafie czy w którym ustępie, czy w którym artykule ordynacji podatkowej taki zapis się znajduje i czy można taki wniosek wyciągnąć z takiego zapisu. Wtedy przeanalizujemy tę sytuację i zobaczymy, czy to wymaga wprowadzenia jakichś zmian, czy nie. Na pewno nie mogę sobie wyobrazić sytuacji, w której organ w swoim interesie miałby zachowywać się sprzecznie z interesem społecznym czy interesem podatnika.

Pytanie pana senatora Biereckiego. Powiem tak: oczywiście w żaden sposób nie wstydzę się tego, że w projekcie... czy w projekcji, która stanowi bazę projektu budżetu, zachowujemy się ostrożnie i konserwatywnie, czyli zakładamy niższą inflację, która oznacza niższe dochody. I uważam, że tak powinno być i zawsze tak powinno być. Oczywiście założyliśmy pewien poziom wzrostu PKB. Nie zgadzam się z panem senatorem. Muszę powiedzieć, że kiedy na początku grudnia z trzech wariantów wybraliśmy wariant środkowy, to mimo że z tych trzech wydawał się on najbardziej prawdopodobny, rozpiętość możliwych wyników wydawała mi się wtedy dużo większa niż dzisiaj. Dzisiaj, mimo że jest jakby ten sam wariant środkowy, czuję dużo większy komfort, jeśli chodzi o prawdopodobieństwo tego, że wzrost będzie właśnie w okolicach 2,5%. Ale oczywiście przy niższym PKB byłyby niższe dochody. Wobec tego fakt, że jest możliwe, że inflacja jest trochę niedoceniona, w pewnym sensie kompensowałby przecenienie czy przeszacowanie w projekcji PKB, mimo że w tym przypadku nie uważam, aby PKB zostało zbyt optymistycznie zaprojektowane w tym budżecie. I mamy nawet takie tabelki, w których możemy według tempa wzrostu i struktury wzrostu bardzo łatwo sprawdzić oczekiwane dochody z różnych podatków.

Jeśli chodzi o kwestię przejrzystości, to pytanie pana senatora przyjmę jako pytanie, które wymaga odpowiedzi na piśmie i odpowiemy na nie na piśmie. W momencie tworzenia budżetu nas interesowało to, abyśmy mieli pewność, że te wydatki, które są objęte tą regułą, jakby w pełni stosują się do tej reguły, to znaczy ta reguła je obowiązuje. Ale jeśli tego nie ma w uzasadnieniu, to na to pytanie odpowiem panu senatorowi w formie pisemnej.

(Senator Grzegorz Bierecki: Dziękuję.)

(*minister J. Vincent-Rostowski*)

Jeśli chodzi o KFD i inne... O jaki drugi fundusz chodziło?

(*Senator Grzegorz Bierecki*: O FUS.)

O FUS. No to po prostu z przyszłych dochodów. Więc tutaj...

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Tych jednostek?)

Przepraszam, nie słyszę. Słucham?

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Przepraszam, pan marszałek nie udzielił mi głosu. Tych jednostek?)

(*Senator Maciej Klima*: Czy to jest pożyczka?)

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Czy to jest pożyczka, Panie Ministrze?)

To są pożyczki, które z przyszłych... To znaczy chodzi o potencjalne pożyczki, czyli jeżeli będą potrzebne. Oczywiście na obecnym etapie nie zostały one jeszcze udzielone. Gdy była taka potrzeba, to będą one udzielone i będą spłacone w przyszłości. Tak wielokrotnie w przeszłości bywało. To nie jest nic specjalnego... Nie jest to pod żadnym względem zaskakująca sytuacja. To nie są bardzo duże kwoty, a daje to pewną dodatkową elastyczność. To tyle.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Pan senator Bierecki chciałby dopytać, w drodze wyjątku zadać dodatkowe pytanie.

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Ja chciałbym tylko...)

(*Rozmowy na sali*)

(*Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski*: ...Z dochodów łącznie, gdyby była taka potrzeba, z przyszłymi dotacjami.)

Senator Grzegorz Bierecki:

Czyli pan minister mówi, że te pożyczki, które są zaprojektowane w budżecie dla Krajowego Funduszu Drogowego...

(*Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski*:

Nie. Miałem na myśli FUS. Jeśli chodzi o Krajowy Fundusz Drogowy, to z dochodów, z myta i z różnych innych źródeł.)

Ja chcę dopytać, czy dobrze usłyszałem. Czyli pan minister mówi, że źródłem spłaty tych pożyczek będą przyszłe dotacje budżetowe. Tak?

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Nie. W przypadku KFD będą przyszłe dochody, w przypadku FUS będą przyszłe dochody i ewentualnie, gdyby była taka potrzeba, przyszłe dotacje, także przyszłe dotacje.

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Dziękuję.)

Będzie się to odbywać w normalnym trybie. Wydatki i dochody FUS czasami są relatywnie trudne do oszacowania. Wobec tego mamy pewną zresztą niebagatelną dotację, która jest przewidziana w budżecie, i jeszcze możliwość udzielenia FUS ewentualnych dodatkowych pożyczek. Na ogół, jeżeli takie pożyczki są potrzebne, to dzieje się tak dlatego, że dochody są niższe niż oczekiwano, ale wtedy zazwyczaj w późniejszych latach te dochody są wyższe. Gdyby jednak się okazało, że w późniejszych latach dochody nie nadrobiłyby niedoboru w danym roku, to wtedy oczywiście byłyby potrzebne dalsze działania, bo wtedy odpowiednio musiałyby być zwiększone dotacje do FUS.

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Dziękuję.)

Emerytury i inne świadczenia z FUS zawsze są wypłacane, jak pan senator dobrze wie. W ciągu dwudziestu lat nigdy nie było z tym problemu, a sytuacja finansów Polski jest o tyle lepsza i jej wiarygodność jest o tyle większa dzisiaj niż była w przeszłości, że jakiegokolwiek zagrożenia są znacznie mniejsze dzisiaj niż były we wcześniejszych latach, mam na myśli lata dziewięćdziesiąte.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Pytanie zada pan senator Cioch, później pan senator Chróścikowski.

Bardzo proszę, pan senator Cioch.

Senator Henryk Cioch:

Ja niejako, Panie Ministrze, zostałem wywołany do tablicy, więc pozwolę sobie powiedzieć kilka słów tytułem...

(*Senator Jan Rulewski*: Pytanie.)

Tak, chwileczkę... polemiki.

Problem pierwszy. Czy my jesteśmy opozycją? Nie wiem, czy w przypadku wyborów, w których są jednomandatowe okręgi, można dzielić senatorów na tych z opozycji i nie z opozycji.

(*Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski*:

W Izbie Gmin tak się dzieje, a też w wyborach są okręgi jednomandatowe.)

Ale teraz już konkretne pytanie. Pan senator Paszkowski zapytał pana ministra o te 150 milionów zł na rozwój demokracji lokalnej. Na to pytanie pan minister udzielił mu odpowiedzi – przynajmniej tak zrozumiałem – że te środki otrzyma fundacja na rzecz rozwoju demokracji.

Teraz moje konkretne pytanie. Z tego co mi wiadomo, z budżetu mogą być finansowane wyłącznie fundacje prawa publicznego, których mamy w Polsce kilka, a ta fundacja, według mojej wiedzy, nie jest

(senator H. Cioch)

zaliczana do fundacji prawa publicznego. Ale być może jestem w błędzie, Panie Ministrze...

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Panie Senatorze, na pewno nie zrobimy niczego, co byłoby sprzeczne z prawem. Dziękuję za ostrzeżenie, sprawdziemy...)

Ja oczywiście wystąpię, zadając pytanie... Zresztą cenię pana ministra, bo zawsze gdy składam pytania, otrzymuję odpowiedzi. Czy się z nimi zgadzam, czy nie, to już zupełnie inna kwestia.

Pan minister również podniósł przykry dla nas problem związany z propozycjami podwyższenia wieku emerytalnego, obniżenia składek... No, jaki to efekt przyniosło, to wiemy. W towarzystwach, funduszach emerytalnych składki zostały obniżone i aktywa wszystkich funduszy emerytalnych zostały obniżone o 12%.

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Ale nie dlatego, że składki zostały obniżone.)

Przepraszam, Panie Ministrze, jeszcze pięć lat i te nasze realne pieniądze staną się tak samo realne jak w ZUS, czyli wirtualne. Zgodnie z założeniami reformy z początku tego wieku drugi filar to miała być nasza przyszłość, a ja widzę, że jeszcze ze trzy lata i tej przyszłości nie będziemy mieli, już nie mówię o naszych dzieciach. Chcę też powiedzieć, bo warto, skoro jest mowa o wieku emerytalnym...

(Senator Jan Rulewski: Pytanie, pytanie.)

Chwileczkę. Otóż dokładnie 13, 14 i 15 lipca 2006 r. w hotelu Victoria Intel odbyła się konferencja naukowa. Były szef KNUiFE, komisji nadzoru nad funduszami emerytalnymi, w której pracach brałem udział, zaprosił nadzorców z siedemdziesięciu kilku krajów świata i dyskutowano na temat modelu zabezpieczeń emerytalnych. Niestety tak się złożyło, że to była ostatnia konferencja, którą tenże urząd zorganizował, i te materiały prawdopodobnie nie ujrzały światła dziennego, a warto byłoby, Panie Ministrze, przed tą debatą, która nas w najbliższym czasie, jak pan zapowiada, czeka, do tych materiałów wrócić.

I pytanie o budżet. Dokładnie wyliczył pan, że przyjęcie tych wniosków mniejszości, które składamy, kosztowałoby 1,2 miliarda zł. Czy to dużo, czy niedużo? Pamiętam, jak profesor Modzelewski na drugim posiedzeniu Narodowej Rady Rozwoju, Panie Ministrze...

(Głosy z sali: Pytanie, pytanie.)

(Senator Jan Rulewski: Minister zasypia, my też.)

...powiedział: a cóż to jest 10 miliardów – jeden punkcik VAT w górę i już mamy 12 miliardów.

Moje pytanie w związku z tym...

(Senator Jan Rulewski: Zasypiamy.)

Gdyby te założenia nie wyszły, czy rząd przewiduje kolejne podniesienie stawki VAT o 0,5% czy o 1%?

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Przypominam panom i paniom senatorom, że czas na zadanie pytań to jedna minuta. Tak więc możemy zadawać następne pytania, ale prosiłbym, żebyśmy wszyscy w tej minucie się mieścili. Dziękuję bardzo.

Pan senator Chróścikowski.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja najpierw powiem o tej ekspertyzie, o opinii w sprawie budżetu przygotowanej przez pana profesora Andrzeja Czyżewskiego z katedry makroekonomii. Pokazuje ona, że łączne wydatki na rolnictwo, rozwój wsi i rynki rolne, rybołówstwo wraz z wydatkami na KRUS, środkami Unii Europejskiej wyniosą w 2012 r. 49 miliardów 728 milionów zł... Groszy już nie podaję. W roku 2011 była to kwota 52 miliardów 490 milionów zł, czyli różnica wynosi około 2 miliardów 700 milionów zł. To jest realnie o 8,6 miliarda mniej niż w 2011 r. Widać wyraźnie, że środki na rolnictwo co roku... Już nie chcę przytaczać innych lat, ale prawie w każdym roku mamy coraz mniej i mniej wydatków na rolnictwo. A przecież wiemy, że nie mamy konkurencyjnego rolnictwa w ramach Unii Europejskiej.

Wczoraj na posiedzeniu komisji rolnictwa mówiło o wydatkach i dochodach rolników i wychodzi na to, że mamy siódme miejsce od końca, czyli dwudzieste miejsce na liście, jeśli chodzi o dochody rolnicze.

(Senator Jan Rulewski: Pytanie.)

(Senator Kazimierz Kleina: Panie Marszałku, dwie minuty już...)

Mamy możliwość dawania wsparcia krajowego, ale rząd nie wypełnia tego obowiązku. Podaję przykład: zgłoszona poprawka dotycząca zwiększenia zwrotu akcyzy zawartej w cenie paliwa rolniczego nie uzyskała poparcia komisji, zarówno w Sejmie, jak i w Senacie. Dlatego będę wnosił w formie poprawki mniejszości, żeby tę poprawkę przyjąć.

I uważam, Panie Ministrze, że jeżeli nie będzie tych zwrotów, to sytuacja polskich rolników będzie jeszcze gorsza. I tak jak dzisiaj to jest... Rolnicy dzwonią i pytają, dlaczego rząd ma totalny bałagan, nie poprawił polskiego prawa względem unijnego, kiedy wycofaliśmy się z ulgi na biopaliwa. Dzisiaj rolnicy mają inne kody i nie chce im się zwracać paliwa rolniczego tylko dlatego, że jest bałagan w Polsce. Rolnicy mają mniejsze środki...

(Senator Jan Rulewski: Proszę, rolnicy pytają, a senator komentuje.)

I jeszcze mniejsze środki będą dostawać. Jeśli to jest metoda i w ten sposób rolnicy nie wykorzystują środków finansowych, jak to było w zeszłym roku, to

(senator J. Chróścikowski)

rzeczywiście może nie potrzeba będzie wiele pieniędzy i nie trzeba zwiększać środków. Tak komentuje to minister rolnictwa.

Mam więc pytanie, czy zamierza pan uwzględnić wniosek, który mówi, że rolnicy powinni dostać zwrot akcyzy przynajmniej... Ten większy, o tę kwotę co najmniej... Bo podniesiono w tym roku, przepraszam, w grudniu akcyzę o kilkanaście groszy, a zwrot o 10 gr. Pytanie, czy my rolnikom podwyższamy – powinno być 1,36 zł, a będzie 95 gr. Jest to działanie, powiedziałbym wprost, na szkodę. Zamiast obniżyć koszty produkcji, podwyższamy je. To powoduje, że konsumenci ponoszą wyższe koszty.

(Senator Jan Rulewski: To już jest odpowiedź.)

(Senator Kazimierz Kleina: Panie Marszałku, trzy minuty trwało zadawanie pytania.)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dobrze. Dziękuję bardzo.

Ponawiam swój apel o skracanie czasu zadawania pytań.

Panie Ministrze, bardzo proszę o odpowiedź.

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: O odpowiedzi.)

Tak, o odpowiedzi na te pytania. Dziękuję bardzo.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Oczywiście akcyza została podniesiona w styczniu, a nie w grudniu. A odpowiedź na pytanie pana senatora brzmi: nie. Nie zamierzamy podwyższyć zwrotów, jak pan senator wnosi, mimo że oczywiście podwyższamy je znacznie bardziej niż w ubiegłym roku i te zwroty będą o 10 gr wyższe niż w poprzednim roku.

Co do niekonkurencyjności polskiego rolnictwa, to powiem, że pan senator się myli, bo mamy znaczącą nadwyżkę w handlu, jeśli chodzi o produkty rolne, znaczącą i rosnącą, podkreślam, i rosnącą nadwyżkę. A jeśli chodzi o to, że dochody rolników są na niskim poziomie, nad czym bardzo ubolewam, to chciałbym panu senatorowi zadać pytanie, bo ja niestety odpowiedzi nie znam, a byłbym ciekaw, jakie były w 2007 r. i na jakim poziomie byliśmy wtedy w relacji do innych krajów w Unii Europejskiej. Podejrzewam, że na gorszym.

(Senator Jerzy Chróścikowski: Myślę, że na wyższym poziomie.)

Jestem raczej przekonany, że na niższym. Ja na pewno to sprawdzę i odpowiem panu senatorowi. Tyle jeśli chodzi o rolnictwo.

Zwróciłbym także uwagę, że decyzją kolejnych rządów Rzeczypospolitej Polskiej zdecydowaliśmy się na bardzo znaczący udział Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich w całości środków dostępnych dla Polski na rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich, i to dużo wyższy niż w innych krajach. Skutek tego jest taki, że modernizujemy wieś. Bezpośrednio może nie ma to aż takiego wpływu na dochody rolników, ale ma dużo większy wpływ na dochody ludzi mieszkających na wsi. Myślę, że warto pamiętać także o tym, że wszystkie dane dotyczące wielkości dopłat na hektar, które mamy w Polsce, wskazują, że nie są one aż tak dramatycznie niskie w porównaniu z dopłatami w niektórych krajach Europy, starej Unii czy Europy Zachodniej, jak twierdzi opozycja, bo jeżeli uwzględnimy także wydatki na rozwój obszarów wiejskich i podzielimy to przez liczbę hektarów w Polsce, to wychodzi nam poziom w pełni porównywalny z poziomem francuskim, trochę niższy od niemieckiego. A więc proszę nie dyskutować... To znaczy, ja o faktach z panem senatorem dyskutować nie będę. Pan senator zadał pytanie i chciał, żebym odpowiedział, a ja odpowiedziałem tak, jak umiem.

Wirtualne pieniądze w OFE. Rozumiem, że tego dotyczyło pytanie pana senatora. Ja może też bym zadał pytanie, takie, czy pan senator jest za dobrowolnością, jeśli chodzi o przynależność do OFE i wybór między OFE i ZUS, czy nie. Ja mogę panu senatorowi zaręczyć, bo jestem w 100% o tym przekonany, że gdyby była wprowadzona taka dobrowolność, to poziom składki do OFE byłby dzisiaj dramatycznie niższy niż ten, który dzisiaj mamy. Tak więc chciałbym wiedzieć, czy pan senator popiera propozycję swojej partii, czy nie.

(Senator Henryk Cioch: Ja nie należę do żadnej partii.)

Ale do klubu... Chodzi o propozycję partii, do której klubu senator należy. Ja powiem tak... To znaczy wydaje mi się, że to jest bardzo ważna sprawa. W dodatku była bardzo poważna nieścisłość w tym, co pan senator powiedział, bo spadek aktywów członków OFE w żaden sposób... No, w minimalny sposób wynika to z tego, że przekazano mniej składek, a w większości – i jest to gigantyczna przewaga – wynika z tego, co stało się na rynkach, a szczególnie na giełdzie. Stąd wziął się ten spadek. Chciałbym zwrócić na to uwagę. A co do pieniędzy w ZUS... No, ja powiedziałbym tak: pieniądze pana senatora w banku też są wirtualne. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Pan senator Rulewski, a później pan senator Paszkowski.

Senator Jan Rulewski:

Panie Ministrze, dwa pytania.

Pierwsze. Trzy lata temu złożyłem inicjatywę, niepopularną według pańskiej nomenklatury, aby... W nieszczęsnej ustawie autorstwa premiera Jarosława Kaczyńskiego, ustawie o ulgach prorodzinnych, zagwarantowano ulgi dla najwyższej zarabiających, o najwyższych dochodach, zaś dla tych, którzy nie mają mięsa podatkowego, a więc osób w rodzinach wielodzietnych – nie zagwarantowano. Jak wiem, pan jest sojusznikiem w sprawie przesunięcia tych środków na poziom rodzin biednych i wielodzietnych. Mam zatem pytanie: kiedy ta inicjatywa się urodzi? I czy prawdą jest, że pan minister boi się Jarosława Kaczyńskiego, nie chce narazić się na jego krytykę? Będę pańskim obrońcą.

(Wesołość na sali)

Drugie pytanie, Panie Ministrze. Na Zachodzie, może pod wpływem Ruchu Oburzonych, pojawił się ruch skupiający podatników o najwyższych dochodach. Otóż rezygnują oni z przysługujących im różnego rodzaju świadczeń. Czy w Polsce taki ruch też powstał czy powstanie? Czy pan Kepler* – nie wiem, czy nie myślę nazwiska – powołany na stanowisko szefa NCS przez władze administracyjne Polski, zechciałby zrezygnować choćby z części świadczenia? Jak pan uważa?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Panie Senatorze...)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, przepraszam...

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Przepraszam, rzeczywiście miały być dwa pytania...)

No, dwie osoby...

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Tak, dwóch senatorów, oczywiście. Bardzo przepraszam.)

Pytań jest nieco więcej, bo sam pan senator Rulewski zadał kilka pytań.

(Senator Jan Rulewski: Nie, dwa.)

Nie, nie, więcej, więcej...

(Senator Jan Rulewski: Dwa.)

Pytania były szczegółowe i wydawało mi się, że usłyszałem ich więcej.

Pan senator Paszkowski, bardzo proszę.

Senator Bohdan Paszkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Najpierw taka uwaga, a w zasadzie także pytanie. A mianowicie można powiedzieć, że ten dokument,

ustawa budżetowa, składa się głównie z dwóch załączników: załącznika dotyczącego dochodów plus tego dotyczącego wydatków. Jeśli spojrzeć na strukturę tego dokumentu, to zasadniczo można powiedzieć, że o dochodach jest raptem dwadzieścia trzy strony, a reszta, pozostałe kilkaset stron – o wydatkach. W związku z tym bardzo trudno powiedzieć o dochodach budżetu; wyjątkiem jest ta pierwsza tabelka plus, powiedzmy, zapisy w odniesieniu do różnych instytucji. Wobec tego mam taki postulat, żeby jednak jakoś to rozbudować, bo ta część jest równie ważna jak ta o wydatkach.

A teraz, biorąc pod uwagę treść art. 4 tejże ustawy budżetowej, chciałbym zapytać pana ministra o przychody tam wskazane. A mianowicie tam jest taki zapis, że źródłem pokrycia pożyczkowych potrzeb budżetu państwa mają być przychody z tytułu sprzedaży skarbowych papierów wartościowych. Ja bym chciał się dowiedzieć czegoś więcej na ten temat. Ile państwo chcecie wypuścić takich papierów? Jakie jest w tej chwili zainteresowanie ich nabyciem? Czy państwo w ostatnim okresie musi więcej płacić za to, że ktoś kupuje te rzeczy?

Ponadto chciałbym zapytać, jakie państwo planujecie przychody z prywatyzacji, bo tego też w tym budżecie jakoś nie mogłem znaleźć. I jakie państwo planujecie przychody z tytułu kredytów i pożyczek? Bo o nich też państwo tutaj mówicie.

A teraz chciałbym zapytać – w odniesieniu do tego, co pan minister mówił o różnego rodzaju planach, zrealizowanych lub jeszcze nie, odnośnie do podatków – o kwestię związaną z podatkiem od nieruchomości. Czy w tym zakresie będą jakieś zmiany? Nie mówię tu o jakiejś waloryzacji stawek podatkowych, mimo że w przypadku podatku od nieruchomości mówiono o ewentualnej zmianie systemu naliczania tego podatku, chociażby w kontekście tak zwanego podatku katastralnego, czyli od wartości nieruchomości.

Mam jeszcze inne pytanie. Pan minister wymienił tutaj różne rzeczy odnośnie do tych obciążeń budżetowych, jakie to powodują otwarte fundusze emerytalne. Mam pytanie: czy w planach rządu są ewentualnie jakieś dalsze zamierzenia dotyczące zmiany wysokości kwot przenoszonych do otwartych funduszy emerytalnych?

Następne moje pytanie wiąże się...

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Ale to może już w następnej rundzie, Panie Senatorze.

(Senator Bohdan Paszkowski: Może jednak skończę... Każdy miał tu po kilka minut...)

W naszym regulaminie jest zapisane...

(Senator Bohdan Paszkowski: ...teraz ja zadaję pytanie.)

* Poprawnie nazwisko szefa NCS brzmi: Kapler

(wicemarszałek S. Karczewski)

...że jest jedna minuta na zadanie pytania. Przekraczamy ten czas, ale...

(Senator Bohdan Paszkowski: Panie Marszałku, ale...)

Trzeba jednak, proszę państwa... No, to jest nadużywane. Panie Senatorze, zapisze się pan do następnej rundy.

Panie Ministrze, bardzo proszę. Jednak bardzo długo trwają te pytania i jest ich bardzo dużo, tak że chcielibyśmy... Przepraszam bardzo, ale ograniczmy to, bo pan... Panie Ministrze, bardzo proszę.

A pana senatora już zapisuję do następnej rundy.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Nie zamierzamy wprowadzić żadnych zmian, Panie Senatorze, jeśli chodzi o składki na OFE. Za dwa lata będzie przegląd systemu i wtedy zobaczymy, jak wygląda sytuacja, czy są potrzebne jakiegokolwiek dalsze zmiany, niekoniecznie dotyczące składek, tylko różnego rodzaju możliwe zmiany. Ten przegląd systemu został wpisany do ustawy zmieniającej składki przekazywane do OFE.

Jeśli chodzi o podatek od nieruchomości i jego zmiany, to także tu nie ma żadnych planów. Chciałbym także zwrócić uwagę całej Izby na to, że z wyjątkiem zmian już ogłoszonych nie przewidujemy w tym roku żadnych zmian dotyczących podatków. Odnosi się to także do wcześniejszego pytania jednego z senatorów PiS, na które nie odpowiedziałem, za co przepraszam. To pytanie dotyczyło tego, czy istnieje intencja podwyższenia VAT. Nie, nie ma takiej intencji. W ustawie o finansach publicznych istnieje zapis, który w automatyczny sposób spowodowałby podwyższenie stawek VAT, gdyby relacja państwowego długu publicznego do PKB przekroczyła poziom 55%, ale nie przewidujemy przekroczenia tego progu ani w tym roku, ani w przyszłym roku. Wprost przeciwnie – oczekujemy stopniowego spadku tej relacji. Taka powinna być odpowiedź na pytanie pana senatora sprawozdawcy mniejszości.

Ile papierów skarbowych zamierzamy wyemitować? To jest szczegółowo opisane w strategii zarządzania długiem, która jest załącznikiem do ustawy budżetowej. Mówiąc z pamięci... Chodzi chyba o 176 miliardów zł emisji w tym roku. To oczywiście jest nie tylko finansowanie deficytu, który nie może przekroczyć 35 miliardów zł, ale także rolowanie zapadających obligacji Skarbu Państwa. Mogę powiedzieć, że w „Strategii zarządzania długiem”, także w samym dokumencie budżetu państwa, powinien się znajdować zapis dotyczący przewidywa-

nych przychodów z prywatyzacji. Ja poproszę panią minister Majczyk, aby na tę część pytania pana senatora odpowiedziała. Po jej gestykulacji widzę, że jest taki zapis.

Mogę powiedzieć, że przewidujemy – myślę, że możemy być z tego zadowoleni – iż do końca tego miesiąca 40% tak zwanych potrzeb pożyczkowych, czyli tych 176 miliardów zł emisji, które przewidujemy na ten rok, będzie zabezpieczone. Po upływie 1/6 roku powinniśmy mieć zabezpieczone 40% potrzeb pożyczkowych. Wyprzedzamy nasze potrzeby, tak jak to robiliśmy w ubiegłym roku, bo uważamy, że sytuacja na rynkach światowych pozostaje niepewna. Wobec tego, aby zapewnić bezpieczeństwo finansowania państwa, powinniśmy w sposób wyprzedzający te potrzeby zabezpieczyć. Jak mówię, robimy to z dość dużym sukcesem. Mogę także powiedzieć, że rentowności są niskie w porównaniu z tym, jakie były na przykład w czerwcu albo lipcu ubiegłego roku. Na „dziesięciolatkach”, mówię z pamięci, spadły o jakieś trzydzieści punktów bazowych. Mówię o „dziesięciolatkach” denominowanych w złotych. Ogólnie rzecz biorąc, jest duże zainteresowanie, co odzwierciedla się w tych rentownościach, ale także w relatywnie niskich cenach ubezpieczenia w przypadku niewypłacalności emitenta. Mogę powiedzieć, że przed nadejściem kryzysu ani jeden kraj strefy euro nie miał wyższych kosztów ubezpieczenia przed niewypłacalnością swoich obligacji skarbowych niż Polska. W grudniu takich krajów było, znowu mówię z pamięci, chyba osiem. Dzisiaj jest ich trochę mniej, ale nie dlatego, że nasza sytuacja się pogorszyła i że cena ubezpieczenia naszych obligacji spadła, nawet dość znacząco, tylko dlatego, że w strefie euro się poprawiła. Wobec tego teraz takich krajów jest trochę mniej. Na przykład Belgia ma teraz mniej więcej ten sam poziom co my, a przedtem cena ubezpieczenia obligacji belgijskich była wyższa chyba o trzydzieści punktów bazowych.

Uderzający przykład wyceny tego ryzyka niewypłacalności... Można powiedzieć, że przed kryzysem wyceniano nas na siedmiokrotnie wyższym poziomie ryzyka niż Francję, a dzisiaj jest to różnica 25–30%. Cena ubezpieczenia obligacji polskiej jest na poziomie dwustu dwudziestu pięciu punktów bazowych, a obligacji francuskiej – stu osiemdziesięciu punktów bazowych. Wcześniej było... Oczywiście i jeden, i drugi poziom był niższy, ale polskie obligacje ubezpieczano za siedemdziesiąt punktów bazowych, a francuskie za dziesięć. Prawda? Wiem, że to jest dość wyczerpująca odpowiedź, ale myślę, że to było ważne pytanie.

Jeśli chodzi o liczbę stron... W pewnym sensie, dzięki Bogu, mamy dużo mniej tytułów dochodów niż tytułów wydatków. Ja bym jednak nie chciał, żebyśmy mieli setki stron różnych podatków i danin. Pan senator pozwoli, że się tutaj nie zgodzę z panem

(*minister J. Vincent-Rostowski*)

senatorem. Ponadto uważam, że byłoby to niebezpieczne, gdybyśmy nie mieli bardzo szczegółowego opisu strony wydatkowej. A więc pozwolę sobie nie zgodzić się z panem senatorem.

Pytania pana senatora Rulewskiego... Uff, czuję się bezpieczniejszy niż wcześniej, ale muszę szczerze przyznać, że boję się pana prezesa mniej więcej tak, jak pan senator się go boi, więc... Mówiąc poważnie, jest tak, że ograniczamy ulgę prorodziną dla osób bogatszych wtedy, kiedy mają tylko jedno dziecko. Dla osób bogatszych, które będą miały więcej niż jedno dziecko, ta ulga będzie przywrócona. Ale dla biedniejszych osób... One utrzymują tę ulgę nawet wtedy, kiedy mają tylko jedno dziecko. Jest to uzasadnione także z tego powodu, o którym mówił pan senator. Czasami biedniejsze osoby nie są w stanie wykorzystać tych dwóch czy trzech ulg, bo nie dość zarabiają.

Jeśli chodzi o Oburzonych, to... Z jednej strony nie chcę tutaj specjalnie bronić najbogatszych czy zachęcać ich... Mimo że nie widzę tutaj pana senatora Biereckiego...

(*Senator Jan Rulewski: Oj tak, tak...*)

...który mógłby się dołączyć do tej grupy, gdyby chciał. (*Oklaski*)

A w obronie naszych bogatych powiedziałbym tak. Ci bogaci w Stanach Zjednoczonych czy Francji jednak nie powiedzieli, że oddają jakieś pieniądze, oni powiedzieli: jesteśmy za tym, żebyście wprowadzili podatek, który nam zabierze te pieniądze. Jest tu pewna cienkość, bo jednak odpowiedzialność za wprowadzenie podatków przerzucili na państwo. Myślę, że bogaci ludzie to ludzie zawsze przebiegli, dzięki temu są bogaci i nie powinniśmy się temu dziwić. Dziękuję. Ja już...

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Nie, nie, ja...

(*Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Przepraszam, próbuję pomagać, nie przejmuję...*)

Ja cały czas panuję, myślę, że na razie panuję, Panie Ministrze, przynajmniej nad tym elementem.

(*Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Przepraszam bardzo.*)

Pan senator Błaszczyk, później pan senator Słoń. Bardzo proszę.

Senator Przemysław Błaszczyk:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, pierwsze pytanie dotyczy akcyzy i ceł. Jak wygląda – to pytanie zadawałem także w tamtym roku przy okazji budżetu – sytuacja z szarą

strefą? Pytam, bo oceniano to na kilka miliardów złotych. Czy coś się poprawiło, czy ministerstwo ma jakieś wyliczenia co do strat? Wiemy, że Służba Celna została ominięta, jeśli chodzi o podwyżki, a od niej też zależy to, jak te podatki będą ściągane, jak to będzie ściągane i jak będą chronione nasze granice, nasz kraj przed, można powiedzieć, nielegalnym napływem towarów.

Drugie pytanie dotyczy budżetu, części „Rolnictwo” i środków europejskich, a dokładnie rezerwy celowej. Nastąpił tu duży wzrost, mianowicie z 3,5 miliarda do 10 miliardów zł. Wiemy, że rezerwy celowe są w dyspozycji pana ministra i pan minister na wniosek ministra resortowego, który zgłasza zapotrzebowanie, będzie te środki uruchamiał. Mam takie pytania. Czy pan minister nie ma zaufania do ministra rolnictwa? Czy pan minister zamierza ograniczyć te środki? Dlaczego środki w tej rezerwie celowej tak bardzo wzrosły? Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Słoń. Bardzo proszę.

Senator Krzysztof Słoń:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, ja mam takie pytanie: czy orientuje się pan, ile będzie kosztowała deklaracja pana ministra Boniego, którą wygłosił podczas zamieszania związanego z ustawą refundacyjną, a mianowicie, że we wrześniu zostanie uruchomiony ogólnopolski system identyfikacji ubezpieczonych, który będzie łatwo dostępny w każdym gabinecie lekarskim, przychodni, szpitalu, aptece?

Drugie pytanie kieruję do pana jako osoby, która powinna stać na straży wydatkowanych środków, szczególnie tam, gdzie dotyczy to instytucji żyjących z budżetu. Otóż podczas obrad komisji samorządu i komisji regulaminowej okazało się, że zdecydowana większość budżetów zawiera rubryki z kwotami sięgającymi niejednokrotnie setek tysięcy złotych i są to wpłaty do PFRON. Dosyć żenujące jest to, że pod pana okiem instytucje rządowe, instytucje budżetowe nie osiągają minimalnego poziomu zatrudnienia osób niepełnosprawnych i w związku z tym z budżetu wydatkowane są środki, które wprawdzie wspierają Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, ale wydaje mi się, że te jednostki, nad którymi mamy bezpośrednią pieczę, powinny świecić przykładem dla innych. Od sektora prywatnego wymagamy, aby zatrudniał niepełnosprawnych, tymczasem u nas jest z tym bardzo źle. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Minister finansów jednak nie jest superministrem, może chciałby być, ale nie jest, zresztą może dobrze, że nie jest, nawiązuję tu do ostatniego pytania. Wobec tego, nawet zgadzając się z panem senatorem, muszę powiedzieć, że to są pytania do poszczególnych ministrów. Proszę także pamiętać – tu wrócę do pytania pana senatora z poprzedniej rundy – że jednak w budżecie musimy dość szczegółowo opisać, na co środki mogą być wydane, co nie znaczy, że one muszą być wydane. Jeżeli nie ma tytułu, to nie mogą być wydane albo nie mogą być wydane w większej ilości, ale nie jest tak, że muszą być wydane. Myślę, że pytanie jest zasadne, ale jest to pytanie niestety do poszczególnych dysponentów. Niezależnie od tego, Panie Senatorze, zastanowię się nad tym, czy jest jakiś sposób, aby delikatnie albo mniej delikatnie dopingować dysponentów.

Jeśli chodzi o system identyfikacji ubezpieczonych, to poproszę panią minister Majaczyk, aby odpowiedziała na to pytanie, o ile na tym etapie jest w stanie to zrobić. Jeśli nie, to pan senator będzie musiał się zwrócić w tej sprawie do pana ministra administracji.

Rezerwa celowa w rolnictwie. Tworzymy rezerwy celowe nie dlatego, że nie mamy zaufania do poszczególnych dysponentów, bo oczywiście mamy pełne zaufanie do wszystkich dysponentów we wszystkich sytuacjach. Po prostu gdy trudno jest precyzyjnie określić rozmiar wydatków, wtedy często tworzymy rezerwę, aby móc wydatkować środki w miarę potrzeby i jeżeli z jakiegoś powodu potrzeby są mniejsze, to wydatkować ich mniej. O precyzyjną odpowiedź poproszę panią minister Majaczyk, jeżeli pan senator pozwoli.

Akcyza i cła. Prosiłbym może o sformułowanie bardziej precyzyjnego pytania na piśmie, wtedy też odpowiedzielibyśmy na piśmie, ja bym poprosił pana ministra Kapicę, aby odpowiedział na to pytanie. Mogę powiedzieć, że z naszych analiz wynika, że nowe systemy, które wprowadziliśmy na granicy wschodniej, bardzo ograniczyły przemysł, szczególnie papierosów. Jest tu kilka nowych urządzeń, które wydają się być bardzo skuteczne.

(Senator Przemysław Błaszczyk: Prosiłbym może...)

To jest tak, jak w przypadku wielu innych działań. Jeżeli pan senator chce wiedzieć, jakie są szacunki, to

– tak jak mówię – najlepiej w odpowiedzi na pytanie pisemne. Albo nawet teraz poproszę, żeby to państwo zanotowali, i postaram się o pisemną odpowiedź bez przekazania pytania na piśmie. Gdyby panu senatorowi chodziło o coś bardziej precyzyjnego, to prosiłbym o rozwinięcie pytania w formie pisemnej. Dziękuję.

(Senator Przemysław Błaszczyk: Panie Marszałku...)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Proszę bardzo.

Senator Przemysław Błaszczyk:

Panie Ministrze, to ja bym prosił, żeby pani minister przygotowała już rozszerzoną wersję odpowiedzi na moje pytanie, jak to w ogóle wygląda, jakie są szacunki. Jeśli to...

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Dobrze. Odpowiemy w rozszerzonej wersji bez rozszerzonego pytania.)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Bez rozszerzonego pytania. Tak.

Dziękuję, Panie Ministrze.

Teraz pan senator Wojciechowski, później pan senator Ortyl.

Bardzo proszę.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ja wrócę do tych dochodów rolniczych. One faktycznie wzrosły, z kwoty ponad 20 tysięcy wzrosły do kwoty 8 tysięcy na gospodarstwo. Panie Ministrze, niech pan mi powie, skąd pan czerpie wiedzę, twierdząc, że te dochody wzrosły. To nie jest jakieś tam 2% w górę, czy 2% w dół, to jest spadek o 60% od 2007 r. Pytam, bo miał pan jakąś wiedzę o tych dochodach. Skąd się wzięła u pana ta wiedza? To jest spadek dochodów gospodarstw rolnych o 60% od 2007 r.

(Głos z sali: A czy...)

Są dane rządowego Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, mam je przed sobą. W 2007 r. koszty to 64,4, przychody 85. W 2011 r. koszty to 73,7, przychody 81,6. Proszę to skomentować. Dziękuję bardzo.

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Nie będę komentował danych, których nie widziałem. Ja mówiłem o rankingu w relacji do innych krajów. Nie będę teraz komentował danych, których nie

(minister J. Vincent-Rostowski)

widziałem, a które pan senator tu przywołuje. Jeśli pan senator zada pytanie na piśmie, to chętnie na nie odpowiem. Nie będę bawił się w takie gry z panem senatorem, nie ma to żadnego sensu. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dobrze, Panie Ministrze.

Jeszcze pan senator Wojciechowski dokończy pytanie, a później głos zabierze pan senator Ortyl.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czy pozostajemy przy tym stwierdzeniu, że dochody rolnicze od 2007 r., tak jak pan powiedział, wzrosły, czy też pan się z tego wycofuje, Panie Ministrze?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Ja na pewno mówiłem... Mówimy o dochodach, a nie o dochodach z dopłat i z dopłat z budżetu państwa.)

Ja mówię o dochodach z pominięciem dopłat, ja w ogóle nie biorę pod uwagę dopłat. Dziękuję bardzo.

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Może warto.

Ja bym chciał usłyszeć konkretne pytanie od pana senatora i na takie pytanie odpowiem, ale nie będę się wdawał w ogólną dyskusję na temat, który jest trochę inny, od tego, o czym ja mówiłem. Ja powiedziałem panu senatorowi, że chciałbym wiedzieć, na jakim... Pan senator powiedział, że jesteśmy na dwudziestym miejscu, jeśli chodzi o te dochody, w Unii Europejskiej, więc zapytałem, czy pan senator wie, na jakim miejscu w Unii Europejskiej byliśmy w roku 2007. I powiedziałem, że jestem raczej przekonany, że byliśmy na podobnym albo na niższym miejscu, i tyle. A wywody pana senatora nie mają z tym specjalnie wiele wspólnego, bo nie słyszałem, żeby pan senator mówił o innych krajach. Tak więc ja bym prosił o precyzyjne pytanie, i ja odpowiem na to precyzyjne pytanie. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Ortyl.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, w pańskim wystąpieniu mieliśmy do czynienia z selektywnym, wybiórczym posługiwa-

niem się – ktoś może by je określił mianem zręcznego – różnymi metodologiami, jeżeli chodzi o określanie wskaźników. Ja bym prosił, żeby pan minister przybliżył nam czy mnie – bo to ja zadaję to pytanie – te wskaźniki, ale posługując się jedną metodologią. To pozwoli mi uporządkować wiedzę na temat tych wskaźników. I oczywiście nie chciałbym, żeby padały sformułowania w rodzaju: „jesteśmy najszybciej, najlepiej”, „z pominięciem”... i tu pan minister wymienia kilka krajów. No, to prowadzi do zamazania sytuacji i, moim zdaniem, nie obrazuje dobrze wskaźników budżetowych. Bardzo proszę o jednolite określenie i uporządkowanie tych wskaźników.

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

To znaczy, ja nie zrozumiałem pytania, jeśli pytanie w ogóle było. Ale odpowiem na zarzut. Wszystkie dane, którymi się posługiwałem, są danymi Eurostatu, czyli Europejskiego Urzędu Statystycznego. Jeśli chodzi o określenie „najszybsza”, to użyłem go, mówiąc o tym, że według prognoz Komisji Europejskiej mieliśmy w roku ubiegłym i w tym roku będziemy mieli – łącznie w tych dwóch latach – najszybszą konsolidację finansów publicznych w Unii Europejskiej, z wyjątkiem Portugalii, Irlandii i Łotwy. Pan senator, przypuszczam, jest świadom faktu, iż w Unii Europejskiej jest dwadzieścia siedem krajów. Wobec tego, skoro powiedziałem, że z wyjątkiem Irlandii, Portugalii i Łotwy, zresztą powiedziałem też, że jesteśmy na czwartym miejscu, to moim zdaniem to było dość precyzyjne określenie. Na czwartym z dwudziestu siedmiu – według danych i prognoz Unii Europejskiej.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Pan senator Klima i później pan Dobkowski.

Senator Maciej Klima:

Panie Ministrze, mam cztery krótkie pytania.

Wracając do pana wypowiedzi dotyczących danych Eurostatu... Wspomniał pan, że na koniec 2011 r. jest tendencja spadkowa, jeśli chodzi o bezrobocie. Z kolei z danych GUS wynika, że jest zgoła odwrotnie. My nie uzyskaliśmy zakładanego w budżecie na 2011 r. poziomu. A teraz konkretne pytanie. Jak się analizuje wzrost PKB na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat istnienia naszego państwa, nowej rzeczywistości ekonomicznej, to widać, że przy PKB poniżej określonej wartości uzyskanie spadku bezrobocia czy utrzymanie jego poziomu jest mało prawdopodobne. Jak pan sądzi, czy dwuipółprocentowy wzrost PKB umożliwia zatrzymanie bezrobocia na poziomie 12,5%? W styczniu bezrobocie było już

(senator M. Klima)

powyżej 13% według danych GUS, było ponad dwa miliony sto tysięcy bezrobotnych. Wydaje mi się, że to jest uzasadniona wątpliwość, którą zgłaszam panu nie tylko jako ministrowi finansów, ale i jako profesorowi ekonomii.

Następne pytanie. Wspominał pan wielokrotnie o przyroście miejsc pracy w ciągu ostatnich czterech lat. To było, bodajże, osiemset pięćdziesiąt tysięcy... O ile wzrosło w tym okresie zatrudnienie w administracji rządowej i publicznej i o ile wzrosło w tym roku budżetowym, 2012? Już wielokrotnie tu mówiono, na tej sali, że wydatki na administrację publiczną wzrosną o 62%. Z kolei biorąc pod uwagę fakt zamrożenia płac w administracji, no, zastanawiamy się, ile tych nowych urzędników zostanie przyjętych.

I ostatnie pytanie. My pożyczamy i w najbliższym czasie będziemy pożyczać pieniądze. To już zostało zapowiedziane przez pana premiera, bodaj jeszcze w tamtym roku, zresztą przez pana ministra również. Chodzi nam o to, jaka to będzie ewentualnie suma, z jakiej puli będzie pochodziła i jakie będą koszty tej pożyczki – pożyczki, której udzielimy my, jako państwo polskie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Dobkowski.

Senator Wiesław Dobkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, sytuacja budżetu w dużym stopniu zależy od pozyskania dość dużej dotacji z Unii Europejskiej, której wysokość, przypomnę, wynegocjował rząd z udziałem Prawa i Sprawiedliwości i świętej pamięci prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Czy obecny rząd dokonał analizy, jaka byłaby sytuacja budżetu, gdyby te środki z Unii Europejskiej były mniejsze, na przykład, o połowę?

I drugie pytanie. Kilka lat temu wprowadzono Fundusz Rezerwy Demograficznej. Środki na ten fundusz pochodzą z prywatyzacji. Środki zgromadzone na tym funduszu corocznie powinny rosnąć, ale w ostatnim czasie mieliśmy do czynienia z przeciwną tendencją – te fundusze nie tylko nie rosły, ale zaczęły zasilać budżet państwa. Czy rząd po obniżeniu deficytu do wymaganych 3% będzie przeznaczał środki z prywatyzacji na fundusz, czyli na przyszłość, co do której wiadomo, że w Polsce będzie mniej ludzi pracujących, więc będą mniejsze przychody z tytułu zmniejszenia liczby pracujących? Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, bardzo proszę.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja nie powiedziałem, że pod koniec 2011 r. była tendencja spadkowa, jeśli chodzi o bezrobocie. Powiedziałem, że poziom bezrobocia, szacowany zgodnie z metodologią unijną, na koniec 2011 r. był lekko niższy niż na koniec 2007 r. To jest jednak coś innego. Zresztą i tak jest to bardzo zaskakujące, bo byliśmy jednym z trzech zaledwie krajów, w których nastąpił lekki spadek poziomu bezrobocia, szacowanego według metodologii unijnej, no bo inaczej... Ja wiem, że to może niektórych dziwić, ale przecież nie narzucimy polskiej metodologii Hiszpanii, Niemcom i Danii. Tak więc jedyny sposób na to, żeby móc porównywać sytuację w różnych krajach, to używanie metodologii unijnej.

W styczniu tego roku bezrobocie, liczone według naszej metodologii, wynosiło... A chcę powiedzieć, że z wyliczeń według tej metodologii unijnej wynika, że na koniec 2011 r. bezrobocie wyniosło chyba 9,3%, tak? Według naszej metodologii w styczniu tego roku bezrobocie wynosiło 13,2%, a więc bodaj o 0,1% więcej niż w styczniu 2011 r. Oczywiście dla każdej osoby, która staje się bezrobotna, to jest wielki dramat i szkoda i dla państwa, i dla gospodarki, i dla narodu. Niemniej jednak, mimo że był duży skok w styczniu w porównaniu z grudniem, wynikało to bardziej z tego, że w październiku, listopadzie i grudniu bezrobocie nie wzrosło o tyle, o ile normalnie wzrasta, dlatego że była wyjątkowo łagodna zima. Potem, w styczniu nastąpił ten taki duży skok. Ja tego skoku oczywiście nie bagatelizuję.

Jeśli chodzi o pytanie dotyczące wzrostu gospodarczego, to powiem tak. Bezrobocie to jest jedno i to jest oczywiście bardzo ważne zagadnienie, ale bardzo ważną sprawą jest także poziom zatrudnienia. Jak mówiłem, nam się udało, nawet w bardzo trudnych latach, zwiększyć to zatrudnienie, i myślę, że w tym roku też powinniśmy to zatrudnienie zwiększyć. Mamy pewną projekcję bezrobocia, jednak to, że nie mamy pewności co do tego, jak to będzie, jest powodem, dla którego zabezpieczyliśmy możliwość udzielenia pożyczek dla ZUS, gdyby była taka potrzeba. Panie Senatorze, przyszłości nie znamy, możemy tylko projektować, tworzyć projekcje.

Jeśli chodzi o zatrudnienie w administracji publicznej, to powiem, że sytuacja jest dość niefortuna, mianowicie w GUS są bardzo różne definicje administracji. Jednak biorąc pod uwagę tę najszerszą

(minister J. Vincent-Rostowski)

definicję... przepraszam, może nie najszerszą, a tę, która wiąże się z największym wzrostem liczby osób zatrudnionych w administracji publicznej, to można powiedzieć, że do połowy 2011 r. to jest jakieś sześćdziesiąt pięć tysięcy osób. To według najszerzej definicji. Są inne definicje, z którymi wiąże się dużo mniejszy wzrost. Warto porównać ten wzrost ze wzrostem zatrudnienia ogółem, czyli z liczbą osiemset pięćdziesięciu tysięcy osób. Nie jest więc tak, że wzrost zatrudnienia wynika ze wzrostu zatrudnienia w administracji publicznej. Co więcej, z tych mniej więcej sześćdziesięciu pięciu tysięcy dodatkowych etatów osiemnaście tysięcy wynika z reklasyfikacji Agencji Rynku Rolnego jako części sektora publicznego, czyli nie jest to żaden wzrost. Czterdzieści tysięcy to wzrost zatrudnienia w samorządach, a siedem tysięcy w administracji centralnej. Myślę, że to są takie dość solidne dane. Dziękuję... A, to nie wszystko. Było pytanie dotyczące tego, o ile wzrosnie zatrudnienie w 2012 r. No, zakładam, że chodzi o administrację centralną, bo samorzady same będą tu decydowały. Poproszę panią minister Majszczyk, aby odpowiedziała na to pytanie.

Ile wyniesie pożyczka dla Międzynarodowego Funduszu Walutowego? Ona powinna być udzielana... To znaczy kraje będą się składały zgodnie ze swoimi udziałami w samym funduszu. Ponieważ jesteśmy obecnie krajem bogatszym, niż byliśmy, nasz udział w MFW został zwiększony podczas ostatniej rundy realokacji kwot udziału w MFW. Nasz udział w tym zwiększeniu środków dla MFW... Cały świat ma się złożyć na jakieś 500 miliardów dolarów, czyli około 400 miliardów euro, może trochę mniej niż 400 miliardów, udział Polski to byłoby 6 miliardów 270 milionów euro. Będzie to kwota, która... To znaczy MFW będzie mógł pożyczyć kwotę do tego limitu. Ale to nie jest tak, że automatycznie natychmiast pożyczamy. Dopiero jak MFW poprosi wszystkich, to pożyczą proporcjonalnie od wszystkich, w przypadku Polski – do takiego limitu. Ta pożyczka zostałaby udzielona MFW przez Narodowy Bank Polski.

(Głos z sali: Niezależnie.)

Tak, decyzja zostałaby podjęta niezależnie przez Narodowy Bank Polski. Wstępna decyzja przez niezależny Narodowy Bank Polski... Myśmy tylko zwrócili się do Narodowego Banku Polskiego z prośbą o podjęcie takiej decyzji, dokładnie tak samo, jak rząd niemiecki zwrócił się do Bundesbanku. Obecnie nie spieszymy się z dokończeniem tych negocjacji, chcemy zobaczyć, w jakim stopniu także inne kraje, spoza Unii Europejskiej będą się dokładały czy też będą wyrażały gotowość udzielania pożyczek Międzynarodowemu Funduszowi Walutowemu. Wszystkie kraje zgłaszają taką chęć, ale chcemy zo-

baczyć, co naprawdę będzie się działo. Dotyczy to takich krajów jak Chiny, Brazylia, Rosja.

A, i jeszcze jedna sprawa. Nawet jeśli Międzynarodowy Fundusz Walutowy, że tak powiem, pociągnie część tej pożyczki, to te kwoty pozostaną częścią naszych rezerw i będą dla nas dostępne; gdybyśmy mieli taką potrzebę, to możemy poprosić o zwrot. A więc w żaden sposób nie powoduje to zmniejszenia płynności naszego banku centralnego, który zresztą jest naprawdę nieźle wyposażony w rezerwy. Koszty znajdują się, że tak powiem, po stronie oprocentowania, które jest niskie. Te środki są łatwo dostępne i to bank centralny oszacuje dokładne koszty, oczywiście jeśli pożyczka w ogóle zostałaby zaciągnięta, bo nie ma pewności że będzie. Samo oprocentowanie jest niskie. Korzyść jest taka, że w ten sposób przykładamy się do bardzo znaczącego ustabilizowania całej gospodarki światowej, także europejskiej. I tu wróć do kwestii bezrobocia i wzrostu gospodarczego. Jak pan senator sobie wyobraża, jaki poziom wzrostu gospodarczego mielibyśmy w Polsce, gdyby doszło do totalnej destabilizacji strefy euro, i jakie byłoby w Polsce bezrobocie wynikające z tego? Jakie koszty musiałby ponieść także nasz budżet? Jak zawsze w życiu gospodarczym, trzeba wyważyć koszty i korzyści. Ja jestem przekonany, że jeśli inni też będą się dokładali, a oczywiście tego będziemy oczekiwali, to dla nas będzie to jak najbardziej korzystne rozwiązanie, biorąc pod uwagę wszystkie te skutki... Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

I kolejna seria pytań. Pan senator Paszkowski i senator Chrościkowski.

(Głos z sali: Ale ja jeszcze nie dostałem odpowiedzi.)

Proszę?

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

A tak, przepraszam, Panie Senatorze, moja wina. No, przepraszam, ale... Tak naprawdę środki zostały wynegocjowane przez pana premiera Marcinkiewicza, wtedy premiera rządu Prawa i Sprawiedliwości. Minister Sikorski też był w tym rządzie, pani minister Kluzik też była w tym rządzie. Myślę, że dla lepszych osób z Prawa i Sprawiedliwości drzwi do Platformy Obywatelskiej zawsze są otwarte. Bardzo się cieszę, że panu premierowi Marcinkiewiczowi udało się tyle wynegocjować. Powiem tylko, że bezpośredni skutek tego, że te środki są, w pewnym sensie, tak czysto arytmetycznie, może być określany nawet jako

(minister J. Vincent-Rostowski)

ujemny, bo musimy współfinansować projekty, stąd ta rezerwa, sławna rezerwa w poz. 8. Ale per saldo to wszystko opłaca się krajowi, tu nie ma żadnej wątpliwości.

Fundusz demograficzny. No, tu się nie zgadzam. Fundusz demograficzny w 2007 r. zamknął się saldem 3,5 miliarda zł, zaś na koniec 2011 r. było 12,8 – 12,9 miliarda zł. A więc w funduszu jest znacznie więcej środków, mimo wszystkich pożyczek, które były tymczasowo udzielone budżetowi państwa i które będą zwracane w miarę poprawy sytuacji budżetu państwa. Na koniec tego roku fundusz będzie miał więcej pieniędzy niż ma obecnie, bo odpisy na ten fundusz są zapisane w ustawie prywatyzacyjnej, jeśli mogą ją tak nazwać. Ale ogólnie rzecz biorąc, te miliardy – ja nie mówię o 3,5 miliarda zł, to w ogóle jest śmieszna kwota, ale nawet o tych prawie 13 miliardach zł, które były na koniec 2011 r. – to naprawdę są kwoty dalece, dalece niewystarczające do tego, aby zapewnić godziwą emeryturę, szczególnie dla kobiet, w okresach 2030, 2040, 2050. Nasze obliczenia wskazują na to, że aby osiągnąć taki sam poziom emerytur dla kobiet, jaki będzie wynikał z wyższego wieku emerytalnego, który będzie obowiązywał dopiero od 2040 r., czyli sześćdziesięciu siedmiu lat... Abyśmy mogli dofinansować te emerytury, podatki musiałyby być wyższe o 2,5–3 punkty procentowe PKB, czyli, porównując to z dzisiejszym PKB, jest mowa o 40–45 miliardach zł rocznie. A więc żaden Fundusz Rezerwy Demograficznej nie jest rozwiązaniem... A dlaczego emerytury będą takie niskie? Między innymi dlatego, że kwestie demograficzne, które decydują o tym, ile będzie osób pracujących w 2020, 2030, 2040 r., w zasadzie miały już... Oczywiście jest konieczne prowadzenie polityki demograficznej, ale tak naprawdę będzie to miało swoje skutki po 2040 r., pierwsze skutki będą po 2030 r. i tak narastająco... A więc oczywiście musimy prowadzić, i prowadzimy, bardziej aktywną politykę demograficzną, ale to musi iść równoległe z podwyższeniem wieku emerytalnego, ta polityka nie może zastąpić tego podwyższenia, gdyż jej skutki będą widoczne dopiero później. Tak że, tak jak mówię, dobrze, że jest fundusz demograficzny, dobrze, że jest on większy niż był, taki jest stan tego funduszu, ale potrzeby byłyby gigantycznie większe. I nie łudźmy się, że jest inny sposób na osiągnięcie wyznaczonego celu. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Proszę bardzo, panowie senatorowie Paszkowski i Chróścikowski.

Senator Bohdan Paszkowski:

Dziękuję.

Panie Ministrze, podczas debaty budżetowej rozważamy wysokości kwot, które są wydawane z budżetu, a ja mam takie pytanie: czy państwo prowadzicie jakąś ocenę efektywności wydawania środków? Bo jest takie powszechne przekonanie, że te środki nie zawsze są wydawane efektywnie. Tak jest chociażby odnośnie do różnego rodzaju decyzji dotyczących sztandarowych inwestycji, mówi się powszechnie, że drogo budujemy drogi, stadiony itd., itd. Ja rozumiem, że po części tej ocenie służy budżet zadaniowy. Ale czy prowadzicie państwo w tym zakresie jakieś pogłębione badania? Jest też bardzo szeroka sfera związana z różnymi instrumentami, tak to nazwijmy, dotyczącymi aktywizacji zawodowej czy opieki społecznej; to jest duże pole wydatkowe. I tu też jest takie przekonanie, że efektywność działań jest nie najwyższa. To jest moje pierwsze pytanie.

A drugie pytanie dotyczy zadłużenia państwa. Czy mógłby pan przybliżyć ten temat pod względem struktury zadłużenia w kontekście zewnętrznym, wewnętrznym? Kto jest największym wierzycielem, jeśli tak można mówić, pod względem, nazwijmy to, podmiotowym? Czy to są rządy, instytucje finansowe, inne instytucje? Mógłby pan trochę więcej powiedzieć na ten temat?

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

I pan senator Chróścikowski. Proszę.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, mam do pana pytanie. Czy pan wie, jakie dopłaty bezpośrednie dostają polscy rolnicy, a jakie dostają rolnicy francuscy? Bo porównywał pan, mówił, że są takie same płatności. Chciałbym to wiedzieć, usłyszeć. Pan komisarz Lewandowski wyraźnie na tej sali mówił i pokazywał, że zupełnie... Wypowiedzi komisarza, pana Lewandowskiego, i pana się różniły.

Po drugie, mam tutaj i pokazuję panu dokumenty, w których jest podane, jak wygląda dochód liczony przez instytut ekonomiki rolnictwa w oparciu o szacunki dla sektora rolnego według Eurostatu, a nie według jakichś tam wymyślonych rzeczy. Tu jest wyraźnie pokazane, jakie są dochody relatywne na osobę pełnozatrudnioną w rolnictwie. To wychodzi 40%... W przypadku Francji różnica to jest aż 239%. A więc proszę nam nie mówić...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Głosy z sali: A Dania ile ma?)

(senator J. Chróścikowski)

No to po kolei. Jest Zjednoczone Królestwo... Bułgaria ma 32, Litwa – 31, Rumunia – 12, Słowacja – minus 4, Dania – 79...

(Głos z sali: Minus 79.)

Minus 79, tak.

(Głos z sali: Pani Marszałek, proszę mu...)

Tu pokazuje się relatywne dochody na osobę w krajach dwudziestki siódemki według Eurostatu. I Polska też ma siódmą pozycję... Ja panom przekażę wszystkie materiały, które pokazują... Przekażę cały komplet, żeby pan minister go miał. Żałuję, że pana ministra nie było wczoraj na posiedzeniu komisji, kiedy dyskutowaliśmy o dochodach w rolnictwie. Wysłał pan oczywiście przedstawiciela, mam również pismo od pana ministra Macieja Grabowskiego. A wczoraj była debata, było posiedzenie seminaryjne właśnie na ten temat, żeby pokazać, jakie są dochody. Chodzi o to, abyśmy umieli wynegocjować dobrą pozycję w Unii Europejskiej. Bo kiedy mówimy, że mamy prawie 50% tego, co ma stara Unia Europejska... Jak można porównywać dochody rolników francuskich i polskich?

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Co to znaczy „minus 79”?)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

Dobrze. Dziękuję.

Przede wszystkim ja bym bardzo prosił pana senatora, żeby precyzyjnie odnosił się do moich wypowiedzi. Ja mówiłem o dopłatach i wszystkich wydatkach na program rozwoju wsi i obszarów wiejskich. Decyzją poprzednich polskich rządów było, że właśnie duży strumień środków z pomocy unijnej pójdzie na ten program, a relatywnie mniejszy na dopłaty. Jeśli weźmiemy wszystkie te środki razem i podzielimy je przez liczbę hektarów, to wynik będzie dość podobny do tego, który ma Francja. To oczywiście nie znaczy, że jak weźmiemy pod uwagę same dopłaty, to okaże się, że one są podobne, bo nie są. Od tego punktu zaczynałem i jasno, otwarcie to powiedziałem. Myślę, że to jest ważne. Taka strategia została wybrana przez poprzednie rządy Rzeczypospolitej Polskiej. Słusznie czy niesłusznie... Mnie się wydaje, mimo że to nie były moje rządy, że słusznie, bo myślę, że ważniejsze jest rozwijanie obszarów wiejskich i wsi niż tylko dopłacanie poszczególnym rolnikom. Z tym że ja bym jednak prosił, żeby odnosić się precyzyjnie do moich wypowiedzi, a nie wymyślać sobie coś,

czego ja nie powiedziałem, a potem udowadniać, że to jest nieprawda. Bo to oczywiście jest nieprawda, ale ja tego nie powiedziałem.

Nie mam żadnych wątpliwości, jeśli chodzi o dane dotyczące wartości PKB przypadającej na mieszkańca i o relację dochodu przypadającego na osobę pełnozatrudnioną do średniej w UE, mimo że tutaj nie jest napisane, że chodzi o rolnictwo – ale przypuszczam, że tak jest. Myślę, że jest ciekawe to, że u nas ta relacja jest wyższa niż w Portugalii, która jest krajem znacznie bogatszym niż Polska, i wyższa niż w Słowacji, która też jest krajem dość znacząco bogatszym niż Polska. Jeśli chodzi o relację dochodu przypadającego na osobę pełnozatrudnioną, to coś jednak jest tutaj nie tak, bo minus 79% w przypadku Danii to jakoś... Chyba chodzi o coś innego. Ja musiałbym dokładniej się sprawie przyjrzeć. I chyba to tyle, bo myślę, że nie będziemy więcej o tym w tym kontekście mówili – mimo że, jak rozumiem, pan senator będzie chciał coś dopowiedzieć, jeśli chodzi o program rozwoju wsi.

(Głos z sali: Ja?)

Nie, pan senator Wojciechowski, bo tak zrozumiałem... No, ja się nie mieszam.

Pytanie dotyczące efektywności. To znaczy muszę... No, jak by to powiedzieć? Zaczynamy rozwijać te badania. Może powiem tak: ostre trzymanie... Nie ma niczego, co do bardziej efektywnego gospodarowania pieniądzem publicznym zachęca lepiej, niż jego rzadkość jego otrzymywania. I sam fakt, że trzymaliśmy dość twardo, a nawet bardzo twardo wydatki w okresie kryzysowym, oznacza, że ja jednak... Mnie się wydaje, że jakkolwiek nieefektywnie wydawaliśmy dzisiaj te środki, to i tak było to mniej nieefektywne niż cztery lata temu, bo teraz są one trudniejsze do osiągnięcia, do uzyskania, tak że tempo wzrostu wydatków dramatycznie spadło. Wypróbujemy też różne mechanizmy sprawdzania efektywności, ale nie tylko jej, bo także tego, na co naprawdę idą pieniądze. Chcemy to bardzo rozwinąć w tej kadencji, ale muszę przyznać, że jest to zarazem początek bardzo ważnej i prawdopodobnie długiej drogi. Niestety, przez ostatnie trzy, cztery lata musieliśmy się głównie... To znaczy mieliśmy zamiar robić to już od samego początku ubiegłej kadencji, ale wtedy nastąpił kryzys, no i niestety musieliśmy się zajmować głównie walką z tym kryzysem. Ale kwestia efektywności w średnim horyzoncie czasowym jest kluczowa i będziemy się z tą sprawą mierzyć. Tak że mamy tę sprawę usytuowaną wysoko na naszej liście priorytetów na tę kadencję, Panie Senatorze.

A, jeszcze struktura wierzycieli. Ja powiem tak: na ogół oczywiście są to instytucje finansowe, w dużej części są to banki polskie, ale są także duże fundusze emerytalne ze Stanów Zjednoczonych, Europy Zachodniej itd. Dość szczegółowe rozbięcie tej grupy

(*minister J. Vincent-Rostowski*)

znajdzie pan senator w „Strategii zarządzania długiem”. W ostatnich dwóch czy trzech latach zaczęliśmy też notować zainteresowanie ze strony banków centralnych innych państw, takich jak bank centralny Norwegii czy innych... To jest także znak tego, że stajemy się coraz bardziej wiarygodni. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Szanowni Państwo, chciałabym zamknąć listę osób pytających. Rozumiem, że zapisali się jeszcze do zadawania pytań pan senator Konopka i pan senator Wojciechowski. I na tym koniec.

Bardzo proszę, pan senator Konopka.

Senator Marek Konopka:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Ja mam bardzo króciutkie pytanie do pana ministra. Pan minister w swoim wystąpieniu wspominał o uldze na jedno dziecko, ale jest tu warunek, że dochód wyniesie poniżej 80 tysięcy zł. Czy mam to rozumieć tak, że przypada to na oboje rodziców, a nie na jednego rodzica?

**Minister Finansów
Jan Vincent-Rostowski:**

Tak. Na oboje rodziców.

(*Senator Marek Konopka:* Dziękuję bardzo.)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę, pan senator Wojciechowski.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ja akurat nie będę już pytał o rolnictwo. Będę pytał o opiekę społeczną. A chodzi mi nie o szczegóły, ale bardziej o filozofię podejścia w ogóle do działu „Opieka społeczna”... czy może raczej do zadania „Opieka społeczna” i do cięć, o których mówił pan minister. A ponieważ to obszary wiejskie są przede wszystkim tymi najbiedniejszymi, to może właśnie podam przykład z obszarów wiejskich.

Rolnik dostaje średnio 400 euro do hektara, z tym że 95% rolników dostaje 200 euro, a 5% dostaje tyle, że średnio dla wszystkich wychodzi 400. Liczba gospodarstw, które otrzymują te olbrzymie pieniądze, jest ściśle określona liczebnie: to jest pięćdziesiąt tysięcy, jeśli chodzi o inwestycje w gospodarstwach; trzydzieści tysięcy, jeśli chodzi o różnicowanie

produkcji; i trzysta pięćdziesiąt, jeśli chodzi o grupy producenckie. A więc tutaj nie ma tak, że ktoś czegoś nie potrafi czy coś takiego. Po prostu nie ma innej możliwości, bo ilość jest tu określona, jest tu ograniczenie liczebne. I teraz tak: te gospodarstwa najsłabsze, czyli ci najsłabsi...

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:* Panie Senatorze, to ma być pytanie.)

Ja już pytanie zadałem, tylko teraz staram się podać kontekst.

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* To znaczy ja pytania nie usłyszałem, ale może... Poprosiłbym o powtórzenie.)

I te dochody... Chodzi mi o filozofię podejścia do...

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* Ja bym sugerował, Panie Senatorze, żeby to było pytanie do ministra pracy.)

Nie. Ja je zadaję panu, Panie Ministrze.

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* Ale ja nie jestem...)

Ja mam, jako senator, wolną wolę zadawania pytań komu chcę.

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* Oczywiście. Na ulicy także...)

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:* Ja poproszę o zadanie pytania.)

Chyba że pan minister uważa inaczej – jeśli tak, to proszę to powiedzieć.

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* Nie, oczywiście nie, tylko niekoniecznie będę w stanie kompetentnie odpowiedzieć.)

To proszę nie przeszkadzać, Panie Ministrze, w zadawaniu pytań. Bo ja rozumiem to tak, że jeżeli pan próbuje mi tutaj przeszkodzić, to ogranicza pan moją wolną wolę w zadawaniu pytań.

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:* Panie Senatorze, nikt panu nie ogranicza tej woli, tylko proszę zadać pytanie.)

Tak.

(*Minister Jan Vincent-Rostowski:* Czyli: jaka jest filozofia...)

A więc te pieniądze, czyli 200 euro wzrostu, dotyczą tych gospodarstw najlepszych, najbogatszych, które niekiedy mają nawet, bo można tak wprost powiedzieć, jakieś tam dojsčia – bo i takie sytuacje bywają. A więc najsłabszy ma niejako z urzędu dopisany dochód, podczas gdy najbogatszy ma odpisany. O tym dowiedzieliśmy się wczoraj na posiedzeniu komisji. Dlaczego w podejmowaniu decyzji budżetowych obowiązuje akurat taki sposób liczenia tego dochodu, a nie prawidłowy, to znaczy taki że liczy się to, ile kto otrzymał, ile ma? To przecież jest proste do wyliczenia. Dlaczego jest to bardziej skomplikowane, a nie uproszczone? Dziękuję bardzo...

A, jeszcze jedno pytanie, dotyczące kosztów obsługi funduszy Unii Europejskiej. Tutaj może podam

(senator G. Wojciechowski)

przykład dotyczący agencji restrukturyzacji. Jest tu ta, nazwijmy to, prowizja – ujmuję to oczywiście w cudzysłów – bo obsługa tych pieniędzy kosztuje z grubsza 10%. To jest dość dużo. Czy są więc podejmowane w ramach tego budżetu jakieś działania, które mogą ograniczyć koszty związane z tą obsługą, jak również z armią zatrudnionych urzędników? Liczba zatrudnionych dodatkowo w ostatnim czasie urzędników jest zbliżona do liczby naszego wojska, dlatego mówię tu „armia”, i to wcale nie z jakimś przekąsem. Czy w tym zakresie ten budżet w jakiś sposób porządkuje sytuację, a jeżeli tak, to w jakim miejscu i w jakim stopniu? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Panie Ministrze, ufam, że uda się panu odpowiedzieć krócej...

(Senator Kazimierz Kleina: Pani Marszałek, minuta, a nie pięć minut. Jest regulamin. Jedna minuta i koniec.)

Zwracałam już wielokrotnie uwagę...

(Poruszenie na sali)

(Senator Kazimierz Kleina: Minuta i koniec, przerywamy.)

Słyszał pan senator? Minuta i koniec, przerywamy.

Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski:

No, widocznie niektórzy mają większe potrzeby.

Panie Senatorze, ja nie zrozumiałem nawet pana pytania, czy chodzi o dopłaty krajowe, czy o dopłaty unijne. Pytanie, czy to są dopłaty krajowe, czy unijne, jest pytaniem raczej do ministra rolnictwa, a nie do mnie. Chyba tak, bo to w jego gestii jest to, jakie są mechanizmy rozdzielania tych dopłat. Chętnie bym odpowiedział...

(Rozmowy na sali)

Panie Senatorze, jeśli mogę odpowiedzieć... Oczywiście możemy pójść na kawę i pan mi wszystko wytłumaczy, a ja spróbuję panu odpowiedzieć w miarę możliwości, ale... Jeżeli pani minister Majszczyk zna odpowiedź, to poproszę ją, żeby jej udzieliła, a jeżeli nie zna, to będę prosił pana senatora o to, żeby pan senator złożył to pytanie na piśmie albo do ministra rolnictwa, albo do mnie. A jeśli się okaże, że to nie ten adres, to sam podejmę się przesłania listu pana senatora do stosownej instancji.

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Przepraszam, widzę, Panie Senatorze, że pan chce... Może proszę jednak dostosować się do tego i to pytanie na piśmie...)

(Senator Grzegorz Wojciechowski: Ja chciałem tylko powiedzieć, że pytałem o opiekę społeczną, a nie o dopłaty.)

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Ale o dopłaty też pan pytał.)

O dopłaty też. To znaczy pytanie było tak sformułowane, że ja zrozumiałem, że chodzi o dopłaty... Tym bardziej bym o to prosił. A jeżeli to dotyczy opieki społecznej, to byłoby to pytanie raczej do ministra pracy i polityki społecznej, a nie do ministra finansów. Oczywiście pani minister albo wiceminister pracy, jeśli jest na sali, w miarę możliwości odpowie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję, Panie Ministrze.

(Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski: Dziękuję, Pani Marszałek.)

Rozumiem, że dodatkowe wyjaśnienia na pytania, na które zlecił pan odpowiedzieć pani wiceminister...

Czy pani będzie zabierała głos?

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam nadzieję, że pytania zadane przez państwa, na które mam udzielić odpowiedzi, zostały przeze mnie prawidłowo odnotowane. Postaram się na nie wszystkie udzielić odpowiedzi. Może zacznę od końca, od tego, co jest na końcu listy zanotowanych przeze mnie pytań. Jeżeli chodzi o koszty obsługi funduszy unijnych, to oczywiście trzeba byłoby to dokładnie sprawdzić, ale... Mam porównanie z kosztami obsługi funduszy strukturalnych i myślę, że jeżeli chodzi o granice kwot, to w przypadku funduszy związanych z rolnictwem są one prawdopodobnie na podobnym poziomie. Oczywiście można to zweryfikować. Co do funduszy strukturalnych, to koszty obsługi są rzędu około 4%. Przy czym w większości przypadków są one finansowane z programu „Pomoc techniczna”, czyli ze środków, które otrzymujemy z Unii, są one po prostu... Jest to pomoc bezzwrotna. A zatem trzeba na to spojrzeć jeszcze w taki sposób. Skoro koszty obsługi tych funduszy strukturalnych wynoszą tyle, to z pewnością koszt obsługi funduszy rolniczych mieści się w podobnych granicach.

Jeżeli chodzi o pytania państwa senatorów dotyczące przyrostu zatrudnienia... Od kilku lat według przepisów nie ma możliwości limitowania etatów, czyli zamykania czy też wydzielania etatów dla poszczególnych jednostek sfery budżetowej; oczywiście chodzi o te jednostki, których wydatki są kształto-

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

wane w ramach ustawy budżetowej. Dokonuje się to wyłącznie poprzez określanie pułapu funduszu wynagrodzeń. Odnosząc się do pytania państwa dotyczącego przyrostu zatrudnienia poprzez odniesienie się właśnie do funduszu wynagrodzeń, powiem, że ten fundusz wynagrodzeń w stosunku do 2011 r. wzrósł o około 820 milionów zł. Trzeba jednak wziąć pod uwagę to, że wzrost funduszu wynagrodzeń, biorąc pod uwagę prace planistyczne nad ustawą budżetową, tylko w niewielkiej części związany jest z rzeczywistym wzrostem zatrudnienia, który był uzasadnieniem dla wzrostu funduszu wynagrodzeń w danych częściach budżetowych. Dotyczyło to tylko kilku sytuacji, a liczba dodatkowo zatrudnionych osób, którą podano w uzasadnieniu, była rzędu, jak myślę, najwyżej kilkudziesięciu osób. Oczywiście w tym przypadku nie będzie to kwota 820 milionów zł. Skąd zatem taka różnica? Część tego wzrostu to skutek przejścia środków z roku ubiegłego. W ustawie budżetowej na 2011 r. była rezerwa na nowe zadania oraz zmiany organizacyjne, której rozwiązanie skutkuje przechodzeniem środków na rok następny, czyli 2012. I to jest właśnie między innymi część tej różnicy.

Dodatkowo mieliśmy zmiany o charakterze systemowym, które de facto powodują wzrost funduszu wynagrodzeń w sferze budżetowej. Nie przekładają się one jednak bezpośrednio na wzrost liczby zatrudnionych. Na przykład zgodnie ze zmianami systemowymi zainicjowanymi jeszcze w 2009 r., kiedy to została uchwalona ustawa wprowadzająca ustawę o finansach publicznych, nowa ustawa o finansach publicznych, zlikwidowane zostały różne fundusze; oczywiście fundusze jako osoby prawne. Przy czym niektóre z nich mogły funkcjonować w tej właśnie formie organizacyjnej jeszcze do końca roku 2011.

Na przykład z końcem roku 2011 przestała obowiązywać forma organizacyjna Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – ten fundusz jest teraz obsługiwany przez ministra pracy – niemniej jednak część osób, które wcześniej pracowały w ramach tego funduszu, przeszła do ministerstwa pracy. I stąd też, jeżeli spojrzymy teraz na fundusz wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej... I stąd też wydaje się, że jest on większy. Nie wiąże się to jednak wprost z dodatkowym zatrudnieniem w sferze budżetowej, tylko z przesunięciem chociażby osób ze wspomnianego funduszu do zatrudnienia w ministerstwie pracy. Bo oczywiście ktoś musi się zajmować dalej tymi sprawami. Nie zawsze jednak są to pełne przesunięcia. Chciałabym zwrócić państwa uwagę również na fakt, że w trakcie prac w Sejmie na skutek poselskich poprawek zostały dokonane zmiany, które zwiększają fundusz wynagrodzeń... Jest to kwota w wysokości 15 milionów zł, z przeznaczeniem

na wynagrodzenia dotyczące zatrudnienia o charakterze administracyjno-pomocniczym w szkołach artystycznych. Tak więc również ta kwota przyczynia się do wzrostu zatrudnienia. To będzie miało swoje konsekwencje także w roku 2013, jeżeli w trakcie tego roku te podwyżki zostaną wprowadzone. Należy pamiętać również o tym, że jest jeszcze rezerwa na wzrost płac dla policji – w wysokości około 202 milionów zł – która także została odpowiednio rozpisana w załączniku nr 10, wspomnianym przez pana senatora. Ona również podwyższa pulę funduszu wynagrodzeń, która wydaje się tak zwiększona w stosunku do roku poprzedniego. I to są właśnie tego typu zmiany. Tak więc co do zasady ustawa budżetowa nie limituje... Ona po prostu zamraża fundusz wynagrodzeń i w ten właśnie sposób, niejako pośrednio, wpływa na ograniczenie przyrostu zatrudnienia w jednostkach budżetowych ujmowanych i finansowanych z budżetu państwa.

Zadaliście państwo także pytanie dotyczące systemu identyfikacji ubezpieczonych, o którym slyszeliśmy w zapowiedziach ministra administracji i cyfryzacji. Tego projektu jeszcze nie ma, a więc będziemy mogli ocenić go zarówno z punktu widzenia ministra finansów... Cały projekt będzie na pewno przedmiotem obrad Komitetu Rady Ministrów, jak również Rady Ministrów, jego ostateczny kształt tam właśnie będzie kreowany. Odniesienie się do tego projektu, nawet z punktu widzenia ministra finansów, jest dzisiaj jednak niemożliwe ze względu na to, że nie ma on dzisiaj jeszcze takiego kształtu, w jakim mógłby podlegać ocenie i w jakim mógłby być rozesłany do członków rządu. Trwają w tym zakresie prace i z pewnością w niedługim czasie projekt ten zostanie przedstawiony.

Były również pytania odnośnie do przedstawiania... Rozumiem, że jeśli chodzi o uzupełniające materiały przesyłane państwu przez poszczególnych ministrów, materiały wyjaśniające aspekty budżetowe poszczególnych części, to zwracaliście państwo uwagę – zarówno na posiedzeniach różnych komisji branżowych, jak i w dzisiejszych pytaniach – na planowanie przez poszczególnych dysponentów budżetowych środków na płacenie, że tak powiem, kar do PFRON za niezatrudnianie osób niepełnosprawnych. Chciałabym państwa poinformować, że w tych informacjach uzupełniających co do zasady występuje ewidentny błąd, dlatego że klasyfikacja budżetowa w ogóle nie przewiduje możliwości planowania środków na takie cele. Parę lat temu zlikwidowany został paragraf klasyfikacji budżetowej, który mógł niejako takie plany kreować, czyli że można było zakładać, że w trakcie roku nie zdoła się zatrudnić wymaganej przepisami prawa liczby osób niepełnosprawnych, czyli takiej liczby, która powinna być zatrudniona przy określonym poziomie zatrudnienia w danej jed-

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

nostce. Zostało to przesunięte do paragrafów zatrudnieniowych, na wynagrodzenia. To oznacza, że tak naprawdę te środki w poszczególnych dysponentów zostały przesunięte właśnie na fundusz płac, po to właśnie, aby umożliwić zatrudnianie osób niepełnosprawnych. Tak więc jest ewidentnym błędem wykazywanie jakichkolwiek kwot w planie. Jeżeli nie zostanie zatrudniona odpowiednia liczba osób, zgodna z prawem, to należy zapłacić z tego powodu określone, nazwijmy to tak, kary na PFRON. Środki na to dany dysponent będzie musiał wykreować z innych środków. Aby taką karę ponieść, będzie musiał ograniczyć inne wydatki, na przykład fundusz wynagrodzeń. Na pewno z tego funduszu nie będzie mógł sfinansować wynagrodzeń, nagród, czegokolwiek innego dla innych pracowników, w tej sytuacji będzie musiał go po prostu ograniczyć, nie ma innej możliwości.

Jeżeli chodzi o pytanie dotyczące akcyzy, cła i z nimi związanej szarej strefy, to oczywiście udzielimy odpowiedzi na piśmie, pan minister Rostowski już tę informację państwu przekazał. Niemniej chciałabym tylko, niejako sygnalizując odpowiedź, powiedzieć, że oczywiście my co roku badamy poziom tej szarej strefy. I z naszych analiz wynika, że on utrzymuje się mniej więcej na tym samym poziomie, on jest ten sam, nie ma więc przyrostu szarej strefy. Rozumiem, że chodzi tu szczególnie o towary łatwe do przemycenia, jak papierosy... To znaczy one są łatwe albo nie, w zależności oczywiście od tego, jakie ilości przemycanego towaru wchodzi w grę. Tak więc badania, które są prowadzone również przez firmy prywatne, nie tylko przez nas i nie tylko przez urzędy celne, nie wykazują wzrostu przemytu w tym zakresie.

Pytaliście państwo również o przychody z prywatyzacji. One zostały wyszczególnione w uzasadnieniu. Przewiduje się, że będzie to 10 miliardów zł w roku 2012, z czego przychód do budżetu państwa wyniesie około 3,5 miliarda zł. Oczywiście zgodnie z odrębnymi przepisami, które kreują sposób rozdysponowania środków uzyskanych z prywatyzacji, część tych środków oczywiście idzie na różne fundusze, między innymi z tego tytułu są dokonywane stosowne odpisy na Fundusz Rezerwy Demograficznej. Zatem do budżetu trafi kwota netto około 3,5 miliarda zł, kwota zaś brutto, rozdysponowana na różne cele, tak jak powiedziałam, wynosi 10 miliardów zł.

Pytaliście państwo również o zaplanowane w ustawie budżetowej na 2012 r. przychody z kredytów i pożyczek. Kwota planowana, szacowana z tego tytułu, wynosi około 8 miliardów zł.

Było pytanie dotyczące również możliwości podwyższenia akcyzy. Pan minister też już powiedział,

że poprawek... Pytanie zostało sformułowane w ten sposób: czy będziemy popierać poprawki dotyczące podwyższenia rezerwy na zwrot akcyzy dla producentów rolnych? Chciałabym zwrócić państwa uwagę na to, że również kwota, która została tutaj wymieniona, kwota 1,36... rozumiem, że oczekuje się, że ona będzie do zwrotu. Wiadomo, że – tak jak pan minister zaznaczył – zgodnie z nowym rozporządzeniem Rady Ministrów, niedawno przez nią przyjętym, planowana tu kwota w tym roku jest w wysokości 95 gr od litra. Tak więc odnosząc się do tej propozycji, żeby była ona wyższa, żeby wynosiła tyle, ile państwo mówicie, muszę powiedzieć, że to jest niemożliwe, ponieważ podatek akcyzowy od oleju napędowego jest określany kwotowo, a dzisiejsze stawki wskazują na to, że obciążenie jednego litra oleju napędowego akcyzą to jest tylko 1,19 zł. Nie można byłoby nawet takiej kwoty zwrócić, bo ona w ogóle w takiej wysokości nie jest zawarta w cenie oleju napędowego.

Wielokrotnie w Sejmie mieliśmy tę dyskusję w trakcie prac nad ustawą budżetową na 2012 r., były wtedy zgłaszane liczne wnioski o powiększenie tej rezerwy na zwrot akcyzy dla producentów rolnych, były również składane wnioski i poprawki. Jednak, tak jak powiedział pan minister, ta obecna rezerwa, która jest w ustawie na 2012 r. – a ona jest na takim samym poziomie jak ta w roku 2011 – nie została w roku 2011 wykorzystana, przy poprzednich stawkach zwrotu, w wysokości prawie 80 milionów zł. Tak samo było w roku 2010. I to pokazuje, że właśnie środki, które pod koniec roku, i w 2010 r., i w 2011 r., były przekwalifikowane na inne cele – na pewno również ważne, ale jednak nie na te, na które pierwotnie parlament je przeznaczył – wyniosły właśnie 80 milionów zł. I ta kwota – po oszacowaniu zużycia oleju i ilości hektarów obsługiwanych przez producentów rolnych – akurat zaspokoi potrzeby finansowe, pokryje sfinansowanie tych 95 gr. Tak więc nie ma potrzeby powiększania tej rezerwy.

Jeden z panów senatorów pytał o art. 80 ordynacji podatkowej, o artykuł dotyczący umorzeń, rozłożenia na raty różnych należności podatkowych i celnych. Oczywiście nie czytałam odpowiedzi na interpelację, o której pan senator wspominał, ale jestem przekonana, że na pewno z odpowiedzi, którą pan senator uzyskał, nie może wynikać, że jest to działanie w interesie urzędniczym. Każdy urzędnik działa bowiem w interesie państwa i środki, którymi dysponuje, w postaci wydawania decyzji... Dysponuje tymi środkami organ, bo nie może tu być mowy o urzędniku – do wydawania decyzji w imieniu państwa jest upoważniony tylko organ, a są nimi minister finansów, dyrektor izby skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego. Z całą pewnością przepisy, które dają tym organom administracji państwowej możliwość wydawania decyzji w kwestii tego, czy – uwzględniając słuszny interes

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

strony lub też słuszny interes społeczny – rozłożyć na raty, czy też umorzyć zobowiązania, uwzględniając różne okoliczności. Z całą pewnością odmowa przyznania umorzenia należności podatkowych czy też rozłożenia ich na raty jest zawsze poprzedzona analizą i argumentami, tym, czy organ upoważniony do wydania takiej decyzji uznaje argumenty przedstawione przez stronę składającą wniosek, czy też wskazujące na to, że nad interesem strony przeważa interes społeczny, którym zawsze jest również interes państwa, w tym budżetu państwa. Bierze się pod uwagę także to, czy strona, która występuje o takie preferencyjne działania na jej rzecz, ma na swoim koncie pewne nieprawidłowości w rozliczeniach – tak to wygląda – po raz pierwszy, czy też notorycznie ma jakieś złe rozliczenia z państwem. Oczywiście to zawsze odbywa się kosztem innych obywateli, którzy na takie opóźnienia w płatnościach musząłożyć ze swoich podatków. I wszystkie argumenty, bo nie tylko te, zawsze są brane pod uwagę. Tak więc po to, aby ewentualnie dokonać rozłożenia na raty czy też umorzenia, robi się analizę też pod kątem tego, które aspekty przeważają.

Pani senator pytała, jakie środki na NFZ są w tym budżecie i gdzie ten NFZ w nim jest. Zgodnie z ustawą o finansach publicznych planu finansowego NFZ nie dołącza się do ustawy budżetowej, ten plan na rok 2012 był przyjmowany w ubiegłym roku gdzieś późnym latem czy też wczesną jesienią. Nie ma więc środków przeznaczanych bezpośrednio dla NFZ na jego funkcjonowanie. Oczywiście idą z budżetu państwa – to, jak mówię, w dużym uproszczeniu – pewne środki do NFZ, chociażby ze względu na składki na ubezpieczenia płacone za pracowników administracji budżetowej, jednostek budżetowych... Te środki nigdzie nie są wyszczególnione w jednej pozycji, bo każda jednostka, czy to ministerstwo, czy inny dysponent części budżetowej zatrudniający pracowników, za których musi te składki odprowadzać, ma to zaplanowane w swojej części. I jakby to brać pod uwagę, to tak około 3 miliardów jest płacone w składkach. To wszystko, o czym można byłoby mówić, że budżet przekazuje jakieś środki do NFZ. NFZ ma swoje środki pochodzące ze składek, jest to ponad 60 miliardów zł. Jeszcze oczywiście z budżetu państwa przekazywane są dotacje do części 46 „Zdrowie” – potem te środki są przekazywane do NFZ na rzecz nieubezpieczonych, na finansowanie leczenia nieubezpieczonych. Ale to jest kwota około 200 milionów zł. Co do zasady jednak nie ma dotowania NFZ bezpośrednio z budżetu państwa.

Pytaliście państwo o wzrost wydatków w częściach budżetowych, przede wszystkim odnośnie do części 27 „Informatyzacja”, co do której przedsta-

wiacie państwo, słusznie pewnie, dokonując samego zestawienia liczb w tej części, około 300% wydatków na informatyzację. Ale proszę państwa, zdecydowana część tej kwoty to przyrost wydatków unijnych, środków pochodzących z funduszy unijnych. Teraz częścią 27 „Informatyzacja” zarządza nie minister spraw wewnętrznych i administracji, tylko minister administracji i cyfryzacji. Jednocześnie minister administracji i cyfryzacji przejął od ministra spraw wewnętrznych także funkcję instytucji wdrażającej, a zatem również przez tę instytucję, czyli przez ministra administracji i cyfryzacji, będą przechodziły różne środki na różne programy – i stąd ten wzrost. Nie ma tutaj mowy o jakichś dodatkowych kwotach ponad regułami przyjętymi w samej ustawie budżetowej, nie ma tutaj mowy o przyroście nakładów na jakieś wydatki bieżące, zatrudnienie czy wydatki rzeczowe, które miałyby kreować rozbudowanie samej instytucji tegoż ministra. Podobnie jeżeli chodzi o część 17 „Administracja”. Tutaj również wynika to tylko i wyłącznie z przesunięcia pewnych zadań z części 42 „Sprawy wewnętrzne”, czyli od ministra spraw wewnętrznych. Proszę zauważyć, że jedno ministerstwo zostało podzielone na dwa. I wiadomo: jeżeli to było w jednym ministerstwie, to teraz trzeba podzielić się różnymi zadaniami w zakresie obsługi poszczególnych systemów. Dodatkowo w tej części jest również wzrost środków unijnych – i stąd te przyrosty.

Pytaliście państwo także o przyrost rezerw na wydatki rolnicze, dlaczego akurat znajduje się to w rezerwach. Pan minister również już o tym wspominał. Nie chodzi tutaj o brak zaufania do poszczególnych ministrów, te rezerwy zostały uzgodnione i przyjęte przez całą Radę Ministrów – co do rezerw na wydatki rolnicze, zostały one uzgodnione z ministrem rolnictwa. Wiąza się te rezerwy z możliwością elastycznego podejścia do wydatkowania środków w danej części roku bez krępowania się jak gdyby konkretnymi zapisami w poszczególnych częściach. Oczywiście wydatki dotyczące tej części rolniczej związane są również z dopłatami bezpośrednimi, te zaś z kolei wiążą się z otrzymaniem określonych środków unijnych w określonym czasie, bo te dopłaty muszą być dokonywane w konkretnych proporcjach: jest część unijna, jest też część krajowa i oczywiście w zależności od tego, jak te środki w danym momencie się rozkładają, tak te wypłaty następują.

Chciałabym może jeszcze odnieść się do kwestii poruszanej zarówno na posiedzeniu komisji finansów i budżetu, jak i dzisiaj w pytaniach, które państwo zadawaliście, kierowanych do pana przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Pozwolę sobie również odnieść się do tej kwestii, ponieważ te pytania dotyczyły w ogóle kreowania rezerw celowych w budżecie na 2012 r. i były zada-

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

wane na przykładzie rezerwy celowej, na poz. 31, na tę implementację dotyczącą ministra spraw zagranicznych związaną ze społeczeństwem demokratycznym i ze współpracą rozwojową. Dlaczego, jak sama nazwa wskazuje, to w ogóle jest rezerwa i na co te środki będą przekazane? Ta rezerwa, zgodnie ze swoją nazwą, będzie przeznaczona na implementację programu dotyczącego współpracy rozwojowej. I chciałabym tylko wspomnieć, że w poprzednim roku parlament przyjął ustawę dotyczącą współpracy rozwojowej. Zgodnie z tą ustawą taka współpraca rozwojowa będzie określona na podstawie programu, który będzie również przyjmowany przez Radę Ministrów. Ale zgodnie z ustawą, o ile dobrze pamiętam, jest również rada, która opiniuje ten program, złożona nie tylko z przedstawicieli administracji, ale również nauki. Na podstawie tego programu – ma on być czteroletni, tak mówi ustawa – będą tworzone programy roczne. I dopiero wtedy ta rezerwa będzie uruchamiana, w zależności od tego, jak rada konsultacyjna, o której wspominałam, do spraw tworzenia takiego programu w zakresie współpracy rozwojowej oraz Rada Ministrów, która na końcowym etapie prac zatwierdzi taki program, będą określać te kierunki polityki naszego państwa w zakresie współpracy z innymi państwami. Oczywiście tutaj szczegółowych informacji, jeżeli chodzi o udział różnych stowarzyszeń czy organizacji społecznych biorących w tym udział, na pewno w tym momencie państwu nie udzielę – czy też jakie to są stowarzyszenia – ale w dniu wczorajszym rozmawiałam z wiceministrem spraw zagranicznych, który stwierdził, że obecnie jest współpraca, mają rozpisanе konkursy, w odniesieniu do kilkudziesięciu różnych organizacji, które deklarują chęć podejmowania z ich udziałem takiej właśnie współpracy rozwojowej z innymi państwami. Tak że prace postępują i na pewno w niedługim czasie taki program zostanie przedstawiony.

A odnośnie do drugiej rezerwy, która była przedstawiona tutaj jako przykład – i która, jeśli dobrze rozumiem sugestię pana senatora, nie powinna już mieć miejsca, ponieważ dzisiaj wiemy, że składka rentowa została podwyższona – to znaczy rezerwy na powiększenie subwencji z tytułu składki rentowej w związku z podwyższeniem wynagrodzeń dla nauczycieli, które od września bieżącego roku jest planowane w wysokości 3,8%, ja tę kwestię wyjaśniałam na posiedzeniu komisji finansów. Oczywiście nie wszyscy państwo uczestniczyli w obradach tej komisji i dlatego chciałabym tę argumentację powtórzyć. Utrzymanie tej rezerwy poza subwencją jest z naszego punktu widzenia jak najbardziej uzasadnione również w tym momencie, teraz, kiedy już wiemy, że będzie taka składka rentowa. A to dlatego – i pan

przewodniczący już o tym wspominał – że wyliczenie subwencji oświatowej zrobiono jeszcze wiosną ubiegłego roku, kiedy zakładaliśmy, że obowiązek szkolny dla dzieci sześciolatków będzie wprowadzony od września bieżącego roku. Jest już zmiana w tym zakresie, jak wszyscy wiemy, mimo to poziom subwencji nie został w żadnej mierze zmieniony od wniosku ubiegłego roku. A to oznacza, że kwota subwencji odnosi się do przewidywanej liczby sześciolatków, która oczywiście była wyliczana tak, jakby wszystkie sześciolatki od września 2012 r. miały być objęte obowiązkiem szkolnym. Nie zmieniliśmy tego poziomu, ponieważ nie wiadomo, czy część dzieci w tym wieku nie będzie od września uczęszczała do szkoły. Dlatego uznaliśmy, że obniżanie subwencji na tym etapie jest nieuzasadnione.

A jakie są tego konsekwencje? Konsekwencje są takie, że w tych jednostkach samorządu terytorialnego, w których z tej możliwości skorzysta akurat mniejsza liczba dzieci – a właściwie rodziców, którzy nie posła swoich dzieci do szkoły od września bieżącego roku – w stosunku do innych będzie nadmiar środków, jakbyśmy patrzyli z punktu widzenia samego przeliczenia subwencji z tego właśnie tytułu. Bo oczywiście ja znam argumenty dotyczące kwestii niewystarczającej kwoty na zadania w zakresie oświaty, ale odnoszę się do skalkulowania tej subwencji zgodnie z regułami, czyli do nowych zadań, w stosunku do bazy z roku poprzedniego. I dlatego rezerwa na uzupełnienie tej subwencji, naszym zdaniem, powinna uwzględniać również to, jak od września tego roku będzie się tak naprawdę kształtowała struktura udziału dzieci sześciolatków w nauczaniu. Naszym zdaniem, należałoby pomyśleć również o tym, aby tą rezerwą wspomóc te jednostki samorządu terytorialnego, z terenu których do szkoły poszła bardzo duża liczba dzieci, a nie te, które w ramach subwencji i tak dostały już część środków na ten cel, a od września do szkoły nie uczęszcza tyle dzieci, ile zakładano, bo skorzystano z możliwości odroczenia terminu wykonania tego obowiązku. Z tego powodu należałoby jak najbardziej utrzymać tę rezerwę.

Myślę, że to są już wszystkie odpowiedzi. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo. Dziękuję, Pani Minister.

Proszę państwa, zakończyliśmy zadawanie pytań.

Teraz otwieram dyskusję.

Przypominam, że w dyskusji nad ustawą budżetową senatorowie nie mogą zgłaszać wniosków o odrzucenie ustawy. Przypominam też o regulaminowych dziesięciu minutach. Dla orientacji podam, że do dyskusji zapisało się siedemnaścioro senatorów, a listę otwiera pani senator Janina Sagatowska.

Bardzo proszę.

Senator Janina Sagatowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedstawiciele Rządu!

Po raz trzeci pełnię mandat senatora i mam też wielki honor i zaszczyt po raz trzeci pracować w Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą. Nie mogę przejść obojętnie wobec demontażu Senatu w aspekcie... wobec pozbawienia Senatu funkcji, którą tak zaszczytnie pełnił przez ponad dwadzieścia lat w zakresie troski o wielką diaspore polską, która po ostatniej migracji jest już blisko dwudziestomilionowa. Tak się szacuje, trudno to obliczyć co do osoby, ale nie ma chyba zakątka świata, w którym nie byłoby Polaków – zarówno tych, którzy dobrowolnie wyjechali, jak i tych, którzy zostali zesłani. Ich krzywdy nie zostały do dzisiaj naprawione, a to jest wielki ból i nasz, i Polski.

Wysoka Izbo, odrodzony w 1989 r. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, nawiązując do chlubnego dorobku wyższej izby parlamentu z okresu międzywojennego, stał się spadkobiercą zapoczątkowanej wówczas tradycji sprawowania opieki nad Polonią i Polakami za granicą.

W czasie ponad dwudziestu lat swojej nieprzerwanej pracy Senat spełnił wiele postulatów Polonii i Polaków mieszkających poza granicami kraju, zbudował liczne płaszczyzny dialogu ze środowiskami polonijnymi i polskimi w świecie. W ten sposób umożliwiono artykułowanie problemów tych środowisk, stosując jako naczelną zasadę poszanowanie ich przedstawicieli jako lojalnych obywateli obcych państw, pragnących utrzymać więź z Polską jako krajem pochodzenia i zachować swoją tożsamość.

Harmonijnie pracując z Sejmem i z administracją rządową – bo na szczęście współpraca przez te lata była i jest wspaniała – Senat działa efektywnie na rzecz integrowania środowisk polskich i polonijnych w świecie, rozumiejąc jak mało kto zarówno specyfikę ich potrzeb, jak i różnorodność poglądów członków tych społeczności. Poprzez działania na forum międzynarodowym na rzecz naszych rodaków w świecie parlament podnosi rangę tych zagadnień i tworzy dodatkową przestrzeń – pragnę to podkreślić – konieczną do działania resortu spraw zagranicznych oraz naszej dyplomacji poza granicami kraju.

Nie mogę niestety pogodzić się z rzekomą celowością działań ukierunkowanych na zmniejszenie w budżecie na rok 2012 środków Senatu na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą. Można zrozumieć trudną sytuację finansów publicznych, ale sprawy polskiej diaspory wymagają tego, by traktować je priorytetowo. I dlatego nie można zaakceptować ograniczeń w zakresie realizacji zobowiązań wobec Polaków żyjących poza granicami kraju i tym samym spadku poziomu zaspokajania potrzeb środowisk polskich na świecie.

Zwiększenie budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych nie powinno i nie może odbywać się poprzez ograniczenie roli i zadań Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Senat dysponuje tylko 1/3 wszystkich środków budżetowych przeznaczonych na współpracę z Polonią i Polakami za granicą, podczas gdy administracja rządowa na realizację polityki w tym zakresie od lat wykorzystuje pozostałe 2/3 tych środków – chodzi o Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego i wiele innych resortów. To są 2/3 środków.

Ograniczenie środków w senackim budżecie na rok 2012 może spowodować spowolnienie trwającego od ponad dwudziestu lat procesu budowania społeczeństwa obywatelskiego zarówno w Polsce, jak i poza granicami naszego kraju. Wiemy, ile stowarzyszeń obywatelskich w Polsce – dzięki temu, że mogą liczyć na pomoc Senatu – jest zaangażowanych w obywatelską samoorganizację na rzecz Polonii. Senat Rzeczypospolitej Polskiej oparł współpracę państwa polskiego z Polonią i Polakami za granicą na współdziałaniu z krajowymi organizacjami pozarządowymi. Jest to unikatowy w świecie sposób prowadzenia polityki państwa wobec diaspory. Dzięki temu obywatele polscy skupieni w stowarzyszeniach i fundacjach wychodzą z inicjatywą i ofertą pomocy do naszych rodaków zamieszkałych poza granicami Polski, także w tych krajach, w których nadal cierpią oni na deficyt demokracji.

Co bardzo ważne, w tym wszystkim chodzi także o to, by finansowanie przez rząd pomocy dla Polaków nie było traktowane jako element bieżącej polityki zagranicznej. Dotychczasowa rola Senatu nie pozwalała na zarzucanie Polakom zamieszkałym za granicą tego, że są rządową agenturą, za to pozwalała im być lojalnymi wobec Polski i wobec kraju zamieszkania.

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, źle się stanie, jeżeli senatorowie Rzeczypospolitej nie obronią swojego wypracowanego przez tradycję prawa do opieki nad Polonią i Polakami zamieszkałymi na świecie. *(Oklaski)* Chodzi o prawo realne oparte na możliwym materialnym wsparciu ich potrzeb, dążeń do zachowania polskości i o troskę o ich prawa jako ludzi, którzy mają prawo do narodowej tożsamości.

Z tych właśnie względów bardzo proszę o poparcie wniosku mniejszości. Przedkładam Wysokiej Izbie, koleżankom i kolegom wnioski mniejszości przywracający Senatowi cały budżet, jaki był zaproponowany. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę pani senator Alicji Zając. Zapraszam pana senatora Macieja Klime.

(wicemarszałek M. Pańczyk-Pozdziej)

(Senator Janina Sagatowska: Przepraszam, Pani Marszałek, czy mogę jeszcze prosić o głos, bo nie chcę drugi raz...)

Proszę.

Senator Janina Sagatowska:

Skupiłam się na poprawce budżetowej dotyczącej Senatu, ale mam także poprawki dotyczące mojego regionu, czyli Podkarpacia. Chodzi o poprawkę dotyczącą zwiększenia środków na działania melioracyjne i wały przeciwpowodziowe, dlatego że Podkarpacie było bardzo dotknięte ostatnią powodzią i podczas każdej powodzi jest bardzo uszkodzone. Wnoszę zatem o zwiększenie środków... Tu składam stosowne poprawki

Wnoszę także o środki na budowę... Początkowe prace projektowe nad kluczową dla Stalowej Woli inwestycją, która była na liście kluczowych inwestycji, ale niestety została wykreślona... Wsparcie tych poprawek uważam za konieczne i o nie proszę, bo chodzi o otwarcie komunikacyjne całego regionu Stalowej Woli i Niska oraz o możliwości inwestowania na tym obszarze. Inwestycja dotycząca drogi obwodowej Stalowej Woli i Niska pozwoli nam na otwarcie komunikacyjne. Dziękuję bardzo i proszę o przyjęcie tych poprawek.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator Maciej Klima.

Senator Maciej Klima:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Ustawa budżetowa jest najważniejszym dokumentem określającym przepływy finansowe w państwie. Powinna charakteryzować się konserwatywnością, przejrzystością, przewidywalnością i wykonalnością. Ta ustawa przygotowana jest w oparciu o pewne wskaźniki makroekonomiczne, wskaźniki, które mogą budzić duże wątpliwości. Jednym z nich jest planowany wzrost bezrobocia do 12,5% przy założeniu wzrostu PKB o 2,5%. Wszystko wskazuje na to, że bezrobocie będzie wyższe niż zakłada rząd, dlatego też środki, które przeznacza na zapobieganie bezrobociu i pomoc dla bezrobotnych, wydają się niewystarczające. Nie jesteśmy wyspą... Wszystko, jeśli chodzi o poziom dochodów i wydatków, niewątpliwie zależne będzie od sytuacji międzynarodowej i gospodarczej. Założenia, jeśli chodzi o dochody, wskazują ich wzrost w stopniu bardzo umiarkowanym, co z kolei świadczy o tym, że rząd przewiduje,

że przy większej inflacji dochody z VAT mogą okazać się wyższe, niż założone były w tym budżecie.

Są też inne wątpliwości, którymi pragnę się z Wysoką Izbą podzielić. Jedną z nich jest niewątpliwie obserwowana już od trzech czy czterech lat stabilizacja lub spadek wydatków na służby, które zapewniają bezpieczeństwo naszego państwa zarówno poza granicami, jak i wewnątrz kraju. W tym budżecie, proszę państwa, Służba Kontrwywiadu Wojskowego ma wydatki mniejsze niż w roku poprzednim. Ale to jeszcze nie jest problem. Problemem jest to, że na tak zwane wydatki operacyjne zaplanowano prawie 100% mniej niż w roku 2010. Czyżby zagrożenie dla bezpieczeństwa naszego kraju na przestrzeni tych dwóch lat zmalało? Nie. W tym roku będziemy gospodarzami dużej imprezy i musimy być przygotowani na różne sytuacje kryzysowe. Dlatego też stabilizacja wydatków ABW, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego nie jest wystarczająca. Jest to tendencja, która zapoczątkowana została dwa czy trzy lata wcześniej. To, że ABW ma wydatki na poziomie tych z zeszłego roku, świadczy o tym, że realne wydatki będą mniejsze o poziom inflacji. Są to sprawy, które wymagają, według mojej opinii, jakichś decyzji na tym posiedzeniu Senatu, by sytuację poprawić. Mam nadzieję, że koleżanki i koledzy przyglądną się jeszcze raz budżetom tych służb, które zapewniają bezpieczeństwo naszego państwa i nasze zarówno poza granicami, jak i wewnątrz kraju.

Z niepokojem obserwuję podobne zjawisko, jeśli chodzi o szkolnictwo wyższe. Szkolnictwo wyższe medyczne dostanie realnie mniej środków finansowych, niż było to w poprzednim budżecie. Podobnie jest w przypadku szkolnictwa wyższego w ogóle. Dlatego też wnoszę, by sprawy ważne dla nas wszystkich, dla naszej przyszłości, dotyczące prawidłowego wykształcenia i umożliwienia tego wielu Polakom były przez Wysoką Izbę potraktowane poważnie.

Wczytując się w budżet ze zdziwieniem stwierdzam, że w wielu instytucjach administracji centralnej... Wydatki na administrację wzrastają od kilku do kilkunastu procent w sytuacji, kiedy teoretycznie mówimy o oszczędnościach. Kieruję te słowa do pani minister. Od kilku lat wydatki sztywne pozostają na poziomie 75%. Jak do tej pory rząd nie wykonał żadnych poważniejszych działań zmierzających do zmniejszenia tej grupy wydatków, których wzrost jest w ostatnim okresie dużo wyższy niż poprzednio.

Pani Marszałek, składam kilkadziesiąt poprawek dotyczących spraw, o których mówiłem, ale również spraw, które dotyczą różnych regionów naszego kraju. Chodzi zarówno o sprawy związane z kulturą, nauką, sztuką, przemysłem, jak również szkolnictwem wyższym, a także, jak powiedziałem, z bezpieczeństwem. Wydaje mi się, że ten temat powinien być w końcu w jakiś sposób rozwiązany, bo jeżeli instytucje za to

(senator M. Klima)

odpowiedzialne od kilku lat nie mają wzrostu środków finansowych na swoją działalność... Odbywa się to de facto kosztem albo ich wyposażenia, albo możliwości ich działania. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Przemysław Błaszczyk.

Senator Przemysław Błaszczyk:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Minister, bo nie ma pana ministra, Szanowni Państwo, chciałbym się odnieść pokrótce do przedstawionego tutaj przez pana ministra budżetu.

Nasuwa się takie pytanie: dlaczego jest tak źle, skoro jest tak dobrze? Wiemy, jak wygląda sytuacja, ale nie z perspektywy liczb i przedstawionego przez pana ministra budżetu i założeń, lecz życia codziennego. Ostatnia sytuacja związana ze służbą zdrowia, z refundacją leków... Z tego, co wiemy, było to spowodowane oszczędnościami. Oszczędności w granicy 1 miliarda zł, z czego 300 milionów jest przerzucone na obywateli... Tak wygląda sytuacja naszego kraju. Biorąc pod uwagę to, co się dzieje, i biorąc pod uwagę budżet... Kolejna sprawa to sytuacja związana z ratownictwem w ostatnich miesiącach. Na przykładzie mojego powiatu, mojego miasta, w którym były dwie karetki, a została jedna... Czas oczekiwania w sytuacji, kiedy jest jedna karetka, druga jest w zabezpieczeniu 30 km dalej, wydłużył się. Wiem, że nawet do czterdziestu minut trzeba czekać na pomoc medyczną. Tak wygląda sytuacja, a w budżecie i tych założeniach jest tak wspaniale... Kosztem obywateli, kosztem ich zdrowia wprowadzamy oszczędności. Utrzymujemy, jak to pan minister powiedział, wzrost i idziemy do przodu. To jednak tak nie wygląda. W ostatnich tygodniach wiele interwencji, wiele problemów zgłaszanych przez mieszkańców, młodych ludzi, problemów ze znalezieniem zatrudnienia po studiach... Wiemy, jak to wygląda. Wiemy także, że rząd funduje nam przedłużenie wieku emerytalnego. Rząd widzi takie rozwiązania, nie zważając na to, co się obecnie dzieje z młodymi ludźmi, jakie są możliwości podjęcia przez nich pracy i wypracowania zysku dla nas i na ich przyszłe emerytury.

Pokrótce chciałbym się także odnieść do budżetu resortu rolnictwa. Jestem członkiem komisji rolnictwa. Tak jak przedstawił pan przewodniczący Chróścikowski, budżet na rolnictwo jest zmniejszony o 3 miliardy zł. W wielu dziedzinach mamy stagnację, a jeśli chodzi o realne koszty, to tak naprawdę spadek, bo wiemy, że inflacja na poziomie 2,8% przy

zachowaniu tych samych... Tak naprawdę, realnie, mamy spadki. Dotyczy to głównie inspekcji związanych z zapewnieniem obywatelom odpowiedniej jakości artykułów rolno-spożywczych i bezpieczeństwa żywności.

Pan senator wcześniej w dyskusji przedstawiał problemy związane z obniżeniem dopłat do paliwa rolniczego, mówił o tym, że one zostały na tym samym poziomie, co w tamtym roku, ale wiemy, że dopłaty te wzrosły w stosunku do ubiegłego roku o 10 gr, z 85 gr do 95 gr. Jest to jakieś wsparcie, chociaż jako rolnicy oceniamy je jako jednak nieadekwatne do podwyżki akcyzy, która wynosi, z tego, co wiem, 18 gr, a ogólny cały koszt akcyzy, z którego rolnik mógłby być zwolniony, to jest 1 zł 36 gr. Jeśli chodzi o przelicznik, jaki dziś obowiązuje, czyli 86 l na 1 ha, to Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej twierdzi, że jest on nieadekwatny, i ocenia, że powinien być na poziomie 126 l paliwa na 1 ha.

Proponujemy też poprawkę związaną z dofinansowaniem, ze zwiększeniem wydatków na doradztwo rolnicze. Wiemy, że znalazło się to w gestii marszałków. Pensje, wynagrodzenia, jakie są w tej instytucji, od lat są na tym samym poziomie i są bardzo niskie. Jeżeli ta instytucja ma spełniać swoją rolę, to powinna być dofinansowana.

Trzeba też pochwalić ministerstwo za wzrost nakładów na meliorację wodną, ale chcielibyśmy, aby część tych środków – to też jest w poprawce zgłoszonej przez nasz klub – była przeznaczona na spółki wodne. Wiemy, jak wygląda sytuacja. W melioracji są wieloletnie zaniedbania. Można powiedzieć, że przez ostatnie dwadzieścia lat nic tu nie było robione, a niektóre założenia techniczne i rozwiązania mają nawet po kilkaset lat.

Jako członek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich chciałbym się odnieść także do budżetu Kancelarii Senatu i zabrania środków na Polonię i Polaków za granicą, w sumie 65 milionów zł. Wiem, że jest tu mowa o przywróceniu 33 milionów zł, ale oceniałbym to raczej jako zabieg piarowski czy rozmycie założeń, chodzi o to, żeby to jakoś delikatnie przeprowadzić. W tamtej kadencji przez pewien okres byłem członkiem Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą. Sam brałem udział w nawiązywaniu porozumień, namawiałem samorządy do nawiązywania porozumień z regionami z nami sąsiadującymi, z naszymi wschodnimi sąsiadami, z regionami, w których Polonia jest w jakiś sposób aktywna. Udało mi się nawiązać porozumienie między panem starostą zgierskim i przedstawicielami okręgu charkowskiego na Ukrainie, osobiście też wsparłem Dom Polski, jaki tam powstał. Byłem także z samorządowcami na Litwie, w Niemenczynie. Miałem okazję zobaczyć tam przedszkole, można powiedzieć, wzorcowe pod

(senator P. Błaszczak)

względem wyposażenia i dostosowania do wymogów – w naszym kraju trudno by było takie znaleźć – które mogło powstać dzięki środkom przekazanych przez Kancelarię Senatu.

Wiemy, jak wygląda sytuacja Polaków na Litwie. Minister spraw zagranicznych chce przejąć te środki, chce nimi dysponować, a tak naprawdę wobec tej trudnej sytuacji Polaków na Litwie jego zabiegi jako ministra, który powinien dbać o relacje międzynarodowe, skończyły się fiaskiem, tak samo jak na Białorusi. Dlatego popieram i ponawiam apel o przywrócenie tych 65 milionów zł.

Nie ma tu pana marszałka Borusewicza, a chciałbym, żeby też zabrał głos w dyskusji i wypowiedział się jako, można powiedzieć, ojciec tej Izby, bo jeżeli te środki zostaną przeniesione, to będzie to duże osłabienie dla naszej Izby. Można powiedzieć, że słowa pana senatora Kutza, który powiedział, że zostaniemy gumką myszką, potwierdzają się, bo Senat traci coraz więcej swoich zadań, tych, dla których wykonywania został stworzony. Wpłynęło do nas wiele pism od senatorów poprzednich kadencji z prośbami, żebyśmy walczyli i dbali o to, co oni stworzyli, co oni zbudowali. Wiemy, że ta pomoc dla Polonii funkcjonuje bardzo dobrze, nasz dział polonijny jest bardzo dobrze przygotowany, dlatego nie mogę zrozumieć, dlaczego zapadają takie decyzje. Obawiam się, że jeżeli te środki przejdą do dyspozycji ministra spraw zagranicznych, to pomoc i współpraca z krajami, w których są Polacy, chodzi głównie o kraje ze strony wschodniej, będzie dużo gorsza, gdyż będą podejrzenia o jakieś działania polityczne, bo w jakimś stopniu będzie to większe upolitycznienie decyzji o przyznawaniu tych środków.

Na koniec chciałbym pokrótce przedstawić poprawki, które chcę zgłosić. Jest ich pięć. Odniosę się tak naprawdę do jednej, która związana jest z przesunięciem środków – nie dotyczy to żadnych rezerw ani środków unijnych – przeznaczonych na Komendę Głównej Państwowej Straży Pożarnej do dyspozycji wojewody łódzkiego na zwiększenie liczby etatów straży pożarnej. Wiemy – zostało to przedstawione przez związki zawodowe strażaków – że Łódź ma bardzo niski ten wskaźnik, liczba etatów nie jest zwiększana. Z tego, co mi przedstawiono, wynika, że śmiertelność w województwie łódzkim tak naprawdę się podwoiła. Dlatego wnoszę o przesunięcie tych środków i zwiększenie liczby etatów.

Jest jeszcze jedna poprawka, którą – można powiedzieć – zgłaszam systematycznie, co roku. Dotyczy ona obwodnicy Łodzi, drogi S14 od strony zachodniej, która na pewno by poprawiła i rozwój miast ościennych, i dojazd do Łodzi, a także pozwoliłaby na

ominięcie niektórych miast przez samochody obecnie jeżdżące starą „jedyneką” i powodujące korki, głównie miasta Zgierza. Przekazuję je pani marszałek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator...

(Senator Kazimierz Kutz: Czy ja mogę w sprawie formalnej?)

Tak?

(Senator Kazimierz Kutz: W sprawie formalnej.)

Tak, słucham.

(Senator Kazimierz Kutz: Czy ja jestem słyszany? Ja w sprawie formalnej. Mogę?)

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kutz:

Pani Marszałek, senator Błaszczak wygłosił przemówienie polityczne, krytykujące rząd itd. Mnie się wydaje, że my mamy mówić o budżecie, a właściwie dopiero ostatnie trzy minuty dotyczyły tematu, o którym rozmawiamy. Ja bym bardzo prosił, żeby tego pilnować, żeby była dyscyplina, bo tak to będziemy gadać od Sasa do lasa. Szkoda czasu. Bardzo bym o to prosił, dlatego że to wszystko to ja znam, ja o tym wiem i to nie ma nic wspólnego z budżetem, tylko z indywidualną oceną pracy rządu. Wiadomo, że z perspektywy różnych partii można mówić bardzo źle, źle, czasem dobrze, ale przecież nie to jest tematem naszego spotkania.

(Senator Przemysław Błaszczak: Senator Błaszczak – tyle tylko chciałbym przypomnieć panu senatorowi.)

(Senator Stanisław Gogacz: Ale oberwało ci się.)

(Senator Przemysław Błaszczak: Słucham?)

(Senator Stanisław Gogacz: Ale oberwałeś.)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Bardzo proszę, pan senator Grzegorz Bierecki.

(Senator Przemysław Błaszczak: Tylko nie politycznie.)

Senator Grzegorz Bierecki:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Zachęcony wcześniejszą wypowiedzią pana senatora Kutza postaram się powiedzieć w moim wystąpieniu coś interesującego także dla pana senatora.

Proszę państwa, gdy patrzemy na ten budżet, to widzimy, że jest on obciążony pięcioma istotnymi cechami, które tak naprawdę powinny sprawić, że

(senator G. Bierecki)

gdyby Senat miał możliwość odrzucenia ustawy budżetowej, to powinien ją odrzucić. Senat nie ma takiej możliwości, więc rozmawiamy o poprawkach, rozmawiamy o możliwości poprawienia czegoś, co z założenia – i to w trakcie debaty, w trakcie dyskusji z panem ministrem chyba wszyscy sobie uświadomiliśmy – jest bardzo trudne do poprawienia.

Pierwszy problem tej ustawy jest taki, że ona jest niewiarygodna. Pan minister, odpowiadając na moje pytanie, powiedział, że on nie widzi problemu, nie ma problemu z tym, czy inflacja będzie na poziomie 2,5%, czy wyższym, on nie ma pewności, ile to będzie, ale dla projekcji budżetowej przyjął inflację na poziomie 2,5% w sytuacji, gdy w tej chwili inflacja jest znacząco wyższa, tak, znacząco wyższa. Jak zatem możemy mieć zaufanie do tych liczb, do tych wyliczeń, skoro słyszymy to, co dziś usłyszeliśmy? Podobnie jest z kwestią wzrostu PKB i wskaźnikiem bezrobocia. W tym budżecie zaprojektowany wskaźnik bezrobocia to 12,5% przy jednoczesnym spadku PKB. Ja jeszcze nie słyszałem, żeby miejsca pracy były tworzone w sytuacji, kiedy spada produkt krajowy brutto. Jak to zostanie osiągnięte za pomocą tego budżetu, to trudno mi sobie wyobrazić, ale na pewno będzie to wyczyn zasługujący na wielkie analizy i dzieła ekonomistów.

Druga cecha, która jest grzechem tego budżetu, to jego doraźność. Ten budżet jest oparty na zamrożeniu płac i, w dużym stopniu, na wypłatach dywidend ze spółek, co siłą rzeczy jest zdarzeniem jednorazowym. Przypomnę, że to, iż dywidendy ze spółek Skarbu Państwa są w tym roku wysokie, w dużym stopniu spowodowane jest przez sprzedaż firmy Polkomtel. Takie zdarzenia w następnych latach nie nastąpią, nie mamy informacji, aby nastąpiły. W związku z tym, czym w przyszłych okresach zostanie zastąpiony ten doraźny sukces?

Trzecia cecha – podnosiłem to w moim pytaniu do pana ministra – to nietransparentność tego budżetu. Bardzo rozdęte są rezerwy, które są w dyskrecyjnej dyspozycji rządu. Jako władza ustawodawcza zgadzamy się na to, żeby te rezerwy były coraz większe i żeby rząd tak naprawdę robił z pieniędzmi podatników, co chce.

Jak się spojrzy na ten budżet – tę sprawę podnosi w swoich opiniach także Narodowy Bank Polski czy Rada Polityki Pieniężnej – to widać, że ograniczenie wydatków, które sprawia, że ten budżet się dopina, następuje w jednostkach, które nie są opisane w tym budżecie, to jest w jednostkach samorządu terytorialnego i w KFD, w Krajowym Funduszu Drogowym. To są jednostki, o których budżetach my nie decydujemy, a to tam ma nastąpić to obniżenie wydatków, oczekiwane w związku z tym, by wskaźniki budżetowe zostały zrealizowane.

Czwarta cecha tego budżetu to jego pozorność. Skoro nazywamy pożyczką coś, co, jak wiemy, do nas nie wróci, to lepiej nazwijmy to od razu dotacją. Pan minister w odpowiedzi na moje pytanie dotyczące pożyczek do Krajowego Funduszu Drogowego i do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie wskazał innego realnego źródła spłaty tych pożyczek niż przysługujące dotacje. I po co my to nazywamy pożyczkami? Po to, żeby to można było łatwiej, lepiej zaprezentować w budżecie. A więc głosując za tym budżetem, w jakimś sensie zgadzamy się na pozorność, na to, że będziemy tym budżetem macić świat.

I wreszcie piąta cecha, myślę, że najbardziej istotna, najprzyjemniejsza, to humorystyczność tego budżetu. Otóż wyobrażam już sobie, jak służby mundurowe będą codziennie sprawdzać pogodę, patrząc w niebo, sprawdzać, czy pada, czy nie pada, bo ich podwyżka zależy od tego, czy dostaną pieniądze ze środków zarezerwowanych w budżecie na walkę z katastrofami żywiołowymi, czy też nie. Rozumiem, że stopień pobożności w służbach mundurowych znacznie wzrośnie, bo wszyscy będą się modlić o dobrą pogodę.

Proszę państwa – teraz ukłon w kierunku senatora Kutza – jeżeli popatrzeć na te cechy, czyli niewiarygodność, doraźność, nietransparentność, pozorność, humorystyczność... Przecież to, proszę państwa, można przełożyć na język filmowy jako efektywność, tajemniczość, iluzję, humor. Proszę państwa, ten budżet i jego autor z całą pewnością zasługują na nominację do Oscara. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, senator Jan Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Jeśli przyjąć, że budżet jest zbiorem danych ekonomicznych, to w tym budżecie, tak jak w każdym, można znaleźć wiele luk, ale i wiele optymizmu. Przez wielu Polaków budżet jest odbierany jako wizytówka stanu gospodarki, ale i ich pozycji ekonomicznej w roku 2012. Muszę powiedzieć, że rząd i minister finansów, istotna osoba w tym rządzie, mają powody do zadowolenia. Panie Senatorze Bierecki, gdy pan mówi o jakimś zapadnięciu się związanym z produktem globalnym brutto, to zapomina pan, że następuje dalszy przyrost tego produktu w stosunku do przyrostu w minionym roku. Rzeczywiście, on był wyższy, no ale to zawsze jest przyrost produktu globalnego brutto. To nie jest upadek, to nie jest degradacja, to jest przyrost. Jeśli spojrzymy jeszcze na inne czynniki makroekonomiczne i zobaczymy, zwłaszcza w zeszłym roku, przyrost inwestycji zagranicznych o 50%

(senator J. Rulewski)

w stosunku do 2010 r., jeśli zajrzyśmy do domów, do kieszeni i zobaczymy wzrost wynagrodzeń o 4,5% i emerytur o 4,8%, jeśli pójdziemy do sklepów i zobaczymy tam kupujących znacznie więcej towarów, to rzeczywiście będziemy mogli mówić o pewnym zadowoleniu Polaków z tak prowadzonych rządów.

Ponadinflacyjnie wzrastają płace, wzrastają również emerytury. Co to oznacza w przełożeniu na język pracownika? To znaczy, że w Polsce oplaca się pracować, że praca przynosi pewną wartość, którą można wymienić na rynku i którą można również wzmocnić swój prestiż. Ale dla mnie, Wysoka Izbo, oznacza to również, że nie można zapominać o tych, którzy tej pracy nie mają. I tu rzeczywiście dostrzegam brak miłości dla bezrobotnych, a może więcej: brak pochylecia się nad rynkiem pracy w Polsce. Bo przecież nie chodzi tylko o to, żeby każdy miał jakąkolwiek pracę, chodzi też o to, żeby ta praca była dostosowana do możliwości i aspiracji Polaków, zwłaszcza młodego pokolenia, bo właśnie w tej grupie widać największy deficyt budżetowy i największe niezadowolenie. I to jest ważne, Pani Minister, w obliczu zapowiadanej reformy systemu emerytalnego, która, jak wiadomo, ma wydłużyć czas pracy i wyrównać w sposób dość drastyczny wiek emerytalny kobiet i mężczyzn.

W tym budżecie nie widzę żadnej pozycji, która by przygotowywała rynek pracy na tak gruntowną, a nawet, powiem szczerze – to nie jest moje określenie, to jest określenie ministerstwa pracy – rewolucyjną zmianę, w wyniku której ileś osób nie zwolni miejsc pracy dla następców, jakichkolwiek. Doświadczenie mówi, że takie reformy się udawały – dwa przykłady na to Niemcy i Finlandia – jeśli przygotowanie ludzi do tej zmiany było rozłożone w dostatecznym czasie i obudowane odpowiednimi środkami. I dlatego nie zgadzam się z tym, co mówi minister Rostowski, to znaczy że przecież jeszcze nikt nie przechodzi na tę wydłużoną emeryturę, więc po co to projektować w budżecie.

Oto już od 1 stycznia widzimy, że mamy teraz do czynienia na rynku pracy z pewnymi zawirowaniami, które wymykają się zwłaszcza spod kontroli ministra finansów, polegającymi na tym, że przecież zwalniamy ludzi z administracji. I to jest widoczne: rzeczywiście te tysiące ludzi zwalniamy z administracji, redukujemy tam liczbę etatów. Ustawa pomostowa spowodowała, że jeszcze liczniejsza grupa ludzi nie korzysta z przywilejów tej ustawy, lecz pozostaje w miejscach pracy. Tak jak powiedziałem, praca jest dzisiaj czymś wartościowym. Praca i wynagrodzenie za pracę budują awans pracownika i jego rodziny. Jeśli tak, to niezrozumiałe jest, jeśli chodzi o budżet, kontynuowanie polityki zamrażania środków na aktywne formy zwalczania bezrobocia. Fakt, że wydatki

na świadczenia dla biednych, na zasiłki, znacznie przekraczają wydatki na aktywne formy zwalczania bezrobocia, dowodzi dwóch rzeczy: po pierwsze, że nie orientujemy się w sytuacji, jaka nas czeka, i po drugie, że zarzucamy zmianę tego, co było złą praktyką pierwszych lat transformacji, gdy wydawano więcej na zasiłki niż na pracę bezrobotnych. Jeśli tak, to uzasadniona jest poprawka zmierzająca do tego, żeby te formy pokryć większymi nakładami finansowymi. A dlaczego? Powstaje pytanie, dlaczego. Dlatego, że jednocześnie twórca projektu przewidział odkładanie się kwoty wpływów, które w tym roku, zgodnie z przewidywaniami i z realizmem, będą większe jako środki zamrożone. A przecież to nie jest wydatek, Pani Minister. Można przyjąć, że staż dzisiaj to jest wydatek, ale za pół roku to już będzie miejsce pracy stażysty, który będzie płacił składkę i podatki – a tak się dzieje w 40% przypadków. Ja nie wiem, czy rząd przeprowadził takie kalkulacje. Myślę, że nie do końca, a to, jak myślę, właśnie dlatego, że bezrobotnych się nie kocha.

Na koniec chciałbym, może niezręcznie, wrócić do pewnego wywiadu, którego kobieta Europy, pani Merkel, udzieliła czterem ważnym gazetom w Polsce, między innymi „Gazecie Wyborczej” – nie jest to reklama. Cztery lata temu, kiedy nadchodził kryzys, a może trzy lata temu, już dokładnie nie pamiętam, ona swojego programu rządowego nie zaczynała od budżetu. Ona ogłosiła program dla Niemiec, ale w całej Europie, ogłosiła, że przeznaczą olbrzymie pieniądze na rekonstrukcję rynku pracy. Padała tam kwota chyba 400 miliardów euro, ja nie pamiętam dokładnie, przepraszam. Wszyscy się śmialiśmy, a niektórzy w naszym rządzie uważali nawet, że polska gospodarka i tak jest lepsza. Wtedy bezrobocie u nas było na poziomie 10%, a dzisiaj to jest 13,5%, tylko że wtedy w Niemczech ono było na poziomie 12%, a dzisiaj – 3,5%. I to do Niemiec wszyscy pędzą na wypródki, żeby znaleźć tam miejsce pracy. Warto pomyśleć o tym w takiej perspektywie, że gospodarka kraju OECD, do której należy także Polska, czerpie swój dobrobyt nie z operacji finansowych czy bankowych, ale z pracy. A skoro czerpie dobrobyt z pracy, to namawiam rząd, aby środki na pracę dla bezrobotnych były większe o 200 milionów zł, i to na te formy...

Jeszcze jedna uwaga. Pan minister finansów rzeczywiście może się bronić, że nie ma dostatecznej motywacji do uruchamiania tych środków, bo przy zachowaniu tej tezy środki te będą niewłaściwie wykorzystane. To jest prawda. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nie stworzyło dostatecznych tytułów do dynamicznego wydawania tych środków, takiego na miarę współczesności. Tkwi nadal jak gdyby na pozycjach kuroniowskiej ustawy, nieco tylko modyfikowanej, ustawy zresztą starej. A rzeczywi-

(senator J. Rulewski)

stość podpowiada rozwiązania. Jeśli mamy problemy ze żłobkami, które to żłobki mogą pobudzić rynek pracy przez to, że matka i ojciec zostawią dziecko w żłobku, to ja pytam, dlaczego środków, których w Funduszu Pracy jest nadmiar, nie można przeznaczyć na budowanie tych żłobków zamiast pozostawiać ustawę żłobkową, jak to delikatnie nazywam, w stanie śpiączki? No może ktoś tłumaczyć: przecież to jest inna pula. Ale na staże lekarskie i na staże pielęgniar-skie wydajemy z tego funduszu prawie największą kwotę: 700 milionów zł. Miało tak być tylko przez jeden rok, a jest już przez trzy lata. No, jeśli możemy aktywizować w zawodach, w których notabene brak miejsc pracy i nie trzeba ustawiać się w kolejkach, to tym bardziej powinniśmy tak robić odnośnie do tego, czego mamy wyraźny deficyt, gdyż brak żłobków i przedszkoli jest wyraźnym hamulcem rozwoju.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jan Wyrowiński)

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Panie Senatorze, czas już...)

Mówię to jako przykład, żeby Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej jednak współpracowało z Ministerstwem Finansów i żeby ta składka, którą płacą pracodawcy, nie była traktowana jak podatek. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Nie ma senatora Klicha, więc bardzo proszę, pan senator Kazimierz Wiatr.

Senator Kazimierz Wiatr:

To trochę zaskoczenie, bo jeszcze miał być pan senator Klich.

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Ale go nie ma, tak że...)

Panie Marszałku! Pani Minister! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie ma wątpliwości, że budżet państwa to niezwykle ważny dokument. Wytycza on kierunki rozwoju naszego społeczeństwa, ustala priorytety spraw naszego państwa. Zawsze pozostaje problemem, które sprawy są ważne, a które ważniejsze. A przecież wielkość środków jest ściśle określona i to właśnie budżet decyduje, gdzie należy je skierować. Są oczywiście potrzeby bardzo pilne, dotyczące konkretnych osób, grup społecznych, ich potrzeb i zabezpieczenia. Są też sprawy dotyczące przyszłości i rozwoju, które przyniosą efekty za wiele lat.

Od wielu lat, bo to przecież już siódmy budżet, jakim zajmuję się jako senator Najjaśniejszej

Rzeczypospolitej i jako przewodniczący Komisji Nauki, Edukacji i Sportu... Jak niektórzy z państwa pamiętają, zawsze zabiegałem – i tak zresztą jest także dziś – o sprawy nauki i szkolnictwa wyższego, o sprawy dzieci i młodzieży, nie dlatego, że reprezentuję to środowisko i jestem przewodniczącym komisji, ale dlatego, że to jest nasza przyszłość. Decydując, czy nauka, szkolnictwo wyższe, oświata będą priorytetem w dzisiejszym budżecie, decydujemy o tym, czy w nieodległej przyszłości Polska będzie państwem trzeciej kategorii, zajmującym się jedynie rolnictwem, niskotechnologiczną produkcją, wydobywaniem surowców, czy też będzie miała swój udział w światowych badaniach, w opracowywaniu nowoczesnych technologii, w tworzeniu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów. Moim marzeniem jest, aby naszym towarem eksportowym były licencje, patenty, intelektualne wartości przemysłowe. I dlatego, werbalizując nieustannie potrzeby finansowania nauki i szkolnictwa wyższego oraz ich znaczenie dla rozwoju, sprzeciwiałem się odrywaniu poziomu tych wydatków od procentowego udziału w produkcie krajowym brutto. Niestety, w dokumentacji, jaką otrzymaliśmy w tym roku, w zasadzie żaden resort nie przytacza, jaki to jest procent PKB, podaje się tylko konkretne liczby – ile to jest w stosunku do roku poprzedniego. A przecież to jest najlepszy miernik. Kwoty bezpośrednio oczywiście są informacją, ale słabo mówią o priorytetach rządu i państwa. Ponieważ porównujemy się z innymi, wiemy, że finanse limitują dynamikę rozwoju i są dobrym elementem porównawczym z innymi krajami; tak zresztą mierzą to inne państwa. I tu ciągle jesteśmy bardzo, bardzo w tyle.

Proszę państwa, przechodzę do konkretów. Wydatki na szkolnictwo wyższe w roku 2011 wyniosły 12 miliardów 519 milionów zł, a w roku bieżącym mają wynieść 12 miliardów 606 milionów zł. To jest 7 promili wzrostu. Dochodzi inflacja, czyli wychodzi tu mniej o wysokość inflacji, jeśli chodzi o realne nakłady. Mówi się, że liczba studentów bardzo maleje, bo jest niż demograficzny. Chciałbym obalić ten przesąd. W tabeli nr 1 informacji dostarczonej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego jest uwidocznione, że w roku 2012 liczba studentów wyniesie 99,8% liczby studentów w roku 2011, a zatem spadek jest o 0,2%, podczas gdy realne finansowanie spada o wysokość inflacji. Warto zwrócić uwagę, iż niezależnie od niżu mówi się, że w Polsce zbyt dużo osób studiuje, że jest to ponad 50%. Ale warto przypomnieć, że w innych krajach bywa to powyżej 50%. Belgia – 56%, Francja – ponad 50%, Hiszpania – ponad 50%. Na Białorusi jest to 44%. Warto też przytoczyć inne przykłady. Stany Zjednoczone – 81%, Kanada – 88%, Australia – 80%. Oczywiście ktoś powie, że w tych ostatnich trzech państwach inaczej

(senator K. Wiatr)

to się liczy, że tam jest inny system. No to przytoczymy dane z krajów europejskich. Norwegia – 62%. W Finlandii, do której lubimy się często porównywać, studiuje 74% młodzieży. Jest też inny wskaźnik: procent osób z wyższym wykształceniem w wieku powyżej dwudziestu pięciu lat. Według danych sprzed paru lat w Polsce jest to około 8%, w Danii – około 20%, w Szwecji – 20%, w Norwegii – 20%, na Węgrzech – około 25%, w Wielkiej Brytanii – 50%, we Włoszech – też około 50%.

Z tego względu popieram poprawkę zwiększającą o 150 milionów zł wydatki na szkolnictwo wyższe – jest to dziesiąta poprawka mniejszości – z przeznaczeniem na podwyżki płac. Oczywiście nie chodzi tylko o podwyżki. Nie mam wątpliwości, że ta kwota zdecydowanie poprawi bilans finansowy i kondycję szkolnictwa wyższego.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister! Kolejnym niezwykle ważnym zadaniem państwa jest oświata. Ostatnio dużo problemów powstało wokół likwidacji licznych szkół. Okazało się przy okazji, że w tych decyzjach liczy się tylko opłacalność, liczą się tylko koszty. Nie słyszałem, aby decydenci brali pod uwagę kulturotwórczą rolę szkół, które najczęściej są jedynym takim miejscem w okolicy czy w miejscowości. A zajęcia pozalekcyjne? Nic o tym nie było mowy. Czy ktoś liczył skutki finansowe likwidacji szkół wywołane przez nowe wydatki związane z patologiami i innymi nowymi trudnościami? Czy ktoś to liczy? Dlatego popieram poprawkę mówiącą o przeznaczeniu kwoty 500 milionów zł na ochronę szkół przed likwidacją, szczególnie na wsi. To jest niezwykle ważne. Jest to dwunasta poprawka mniejszości.

Sprawy dzieci i młodzieży. Proszę państwa, w najtrudniejszych czasach, w czasach wojen, kryzysów, klęsk i innych trudności w pierwszym rządzie chroni się dzieci i młodzież. A dziś ciągle mamy tak wiele trudności. Dlatego warto poprzeć dziewiętnastą poprawkę mniejszości dotyczącą przeznaczenia 100 milionów zł na dożywianie, a także czternastą poprawkę mniejszości, mówiącą o przeznaczeniu 37,5 miliona zł na wspieranie rodzin i systemu pieczy zastępczej.

Proszę państwa, kolejna ważna sprawa. Mówił o niej rzecznik praw dziecka, kiedy stał na tej mównicy. Brak gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach doprowadza do katastrofalnego pogorszenia stanu zdrowia dzieci. To po prostu trzeba zmienić. Wydaje się tutaj... Pan senator przedmówca mówił o dużych kwotach, liczonych w setkach milionów złotych, chodziło bodajże o 600 czy 700 milionów zł. Tutaj potrzeba 150 milionów zł na wprowadzenie gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach. To jest po prostu nasz obowiązek społeczny

wobec dzieci. Dotyczy tego osiemnasta poprawka mniejszości.

Proszę państwa, kiedy mówię o młodzieży, o dzieciach, o wychowaniu, to myślę także o sporcie powszechnym. O sporcie powszechnym, który ma związek ze sportem wyczynowym. Jego skutki, cele, efekty przekładają się na dużo lepszą kondycję zdrowotną, wychowanie, a także przyszłość sportu wyczynowego. Dlatego bardzo proszę o wsparcie poprawki, zgodnie z którą 30 milionów zł przeznaczałoby się na wsparcie sportu powszechnego dzieci i młodzieży. To siódma poprawka mniejszości. Chodzi o to, ażeby zwiększono tu środki. Muszę powiedzieć, że kiedy zgłoszono tę poprawkę na posiedzeniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu i poprosiliśmy o opinię panią minister, to byliśmy trochę zagubieni. Bo z jednej strony senatorowie nie chcieli tego budżetu za bardzo zmieniać, a z drugiej strony byliśmy przekonani, że jest to poprawka, którą powinniśmy przyjąć. Dwóch senatorów było za, dwóch się wstrzymało od głosu i dwóch było przeciw. Wydaje się, że jest to poprawka warta uwagi.

Proszę państwa, teraz sprawy Polonii. Jest to sprawa bardzo ważna. Dużo tu już powiedziano, a ja mam ograniczony czas, więc nie chcę powtarzać tych argumentów.

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Jeszcze minuta, Panie Senatorze.)

Jeżeli Senat ma być naprawdę opiekunem Polonii, to musi mieć pewne minimum instrumentów, a przecież my cały czas odczuwamy raczej ich brak, raczej jest tu pewien deficyt. Pozbawienie nas tych środków finansowych powoduje, że to opiekuństwo jest dekoracyjne, bo wtedy nie mamy środków do realizacji tych celów. Poprawka trzecia komisji jest kompromisem, ale czy dobrym? Ja nie wiem, czy dobrym, zwłaszcza że w uzasadnieniu mówi się, że to będzie tymczasowo, tylko w tym roku. Jeżeli więc głosujemy za trzecią poprawką komisji, to znaczy, że już zakładamy, iż w 2013 r. będzie to zero środków.

Dlatego opowiadam się za czwartą poprawką mniejszości, która przywraca... Tu nie ma nic nowego. Przy okazji budżetu często mówimy, że trzeba pokazać, skąd zabrać te środki. My tu je przywracamy. Co więcej, proszę państwa, sprawa jest trochę konstytucyjna, bo w zasadzie chodzi o to, kto ma ustalać, jaki będzie budżet Senatu. Nagle się okazuje, że nam w tym budżecie... Przez tyle lat się nie zdarzało, żeby coś zmieniano w budżecie Senatu poza Senatem. Dyskusja, rozmowa, argumenty – tak. Ale nie decyduje.

Proszę państwa, ostatnia grupa spraw to są oczywiście poprawki lokalne. One zawsze budzą dużo emocji...

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Czas mija.)

Już, jeszcze minuta. Nie będę drugi raz zabierał głosu.

(*senator K. Wiatr*)

Są sprawy zaniedbane. Kiedy my, pełniący mandat senatora, spotykamy się z wyborcami, samorządowcami, widzimy ogromne potrzeby. To przede wszystkim drogi, mosty, ale także, szczególnie w Małopolsce, ochrona przeciwpowodziowa. Dlatego popieram przeznaczenie kwoty 80 milionów zł na gospodarkę wodną – to jest piąta poprawka mniejszości – i składam poprawki regionalne w imieniu grupy senatorów z Małopolski, dotyczące głównie dróg, mostów, a także kolejnych kwot na ochronę przeciwpowodziową w Małopolsce. Bardzo dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pana senatora Laseckiego nie ma, tak że teraz pan senator Kutz.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kutz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja chciałbym się zająć wyłącznie tą bardzo dramatyczną i smutną sprawą dotyczącą przerwienia 65 milionów zł, czyli pieniędzy na opiekę nad Polonią, do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Na Śląsku, jak powstaje sytuacja nieodwracalna, to się mówi, że jest już po ptokach. My jesteśmy już po ptokach. To zostało dawno postanowione, jest to decyzja polityczna i nic się już nie zrobi. A przecież ta sprawa – a ja pracowałem cztery lata w komisji, kiedy byłem marszałkiem, i mam dobrą pamięć oraz doświadczenie – była swoistą kotwicą Senatu, to ona trzymała ten okręt. Bo ten nasz obiekt jest trochę podobny do okrętu. Więc jak się to przesunięcie zrobi, to my utoniemy. Czyli to jest wyrok śmierci dla Senatu – dokładnie to trzeba powiedzieć.

Ja zresztą debiutowałem w tej Izbie z panem premierem. On był najmłodszym wicemarszałkiem, i to był wicemarszałkiem uroczym, ponieważ wtedy, tak samo jak dzisiaj, senatorowie byli oczywiście gadatliwi itd., ja zresztą gdzieś tam też siedziałem, a on, prowadząc te nasze zawody, od czasu do czasu zasypiał – co mnie strasznie bawiło – bo taka była nuda.

W ogóle ten wypiek, który z Sejmu przychodzi do tego naszego piecyka, wychodzi stąd taki sam. I to, co my tutaj sobie urządzamy, to jest fantastyka. A więc trzeba przyjąć do wiadomości to, że jesteśmy ostatnimi senatorami III Rzeczypospolitej.

(*Senator Stanisław Gogacz: I IV RP.*)

(*Senator Wiesław Dobkowski: III i IV.*)

Proszę?

(*Senator Wiesław Dobkowski: III i IV.*)

I w związku z tym musicie sobie zdać sprawę, że tutaj nad tym naszym okrętem zachodzi słońce – jesteśmy więc bulwarem zachodzącego słońca – i na to nic nie poradzicie. Do tego sytuacja jest przecież taka, jak wiemy, przynajmniej ja to wiem, że pan premier już wtedy, gdy tutaj zasiadywał, był przeciwnikiem Senatu. On nieraz o tym mówił, że jest to właściwie bezsensowna inwestycja, że darmożjady tutaj siedzą itd. Jak państwo również wiecie, pierwsza w tej chwili bardzo ważna, dynamiczna siła – mówię o Ruchu Palikota – powiedziała, że jest przeciwko Senatowi, w związku z tym w ostatnich wyborach ten ruch w ogóle nie startował do Senatu. Do tego pan premier jest dzisiaj w sytuacji bardzo poważnej i nie dalej jak wczoraj słyszałem, jak mówił, że jeśli chodzi o ustawę o przedłużeniu wieku emerytalnego, to jest zdeterminowany i nawet poświęci w tej sprawie swoją karierę. Ale on tej ustawy by nie przeprowadził... to znaczy przeprowadzi ją, ale pod jednym warunkiem – że poprze go Palikot. Zresztą może w ogóle jest już po rozmowach w tej sprawie... W każdym razie to są tacy politycy, że jeśli oni się spotkają po to, żeby przeprowadzić tak ważną ustawę – ja mówię tu o tych emeryturach, o przesunięciu wieku – to wtedy oczywiście będzie tak, jak to wielokrotnie opisywano w literaturze, będzie tak jak u Brechta: to – tak, tak, ale za co? I ja jestem pewien, że jedną z pierwszych propozycji szefa wspomnianego ruchu będzie likwidacja Senatu. Jestem też pewien, że to będzie taka wręcz niepoważna sprawa w tym kontrakcie w związku ze sprawami o wiele poważniejszymi – z tymi, z którymi będą mieli do czynienia.

Ja mówię to po to, żebyście państwo zdawali sobie sprawę z sytuacji, w jakiej jesteśmy. Bo jest po ptokach! Dlatego myślę, że powinniśmy się zachować godnie, sympatycznie i tak, jakby nic się nie stało.

Mam też propozycję dla pana marszałka i projekt, bardzo poważny projekt. Mianowicie proponuję – tylko że ja nie wiem, ile mogłaby kosztować realizacja – żeby w związku z sytuacją, jaka jest, ale nawet bez związku z tą sytuacją, wydać taką miniaturkę... Senat zresztą bardzo ładnie takie gadzety produkował. Chodzi o taką miniaturkę, na której byłoby napisane, możliwie ładnie i estetycznie: Senator VIII – to rzymską liczbą – kadencji. I coś takiego wszyscy dostaliby w prezencie, na przykład z okazji dziesiątego posiedzenia. Jeśli Senatowi nie będzie stać na taką inwestycję, to ja się zwrócę do swojego przyjaciela Janusza Palikota, który ostatnio wydał taką śliczną miniaturkę, taki listek „marysi”, i on będzie wiedział, ile coś takiego kosztuje. I on mnie, czyli też wam, to zafunduje, ja to przyniosę i będę to rozdawał – ale nie będę nikogo zmuszał do wzięcia. I jednego jestem pewien: że gdy będzie już po czterech latach, po końcu tej kadencji, a następnej już nie będzie, to ta miniaturka będzie miała niesłychaną wartość i cenę.

Panie i Panowie, jest po ptokach!

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję, Panie Senatorze.

I teraz tak się złożyło, że zabiera głos pan marszałek Bogdan Borusewicz. Bardzo proszę.

Senator Bogdan Borusewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja nie jestem w tak ponurym nastroju jak mój przedmówca. Pomysł, który pan zaprezentował, tej miniaturki, jest niezły, ale ja myślę, że żeby taki pomysł zrealizować, wystarczy odkręcić sobie od ławy tabliczkę. To wystarczy.

Powiem też tak: nie siejmy defetyzmu, tylko zastanówmy się, w jakim miejscu jesteśmy i co teraz można zrobić. Bo dyskusja trwa. Ja jestem przeciwny przesuwaniu pieniędzy z Senatu do MSZ... *(oklaski)* ...choć taka jest propozycja. Rezerwa w Ministerstwie Finansów to jest określona rezerwa na politykę zagraniczną i wiadomo, że jest to rezerwa ministra finansów albo innych członków rządu, ale uruchamiana w uzgodnieniu z ministrem spraw zagranicznych.

Dlaczego jestem przeciwny tym zmianom? Przede wszystkim dlatego, że Senat w ciągu dwudziestu jeden lat wypracował sposób czy sposoby, ścieżki, kontakty z naszą Polonią, z Polakami mieszkającymi za granicą. Ja, będąc wielokrotnie za granicą i spotykając się wielokrotnie z Polonią, widziałem, w jakiej sytuacji psychologicznej ci ludzie byli na początku lat dziewięćdziesiątych, a w jakiej sytuacji psychologicznej są oni teraz. Otóż teraz oni nie boją się mówić do władz własnych krajów o tym, jakie mają pretensje, jakie mają żądania, czego oczekują. Nie boją się mówić bardzo krytycznie także do nas. Zaszła więc zmiana psychologiczna niezmiernie istotna. Na początku lat dziewięćdziesiątych to byli ludzie nam bliscy, ale też ludzie, którzy byli zastraszeni. My, pomagając im i kontaktując się z nimi, roztańczając swoisty parasol polityczny i organizacyjny, mieliśmy więc udział w tym, że w tej chwili Polacy na Ukrainie, w Rosji czy gdzie indziej, w Rumunii, a także w Brazylii, czują się pewnie, bo czują, że mają Polskę jako zaplecze dla swoich działań i pragnień.

W ciągu dwudziestu jeden lat Senat wyasygnował z budżetu państwa około 900 milionów zł. Faktycznie różnie było z tym dzieleniem pieniędzy, ale z kadencji na kadencję było z tym coraz lepiej. Wprowadziliśmy zasady, jasne kryteria i przezroczyste zasady. I ani w tej, ani w poprzedniej, ani we wcześniejszej kadencji już nie było sytuacji, w której Senat dawał środki czy finansował na przykład wydawanie w Polsce książek o Polonii albo wyjazdy zespołów ludowych liczących stu dziesięciu członków, a kiedyś tak było. I ten stosunek do Senatu, ta dawna sytuacja niestety pokutuje wśród niektórych osób, które sądzą, że nic

się nie zmieniło, ale w Polsce się zmieniło, także, jeśli chodzi o tę kwestię się zmieniło, i to są pozytywne zmiany. Obecnie kryteria przydziału pieniędzy, kryteria kontroli, kryteria, które dotyczą nas wszystkich, dotyczą konfliktu interesów, są już zupełnie inne, lepsze, ostrzejsze niż na początku lat dziewięćdziesiątych. I z tego powinniśmy zdać sobie sprawę.

Ten budżet jest budżetem dobrym. Oczywiście opozycja chce zwiększyć wydatki, oczywiście ma swoje zdanie, bo taka jest rola opozycji. Ale ja uważam, że to jest budżet dobry, to jest budżet na dość ciężkie czasy, w których nie wiemy, co będzie za rok. Czy upadek finansowy Grecji jest już przesądzony i co z tego będzie wynikało? Jeszcze raz powtarzam: ten budżet jest dobry i dobrze skrojony. Dlatego ja będę głosował za jego przyjęciem.

Proszę państwa, dlaczego uważam, że przesunięcie tych pieniędzy na Polonię z Senatu do MSZ jest błędem? Przede wszystkim dlatego, że jeżeli te pieniądze będziemy traktować jako element polityki zagranicznej Polski, to nasuwa się pytanie o podwójną lojalność naszych rodaków, bo to w większości są obywatele tamtych krajów. Niektóre rozwiązania w tamtych krajach, gdzie jest Polonia, polegają na tym, że może się nie zakazuje, ale na przykład żąda się ujawnienia finansowania przez obce rządy. Tak jest na przykład w Rosji, ale także w Stanach Zjednoczonych. Jeżeli urzędnik otrzymuje pieniądze od obcego rządu, ma obowiązek o tym powiadomić, i w tym celu jest uchwalone specjalne prawo. Pamiętamy dyskusje o obywatelstwie. Były takie głosy: uszczęśliwmy naszych rodaków i nadajmy wszystkim pochodzenia polskiego nasze obywatelstwo. W Australii fakt, że ktoś ma obce obywatelstwo, a jest w wojsku albo w policji, albo jest urzędnikiem, powoduje, że zostaje on natychmiast zwolniony. I to nie jest przeciwko naszym rodakom, to jest przeciwko Anglikom, którzy przyjeżdżają do Australii, osiedlają się, a władze australijskie chcą mieć lojalnych obywateli. Więc nie dziwny się, że tego typu działania niestety mogą być podjęte – ja nie mówię o Białorusi, gdzie sytuacja jest specyficzna – także w innych krajach, szczególnie w krajach na Wschodzie.

Dotychczas działalność... te pieniądze były zapisane jako wsparcie obywatelskie. Przesunięcie tego do polityki zagranicznej nie jest tylko sprawą formalną. Ja mam doświadczenie z działalności w podziemiu. Kiedy przedstawiciele jakichś rządów mówili nam: dajmy wam pieniądze, wesprzemy, może spotkajcie się z wysłannikiem ambasady w Lasku Bielańskim, tam będzie walizka pieniędzy, załatwimy sprawę prosto i szybko, odpowiadaliśmy: nie. Niech daje te pieniądze parlament, niech idą one przez organizacje społeczne, NGO. I taka sytuacja jest dla nas znacznie bardziej nie tylko bezpieczna, ale również akcep-

(senator B. Borusewicz)

towalna. I to moje doświadczenie wskazuje, że to przesunięcie nie jest rzeczą dobrą.

Jakie były argumenty za, bo oczywiście były argumenty za i to niebłahe. Pierwszy główny argument był taki, że to finansowanie jest niekonstytucyjne, ponieważ jedna z izb parlamentu robi to, co powinna robić władza wykonawcza. No tak, ale od orzekania czy coś jest konstytucyjne, czy nie jest konstytucyjne jest Trybunał Konstytucyjny. Ja nie miałbym żadnego oporu, żeby Trybunał Konstytucyjny orzekł w tej sprawie, i trzeba to będzie zrealizować.

Chcę powiedzieć też o innych argumentach, o których słyszałem, ale które nie były upubliczniane, mianowicie, że Senat zmarnował 30 milionów zł na Białorusi. Pojawiła się taka informacja prasowa. Wydawało się, że nie ma sensu jej prostować. Jaka jest sytuacja, ale jaka jest sytuacja naprawdę? Są budowane trzy szkoły za 20 milionów zł. W tych szkołach uczy się tysiąc uczniów, jest od sześciu do ośmiu tysięcy absolwentów. Oprócz tego wybudowano około dziesięciu domów polskich. Większość z nich została przejęta przez związek związany z Łukaszenką, ale tam się odbywa – w większości, nie we wszystkich – nauka języka polskiego, odbywają się spotkania zespołów polonijnych itd. W związku z tym służą one naszej mniejszości. Mnie oczywiście nie podoba się przejęcie tych domów, odebranie ich związkowi, który uznajemy. Ale żeby sprawa była jasna – tam w dużej części nadal jest prowadzona ta działalność.

Jaka w tej chwili jest sytuacja? Sejm przegłosował poprawkę, którą zgłosił pan poseł Tyszkiewicz. Ta poprawka przewiduje pozostawienie w Senacie 10 milionów zł i ona została przyjęta przez Sejm. Czyli mamy 10 milionów zł. Teraz została zgłoszona poprawka, która mówi o przywróceniu 33 milionów zł. Te 33 miliony zł nie są wzięte z powietrza, to są pieniądze na inwestycje, których nie chce przejąć Ministerstwo Spraw Zagranicznych, a które są rozpoczęte, i to są pieniądze na małe organizacje, których jest sto osiemdziesiąt i których MSZ też nie chce finansować. I w związku z tym są te 33 miliony zł. Jest wniosek mniejszości dotyczący przywrócenia tych środków w całości. Taki wniosek mniejszości został złożony na posiedzeniu Sejmu i on został odrzucony. Ale mamy trzy możliwości.

Ja mam nadzieję, że dyskusja na temat finansowania Polonii i roli Senatu będzie jeszcze trwała i będziemy na ten temat dyskutować, spierać się i składać propozycje. Jeżeli uważamy, że te środki polonijne mogą być wydawane lepiej, można się zgodzić na przesunięcie, ale oczywiście musimy być do tego wewnętrznie przekonani. Jest jeszcze następująca kwestia: można na to się zgodzić w sytuacji, gdyby była chęć wzmocnienia Senatu w innych aspektach,

gdyby Senat otrzymał konstytucyjne możliwości choćby sprawowania nadzoru nad polityką zagraniczną. (Oklaski) Wtedy to by się jakoś tłumaczyło. Uważam, że to jest też dyskusja na temat sensu istnienia Senatu – tu pan senator ma rację. I w tej dyskusji my powinniśmy zabierać głos, a nie czekać i mówić, że jest już po ptokach.

Ja uważam, że Senat jest ważną instytucją, ale trzeba go zmienić, zmienić jego konstytucyjne umocowanie, jego kompetencje. On został powołany w 1989 r. w wyniku pewnego układu politycznego i jego kompetencje wynikały z tamtego układu. One były wtedy znacznie silniejsze, dlatego że Senat miał w zasadzie takie samo prawo weta, w jakie miał być wyposażony prezydent z innej opcji. Ale od tego czasu minęły już dwadzieścia dwa lata. W związku z tym powinniśmy taką dyskusję przeprowadzić. Senat powinien być oddzielony kadencyjnie od Sejmu. Senat, który jest mniej polityczny – wszyscy co do tego się zgadzamy – powinien otrzymać kompetencje w zakresie polityki zagranicznej i komisji śledczych. Takie jest moje stanowisko. Oczywiście można na ten temat dyskutować.

Ja chciałbym, żeby ta debata dotycząca pieniędzy polonijnych była nie końcem, ale początkiem dyskusji o roli Senatu. I mam nadzieję, że w tej kadencji ta dyskusja się odbędzie. Dziękuję państwu. (Oklaski)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ze względu na wagę wystąpienia pozwoliłem je przedłużyć. Myślę, że nie budzi to niczyjego sprzeciwu.

A teraz pozwalam sobie oddać głos panu senatorowi Chróścikowskiemu.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, debatujemy dzisiaj nad ważną ustawą, być może najważniejszą ustawą – ustawą budżetową, która jest podstawą bytu państwa, gospodarki, różnych branż i nas wszystkich.

Myślę, że to, co przed chwilą powiedział pan marszałek, większość z nas tutaj, na tej sali, podziela. Zachęcam pana marszałka do tego, żeby podjął odważną decyzję i zagłosował tak, jak opozycja, która mówi o całości... Nie pozwólmy sobie zabierać tego, co mamy, nie pozwólmy na to!

Chcę zwrócić uwagę, że my jako Prawo i Sprawiedliwość – pamiętacie pewnie próbę zlikwidowania Szkoły Orłąt – głosowaliśmy na tej sali przeciwko decyzji o likwidacji, mimo że tego sobie życzył rząd. I kto sobie tego życzył? Oczywiście pan minister

(senator J. Chróścikowski)

Sikorski. A dziś można powiedzieć, że to była dobra decyzja. W każdym razie lepsza niż dawanie wiary Amerykanom, którzy nam wtedy wmawiali, że będą szkolić lotników na F-16 itd.

Trzeba mieć odwagę i zachęcam państwa senatorów do podjęcia takiej odważnej decyzji, bo to jest decyzja systemowa. Nie pozwólmy sobie zabierać tego, co jest naszym przywilejem, co jest wygraną opozycji w walce o przywrócenie, a nie likwidację, Senatu. Zachęcam państwa senatorów do poparcia tego, co my tutaj proponujemy, w całości. (Oklaski)

Szanowni Państwo, mówimy tutaj o różnych propozycjach dotyczących różnych działów, każdy ma jakieś uwagi. Ja już dzisiaj z panem ministrem dyskutowałem, można powiedzieć, choć nie wolno dyskutować, ale pan minister ze mną polemizował, a ja z nim. No nie może być tak, że to ma być tylko taki budżet, który daje możliwość funkcjonowania państwu, a pomija pewne ważne działy, takie jak wojsko, policja, rolnictwo i inne. Zwracałem uwagę na to, że wydatki na rolnictwo, rozwój wsi, rynki rolne, rybołówstwo, wydatki na KRUS, łącznie ze środkami z Unii Europejskiej, w roku 2012 wynoszą w sumie 49 miliardów 728 milionów zł. Można powiedzieć, że to są bardzo duże pieniądze. Ale, powtarzam, to są mniejsze środki niż w poprzednio uchwalanych budżetach, te środki co i rusz są zmniejszane, my cały czas obniżamy finansowanie rolnictwa, tymczasem nie ma innych środków dla rolników na wyrównanie szans w konkurencji z innymi krajami. No, skoro jest krajowy mechanizm wsparcia – a prawo Unii Europejskiej dopuszcza tak zwane krajowe mechanizmy wsparcia czy wyrównywania dochodów polskich rolników i rolników w innych krajach, i taką politykę do tej pory stosowaliśmy – to dlaczego teraz co roku staramy się od tego odchodzić? Przecież w ten sposób my nie stworzymy polskim rolnikom równych szans w tej konkurencji.

Proszę zwrócić uwagę, że dzisiaj w Polsce mamy o blisko 30% mniejszą produkcję trzody, zmniejszana jest produkcja w zasadzie w każdej branży, ja mogę je wszystkie po kolei wymienić. Pytam: czy nam zależy na tym, żebyśmy mieli w naszym kraju bezpieczeństwo żywnościowe? Dzisiaj je mamy, ale co się stanie, jak dojdzie do jakichś zawirowań, na przykład, w strefie euro czy jakichś innych? Przecież my zapłacimy za to ogromną cenę, konsumenci zapłacą ogromną cenę. Dobra cena jest wtedy, kiedy jest bezpieczeństwo żywnościowe. I dlatego powinno być wsparcie, żeby te różnice dochodów były jakoś wyrównywane.

Ja dlatego upierałem się na posiedzeniu komisji rolnictwa, kiedy dyskutowaliśmy... W Sejmie też mówiono o tym, żeby wyrównać dochody rolników tam, gdzie jest to możliwe. Do krajów, które to ro-

bią, należą, na przykład, Belgia, Francja, Niemcy. Dlaczego my nie chcemy dokonać zwrotu akcyzy na paliwo rolnikom, którym się to słusznie należy? Przecież oni jeżdżą po polach ciągnikami, kombajnami i różnymi innymi maszynami. Dlaczego oni mają płacić akcyzę na to, na co nie powinni? Belgowie zwracają 100%, a dlaczego my mamy być gorsi, dlaczego nie chcemy podejmować odważnych decyzji? Ja rozumiem, że to kosztuje, no ale jeżeli w jednym kraju można takie rozwiązanie stosować, to dlaczego w naszym kraju nie? Musimy sobie uzmysłowić, że jeżeli chcemy mieć tańszą żywność, a zarazem chcemy, żeby rolnictwo istniało, to nie możemy go likwidować.

Proszę państwa, ja już podawałem tutaj ten przykład i pokazywałem panu ministrowi pewne dokumenty, z których wynika, że u nas dochody jednej osoby zatrudnionej w rolnictwie są na poziomie 40% tego, co zarabia rolnik we Francji czy... W przypadku Francji jest dwieście trzydzieści parę procent... No jak my możemy się porównywać w tych rzeczach? Po to są te mechanizmy wsparcia krajowego i trzeba podjąć polityczną decyzję: czy my chcemy wspierać rolników, czy nie chcemy, czy chcemy z nich wydużać i dokładać im... W tym roku dołożyliśmy akcyzę i nie wyrównaliśmy im tego. My im nawet więcej obciążeń dokładamy, niż wyrównujemy różnic. To jest po prostu nieuczciwe – to, co się względem tych ludzi robi.

Dalej, narzucamy im systemową ustawę, zgodnie z którą trzeba będzie dołożyć na ubezpieczenie zdrowotne, czyli na KRUS, następne 90 milionów zł, z rolników jeszcze wypompować... I tak krok po kroku. Poprzednio zastosowaliśmy zapis: podnieść składkę dla rolników, którzy mają powyżej 50 ha, i znowu obciążyć rolników, oczywiście bez waloryzacji jakichkolwiek świadczeń.

Ja pytam: w jakim kierunku zmierzamy? Przecież to wyraźnie pokazuje, że nie dajemy rolnikom szans na konkurencyjność. Mówiliśmy o tym również na posiedzeniu komisji, minister obiecywał – też tu, na tej sali obiecywał, a w ministerstwie związkom zawodowym obiecywał – że wprowadzi zmianę ustawy o ubezpieczeniach rolników. Obiecywał ubezpieczenia od gruntów, budynków, zwierząt itd., itd. Te zmiany miały następować, a nie ma ich. Oczekiwaliśmy, że będzie szybka zmiana tej ustawy, ale przecież ustawa powinna mieć zasilanie finansowe. Tak więc minister nie składa ustawy, nie zmienia systemu ubezpieczenia rolników, czyli chce, żeby to było martwe, i nie potrzeba mu pieniędzy na to, żeby dofinansować ubezpieczenia rolnicze. Jeżeli się nie chce tego realizować... Te ubezpieczenia stały się fikcją, bo ubezpiecza się rolników na terenach, gdzie nie ma żadnych szkód, a jak rolnik chce się ubezpieczyć od powodzi, od suszy albo

(senator J. Chróścikowski)

gradobicia tam, gdzie one stale występują, to firmy żądają tak wysokich składek, że żaden rolnik z tych terenów się nie ubezpieczy. Tu działa taki mechanizm. Minister przyznał się do tego. Tym bardziej zmiana byłaby ważna, że tę ustawę uchwaliliśmy jeszcze w poprzedniej kadencji, dawała ona szansę pakietowego ubezpieczenia, obejmowała wszystkie ryzyka, a przynajmniej sześć z nich, a teraz nie mamy też ubezpieczenia. Jeżeli nie chcemy poprawiać prawa, które zabezpieczy pieniądze właśnie na ubezpieczenia, na tego typu finansowanie – bo nie chodzi o likwidowanie potem skutków – to jest to błąd samego założenia. Wywalczyliśmy coś, co było dobrym systemem, dzisiaj mówimy, że jest to niedobre, a jednak tego nie zmieniamy.

Proszę państwa, zgłoszę te poprawki jeszcze raz, ponownie, mimo że na posiedzeniu komisji rolnictwa zgłosiłem je i ich nie przyjęto; mimo że pan minister mówi, że nie będzie tych poprawek popierał. Dla czystości sumienia zgłaszam te poprawki, które mówią o tym, że trzeba zwiększyć dofinansowanie na paliwo rolnicze o 120 milionów zł. Nie jest to kwota duża, wielka, jednak w porównaniu z tym, jakie pieniądze są potrzebne, nie zabezpiecza w pełni nawet zwrotu. Oczekuję, że przynajmniej częściowo można jeszcze zmienić decyzję i to uzupełnić.

Również uważam, że pan minister powinien zrealizować ustawę o ubezpieczeniach, że jak najszybciej powinien ją tu wprowadzić, dać nam do przegłosowania. Powinniśmy też zwiększyć dofinansowanie ubezpieczeń.

Również ośrodki doradztwa rolniczego, proszę państwa, są w trudnej sytuacji. Oddaliśmy je samorządom, które teraz pozbawiamy środków finansowych. Dlatego też uważam, że powinno się dofinansować ośrodki doradztwa rolniczego. Jak ma funkcjonować doradztwo, jeśli je wykańczamy? Jak ma funkcjonować rolnictwo bez dobrego doradztwa?

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Panie Senatorze, już...)

To są rzeczy, które też powinny być.

Nie będę wymieniał wszystkich poprawek, które tutaj są, przekażę je panu marszałkowi z prośbą o rozważenie możliwości... Zachęcam państwa senatorów do podjęcia słusznej decyzji, chodzi o to, żeby nie było, jak to powiedział pan senator Kutz, po ptokach. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Jako następny zabierze głos pan senator Władysław Ortyl.

Bardzo proszę.

Senator Władysław Ortyl:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Oczywiście też chciałbym w swoim wystąpieniu wyrazić kilka krytycznych uwag na temat tego budżetu, a jednocześnie przedstawić uzasadnienie do kilku poprawek, które chcę złożyć. Oczywiście do budżetu odnoszę się krytycznie, bo mamy do czynienia z budżetem bardzo kreatywnym, a ta kreatywność już wyraźnie była widoczna w wystąpieniu pana ministra, który żonglował tu zręcznie różnymi metodologiami, jeśli chodzi o obliczanie różnych wskaźników, czym doprowadził pana senatora Rulewskiego do takiego, moim zdaniem, trochę krytycznego stanu. Pan minister na przykład mówi, że według Eurostatu bezrobocie u nas maleje, czyli w związku z tym nie można spodziewać się większych środków na bezrobocie – Panie Senatorze, taki jest prosty wniosek. Takich pan minister używa wskaźników, takie ma myślenie i takie potem są konsekwencje, skutki i decyzje budżetowe. Tak też jest w odniesieniu do środków na aktywne zwalczanie bezrobocia – to jest pewien szczególny przypadek, kiedy bezrobocie rośnie, a te środki maleją. Przecież trzeba to wyraźnie powiedzieć. To jest już nasz drugi budżet w historii ostatniego dwudziestolecia, w którym, w sytuacji, kiedy mamy do czynienia ze wzrostem bezrobocia, zmniejszane są środki na aktywne jego zwalczanie.

Chciałbym także zwrócić uwagę na bardzo krytyczną sytuację naszej infrastruktury drogowej i kolejowej. Mianowicie już wiemy, że tych autostrad na Euro 2012 nie będzie, że ten limit, to wyznaczone zadanie nie zostanie zrealizowane. Jednak jest większy problem: nie mamy sieci dojazdów do tych autostrad i sieci zjazdów z nich, one nie zostały wpisane w połączenia dróg wojewódzkich, krajowych, a niekiedy nawet powiatowych. To jest wielki problem, to nas jeszcze czeka. I poprawki, które składam, tego dotyczą.

Tak samo jest w przypadku infrastruktury kolejowej. Rząd jest w trakcie negocjacji i rozmów z Komisją Europejską na temat przesunięcia środków z infrastruktury kolejowej na drogową. I choć oczywiście nie ma jeszcze żadnej informacji, czy komisja się na to zgodzi, jednak to pokazuje słabość infrastruktury kolejowej, również, w jakimś układzie, PKP, bo nie jest ono gotowe do absorpcji tak dużych środków, które, w moim odczuciu, powinny być przeznaczone na infrastrukturę kolejową.

Kolejnym aspektem jest tu, też kilkakrotnie poruszana, kwestia traktowania naszych samorządów. Oczywiście wszyscy mówimy o ich sukcesie, ale teraz rząd te samorzady wprowadza w bardzo duże kłopoty. Już zdarzyło się w tym roku, że kilka – nawet nie kilka, kilkadziesiąt, około pięćdziesięciu – umów

(senator W. Ortyl)

związanych z wykorzystaniem funduszy europejskich zostało przez samorządy rozwiązanych, wypowiedzianych, dlatego że nie mają one pieniędzy, środków na wkład własny. A ilu projektów nie podjęto? Takiej statystyki, niestety, nie ma, jednak w mojej ocenie będzie kilka czy kilkadziesiąt takich przypadków. I ten problem się pogłębia. To przekazywanie zadań do samorządów i nieprzekazywanie na nie środków właściwie już daje o sobie znać. Myślę, że wyraźnie widać, że ten budżet jest także antysamorządowy, on po prostu będzie tę sytuację, te problemy samorządów pogłębiał.

Składając te poprawki, które oczywiście mają charakter regionalny, ale, jak mówiłem, dotyczą i infrastruktury drogowej, i kolejowej, chciałbym zwrócić uwagę na konieczność modernizacji linii kolejowej nr 25 Dębica – Mielec – Ocice. Oczywiście ten projekt ma już studium wykonalności, a myślę, że warto byłoby, mając przygotowane dokumenty, tę modernizację wdrożyć. To też jak gdyby pokazuje aktywność samorządów w tym obszarze, bo one na to wyłożyły już pewne środki. Myślę, że rząd powinien takie rzeczy dostrzegać, doceniać i w tych obszarach współpracować z samorządami. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Teraz proszę o zabranie głosu panią senator Dorotę Czudowską.

Senator Dorota Czudowska:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mimo wiadomego stanowiska rządu, a także stanowiska senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, w sprawie poprawek, zwłaszcza tych zgłaszanych przez senatorów Prawa i Sprawiedliwości, ośmielę się jednak zgłosić dziewięć poprawek do tegorocznej...

(Głos z sali: Nie.)

(Głos z sali: Tak.)

...ustawy budżetowej. Nadmieniam, iż pomimo tego, że pan minister tutaj tłumaczył, ile przyjęcie tych wszystkich naszych poprawek miało by kosztować, nie odstąpię od ich zgłoszenia. To, że rząd nie ma na te cele około 1 miliarda zł – czy też ma te środki na inne cele – nie oznacza, że nie potrzebujemy w Polsce nowych dróg i mostów, nie oznacza, że nie potrzebujemy restrukturyzacji, budowania sieci kolejowych, wałów przeciwpowodziowych, hal sportowych czy że nie potrzebujemy ratowania szpitali, które są zadłużone nie ze swojej winy. Takich problemów dotyczą poprawki, które zamierzam złożyć.

Trzy z nich dotyczą Dolnego Śląska. Złożyłem poprawki do protokołu, więc nie będę wszystkich dziewięciu dokładnie czytała. Są wśród nich poprawki dotyczące zwiększenia dotacji na modernizację linii kolejowej Wrocław – Jelenia Góra, przebudowy wałów przeciwpowodziowych na Dolnym Śląsku i budowy drogi ekspresowej S3 wraz z obwodnicami Lubina, Jawora i Bolkowa. Sześć poprawek dotyczy spraw pilnych dla województwa lubuskiego: budowy mostu na rzece Odrze w miejscowości Milsk; budowy hali widowiskowo-sportowej w Gorzowie Wielkopolskim; przebudowy portu lotniczego w Zielonej Górze; pomocy w spłacie zadłużenia Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego w Gorzowie; transportu, infrastruktury kolejowej i modernizacji linii kolejowej Wrocław – Zielona Góra – Szczecin oraz dofinansowania form wypoczynku dzieci i młodzieży, zwłaszcza poprzez wspieranie sportu.

Jestem świadoma, że te wszystkie poprawki dotyczą kwoty blisko 200 milionów zł, ale wskazane jest ewentualne źródło pozyskania tych: zmniejszenie kwot w innych dziedzinach. Bardzo proszę panie i panów senatorów o przyjęcie tych poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Jana Marię Jackowskiego.

Czy pan też ma porcję poprawek?

Senator Jan Maria Jackowski:

Cóż, jest ich trochę.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Rzeczywiście debata budżetowa jest interesująca, ale próbując scharakteryzować budżet, nad którym przychodzi nam się z troską pochylić, można powiedzieć, że przypomina on mężczyznę, który zjada własne dzieci, by zachować im ojca. Ten budżet jest technokratyczny, utrwała negatywne modele polityk społecznych i socjalnych. Jest to w naszych warunkach pewna zaszłość historyczna – nie muszę przypominać – po PRL, częściowo też po PRL. W budżecie nie ma też bodźców zmieniających dramatyczną zapaść demograficzną, a zapaść demograficzna, co mówią już nawet liberałowie, oznacza załamanie rozwoju i gigantyczne obciążenia systemu emerytalnego i ochrony zdrowia. Państwo jest drogie, a standard usług, jakie gwarantuje obywatelom – niski. Polityka rodzinna jest najgorsza ze wszystkich polityk krajów Unii Europejskiej.

Ubolewam nad tym, że pan minister Rostowski nie odpowiedział na konkretne pytanie, które padło w debacie, i zmienił temat. Nie uzyskałem odpowiedzi na moje pytanie i nie rozumiem... Po niektórych

(senator J. M. Jackowski)

wypowiedziach pana ministra Rostowskiego odniosłem wrażenie, że czuje on problem demografii i rodziny i wie, że na rodzinę trzeba patrzeć również w kategoriach ekonomicznych, bo nie jest to tylko źródło obciążeń budżetu, jest to również źródło siły państwa, źródło rozwoju. Proszę zauważyć, że centra rozwoju stanowią właśnie Stany Zjednoczone i Daleki Wschód, a więc te kraje, gdzie jest dynamika demograficzna, zaś tam, gdzie jest zapaść demograficzna, wszystko zmierza ku kresowi. W takiej sytuacji jest obecnie Unia Europejska, a Polska – wbrew pozorom, wbrew temu, co się mówi – ma współczynniki demograficzne, które sytuują ją na jednym z najgorszych miejsc w Europie.

Mamy najniższy przyrost naturalny. Mamy propozycje zmian systemu emerytalnego, które nie spowodują przyrostu urodzin, a wręcz przeciwnie, przedłużą agonię tego systemu. Tak naprawdę, w kontekście ekonomii, żeby ratować ten upadający system bez młodego pokolenia i przywrócenia właściwej piramidy... Po to, żeby system solidarnościowy mógł funkcjonować, trzeba by przedłużyć wiek emerytalny do osiemdziesiątki i podnieść składkę przynajmniej dwukrotnie. Być może – mówię: być może – wtedy udałoby się uratować ten system. Bo inaczej jest to odkładanie w czasie agonii. To jest leczenie skutków, a nie szukanie i leczenie przyczyn zapaści tego systemu.

Proszę zauważyć, że nie jest nawet waloryzowany próg uprawniający do uzyskania zasiłku rodzinnego. Tymczasem marnotrawi się... To nie jest prawda, że nie ma pieniędzy. Marnotrawi się setki milionów złotych, budując choćby bardzo kosztowne drogi czy przepłacając za budowę Stadionu Narodowego, o którym ostatnio tyle słyszymy – szacunki są różne, ale mógłby on być tańszy o kilkaset milionów.

Wysoka Izbo, rodzi się pytanie, jak obywatele mają żyć. Budżet jest bardzo technokratyczny, przestrzega się w nim pewnych reguł, mówi się o parytetach, mówi się o współczynnikach, o wskaźnikach. Jest to bardzo technokratyczny język, ale trzeba podkreślić, że w wyniku decyzji rządowych wynikających z uwarunkowań unijnych, ale też w wyniku polityki rządu, mamy podwyżkę podatków. Są akcyzy i opłaty paliwowe, jest nowa akcyza na węgiel, podniesiony został VAT na ubranka i buty dziecięce. Nawet VAT na wielorazowe pieluchy z materiału został podniesiony z 8% do 23%. Wyższe są podatki lokalne, w tym podatki od nieruchomości, opłaty za użytkowania wieczyste, opłaty targowe czy opłaty klimatyczne. Podniesiono składkę rentową, wzrosły opłaty państwowych i samorządowych monopolistów, chodzi między innymi o prąd, ogrzewanie, wodę, gaz, przedszkola czy komunikację miejską.

Według szacunków Centrum Adama Smitha utrzymanie i wychowanie dziecka w Polsce jest coraz bardziej kosztowne. Na jego wychowanie do dwudziestego roku życia potrzeba dziś 190 tysięcy zł. Powtarzam: 190 tysięcy zł. Wysoka Izbo, spójrzmy na rodzinę w kontekście ekonomicznym. Co robi rodzina? Produkuje kapitał ludzki. Bez kapitału ludzkiego nie będzie państwa polskiego, nie będzie emerytów, nie będzie emerytur, nie będzie komu utrzymać państwa – sytuacja stanie się dramatyczna. Jeżeli prowadzi się działalność gospodarczą, to wykładzinę można odliczyć od podstawy opodatkowania, a jeżeli wychowuje się dzieci, decyduje się na ten trud, to rodzice mogą sobie od podatku odliczyć 1 tysiąc 100 zł, czyli 92 zł miesięcznie.

Wysoka Izbo, tę politykę należy zmienić, ponieważ to jest polityka, która prowadzi do katastrofy. Oczywiście nie chodzi o katastrofę, która nastąpi jutro, ale o katastrofę rozłożoną na raty. Nie możemy już odrzucić tego budżetu, bo taka jest procedura, to wynika z reguł gry. Chciałbym jednak zarekomendować Wysokiej Izbie kilka poprawek do ustawy budżetowej i prosić Wysoką Izbę o ich poparcie.

Po pierwsze, składam poprawkę dotyczącą zabezpieczenia środków na budowę dwupoziomowego skrzyżowania w Kołbieli. Chodzi o skrzyżowanie dróg krajowych nr 17 i nr 50 w Kołbieli. Kto jechał przez to rondo, ten wie, jaka tam jest sytuacja. Jest to jedna z priorytetowych inwestycji komunikacyjnych, która powinna zostać w Polsce zrealizowana.

Druga poprawka, jaką będę składał, dotyczy metra warszawskiego. Chodzi o 100 milionów zł z rezerwy budżetowej.

Wysoka Izbo, miasto stołeczne Warszawa płaci ponad 800 milionów janosikowego. Warszawa pełni funkcje stołeczne i uchodzi za miasto, które ma duże dochody. To wszystko jest prawda, ale przez to miasto przechodzi wiele dróg krajowych, jest to ważne centrum administracyjne, gospodarcze, komunikacyjne i finansowe. Warszawa pełni również funkcje stołeczne i w związku z tym państwo polskie powinno w jakiś sposób zabezpieczyć Warszawie możliwość realizowania tych funkcji. Sądzę więc – zwracam się zwłaszcza do senatorów z Warszawy – że państwo poprawkę tę poprą, dając chociaż moralny wyraz temu, że naród powinien dbać o stolicę i rząd również powinien o nią dbać.

I wreszcie trzecia poprawka – chciałbym o niej powiedzieć dwa słowa – dotycząca przesunięcia 1 miliona 500 tysięcy zł z budżetu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na biblioteki. Chyba nikt na tej sali nie jest przeciwny rozwojowi czytelnictwa. Krajowa Rada – mówię o Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji – swoimi działaniami poświadcza nieprawdę i podważa wiarygodność finansową jednego z koncesjonariuszy. Mam tu na myśli niedawny

(senator J. M. Jackowski)

proces związany z multipleksem cyfrowy i Fundacją „Lux Veritatis”. Jednocześnie przyznaje koncesje podmiotom, które w świetle dokumentów finansowych mają o wiele słabszą kondycję ekonomiczną, tym samym wykazując się stronniczością, która nie powinna mieć miejsca. Narusza również procedurę – nie jest w stanie, zatrudniając tylu pracowników, odpowiedzieć w terminie na zażalenie. A to wszystko po to, by nie przyznać koncesji na naziemne cyfrowe rozpowszechnianie programu telewizyjnego Fundacji „Lux Veritatis”. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wzmacnia niepokoje społeczne. Chciałbym poinformować Wysoką Izbę, że do godziny 15.00 – sprawdziłem to – wpłynęły jeden milion trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy protesty ludzi zaniepokojonych tymi działaniami, traktujących opisane działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jako działania naruszające fundamenty ładu demokratycznego poprzez wykluczenie cyfrowe i reglamentowanie prawa dostępu do informacji. W toku kapturowego postępowania przeprowadzonego według arbitralnie i uznaniowo stosowanych kryteriów ograniczono możliwość korzystania z Telewizji Trwam milionom ludzi, co ma znamiona dyskryminacji społeczności ludzi wierzących w Polsce. W zamian w budżecie na rok 2012 zwiększono aż o 15% środki na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji. To pokazuje, że rząd, głosząc konieczność zaciskania pasa, stosuje podwójne standardy. Myślę, że mądrym dość. Odpowiedź na pytanie, dlaczego ta decyzja została podjęta, można sobie wyinterpretować z faktów.

Na koniec chciałbym powiedzieć tak: debatujemy nad budżetem... Kariere zrobiło słynne pytanie pewnego pana „Jak żyć, Panie Premierze, jak żyć?”. Dziś ludzie odpowiadają: krótko. Dziękuję. (Oklaski)

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.)

A więc składam te poprawki... Jest tutaj więcej poprawek. I chciałbym jeszcze powiedzieć, że jedną poprawkę, dotyczącą Kołbieli, składam wspólnie z panem senatorem Czelejem; reszta to moje poprawki.

(Wicemarszałek Jan Wyrowiński: Cały naród dba o swoją stolicę...)

Panie Marszałku, jeżeli w trybie... Chciałbym powiedzieć w ten sposób: naród powinien dbać o swoją stolicę. To, że takie hasło zostało ukształtowane w czasach komunizmu, nie oznacza, że to jest zły zwyczaj i że nie należy go utrzymywać. Nie należy wylewać dziecka z kąpielą. Każdy z państwa senatorów ma okazję żyć i mieszkać w Warszawie, i może zobaczyć, jak to miasto funkcjonuje na co dzień. I myślę, że to jest skandal, że Warszawa nie ma połączeń

autostradowych z głównymi miastami w Polsce, że nie ma dobrych połączeń kolejowych i że sama nie ma dobrych rozwiązań komunikacyjnych. Ja nie mówię, że to jest wina tylko Platformy Obywatelskiej, to jest wina kolejnych rządów i pewnej polityki zaniebdania. Tak że chciałbym tutaj zaapelować, żebyśmy nie wylewali dziecka z kąpielą i hasło, które służyło pewnym nastrojom antywarszawskim, w przeszłości... Chodzi o to, żebyśmy tego nie kontynuowali, tylko po prostu starali się racjonalnie... Chodzi o to, żebyśmy mieli stolicę na miarę naszych możliwości i aspiracji. Dziękuję.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

I żebyśmy o nią dbali.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Matusiewicz, bardzo proszę.

Urobek proszę zostawić tutaj.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Minister finansów, pan Jan Rostowski, w swoim wystąpieniu powiedział, że poprawki do budżetu to gest polityczny, to gest pod publiczność. Myślę, że przedstawiciel rządu, który jest obowiązany do tego, żeby przedłożyć Wysokiej Izbie projekt budżetu, nie powinien używać takich stwierdzeń. Gdyby Sejm i Senat nie wносиły poprawek, to w ogóle bylibyśmy niepotrzebni jako władza ustawodawcza, byłby to tylko autorski projekt budżetu Rady Ministrów, władza ustawodawcza byłaby zupełnie niepotrzebna. Wykażę, że poprawki o charakterze lokalnym i regionalnym często wynikają z błędów władzy ustawodawczej związanych z uchwalaniem ustaw bez pokrycia finansowego. Podam przykład lokalny, z terenu miasta Przemyśl.

Otóż, Wysoka Izbo, po 1989 r. zostało wydanych wiele ustaw dotyczących stosunku państwa do Kościoła katolickiego i innych związków wyznaniowych. I tak się złożyło, że w PRL wiele obiektów sakralnych po likwidacji... Stanowiły one później siedziby różnych instytucji użytku publicznego. Były to szkoły, przedszkola, biblioteki itd. I gdy podejmowano tego rodzaju decyzje, gdy podejmowano tego rodzaju ustawy, które notabene w większości przypadków były niekonstytucyjne, bo w ogóle nie podlegały nadzorowi sądów administracyjnych czy sądów powszechnych... To wszystko obciążało samorządy. Samorządy musiały szukać własnych rozwiązań, w wyniku decyzji różnych komisji majątkowych znajdować nowe siedziby, gdyż większość tych zadań należała do zadań własnych gmin. Działo się tak ostatnio również w Przemyślu, mieście wielokulturowym – te wszystkie ustawy dotyczyły szczegó-

(senator A. Matusiewicz)

nie miast wielokulturowych – w Przemyślu, mieście ponadtysiącletnim, gdzie od VIII wieku żyją obok siebie Polacy i Rusini, a od XIV Żydzi. Przemyśl to miasto kościołów, miasto cerkwi i synagog. W jednej z synagog była do tej pory biblioteka, powiatowa, wojewódzka, a ostatnio miejska. Gmina żydowska w Krakowie wystąpiła z wnioskiem o przejęcie tej synagogi i zapadła decyzja o przywróceniu własności gminie żydowskiej. A miasto musiało znaleźć nowy obiekt na bibliotekę. Znalazło w kompleksie powojaskowym, w dawnym klubie garnizonowym. I w związku z tym, Wysoki Senacie, zgłaszam poprawkę, którą zgłaszali również parlamentarzyści z Podkarpacia w Sejmie, z różnych opcji, a która niestety nie przeszła. Myślę, że warto ten błąd naprawić. Chodzi o kwotę tylko 2 milionów zł na dofinansowanie zadania „Rewitalizacja kompleksu powojaskowego przy ulicy Grodzkiej w Przemyślu z przeznaczeniem na Bibliotekę Publiczną”.

Następna poprawka ma również charakter regionalny. Dotyczy rewitalizacji linii kolejowej Rzeszów – Przemyśl. Wysoka Izbo, z ustawy o transporcie kolejowym nie wynika, co to jest rewitalizacja linii kolejowej, ani nie wynika, co to jest modernizacja linii kolejowej. Nie ma w niej słowniczka wyrażeń ustawowych i konia z rzędem temu, kto znajdzie jakieś racjonalne rozróżnienie. Być może chodzi tu o prędkości. W każdym razie rewitalizacja linii kolejowej Rzeszów – Przemyśl stanowi część modernizacji linii kolejowej Kraków – Przemyśl. Chodzi o to, żeby pociągi poruszały się z prędkością do 160 km/h, żeby podróż z Przemyśla do Krakowa nie trwała prawie pięć godzin, tylko dwie i pół godziny. To jest kwota tylko 20 milionów zł na rewitalizację linii kolejowej L91 Rzeszów – Przemyśl.

Kolejna sprawa to jest sprawa obwodnic Łańcuta i Przeworska na drodze ekspresowej E4. Nie wiem, czy państwo jako uczestnicy ruchu drogowego jechaliście kiedyś tą drogą od Krakowa do Przemyśla, czyli tak jak pojedą kibice na Euro. Przejazd 250 km zajmuje sześć godzin, co najmniej sześć godzin i nie mówię o godzinach szczytu. Na terenie Małopolski większość miast ma przynajmniej wewnętrzne obwodnice: Bochnia, Brzesko, Tarnów. Tymczasem w województwie podkarpackim za Rzeszowem nie ma obwodnic i do czerwca, przed Euro 2012 tych obwodnic nie będzie. W budowie są obwodnice Jarosławia i Przemyśla, ale nie ma obwodnic Łańcuta i Przeworska. Szczególnie w Przeworsku sytuacja jest tragiczna, bo przez centrum miasta, gdzie jest dziewiętnastowieczna, dwudziestowieczna zabudowa, przebiega droga E4, którą w ciągu doby przejeżdża dwadzieścia tysięcy pojazdów, w tym kilka tysięcy tirów. To jest horror dla mieszkańców tego miasta.

W planach rządu właśnie przed Euro miała być wybudowana obwodnica Przeworska. Wszystko jest przygotowane, na dokumentację wydano kwotę 1 miliona zł, są ważne decyzje środowiskowe, jest ważna decyzja zezwalająca na realizację inwestycji drogowej, tak zwany ZRID, tylko że ktoś w Ministerstwie Infrastruktury oraz w Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad zdecydował o tym, że najpierw będzie budowana obwodnica Leżajska. Ona też na pewno jest potrzebna mieszkańcom tego miasta i powiatu, ale tam jest mniejszy ruch, to jest na odcinku drogi krajowej 77 z Jarosławia do Stalowej Woli. W tej sytuacji droga ekspresowa E4 powinna mieć priorytet. To jest stary szlak kupiecki, jeszcze z pierwszego tysiąclecia, od Lipska poprzez Wrocław, Kraków, Przemyśl, Lwów do Kijowa. To powinno być priorytetem również w kontekście Euro 2012. Tego rodzaju decyzja jest niezrozumiała dla mieszkańców Podkarpacia. Popieram wszystkie związane z tym poprawki.

Mimo że nie ma tu pana senatora seniora Kutza, chciałbym się odnieść do jego wystąpienia. On po śląsku powiedział, że dla Senatu jest po ptokach. Ja powiem po przemysku: ta joj, te to niemożliwe. (*Oklaski*) Myślę, że pan senator po prostu nigdy nie czytał konstytucji, a przynajmniej art. 235 konstytucji, bo tenże przepis mówi o tym, że aby zmienić konstytucję – a żeby zlikwidować Senat, trzeba zmienić konstytucję – potrzebne są 2/3 w Sejmie. Z tego, co wiem, Platforma ma dwustu siedemnastu posłów, nawet razem z Ruchem Palikota, który też jest ponoć przeciw Senatowi, to jest dwustu pięćdziesięciu siedmiu posłów. Jednak o tym, czy zlikwidujemy Senat, czy nie, decydujemy również my sami, senatorowie, bo oprócz 2/3 Sejmu potrzebna jest bezwzględna większość Senatu w obecności połowy ustawowego składu Izby. Myślę, że takiej większości w tej kadencji i na tej sali nie ma. Proszę to łaskawie przekazać państwu, kolegom, panu senatorowi Kazimierzowi Kutzowi. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze, za tę konstytucyjną wykładnię siły naszego istnienia.

Teraz pan senator Henryk Górski.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Henryk Górski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

(*Wicemarszałek Jan Wyrowiński*: Proszę tu złożyć poprawki.)

Ja też mam poprawki, ale najpierw kilka zdań o budżecie. Ja pracuję w komisji obrony, my zajmujemy się bezpieczeństwem państwa. Jeżeli chodzi

(senator H. Górski)

o budżet, to jest tu zastosowany wskaźnik 1,95, budżet jest niemały, bo to jest prawie 30 miliardów zł. Ja jednak chcę spojrzeć na bezpieczeństwo państwa od nieco innej strony. Chodzi mi mianowicie o kwestie bezpieczeństwa żywnościowego. Nie chodzi mi w tej chwili o dopłaty, chociaż one też są ważne i też jestem za tym, żeby w nowym budżecie dopłaty były jednakowe dla wszystkich, bo tak powinno być. W tej polityce ani my, ani inne państwa nie powinny być dyskryminowane.

Chodzi mi o to, że w naszym kraju spada produkcja żywności i to niebezpiecznie. Na przykład pogłowie trzody, o którym tu wspominał pan przewodniczący Chróścikowski, na przestrzeni kilku ostatnich lat zmniejszyło się o około 30% i jest to tendencja niejako utrwalona, można powiedzieć, równia pochyła. Zwykle to było tak, że raz była górka, raz dołek i to oscylowało wokół osiemnastu milionów sztuk. W tej chwili jest to już poniżej trzynastu milionów sztuk. Ja patrzę na to z pozycji mieszkańca wsi, bo mieszkam na wsi. Jest takie powiedzenie, ktoś mi to ostatnio powiedział, że można wyjść ze wsi, ale wieś niekoniecznie wyjdzie z człowieka. Cóż, będę kontynuował. Otóż, jest potencjał, mamy ziemię, są warunki do tego, żeby tak nie było. Później to się odbija na produkcji w zakładach przetwórczych, na miejscach pracy itd. My jesteśmy w tej dziedzinie... Jeżeli chodzi o trzodę, to jest to jedna z podstawowych gałęzi produkcji, jest tu i tradycja, i znaczne spożycie. W innych dziedzinach też jest ubytek. Jeśli chodzi o cukier, to produkcja też jest już mniejsza niż zużycie.

Co jeszcze mogę powiedzieć? Nie zdradzę żadnej tajemnicy, gdy powiem, że w rejonie, w którym mieszkam, to jest 60 km od Warszawy, w sytuacjach nadzwyczajnych przyjmuje się pokaźną liczbę mieszkańców miasta, głównie z Warszawy. Zaobserwowałem takie zjawisko, że tam, gdzie mieszkam, i w okolicach są już takie miejscowości, w których nie prowadzi się żadnej produkcji hodowlanej, w całej wiosce nie ma krowy, nie ma świni, nie wiem, może jeszcze gdzieś są jakieś króliki. To jest niekorzystne. Polityka rolna naszego państwa powinna temu przeciwdziałać. Prowadzona jest, można powiedzieć, polityka spokojna, bo nie ma problemów ze sprzedażą, minister może nie spotyka się z protestami w związku z tym, że czegoś nie można sprzedać, ale jest to niekorzystne dla państwa, tak ze względu na aspekty ekonomiczne, jak i bezpieczeństwo żywnościowe, bo jeżeli czegoś nam brakuje, to nam to sprzedadzą, ale zrobią to po odpowiedniej cenie.

Pan minister finansów przedstawił, tak jak zwykle, jak to się robi, budżet na najbliższy rok, ale brakuje mi tu spojrzenia na te sprawy w perspektywie kilkule-

niej, prowadzenia polityki z myślą o przyszłości, tak jak to robią inne państwa. Nie korzystamy z doświadczeń, mimo że nasi obywatele, nasze dzieci jeżdżą po świecie tu i tam, pracują. Mamy różne doświadczenia, ale niestety nie korzystamy z tych doświadczeń lub korzystamy z nich w niewielkim zakresie. Dziękuję za uwagę.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Proszę bardzo, pan senator Krzysztof Słoń.

Senator Krzysztof Słoń:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie podzielam optymizmu pana ministra Rostowskiego w ocenie tegorocznego budżetu. Pan minister uważa, że ten budżet pozwoli utrzymać wizję zielonej wyspy. Otóż ten mit powoli tonie, oczywiście nie tonie na papierze, ale w realu i to jest najbardziej bolesne. Wcale się z tego nie cieszę. Budżet oparty głównie na fiskalnej stronie dochodowej to budżet nastawiony na teraz, na osiągnięcie krótkotrwałego efektu dobrego samopoczucia. Nie znajduję tutaj elementów prorozwojowych, wspierania innowacyjności i w sferze edukacji, i w sferze gospodarki, i w każdej innej strategicznej dziedzinie. Co to za budżet, którym chcemy się przypodobać Europie i pokazać, że potrafimy ograniczać wydatki bardziej od Greków? Cóż z tego, skoro nie mamy z czego ciąć, bo nasze wydatki na bardzo wrażliwe obszary jak pomoc społeczna, oświata, ochrona i profilaktyka zdrowotna nigdy nie były rozbuchane. Co tu ograniczać? Które z naszych samorządów zgłaszają nadmiar pieniędzy, które mają problem z wydatkowaniem mizernych subwencji? Owszem, mają problem, ale z tym, jak związać koniec z końcem.

I sprawa, która bulwersuje najbardziej – pomysł Ministerstwa Spraw Zagranicznych na upokorzenie Senatu. W Sejmie to się udało, a teraz od nas zależy, czy poddamy się temu dyktatowi. Owszem, możemy polec, ale nie bez walki, Panie i Panowie Senatorowie, nie z opuszczoną głową. I nie gódźmy się na miałkie kompromisy, bo, parafrazując cytata z bajki klasyka, dla nich to jest igraszka, a nam chodzi o życie.

Kończąc, upominam się o równe traktowanie regionów w naszym kraju. Czy nie o to chodzi Europie, żeby najsłabsi też mogli się rozwijać? Dlatego składam poprawki wspierające niezbędny, bardzo minimalny rozwój infrastruktury w moim województwie, jednym z najmniejszych i najbiedniejszych – w świętokrzyskim.

Budżet państwa, gdy ma uwzględnić poprawki senatorów... Zdaniem pana ministra Rostowskiego

(senator K. Słoń)

nie może być naruszony. Gdy zaś musi uwzględnić deklarację pana premiera z exposé, okazuje się nieco bardziej elastyczny. Może więc dla równowagi wysondujemy elastyczność budżetu i skłoniśmy posłów do refleksji nad naszymi poprawkami. Budżetowi 2012 r. w bardzo wielu dziedzinach pokazują dziś żółtą kartkę, choć wiele z tych rozwiązań zasługuje na czerwoną, ale nie miałem kartki tego koloru pod ręką. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator Stanisław Gogacz.

Senator Stanisław Gogacz:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Chciałbym złożyć dwie poprawki. Jedna z tych poprawek dotyczy 15 milionów zł, które miałyby zostać przeznaczone na „Krajowy wieloletni program leczenia niepłodności”, a druga dotyczy 150 milionów zł, które miałyby zostać przeznaczone na „Wieloletni krajowy program wprowadzania gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach”. Pod poprawkami oprócz mnie podpisali się pani senator Dorota Czudowska, pan Karczewski, pani Sagatowska i... Jest jeszcze jeden podpis, nieczytelny, ale mam nadzieję, że uda się go rozszyfrować. W poprawkach są oczywiście podane źródła... Wręczam te poprawki.

Wydaje mi się, że te poprawki korespondują w sposób oczywisty z podejściem, jakie odnajdujemy w części 46 budżetu, która dotyczy zdrowia. Chodzi o ponad 8 miliardów zł, które w budżecie są zarezerwowane dla wydatków poczynionych przez rząd polski. Chciałbym zwrócić uwagę, że w części budżetu dotyczącej zdrowia brakuje mi filozofii spojrzenia na zdrowie bardziej całościowo. Wydaje się, że ten budżet jest bardziej ukierunkowany na medycynę naprawczą, aczkolwiek to także jest ważne, niż na medycynę zapobiegawczą, niż na wykształcenie postaw prozdrowotnych, podczas gdy zarówno Światowa Organizacja Zdrowia, jak również podstawowe dokumenty europejskie – chodzi o narodowe programy zdrowotne – wskazują na potrzebę wykształcania stylów życia i prowadzenia działań prozdrowotnych. Kiedy otwieramy przywołaną przeze mnie część budżetu dotyczącą zdrowia, to odnajdujemy tu programy polityki zdrowotnej. W sensie szerokim są to te programy, które zmierzają do wykształcania postaw prozdrowotnych. I to, co mnie zaniepokoiło w tej części, to fakt, że... Co prawda, jeżeli chodzi o wydatki ogółem, o wydatki bieżące, to

są one lekko zwiększone, ale w pozycji zatytułowanej „wydatki płacowe” jest zero. Zastanawia mnie, jak to jest możliwe, żeby przy okazji takich programów zdrowotnych – ja mogę je wymienić, jest ich dwanaście – jak „Narodowy program zwalczania chorób nowotworowych”, program badań przesiewowych itd. nie zarezerwowano pieniędzy na płace. Dalej w tym budżecie zdrowotnym znajdujemy takie programy zdrowotne jak program walki z uzależnieniem narkotykowym, z alkoholizmem, w przypadku których sumy na etaty jednak zostały przewidziane. I to, co sprawia, że jest w tym zakresie łączność z moją poprawką, to wieloletni program zdrowotny zatytułowany: „Monitorowanie stanu zdrowia jamy ustnej populacji polskiej”. W swojej poprawce zwróciłem uwagę na to, że należałoby jednak wprowadzać do struktur szkolnych gabinety lekarskie i stomatologiczne, o tym mówią lekarze, o tym mówią stomatolodzy. W sytuacji, kiedy te gabinety są wyprowadzane i kiedy te gabinety muszą konkurować o pieniądze z Narodowego Funduszu Zdrowia z innymi gabinetami na warunkach wolnorynkowych, bo to jest zapisane w ustawie o Narodowym Funduszu Zdrowia, w sytuacji, kiedy zdajemy sobie sprawę, że należy wykształcać postawy prozdrowotne... Gdzież jak nie w szkołach? Dzięki podejściu pedagogicznemu, podejściu całościowemu... Uczniowie przychodzą po naukę, a jednocześnie mogliby korzystać z gabinetów szkolnych. I w tym programie zdrowotnym, który na pewno wiąże się z kwestią gabinetów stomatologicznych, przewidziano 71,2% kwoty, która była przeznaczona na ten program w roku ubiegłym. Zmniejsza się zatem środki przeznaczone na program związany ze zwalczaniem próchnicy.

Proszę państwa, drugą część swojego wystąpienia chcę poświęcić rozdziałowi zatytułowanemu „Opieka nad Polonią i Polakami za granicą”. Chodzi o przeniesienie 65 milionów zł z budżetu Senatu do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Były już tutaj wypowiedzi na ten temat. Ja swoim głosem chcę poprzeć te wystąpienia, które zwracały uwagę na wielkie niebezpieczeństwo, jakie wiąże się z wyprowadzeniem, z przekwalifikowaniem pieniędzy, które do tej pory były w dyspozycji Senatu Rzeczypospolitej. Mamy największą diasporę na świecie, Polonii i Polaków za granicą jest ponad dwadzieścia milionów. Kiedy zapytałem ministra obecnego na posiedzeniu komisji emigracji, jakie są priorytety rządu polskiego odnośnie do Polaków i Polonii za granicą... Proszę państwa, muszą być jakieś cele, jakaś gradacja tych celów, jakaś ich hierarchia, musi być określone, na co te pieniądze w pierwszej kolejności będą przeznaczane. Nie otrzymałem odpowiedzi. W sytuacji, kiedy... Mając tak dużą diasporę, powiedziałbym, korzystając z tej diaspory, bo te spotkania w czasie wyjazdów zagranicznych to jest dla nas rzecz bardzo

(senator S. Gogacz)

potrzebna... Zamiast wspomagać Polaków, którzy mieszkają za granicą, my tę pomoc osłabiamy. Wydaje się, że powinniśmy powołać specjalny urząd – ministra odpowiedzialnego za sprawy Polonii i Polaków za granicą. Ten minister mógłby być kontrolowany, jeśli nie przez Senat, który nie ma tak rozbudowanej funkcji kontrolnej jak Sejm, to może przez Sejm. Ale kiedy Ministerstwo Spraw Zagranicznych, uzasadniając w swoich wypowiedziach potrzebę przeniesienia tych środków do ich gestii, twierdzi, że my nie byliśmy kreatywni, że my ustosunkowywaliśmy się biernie do wniosków, które napływały, natomiast Ministerstwo Spraw Zagranicznych wykreuje pewną politykę wydawania tych środków... No, proszę państwa, chcę zwrócić uwagę na to, że na ten rok, jak to było przytoczone w najróżniejszych pismach, do komisji, do Senatu napłynęło ponad sześćset wniosków o pomoc, o wspomóżenie różnych inicjatyw dotyczących Polaków za granicą. Suma, jaka byłaby potrzebna, gdyby chciało się zrealizować wszystkie te wnioski, to ponad 200 milionów zł. Jeżeli teraz rządowi polskiemu wydaje się, że można tak odgórnie, z pozycji urzędnika – z całym szacunkiem dla urzędników – wykreować politykę zagraniczną... No, w tym momencie to się kłóci z najnowszymi trendami, które mówią, że najważniejsze polityki trzeba wprowadzać oddolnie, trzeba prowadzić kampanię, dyskusje itd. I obróci się wniwecz dwadzieścia dwa lata pracy Senatu nad wykształceniem tej polityki. Poza tym wydaje się, że kreowaniem tej polityki w stosunku do Polaków za granicą jest właśnie to, że ponad sześćset organizacji się do nas zwraca, że docierają tu ich pomysły zawarte w składanych do nas wnioskach. To nie jest pomysł wzięty z podręcznika, bo takich podręczników nie ma.

Chciałbym zwrócić uwagę, że jest to oczywiście sytuacja bardzo niedobra. Miałem okazję wiele razy przebywać za granicą i spotykać się z Polakami. I zarówno te spotkania, jak i pisma, które otrzymaliśmy właśnie przy okazji debaty nad tym, kto ma się zajmować tymi środkami... Pragnę przytoczyć chociażby treść pisma pochodzącego od Polonii z Australii. Polonia z Australii, jakby broniąc tego, żeby to Senat zajmował się decydowaniem o tym, kto ma otrzymać środki i na jakie cele, zwróciła uwagę na pewną sytuację, jaka miała miejsce kilka lat temu w Australii, kiedy to nagle rząd australijski zdecydował się na to, żeby zmienić nazwę Góry Kościuszki. Proszę mi powiedzieć: w jaki sposób polski rząd mógłby w takiej sytuacji ingerować w decyzje rządu australijskiego, żeby nie została zachwiana autonomia czy suwerenność tamtego rządu? Do tego najlepiej są przygotowane organizacje polonijne, które strzegą polskości za granicą, tego polskiego dziedzictwa. A jak to bę-

dzie wyglądało, kiedy tego dziedzictwa będą strzegły organizacje finansowane przez polski rząd? To już nie będzie miało takiego wymiaru jak w sytuacji, kiedy te pieniądze przydzielano w Senacie. Znamy przykład przywileju ojczyźnianego, jakim jest Karta Polaka; rządy niektórych państw zrobiły z tego problem. W sytuacji, kiedy polski rząd będzie się generalnie zajmował finansowaniem organizacji polskich i działalności polskiej za granicą, to też może być po prostu problemem.

Stąd jestem za tym, żebyśmy jednak obronili te środki, zachowali je w Senacie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Proszę bardzo, pan senator Dobkowski.

Senator Wiesław Dobkowski:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Prezentując budżet państwa, minister finansów powiedział o coraz lepszej sytuacji budżetowej. Zwracam uwagę na to, że w dużym stopniu została ona osiągnięta dzięki wsparciu z Unii Europejskiej i poprzez wzrost zadłużenia. Zatem fundujemy naszym dzieciom, wnukom, przyszłym pokoleniom spłatę pożyczek zaciągniętych przez nasze pokolenie. Zwracam uwagę na to, że efekty są uzyskiwane kosztem społeczeństwa, bo pomimo inflacji kwota wolna od podatku została zamrożona. Poza tym wzrost akcyzy na paliwo powoduje wzrost cen wszystkich artykułów. Wraz ze wzrostem cen netto rosną kwoty VAT, a więc rosną wpływy do budżetu z podatku VAT. Przypominam, że na okres przejściowy, bodajże dwa lata temu, została podniesiona kwota VAT o jeden punkt procentowy na wszystkie artykuły. Tak więc rosną również dochody budżetu z tego tytułu, ale dzieje się to kosztem podatnika. To tyle uwag ogólnych.

Również ja jestem i zbulwersowany, i zaniepokojony bardzo ważną sprawą dotyczącą wsparcia Polonii za granicą. W tym przypadku nie chodzi o zmniejszenie kwoty wydatkowanej na ten cel, ale o przesunięcie 65 milionów zł z budżetu Senatu do budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Środki przydzielane do tej pory poprzez Senat RP były wydawane w sposób racjonalny, co było udowodnione w komisji. Kilkakrotnie mieliśmy posiedzenia poświęcone temu tematowi z udziałem pana wiceministra Borkowskiego.

Myślę, że dotychczasowy sposób wspierania Polonii jest korzystniejszy od planowanego przez rząd RP i uchwalonego przez Sejm w ustawie budżetowej na rok bieżący. Dla Polonii Senat RP jest wiarygodny. Współpraca z nim, w odróżnieniu od

(senator W. Dobkowski)

współpracy z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, nie naraża Polaków na zarzut działalności agenturalnej, o czym mówili pani senator Sagatowska, pan marszałek Bogdan Borusewicz i pan senator Gogacz. Senat kojarzy się Polonii z suwerennością Polski, bowiem wówczas, kiedy Polska była suwerenna, to Senat istniał, a kiedy straciła suwerenność, to Senat był zlikwidowany. Myślę, że Polonia ma większe zaufanie do Senatu jako do organu mniej politycznego niż do rządu, który w Polsce nie zawsze był suwerenny.

Myślę też, że pan senator Kazimierz Kutz ma rację, kiedy mówi, że jesteśmy ostatnim Senatem III Rzeczypospolitej. Tak, uważam, że ta kadencja jest ostatnią kadencją III Rzeczypospolitej, bo III Rzeczpospolita dobiega końca. Układ okrągłostołowy zaczyna się kruszyć i wkrótce przestanie istnieć. Już najwyższy czas, aby Polska całkowicie uwolniła się od peerelowskiej przeszłości, aby skończył się stan przejściowy. Ale Senat Rzeczypospolitej będzie trwał dalej i będzie widocznym znakiem świadczącym o suwerenności Polski.

Popieram więc poprawkę dotyczącą powrotu do Senatu całości środków przeznaczonych na wspieranie Polonii i zachęcam senatorów z innych klubów, a głównie z klubu Platformy Obywatelskiej, bo on jest przeważający, do tego, żeby tę naszą poprawkę poparli.

Popieram także poprawkę, która dotyczy podniesienia o 300 zł od 1 lipca 2012 r. płac pracowników straży pożarnej, Straży Granicznej i Służby Więziennej, bo funkcjonariusze ci nie powinni być gorzej traktowani od funkcjonariuszy Policji i wojska.

Popieram także poprawkę zgłoszoną przez pana senatora Przemysława Błaszczuka, która ma na celu wyrównanie środków dla wojewódzkiej straży pożarnej w województwie łódzkim. Straż pożarna w tym województwie nie powinna być dyskryminowana. Powoduje to braki w obsadzie, co odbija się na zmniejszeniu naszego bezpieczeństwa. Spotkałem się wczoraj z protestującymi i z szefostwem wojewódzkiej straży pożarnej, a oni przedstawili mi szczegóły. Rzeczywiście jest taka sytuacja, że na przykład do pożaru jedzie jedna straż, która nie jest w pełni obsadzona, a potem druga. Ale takie dwa wozy, które nie są w pełni obsadzone, po prostu nie są w stanie w pełni działać, więc potem się sprowadza jeszcze jedną straż, czwartą, piątą... I w sumie jest tak, że jak się sprowadza więcej samochodów z niepełnymi obsadami, to wychodzą większe koszty niż wówczas, gdyby ogień był od razu w zarodku ugaszony poprzez jedną w pełni obsadzoną straż czy dwie takie straże. Tak że oszczędność jest iluzoryczna. I dlatego ta poprawka jest zasadna.

Zgłaszam również poprawkę dotyczącą przekazania środków na utrzymanie Szkoły Podstawowej imienia Konspiracyjnego Wojska Polskiego w Bąkowej Górze w województwie piotrkowskim, na pograniczu... Przepraszam, nie w województwie, tylko w powiecie piotrkowskim – to jest dawne województwo piotrkowskie, a obecnie powiat piotrkowski – na pograniczu powiatu piotrkowskiego i regionu śląskiego. Szkoła spełnia ważną rolę patriotyczną, kultywuje pamięć żołnierzy Warszycy, Żołnierzy Wyklętych, opiekuje się grobami w Bąkowej Górze. Corocznie urządzone są akademie z udziałem bardzo dużej liczby mieszkańców, z udziałem prezydentów i władz samorządowych dwóch powiatów. Są nawet specjalne marsze – harcerze idą z Łodzi. Stało się już tradycją, że właśnie tam odbywają się główne uroczystości poświęcone żołnierzom Warszycy. Tam jest mogiła żołnierzy bestialsko zamordowanych przez UB. Nie chodzi o dużą kwotę, bo o 200 tysięcy zł. Myślę, że to wsparcie jest zasadne. Dobrze by było, gdyby ta szkoła została utrzymana chociaż jest tam trochę mniej dzieci, niż było wcześniej. W każdym razie z innych względów zasadne jest to, żeby tę szkołę dalej utrzymać.

Pani Marszałek, Wysoki Senacie, od przyjęcia poprawek zgłoszonych przeze mnie i przez senatorów z mojego klubu, z klubu „Prawo i Sprawiedliwość”, uzależniam głosowanie nad całym budżetem. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Mieczysław Gil. Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Gil:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo Senatorowie!

Ja zacznę, według terminologii senatora Kutza, politycznie, czyli będę mówił o decyzji wynikającej z działań ministra Sikorskiego, a więc o chęci przejęcia przez jego urzędy, jego urzędników budżetowych pieniędzy na działalność dotyczącą Polonii. Powiem od razu to, o czym mówiliśmy w komisjach: ta jego działalność jest dla Polski niedobra. Jest to działalność, do której odnosi się historyczne stwierdzenie historycznej postaci – jej pomnik jest niedaleko stąd, niedaleko od Sejmu i Senatu, przy Placu Trzech Krzyży – Wincentego Witosa: tam, gdzie zaczyna się interes państwa, powinien kończyć się interes partii. To jest fundamentalna sprawa i dlatego apeluję o odrzucenie propozycji, która jest zawarta w budżecie uchwalonym przez Sejm. Dokonać tego możemy tylko dzięki takim, a nie innym zachowaniom panów senatorów z Platformy Obywatelskiej.

(senator M. Gil)

W prywatnych rozmowach... Nie chcę tu robić jakichś donosów odnośnie do wypowiedzi panów senatorów, ale państwo przecież macie wątpliwości, musicie je mieć, bo decyzja dotyczy, jak już tu wspomniano, dobrych dwudziestu milionów ludzi. Będziemy się spierać o to, czy dwudziestu, czy piętnastu, ale w każdym razie dotyczy to ogromnej, milionowej rzeszy Polonii świata.

Proszę państwa, tak się składa, że ja te swoje, że tak powiem, Himalaje polityczne mam już za sobą – byłem przy powstawaniu Senatu w czasie obrad Okrągłego Stołu, a także w nieszczęsnej Magdalence, którą mój kolega słusznie w wielu przypadkach krytykuje. To wtedy zrodził się Senat, który w wyniku wyborów całkowicie zostawił dawną polityczną ekipę gdzieś na boku. I ten Senat od razu podjął bardzo ważne działania. Proszę państwa, nie chciałbym opowiadać tych wszystkich historii w szczegółach, niemniej szacunek dla Senatu był tak duży, że pod przewodnictwem Senatu, pod przewodnictwem marszałka Andrzeja Stelmachowskiego... Na jego zaproszenie, z udziałem wielu posłów... Profesor Łączkowski i ja przekształcaliśmy Stowarzyszenie „Polonia”, tworzyliśmy Wspólnotę Polską. To z inicjatywy marszałka Senatu, powtarzam z naciskiem: z inicjatywy marszałka Senatu Andrzeja Stelmachowskiego odbył się pierwszy zjazd Polonii świata w Rzymie. I Polonia świata ożyła, dawała nam świadectwo ogromnego zaufania do nowej rzeczywistości, ale przede wszystkim do Senatu, do osoby pana marszałka i do obecności Jana Pawła II.

Na pewnym bardzo polskim spotkaniu pojawiły się wątpliwości, czy już zawsze będzie tak, że Polonia nie będzie inwigilowana poprzez konsulaty, że agenci nie będą pracowali w Polsce, że będzie autentyczna troska o Polonię. To wszystko było mówione w obecności Jana Pawła II. Padały różne pytania i wtedy – przypomnę to ze względu na rangę działań podejmowanych wobec Senatu – Jan Paweł II powiedział swoim charakterystycznym tonem: przecież macie tutaj Senat i macie pana profesora. I to wielkie zaufanie późniejszego kardynała, a wtedy księdza Świątko... Były dziesiątki wspaniałych postaci Polonii. To zaufanie do Senatu wtedy się rodziło, ale zrodziło się bardzo mocne, takie, które trwało i które przypominał także obecny marszałek Senatu, marszałek Borusewicz. Cieszę się z jego słów.

Ta decyzja musi być potraktowana poważnie. Ona rzeczywiście jest polityczna, bo będzie mówiła o polityce Polski wobec Polonii. Nie wstydzmy się tego. Słowo „polityka”, uprawianie polityki jest czymś wstydliwym, niemniej musimy wyraźnie – stąd jeszcze raz mój apel do kolegów senatorów z Platformy Obywatelskiej... Z wieloma przyszło mi

kiedyś w przeszłości działać i w podziemi i, że tak powiem, w nadziemi. Sądzę, że podejmiecie państwo przemyślane decyzje w tej materii, bo nic się nie zawali, nic się w budżecie nie zawali, jeżeli akurat decyzje finansowe odnośnie do Polonii pozostaną w gestii Senatu. I przecież nie chodzi tylko o decyzje finansowe – to są wielkie decyzje ideowe dotyczące Polaków za granicą, które leżą w gestii Senatu. Stąd mój apel, ażeby podejmować takie decyzje, które utrzymają ukształtowany przez Senat porządek, dobry porządek względem Polonii.

O budżecie nie będę za wiele mówił, bo nie chcę przedłużać. Ten budżet jest – podzielam jego oceny – takim budżetem, który odpowiada pewnej filozofii, filozofii politycznej, która zawiera się w tym, ażeby ingerencja państwa jako taka była najmniejsza albo żeby w ogóle jej nie było. Oczywiście fundamentalne jest pytanie o to, ile ma być polityki, ile ma być rządów w państwie... Wydaje mi się jednak, że państwem trzeba sterować, a niektóre propozycje zmierzają do tego, by zostawiać to wszystko, co dzieje się w wymiarze gospodarczym, samemu sobie, licząc na to, że jakaś niewidzialna ręka rynku tym pokieruje. Nie pokieruje – przykład działania niewidzianej ręki rynku mamy chociażby w przypadku stadionu, w przypadku którego uważano, że ludzie mianowani tym pokierują, nie mając kwalifikacji. To obserwuję...

Jestem, nie ukrywam, zdumiony tym, że formacja albo część ludzi z formacji, której zasług nie odmawiam, często forsuje nieodpowiedzialną politykę personalną – niekompetencja wielu osób jest wyraźna tak bardzo, że szeregowi ludzie to dostrzegają. Przecież ci ludzie nie mają kompetencji.

Kończąc, przedstawię jeszcze dwie poprawki mniejszości do projektu budżetu. One dotyczą takiej kwestii, symbolicznej w kontekście budowy dróg w Polsce: tak się składa, że praktycznie nie ma komunikacji między starą stolicą Polski a nową, czyli między galicyjskim Krakowem a Warszawą, tak jak i Warszawa nie ma połączeń z wieloma innymi ważnymi miastami. Ale to, jak wygląda przejazd na południe Polski, jak wygląda w ogóle komunikacja północ – południe... My w jakimś sensie rozwijamy układ wschód – zachód, natomiast w ogóle wszystko stanęło w sprawie budowy dróg północ – południe. I stąd też te dwie poprawki do projektu dotyczące określonych kwot na drogę nr 7. Chodzi o przygotowanie do rozbudowy drogi szybkiego ruchu. Tak więc pozwolę sobie wspólnie z senatorem Krzysztofem Słoniem złożyć te poprawki na ręce pani marszałek. I sądzą, że spełnię przynajmniej formalny obowiązek przypomnienia o tym, co jest bardzo ważne dla komunikacji północ – południe, Kraków – Warszawa, Warszawa – Kraków. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję.

Proszę bardzo, pan senator Jarosław Lasecki.

Senator Jarosław Lasecki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ustawa budżetowa na rok 2012 może dla wielu nie jest idealna i oczywiście opozycja powie, że pewnie w ogóle jest nie do przyjęcia. Ale przecież opozycja musi troszkę przeszkadzać, troszkę mącić, troszkę budzić – to jest jej wilcze prawo.

W jednym chyba opozycja musi się zgodzić: że w budżecie na 2012 r. Wojsko Polskie otrzyma rekordowe środki. Zapisany w ustawie wskaźnik 1,95% PKB daje w porównaniu z rokiem 2011 wzrost budżetu na obronę aż o 7,1%. I tak naprawdę po raz pierwszy w nowożytnej historii Polski Wojsko Polskie będzie mieć budżet przekraczający 29 miliardów zł, z czego rekordowe 24,3% całości wydatków obronnych będzie przeznaczony na wydatki majątkowe, czyli w znacznej części na zakup nowoczesnego uzbrojenia i sprzętu wojskowego – a to jest kwota ogromna, to ponad 7 miliardów zł. Dbalność rządu, i oczywiście Senatu, o obronę narodową powoli staje się nie tylko słowem, ale i faktem.

Szkoda tylko, że planując zakupy nowoczesnych śmigłowców, samolotów transportowych i innych wojskowych środków transportu, nie podjęto próby ostatecznego załatwienia kwestii, co do której od dawna powinno być porozumienie ponad podziałami, porozumienie koalicji i opozycji. Chodzi o kwestię powietrznego środka transportu z mobilnym centrum zarządzania państwem dla prezydenta, premiera, rządu, Senatu i Sejmu, powietrznego środka transportu wraz z infrastrukturą komunikacyjną, systemami łączności satelitarnej, z ruchomymi węzłami łączności cyfrowej czy też kodowaną siecią teleinformatyczną. Prawie wszystkie kraje europejskie mają takie samoloty: i Niemcy, i Włosi, i Francuzi, i przewodzący dzisiaj Unii Europejskiej Duńczycy, nawet Rumuni i Czesi, a nawet Gruzja i Armenia, nawet często przywoływana w polskich mediach Burkina Faso.

Kiedy wiele lat temu po katastrofie śmigłowca z premierem Millerem na pokładzie rozpoczęto dyskusję na temat wymiany przestarzałego sprzętu lotniczego, pochodzącego przecież bez wyjątku od naszego wschodniego brata, wydawało się, że Polska, wchodząc do NATO, dołączy do europejskich krajów, gdzie transport powietrzny traktowany jest nie jako luksus, ale po prostu jako nowoczesna konieczność. Skończyło się na dowcipie, w którym PSL mówi: „Poparcie spadło nam o 2%”, „A Mi-8” – miał powiedzieć premier Miller. Szkoda po tym wypadku była wielka, ale tak naprawdę w kwestii powietrznych

środków transportu dla najważniejszych osób w państwie nic się nie wydarzyło. Po 10 kwietnia 2010 r. wydawało się, że katastrofa smoleńska spowoduje, że wszystkie siły polityczne, a w szczególności opozycja, zaproponują wspólne uregulowanie kwestii transportu lotniczego przywódców Rzeczypospolitej. Bo przecież szkoda po tej katastrofie jest niewyobrażalna. I znów coś nie zadziało. Zamiast konstruktywnej dyskusji wszystkich sił politycznych mamy dzisiaj spiskowe teorie dziejów. Dzisiaj stać nas jako państwo na dobry budżet na obronę narodową, stać nas nawet na stadiony na Euro 2012 za miliardy zł, a nie stać nas na własny transport powietrzny. Tak naprawdę czy w dobrze prosperującej firmie prezes zarządu nie ma służbowego środka transportu? Czy pracownikom takiej firmy nie byłoby wstyd, gdyby ich prezes na biznesowe spotkania z konkurencją jechał tramwajem czy rowerem?

(Senator Dorota Czudowska: Nic by się nie stało.)

Czy szef gazety, wydawnictwa, telewizji albo grupy medialnej na spotkania biznesowe chodzi na piechotę lub jeździ autostopem?

(Senator Mieczysław Gil: Rowerem.)

I czy dziennikarz, jego pracownik, za taki stan rzeczy jest mu wdzięczny i czy jest dumny z tego faktu? Ja myślę, że powinniśmy przestać być zakładnikami tego zakłamania w pogoni za taną medialną sensacją. I dzisiaj, zwracając się do opozycji, apeluję także do mediów o rzetelną przychylność w tej kwestii.

Zakończę cytatem: „Cieszy mnie ten rym: Polak mądry po szkodzie. / Lecz jeśli prawda i z tego nas zbudzie, / Nową przypowieść Polak sobie kupi: / Że i przed szkodą, i po szkodzie”... Dziękuję, Pani Marszałek. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

(Senator Jarosław Lasecki: Dziękuję państwu.)

Zapraszam...

(Głosy z sali: Brawo!)

Pan senator Grzegorz Wojciechowski.

Jak rozumiem, jeszcze pani senator Alicja Zając i lista osób uczestniczących w dyskusji będzie zamknięta.

(Głosy z sali: Zamknięta.)

Tak jest.

Senator Grzegorz Wojciechowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja już bardzo krótko postaram się powiedzieć o sprawach, o których moi przedmówcy nie mówili.

Zacznę może od art. 24: 466 milionów 600 tysięcy zł z Funduszu Emerytalnego do KRUS. Czy

(senator G. Wojciechowski)

na pewno taka kwota? Proszę państwa, półtora roku temu była dosyć burzliwa dyskusja między rzecznikiem praw obywatelskich a ówczesnym ministrem pracy i polityki społecznej odnośnie do pieniędzy, które przekazuje KRUS do ZUS i które nie są wypłacane danym osobom, choć im się należą. Chodzi o pieniądze dla osób, które są ubezpieczone najpierw w KRUS, a później przechodzą do ZUS i z ZUS otrzymują świadczenia emerytalne. Jedynie w takim przypadku, kiedy komuś takiemu brakuje lat pracy, następuje uzupełnianie ich latami pracy w rolnictwie do minimalnego wymaganego okresu – dwudziestu czy dwudziestu pięciu – ale jeżeli tych lat pracy jest więcej, to tamte pieniądze są zupełnie pomijane.

Rzecznik stoi w tej sprawie na stanowisku takim, że skoro te pieniądze są już przekazywane, to powinny być wypłacane tym, którym się należą. W przeciwnym razie jest to tylko sztuczne zasilanie ZUS pieniędzmi krusowskimi. A później się mówi, ile to kosztuje nas KRUS, choć tak naprawdę jeden ubezpieczony w KRUS kosztuje państwo dużo mniej niż jeden ubezpieczony w ZUS. Zwróćmy też uwagę na to, że chociażby zasiłek chorobowy dla rolnika wynosi tylko 10 zł na dzień, i to pod warunkiem, że ten rolnik choruje co najmniej trzydzieści dni, bo jak choruje dwadzieścia dziewięć, to nie dostaje ani grosza.

A więc ta wspomniana kwota w budżecie jest trochę dziwna i wzięta chyba z sufitu. Ten budżet także w wielu innych miejscach, o których zaraz powiem, ma takie dość chwiejne podstawy.

Jeżeli chodzi o budżet z zakresu rolnictwa, o dochody rolników, to ja próbowałem się dowiedzieć... Na posiedzeniach komisji zostało to wprawdzie wyjaśnione, że dziwnie są liczone te dochody rolników. To znaczy ta dopłata rolnicza, która pochodzi z Unii Europejskiej, oraz niewielkie środki z budżetu krajowego... Można przyjąć tak: około 200 euro to są pieniądze, które dostają wszyscy rolnicy, ale drugie 200 euro, doliczane do dochodu rolniczego każdego rolnika, dostaje zaledwie dziewięćdziesiąt tysięcy rolników, nie więcej. I to raczej dopiero zostanie, bo limity jeszcze nie są wykorzystane, one dopiero się... Zobaczymy w 2013 r., ile tego będzie.

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej*: Przepraszam, Panie Senatorze, ale jeśli dobrze pamiętam, to pan mówił już o tym w czasie swoich wystąpień na etapie zadawania pytań. Pamiętam dokładnie właśnie te liczby, o tym właśnie pan mówił.)

Tak, tak, bo chciałem uzyskać na ten temat informacje.

O co tu chodzi? Problem jest w tym, że rolnicy to jest grupa dosyć mało zarabiająca, często korzysta z opieki społecznej, często korzysta... Choć może nie tyle często korzysta, ile powinna korzystać, ale

nie może z tego korzystać z uwagi na to, że takiemu rolnikowi do każdego hektara został doliczony ten dochód, a w takiej sytuacji nie ma możliwości przyznania zasiłku, nie ma możliwości przyznania stypendium dla dzieci czy jakichś innych świadczeń, które wynikają z dochodu rolniczego. Ja podawałem w zadawanym pytaniu to, ile te dochody wynoszą, więc już teraz nie będę tego powtarzał.

Generalnie można powiedzieć, że każde państwo dba o rolnictwo w takim celu, aby ceny żywności były na jakimś rozsądnym poziomie. I to jest fundamentalna zasada polityki rolnej nie tylko w Unii Europejskiej, zresztą tak powinno być w każdym kraju. A w tym budżecie zaskoczyła mnie niewielka różnica między wzrostem cen towarów a wzrostem cen towarów konsumpcyjnych – to zaledwie część procentu, ale oznacza to, że ceny żywności będą rosły szybciej niż ceny innych towarów, co jest dużym zagrożeniem dla budżetów gospodarstw. I rolnicy wcale nie będą się z tego cieszyć.

Następna sprawa, o której chciałbym powiedzieć, to kwestia przekazania środków na cele polonijne z Kancelarii Senatu do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Ministerstwo Spraw Zagranicznych, wbrew pozorom, zajmuje się częścią Polonii, chociażby Polonii na Litwie. To, z jakimi sukcesami to robi, wszyscy wiemy – jest tu kwestia nazwisk, kwestia szkół... A więc chyba zajmowania się sprawami polonijnymi gorszego od tego, jak to jest w tej chwili w wydaniu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, nie można sobie wyobrazić.

Poruszana była również sprawa białoruska, ale tak naprawdę to nie była żadna wpadka Senatu, jak to było powiedziane, ale to była zwykła wpadka Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które powinno odpowiednio reprezentować nasze interesy przed rządem białoruskim, powinno odpowiednio silnie w tych sprawach argumentować, ale to się nie udało. Nie twierdzę, że jest to spowodowane jakąś niechęcią czy brakiem umiejętności, ale twierdzę, że Ministerstwu Spraw Zagranicznych to się po prostu nie udało.

Myślę, że, to były wszystkie kwestie, które chciałem dopowiedzieć do tego, co już wcześniej zostało powiedziane. Dziękuję, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią senator Alicję Zając.

Senator Alicja Zając:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Moje wystąpienie nie będzie wystąpieniem politycznym, ale będzie wystąpieniem senatora Rzeczypospolitej Polskiej, bo do tego mam prawo

(senator A. Zajac)

i taki mam obowiązek jako jeden z senatorów zasiadających w tej Izbie.

Bardzo przykro było słyszeć słowa moich przedmówców, że występuje tu tylko opozycja i że w ten sposób buduje ona jakiś kapitał polityczny. Ale jestem bardzo zadowolona, że to właśnie moi koledzy z prawej strony sali potrafili się pochylić nad budżetem, potrafili ten budżet dokładnie przeanalizować i potrafili znaleźć tam możliwości poprawek. Bo to nie jest tak, że niestety są poprawki. Jest tak, że to na szczęście są poprawki.

Procedowanie nad budżetem, wydawać by się mogło, jest najważniejszą sprawą w rozpoczynającej się kadencji, w rozpoczynającym się roku. Dlatego bardzo żałuję, że ta debata nie cieszy się takim zainteresowaniem, jakim powinna. I bardzo mi przykro, że w debacie budżetowej został wywołany temat Smoleńska, i to wywołany w kontekście, który ja odczułam jako pewien atak. Może zdziwi to państwa, ale ja temat Smoleńska poruszę razem z tematem Polonii.

To właśnie po 10 kwietnia do nas, parlamentarzystów, zwracano się z pytaniem, co się dzieje w Polsce. Bo Polacy mieszkający za granicą, jak również obywatele innych państw, nie rozumieli, co się dzieje w Polsce, powiem to tak umownie: na Krakowskim Przedmieściu. I dzisiaj Polacy za granicą boją się, że nie będą rozumieli działania polegającego na przeniesieniu środków z Senatu do MSZ. Powiem państwu, że ja znam tylko jednego dyplomate, który za życia, w uznaniu jego zasług podczas pracy w wielu krajach świata, również wśród Polonii, został uhonorowany tym, że Polonia nadała jednej ze szkół jego imię. Gratuluję mu tego, to jest wizytówka naszej dyplomacji. Mamy jednak głosy od Polaków za granicą, że tam, gdzie dobrze działają placówki konsularne czy ambasady, to być może współpraca z MSZ w aspekcie pomocy Polonii układałaby się dobrze, ale co tam, gdzie ta współpraca jest zła, gdzie są skargi na dyplomatów? To pytanie pozostawiam bez odpowiedzi.

Senatorowie mają możliwość, prawo zgłaszania poprawek do każdej procedowanej ustawy. Ja zgłosiłam trzy poprawki regionalne. Te moje poprawki chciałabym omówić w kontekście tego, co powiedział senator Jackowski, który apelował do senatorów z Warszawy, żeby poparli poprawki dotyczące Warszawy. Ja zgłosiłam poprawki regionalne dotyczące Podkarpacia. Dlaczego? Dlatego, że kolejne budżety państwa ograniczają w sposób znaczący środki na inwestycje właśnie na tak zwanej ścianie wschodniej, gdzie leży również województwo podkarpackie.

Moje trzy poprawki wiążą się z niewielkimi kwotami. Jedna dotyczy Komendy Powiatowej Policji w Jasle, która mieści się w budynku wybudowanym w 1928 r., fundamenty powstały jeszcze wcześniej.

Nie wiem, czy państwo wiedzą, że Jasło w czasie II wojny światowej zostało doszczętnie zniszczone, więc ta komenda również legła w gruzach. Została odbudowana, lecz na tych starych murach, więc jest to może obiekt historyczny, ale do pracy nowoczesnej jednostki, jaką dzisiaj chce być Policja, nie za bardzo się nadaje.

Kolejna moja poprawka dotyczy remontu w państwowej szkole muzycznej, która odziedziczyła budynek po Komitecie Miejskim PZPR. Wiemy, jakie to były budynki i w jakich warunkach uczą się te utalentowane dzieci i młodzież, pielęgnując swój talent muzyczny.

Trzecia poprawka dotyczy dróg, o czym wcześniej mówił pan senator Władysław Ortyl. Nie mamy zjazdu z autostrady A4 w Pilźnie, gdzie właśnie zjeżdża się w kierunku Jasła, Krosna, Sanoka, Bieszczad. Wiele lat trwały na ten temat dyskusje, zgłaszano liczne poprawki, ale niestety dotyczące tego projektu nie zostały przyjęte. Najbliższy zjazd jest w Dębicy, przed Dębicą, za Dębicą. Gdyby była autostrada, można byłoby w Bieszczady jechać przez Rzeszów. Ale tej autostrady w najbliższych kilku czy kilkunastu latach najprawdopodobniej nie będzie, więc jeździ się drogami wojewódzkimi czy powiatowymi, jeżdżą tam również ciężkie samochody, niszcząc i dewastując te drogi. I tego dotyczy moja trzecia poprawka.

Chciałabym jeszcze, polemizując z panem senatorem Laseckim, powiedzieć, że bardzo się cieszę, iż na wojsko idą środki, tylko że jest to za późno. Bo Wojsko Polskie zostało bardzo ograniczone liczebnie. W Wojsku Polskim nasi żołnierze mogli się szkolić na misjach pokojowych, tam, gdzie nie było regularnej wojny jak w Afganistanie, a był dostęp do najnowocześniejszego sprzętu. Takie misje niedawno zlikwidowano, choć nie kosztowały polskiego rządu wielkich sum. Bardzo nad tym ubolewano, ale te decyzje zostały podjęte. Dzisiaj mamy mniej wojska niż policji. Czy te nakłady będą służyły temu, żeby wzmocnić pozycję naszej armii? Chciałabym, żeby tak było, bo państwo jest silne wtedy, kiedy ma silną armię. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

(Senator Alicja Zajac: Moje poprawki są złożone.)
Złożone, dobrze. Dziękuję bardzo.

Ostatni dyskutant, pan senator Mieczysław Augustyn.

Senator Mieczysław Augustyn:

Pani Marszałek! Pani Minister! Państwo Senatorowie!
Chciałabym powiedzieć parę słów o tych licznych pozycjach budżetowych, które dotyczą polityki społecznej.

(senator M. Augustyn)

Wszystkie kraje europejskie, które próbują równoważyć swoje budżety, żeby zachować pewność gospodarowania i uchronić wszystkich obywateli przed nieobliczalnymi skutkami kryzysów finansowych, muszą, oprócz poszukiwania dodatkowych źródeł dochodów, bardzo silnie uważać na sferę wydatków. Naszemu rządowi od kilku lat udaje się zapanować nad sferą wydatków publicznych. Również w tym roku w budżecie przewiduje się oszczędne gospodarowanie środkami na sferę społeczną. Ale my jako Komisja Rodziny i Polityki Społecznej nie stwierdziliśmy takich przypadków, by którykolwiek z założonych celów w polityce społecznej był w sposób istotny zagrożony. To oznacza, że rozumiemy coraz lepiej, iż jedynie racjonalizacja wydatków w sferze polityki społecznej może być drogą do zaspokojenia oczekiwań wielu ludzi, którzy bez publicznego wsparcia funkcjonować by nie mogli.

Skupię się tutaj tylko na dwóch aspektach.

Pierwszy, znany nam już z dyskusji budżetowych w poprzednim roku, dotyczy Funduszu Pracy. Oczywiście nie mogło tej dyskusji zabraknąć w naszej komisji. Nie jest tak, że wszystkich nas cieszy, kiedy jakaś pula środków jest blokowana, ale jednak zwracaliśmy uwagę, że w stosunku do tego, co było jeszcze kilka lat temu, to są całkiem przyzwoite pieniądze. Wracamy raczej do normalności, od stanu, gdy dostęp do środków publicznych był bardzo łatwy, co miało miejsce w latach 2008 i 2009. Niemniej na posiedzeniu naszej komisji zwracaliśmy uwagę – i bardzo chcielibyśmy w to wierzyć, Pani Minister – że podobnie jak w minionym roku, jeśli okaże się, że poziom bezrobocia zacznie jakoś zdecydowanie rosnać, powinno się w takim zakresie, by nie naruszało to dyscypliny finansów publicznych i wskaźników makroekonomicznych, uwolnić z tej rezerwy jeszcze jakieś środki. Ale cieszy nas, że te, które są, kieruje się teraz przede wszystkim na te formy aktywnego zwalczania bezrobocia, które są najbardziej efektywne. To nie może być tak, jak słyszeliśmy już w niektórych biurach pracy, że skoro są ograniczenia, to nie będziemy zatrudniać. Byłoby jakąś patologią, gdyby warunkiem zatrudnienia było otrzymywanie środków z Funduszu Pracy. Tylko w szczególnych wypadkach te pieniądze powinny być uruchamiane, ażeby to zatrudnianie stymulować. My właśnie tej normalnej drogi będziemy się, jak sądzę, starali trzymać.

Dawno nie było tak, jak w tym roku przy omawianiu budżetu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Trzeba docenić to, że mimo takich napięć budżetowych środki z dotacji są wyższe aniżeli w poprzednich latach. Ja to odbieram, Pani Minister, jako swego rodzaju docenienie ryzyka, jakie podejmowaliśmy pod koniec poprzedniej kadencji, nowelizując ustawę. Pamiętacie państwo nasze lęki związane z tym, co się stanie wtedy, kiedy wprowadzimy ograniczenia

niezbędne do tego, żeby fundusz nie zbankrutował. Na szczęście i moje, i państwa obawy okazały się niesłuszne. Tych masowych zwolnień nie było, a sytuacja finansowa funduszu ku radości wielu samorządów, ku zadowoleniu wielu organizacji i wszystkich tych, do których starają się docierać, się poprawiła. Dzięki tej większej dotacji z budżetu będzie możliwe zaspokojenie tych oczekiwań, których zaspokojenie jest absolutnie niezbędne, i na tym przecież nie powinniśmy oszczędzać.

I tym optymistycznym momentem... Chciałem się podzielić z państwem tymi uwagami, które spowodowały, że Komisja Rodziny i Polityki Społecznej poza jedną niedużą poprawką generalnie przyjęła poszczególne części budżetu bez poprawek z aprobatą czasem silną, a czasem, w przypadku wstrzymania się, milczącą. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy... Proszę państwa, zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym.

Chciałabym zapytać, czy przedstawiciel rządu chce ustosunkować się do przedstawionych wniosków, czy może ustosunkuje się na posiedzeniu komisji. Jak pani minister uważa?

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Większość wystąpień państwa senatorów dotyczyła przede wszystkim zgłoszonych poprawek, do których odniesiemy się w trakcie posiedzenia komisji. Chciałabym może dosłownie w kilku zdaniach odnieść się do pewnych kwestii, które może są uwzględnione w poprawkach, ale ja przynajmniej tego nie zanotowałam w ten sposób, dlatego chciałabym również na nie zwrócić uwagę.

Pan senator Jackowski zwrócił uwagę na to, że przedstawiony budżet nie zakłada – nie wiadomo dlaczego – waloryzacji od dawna niewaloryzowanych progów warunkujących zasiłki rodzinne. Ja chciałabym zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisami na jesieni bieżącego roku mija ustawowy termin, w którym musimy jak gdyby ponownie odnieść się do tych progów i dlatego właśnie ustawa budżetowa to zauważa. Oczywiście w tym momencie nie są znane te progi, bo nie ma rozporządzenia Rady Ministrów, które już by o tym mówiło. Ale kiedy spojrzymy na rezerwy celowe, które są w ustawie budżetowej w części 83, zauważymy, że właśnie ustawa budżetowa odnosi się do tych kwestii, bo rezerwa na

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

świadczenia rodzinne wzrosła o ponad 200%. Obecnie w tej rezerwie jest ponad 700 milionów zł. Również o ponad 100% wzrosła rezerwa na pomoc społeczną. A zatem tutaj chciałabym tylko podkreślić, że jak najbardziej te kwestie są zauważalne i środki na zmiany w tym zakresie zostały przewidziane.

Jeżeli chodzi o pytanie pana senatora Augustyna co do możliwości zmiany w zakresie Funduszu Pracy, to podobnie jak w roku poprzednim, jeżeli tylko taka możliwość się pojawi, jeżeli będzie potrzeba... Oczywiście teraz jest początek roku i jeszcze te środki są wystarczające i pewnie na długo jeszcze będą one wystarczające. Na pewno na początku roku nie będzie braków. Jeżeli takie sytuacje by się pojawiły, a możliwości by były, to oczywiście, tak jak w ubiegłym roku, takie zmiany mogłyby być dokonane.

I jeszcze jedna kwestia... To jest wprawdzie przewidziane w poprawce – tak zrozumiałam – pana senatora Wiatra, ale zwrócę na to uwagę. Jeżeli chodzi o środki na szkolnictwo wyższe, to tak, jak było to prezentowane w trakcie posiedzeń komisji branżowych, jak również była o tym mowa na posiedzeniu komisji finansów i budżetu, jest wydane rozporządzenie ministra nauki i szkolnictwa wyższego z 5 października 2011 r., które rozpisuje nakłady na szkolnictwo wyższe, właśnie przede wszystkim na podwyżki. To jest akurat rozporządzenie, które kształtuje właśnie ten wzrost wynagrodzeń w tej części budżetowej, i on zapewnia wcześniej zakładany i proponowany wzrost tych wynagrodzeń o 30% do 2015 r. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję, Pani Minister.

Proszę państwa, ponieważ zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Budżetu i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przygotowanie sprawozdania.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

I teraz komunikaty.

**Senator Sekretarz
Przemysław Błaszczak:**

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pierwszy komunikat. Posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych odbędzie się w jutro, 16 lutego 2012 r. o godzinie 8.30 w sali plenarnej Senatu. Porządek obrad: rozpatrzenie poprawek zgłoszonych w toku debaty do ustawy budżetowej na 2012 r.

Drugi komunikat. Posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się w dniu 16 lutego bieżącego roku o godzinie 8.45 w sali nr 179. Porządek posiedzenia: przygotowanie projektu uchwał Senatu w sprawie zmian w składach komisji senackich. Dziękuję.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Wznowienie obrad, proszę państwa, nastąpi jutro o godzinie 12.00.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 19 minut 06)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 12 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Stanisław Karczewski, Maria Pańczyk-Pozdziej i Jan Wyrowiński oraz marszałek Bogdan Borusewicz)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Wznawiam posiedzenie.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi i zawarty jest w druku nr 31...

(*Głos z sali: A dlaczego migają światełka?*)

Ale to nie szkodzi, że migają, to zupełnie w niczym nie przeszkadza.

(*Senator Alicja Zajac: Jeszcze mrugają.*)

Mrugają. Jeszcze mrugają, Pani Senator?

(*Senator Alicja Zajac: Nie.*)

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że projekt został wniesiony przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi i zawarty jest w druku nr 31, a sprawozdanie komisji – w druku nr 31S.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi senatora Jerzego Chróścikowskiego o przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji o projekcie uchwały. Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Sprawozdawca Jerzy Chróścikowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedłożyć w imieniu Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej

i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie ze wspólnego posiedzenia poświęconego projektowi uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników – druk nr 31.

Szanowni Państwo, komisje na wspólnym posiedzeniu w dniu 1 lutego 2012 r. rozpatrzyły w pierwszym czytaniu przedstawiony przez wnioskodawców projekt uchwały i wprowadziły do niego poprawki.

Wnoszę o przyjęcie przez Senat jednolitego tekstu załączonego projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Parlamentu Europejskiego do aktywnego działania na rzecz uproszczenia wspólnej polityki rolnej, konkurencyjności i postępu oraz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.

Jednolity tekst uchwały państwo mają przed sobą, ale pozwolę sobie – aby Wysoka Izba się z nim zapoznała – przeczytać projekt uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wezwania rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Parlamentu Europejskiego do aktywnego działania na rzecz uproszczenia wspólnej polityki rolnej, konkurencyjności i postępu oraz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej wyraża zaniepokojenie przedstawionymi przez Komisję Europejską propozycjami legislacyjnymi dotyczącymi systemu dopłat bezpośrednich dla rolników – COM (2011) 625. Propozycje te zmierzają do utrzymania po 2013 roku niesprawiedliwych i dyskryminujących niektóre państwa członkowskie, w tym Polskę, zasad podziału środków przewidzianych na dopłaty bezpośrednie dla rolników. Podział ten ma być dokonywany nie na podstawie obiektywnych kryteriów jednakowych dla wszystkich państw członkowskich, lecz na podstawie

(senator sprawozdawca J. Chróścikowski)

tak zwanego kryterium historycznego, wyznaczonego przez wielkość środków otrzymywanych przez państwa członkowskie w przeszłości. Komisja Europejska zaproponowała jedynie niewielkie zmniejszenie dyskryminujących różnic w podziale środków, utrzymała jednak co do zasady niesprawiedliwe kryterium historyczne.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje, że proponowany system podziału środków prowadzi do utrzymania rażąco niesprawiedliwych różnic w wysokości dopłat dla rolników w poszczególnych krajach członkowskich, krzywdzących rolników w części krajów członkowskich, zwłaszcza w nowych krajach członkowskich, także w Polsce. Utrzymanie niesprawiedliwego systemu dopłat bezpośrednich narusza zasadę niedyskryminacji obywateli Unii Europejskiej – w tym wypadku rolników – ze względu na przynależność państwową (art. 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), a ponadto narusza zakaz dyskryminacji między producentami wewnątrz Unii Europejskiej (art. 40 ust. 2 Traktatu). Senat podkreśla ponadto, że w myśl prawa unijnego przy ustalaniu wspólnej polityki rolnej mogą być brane pod uwagę różnice między regionami rolniczymi, nie zaś różnice między państwami członkowskimi (art. 39 ust. 2 lit. a Traktatu). Powyższa dyskryminacja powoduje zagrożenie dla przyszłości rolnictwa w krajach członkowskich dotkniętych dyskryminacją, w tym rolnictwa w Polsce.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do Rządu o stanowcze przeciwstawienie się propozycjom legislacyjnym Komisji Europejskiej, niesprawiedliwym oraz dyskryminującym polskich rolników i zagrażającym przyszłości polskiej wsi. Senat wzywa Rząd do podjęcia wszelkich możliwych działań politycznych i prawnych zmierzających do:

- uproszczenia wspólnej polityki rolnej,
- skierowania środków na konkurencyjność i postęp oraz
- zapewnienia sprawiedliwego i niedyskryminującego systemu dopłat bezpośrednich dla rolników, opartego na zasadach równych dla wszystkich państw członkowskich.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do Parlamentu Europejskiego o zapewnienie systemu dopłat bezpośrednich niedyskryminujących rolników ze względu na przynależność państwową.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Szanowni Państwo, projekt został przygotowany w ramach prac komisji rolnictwa z mojej inicjatywy. Komisja rolnictwa przyjęła ten projekt. Do części projektu, w której nie było pewnych elementów, wnio-

ślem poprawki – wniesione one były w ramach prac trzech komisji – tak że teraz zakres jest już troszkę rozszerzony. Dodano tutaj zapis o uproszczeniu wspólnej polityki rolnej, jak również o skierowaniu środków na konkurencyjność i postęp, obok zapisu o wcześniej wymienionym zapewnieniu. Takie uwagi zostały dodane, żeby bardziej to wszystko podkreślić.

Komisje przyjęły jednolity projekt, a co do uzasadnienia – bo jest dodatkowe uzasadnienie – jeśli będzie taka potrzeba, to je przypomnę. Należy tu wymienić szczególnie art. 40 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który wyklucza wszelkie dyskryminacje między producentami w polityce rolnej – rolnicy są producentami, wobec tego dyskryminowanie ich w kwestii wysokości dopłat ewidentnie narusza wymieniony zakaz.

My uważamy, że w tych negocjacjach nie można... Skoro traktat, który obowiązywał, kiedy wchodziliśmy do Unii Europejskiej, kończy się w 2013 r., to od 2014 r. powinniśmy mieć jednakowe zasady, powinno być równe traktowanie, a nie tak, jak proponuje to w tej chwili w swoich dokumentach Komisja Europejska. Bo ona tylko pokazuje, że spłaszcza płatności, które w jednych krajach wynoszą dzisiaj 500 euro, a w innych 80 euro. Ta różnica między 500 a 80 euro ma być stopniowo spłaszczana, i to nie w 2014 r., ale dopiero w 2020 r., ma to być stopniowe dochodzenie do 90% średniej płatności Unii Europejskiej. A to też nie znaczy, że to będzie po równo, bo jeszcze jest średnia 90%... No, nie wiadomo, czy przez następne dziesięć lat nie będziemy czekać, aż to się wyrówna. A więc nie możemy się na to zgodzić.

Dlatego apeluję do Wysokiej Izby w imieniu trzech komisji o poparcie uchwały, abyśmy my również mogli wyrazić swoje stanowisko, zwrócić się do Parlamentu Europejskiego o podjęcie odpowiednich działań. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Teraz senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że wnioskodawcy upoważnili do ich reprezentowania Jerzego Chróścikowskiego.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać pytanie?

Pan senator Jackowski, bardzo proszę.

Senator Jan Maria Jackowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Jedno krótkie pytanie do senatora sprawozdawcy. Mianowicie jaki był stosunek, stanowisko rządu wo-

(senator J. M. Jackowski)

bec tego projektu uchwały? I jak stanowisko rządu było prezentowane na posiedzeniach, najpierw samej komisji rolnictwa, a później połączonych komisji?

Senator Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję za to pytanie. Panie Senatorze, akurat tak się złożyło, że gościliśmy pana ministra rolnictwa na posiedzeniu, kiedy prezentował komisji stanowisko dotyczące prac resortu i tego, jakie są tu perspektywy. I akurat na tym posiedzeniu przedkładaliśmy ten omawiany projekt. Pan minister Sawicki bardzo pozytywnie odniósł się do tego projektu, poparł w całości wersję, która była wtedy jeszcze w komisji rolnictwa, już wtedy wyraził swoje poparcie. Uznał, że wszelkie działania na rzecz poprawy konkurencyjności, wspólne działania po to, aby uzyskać jak najlepsze warunki w negocjacjach, są wskazane, i prosił o dalsze poparcie. Zaś na łącznym posiedzeniu Komisji Spraw Unii Europejskiej, Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi również pan wiceminister rolnictwa udzielił wsparcia temu projektowi.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę więcej chętnych do zadania pytań.

(Senator Kazimierz Kutz: Ja jeszcze.)

A to bardzo proszę. Pan senator Kutz.

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kutz:

Ja mam pewną uwagę, a w związku z tym też pytanie do pana senatora. Nie tak dawno był na tej sali komisarz Lewandowski, osoba najbardziej kompetentna, jak to tylko sobie można wyobrazić. Wtedy pan, Panie Senatorze, zadał mu pytanie o to samo i wyartykułował tę zasadę, że ma być po równo. On wtedy obszernie wyjaśnił, dlaczego to jest niesłuszne, stwierdził, że po równo to nie znaczy dla wszystkich dobrze, a wręcz przeciwnie, i powiedział, że zrealizowanie postulatów równości będzie w skutkach finansowych negatywne, a nie pozytywne dla polskiego rolnictwa. Czy pan tego nie pamięta?

Senator Jerzy Chróścikowski:

Pan komisarz Lewandowski tu, na sali, powiedział o wielu sprawach. Powiedział, że wspólna polityka rolno-żywnościowa oznacza 80% zależności od Unii Europejskiej, a tylko 20% możliwości posługiwania się własnymi, wewnątrz krajowymi rozwiązaniami. Powiedział również, że to jest jedyna polityka, która wymaga wspar-

cia, od której nie można odejść. Wczoraj prezentowałem panu ministrowi finansów materiały pokazujące dochody rolników oraz to, jaki wpływ na dochody mają płatności, bo o tym też jest mowa w ekspertyzie. W niektórych przypadkach jest to 60%, w niektórych nawet 80%, a w niektórych 10%, w zależności od działu produkcji, jaką prowadzimy. Tu są ogromne zależności w ramach wspólnego prawa i nie da się powiedzieć, że w tej polityce...

Odwrotnie jest w polityce spójności. Tu można powiedzieć, że nie ma żadnej zależności, bo to państwa decydują, ile środków chcą przeznaczyć, czy mogą więcej, czy nie itd. Tu nie można nic dodać poza określonym prawem Unii Europejskiej. Są cząstkowe możliwości – mówiłem o tym wczoraj na posiedzeniu – są krajowe mechanizmy wsparcia, które państwo może stosować, ale tylko do wielkości nieprzekraczającej poziomu konkurencyjności rolników Unii Europejskiej. Unia pozwala na dofinansowania z własnych środków, ale nie może to przekroczyć poziomu konkurencyjności. Gdy patrzymy na jeden element, to konkurencyjność – tak. Ale gdy patrzymy na drugi element i okazuje się, że nie jesteśmy konkurencyjni, to wtedy – nie. Dlatego zwracamy się o zapewnienie konkurencyjności, szczególnie w przypadku płatności bezpośrednich.

Dlaczego płatności bezpośrednie? Dlatego że to jest podstawa płatności do hektara. Oprócz tego są tak zwane płatności nakładcze, ja to tak nazywam, czyli rolno-środowiskowe, ONW, są płatności niezwiązane bezpośrednio z produkcją, ale one też jeszcze funkcjonują, i wiele innych. Wszystkie one wpływają na cały kształt, na wielkość płatności. One są nierówne i nigdy nie będą równe, ale nam chodzi o podstawową płatność bezpośrednią, aby, że tak powiem, każdy hektar miał jednakowe prawa. O to nam chodzi. Nie chcemy ustalać jednakowych zasad dotyczących wszelkich płatności dla wszystkich, bo inne są warunki w Szwecji, inne są w Hiszpanii, a inne są w Polsce. Są różnice, a płatności mają je wyrównywać, mają uwzględniać różnice czy to klimatyczne, glebowe, czy inne. To jest mechanizm wyrównywania, a nie przez podstawowe płatności bezpośrednie.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę już zgłaszających się senatorów.

Dziękuję bardzo.

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos w sprawie przedstawionego projektu uchwały?

Informuję państwa, że Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi reprezentuje podsekretarz stanu, pan minister Tadeusz Nalewajk.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Tadeusz Nalewajk:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zarówno pan minister konstytucyjny, jak i pan minister Plocke, będąc na wspólnym posiedzeniu komisji, wyrazili swoje poparcie i ja oczywiście na posiedzeniu plenarnym prezentuję takie samo stanowisko. Szanowni Państwo, wszystkie argumenty... Ja chcę po prostu podziękować za ewentualne podjęcie tej uchwały przez Wysoką Izbę, bo treści zawarte w tejże propozycji, w tej uchwale są podobne do treści propozycji stanowiska rządu Rzeczypospolitej Polskiej co do pakietu legislacyjnego przedstawionego 12 października przez Daciana Cioloşa, komisarza do spraw rolnictwa.

Ja chcę tylko przypomnieć, że projekt stanowiska rządu jest zawieszony na naszej stronie internetowej i do 2 marca oczekujemy na wszelkie propozycje od różnych instytucji dotyczące naszego – powiem to wprost – niezadowolonia i oczekiwań co do propozycji przedstawionych przez Komisję Europejską. Sprawozdawca, pan senator Chróścikowski je wymieniał.

Generalnie rzecz biorąc, w 2011 r. płatności bezpośrednie stanowiły średnio 44% dochodów rolniczych w Polsce. Jest jeszcze jeden argument, jak myślę, dla nas bardzo istotny. Otóż Unia generalnie odchodzi od dopłat do produkcji, a de facto zachowuje stare kryterium, kryterium plonu referencyjnego, które jest związane z wielkością produkcji. Głównie zboża i oleiste stanowiły o wysokości dopłaty bezpośredniej do hektara. Oczywiście w propozycjach jest również odejście od naszych historycznych płatności. Komisja proponuje zmianę systemu płatności z płatności bezpośrednich na uprawnienia, tak zwany SAPS, o czym pan senator Chróścikowski bardzo ładnie powiedział.

Wysoki Senacie, ja serdecznie dziękuję za propozycję tejże uchwały i poparcie, wzmocnienie naszego stanowiska w negocjacjach w sprawie przyszłości wspólnej polityki rolnej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zamykam dyskusję.

(*Senator Andrzej Misiołek: Panie Marszałku...*)

Tak, słucham?

Senator Andrzej Misiołek:

Panie Marszałku, zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu wnoszę o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiany w składzie komisji senackich. I proszę o rozpatrzenie go jako punktu piątego. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Jeśli nie usłyszę głosów sprzeciwu, to uznam, że ten punkt wprowadziliśmy...

(*Senator Jerzy Chróścikowski: Czy pan marszałek nie powinien przeczytać formułki o głosowaniu?*)

Głosowanie?

(*Senator Jerzy Chróścikowski: Chodzi o formułkę o głosowaniu.*)

(*Głos z sali: Nie, nie, głosowanie po...*)

Nie, nie, to później, to na końcu.

Teraz Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały. Trzecie czytanie obejmowałoby jedynie głosowania. Zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami pod koniec naszego posiedzenia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez Komisję Kultury i Środków Przekazu i zawarty jest w druku nr 45, a sprawozdanie komisji – w druku nr 45S.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu, pana senatora Jana Marię Jackowskiego, o przedstawienie wspólnego sprawozdania komisji i przedstawienie projektu uchwały.

Bardzo proszę.

**Senator Sprawozdawca
Jan Maria Jackowski:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt zarekomendować Wysokiej Izbie w imieniu połączonych komisji uchwałę z okazji 200. rocznicy urodzin Zygmunta Krasińskiego.

Najpierw projekt uchwały był procedowany w komisji kultury. Mam zaszczyt być autorem pierwotnego projektu. Komisja przyjęła jednomyślnie uzgodniony projekt uchwały. Następnie został on poddany pierwszemu czytaniu na posiedzeniu połączonych komisji, Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu. Odbyła się wtedy głęboka dys-

(senator sprawozdawca J. M. Jackowski)

kusja, w wyniku której zostały zgłoszone poprawki. Zostały one uwzględnione i – przy jednym głosie sprzeciwu i jednym wstrzymaniu się od głosu – projekt uchwały został przez połączone komisje przyjęty. Mam zaszczyt prezentować go w tej chwili Wysokiej Izbie.

„Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego.

19 lutego przypada 200. rocznica urodzin Zygmunta Krasińskiego, jednego z trzech, obok Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego, wielkich wieszczów polskiego romantyzmu. Ten znamienity syn ziemi ciechanowskiej jest jednym z największych twórców polskiej literatury, jest także zaliczany do grona wybitnych myślicieli i prekursorów konserwatywności. W swoich dziełach wnikliwie zgłębiał przyczyny upadku Rzeczypospolitej, ale również przewidywał jej odrodzenie. W maju 1857 roku pisał: «Jedno wiem tylko: sprawiedliwość będzie, / Jedno wiem tylko: Polska zmartwychwstanie».

W swoich wizjonerskich utworach – zaliczanych do arcydzieł literatury romantycznej – takich jak «Nie-Boska Komedia», «Irydion» czy «Przedświt», utożsamiał się z losami zniewolonego przez zaborców narodu i odwoływał się do uniwersalnych chrześcijańskich wartości, czerpiąc z nich inspirację do swojej twórczości.

Zygmunt Krasiński to także wybitny epistolograf, autor licznej korespondencji z przedstawicielami elit kulturalnych, społecznych i politycznych. Był również autorem kierowanych do ważnych postaci europejskiego świata polityki memoriałów, w których prezentował polską rację stanu.

Autor «Irydiona», choć urodził się w Paryżu, ziemię ciechanowską i Mazowsze uważał za «kraj lat dziecińczych» i źródło inspiracji. Kochał tę część Polski i sugestywnie utrwalił ją w warstwie uczuciowo-wspomnieniowej swojej twórczości, zwłaszcza młodzieńczej. Bywał w Złotym Potoku na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej, pozostawiając tam po sobie trwałe pamiątki, które stały się kamieniem węgielnym do utworzenia muzeum im. Zygmunta Krasińskiego. Zmarł w Paryżu, został pochowany w zbudowanej przez ojca rodowej siedzibie Krasińskich w Opinogórze, gdzie od 1961 roku istnieje zasłużone dla kultury polskiej Muzeum Romantyzmu, przypominające postać tego wielkiego wieszca.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej – oddając hołd wielkiemu polskiemu poecie w roku jego 200. rocznicy urodzin – zwraca się z apelem do szkół oraz zainteresowanych instytucji i środowisk o organizowanie wydarzeń przypominających, stanowiącą kanon kultury polskiej, twórczość Zygmunta Krasińskiego i utrwalających jej znajomość.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski»».

Taki jest tekst projektu.

Chciałbym jeszcze tylko dodać podziękowania dla wszystkich senatorów, którzy włączyli się w twórczą dyskusję. Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za różne głosy w tej dyskusji i za cenne uwagi – zdecydowana ich większość została uwzględniona w przedkładanym Wysokiej Izbie projekcie uchwały.

Sądzę, że jest doniosłym wydarzeniem to, że Senat Rzeczypospolitej Polskiej może uczcić Zygmunta Krasińskiego, który, jak wspominałem, urodził się w Paryżu, ale przecież rodowa siedziba Krasińskich to Krasne, północne Mazowsze. Pochodził on z rodziny o wybitnych zasługach dla Polski, wywodziło się z niej wielu senatorów I Rzeczypospolitej, wielu myślicieli, ludzi kultury i mecenasów kultury. Sądzę, że podjęcie tej uchwały umożliwi podkreślenie rangi tej rocznicy.

Chciałbym jeszcze nadmienić, że stało się tak, iż rok 2012 nie został ogłoszony rokiem Zygmunta Krasińskiego, z powodów proceduralnych są inni patroni tego roku. Niewątpliwie jednak Zygmunt Krasiński należy do tych wybitnych ludzi pióra, ludzi kultury, naszych myślicieli, którzy zasługują na upamiętnienie w tym roku. Z tym większą satysfakcją przyjmujemy fakt, że Sejmik Województwa Mazowieckiego ogłosił ten rok Rokiem Zygmunta Krasińskiego na Mazowszu.

Chcę też Wysoką Izbę poinformować, że jest bogaty kalendarz uroczystości – zachęcam osoby zainteresowane do włączenia się w nie. Uroczystości zaczynają się w sobotę o 18.00 w kościele Świętego Krzyża, a w niedzielę, 19 lutego – a więc dokładnie w 200. rocznicę urodzin Krasińskiego – w Opinogórze koło Ciechanowa w dawnej rodowej siedzibie rodziny Krasińskich odbędą się, o godzinie 11.30, główne uroczystości jubileuszowe. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy komisji oraz do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców.

Przypominam, że wnioskodawcy do reprezentowania ich upoważnili również senatora Jana Marię Jackowskiego.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Nie widzę...

(Senator Alicja Zajac: Jest jeszcze jeden głos.)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Maciej Grubski:

Panie Marszałku! Panie Senatorze Sprawozdawco! Pytanie jest techniczne, o sposób rozpowszechniania tego typu uchwał. Oczywiście my prosimy, zwracamy się do szkół, aby w jakimś sensie uczciły rocznicę, i obwieszczamy to w dzienniku urzędowym. Teraz pytanie: jaka tak naprawdę jest skuteczność docierania tych uchwał bezpośrednio do zainteresowanych, czyli do dyrektorów szkół, nauczycieli i rodziców?

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Jan Maria Jackowski:

Panie Senatorze, dziękuję za to pytanie.

Niewątpliwie jest dość trudne to, żeby to do nich dotarło. Mogę powiedzieć, że każdy z nas, senatorów – a szczególnie senatorowie z okręgów, z którymi Krasiński był związany, na przykład pan senator Lasecki, w którego okręgu wyborczym jest Złoty Potok – na pewno będzie aktywnie przyczyniał się do upowszechniania tej uchwały,

I tu moja prośba do koleżanek i kolegów senatorów, żeby mówili o tym w swoich okręgach i żeby zawiesili ten apel na swoich stronach internetowych. Można to też rozesłać do mediów, są różne sposoby dotarcia... Tak więc jest tutaj taki apel, żeby tę uchwałę upowszechnić, ponieważ ona ma swoje znaczenie, ona podkreśla rangę Senatu, a także to, że Senat prawdopodobnie jako pierwszy podejmie – jeżeli taka będzie wola Wysokiej Izby – uchwałę w tej sprawie. W Sejmie również trwają prace, równoległe, choć nad trochę innym tekstem uchwały, z którym również można się zapoznać. To wszystko pokazuje, że polski parlament, zarówno Senat Rzeczypospolitej Polskiej, jak i Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, docenia rangę rocznic i reaguje na ważne wydarzenia rocznicowe. Dziękuję bardzo.

(Głos z sali: Tam jest jeszcze jedno...)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Jeszcze jedno zgłoszenie.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Maciej Grubski:

Może nie tyle mam pytanie, ile króciutką uwagę do Prezydium Senatu. Może należałoby się zastanowić nad „oprzyrządowaniem” tego typu uchwał, nad wyposażeniem ich w coś, co będzie bardzo skuteczne. Tak naprawdę zależałoby chyba wszystkim senatorom

– w ogóle taka jest intencja podejmowania tego typu uchwał – aby docierały one do każdej komórki, do której są kierowane, w tym przypadku do szkół. Tak więc jest pytanie, czy nie powinniśmy znaleźć rozwiązania, które zapewniłoby właściwe docieranie tych uchwał.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Tak, dziękuję bardzo.

Rozumiem, że to nie było pytanie, tylko postulat. Przyjmujemy ten postulat.

Czy są jeszcze jakieś pytania do pana senatora? Nie.

Dziękuję bardzo.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Dla porządku informuję, że pani senator Alicja Zając złożyła swoje przemówienie w dyskusji do protokołu*.

Senat mógłby teraz przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały, a trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie. Zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Informuję, że marszałek Senatu skierował do Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich wniosek pana Zbigniewa Ziobry, reprezentowanego przez adwokata Bartosza Kownackiego, o wyrażenie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie senatora Kazimierza Kutza do odpowiedzialności karnej.

Komisja rozpatrzyła wniosek i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Sprawozdanie to zawarte jest w druku nr 54.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Mieczysława Augustyna, o przedstawienie sprawozdania komisji.

**Senator Sprawozdawca
Mieczysław Augustyn:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Pan marszałek Senatu skierował wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie pana senatora Kazimierza Kutza do odpowiedzialności karnej, skierowany do marszałka przez pełnomocnika pana eurodeputowanego Zbigniewa Ziobry. Rozważyliśmy dosyć wnikliwie wszystkie za i przeciw, zdania członków komisji były różne. Ostatecznie w głosowaniu większość członków komisji zdecydowała, że komisja zapropono-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu

(senator sprawozdawca M. Augustyn)

nuje Wysokiej Izbie odrzucenie wniosku z 11 stycznia o wyrażenie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie senatora Kazimierza Kutza do odpowiedzialności karnej.

Większość członków komisji uznała, że wypowiedź pana senatora – aczkolwiek subiektywnie każdy ma prawo do oceny tej wypowiedzi – miała charakter polityczny, bo były to słowa wypowiedziane przez polityka do polityka w sprawie politycznej, i jednoznacznie była ona pewnym porównaniem czy parabolą, nie było w niej dosłowności. W związku z tym, że są inne drogi, sądowe drogi upominania się o swoje racje – a wiemy, że złożony został pozew cywilny – że są także inne drogi wskazywania, czy wypowiedź jest stosowna, czy nie, na przykład w drodze skierowania wniosku do komisji regulaminowej, tym bardziej uważaliśmy, że uchylenie immunitetu byłoby niewłaściwe.

Zatem jeszcze raz wnoszę o odrzucenie wniosku o wyrażenie przez Senat zgody na pociągnięcie pana senatora Kazimierza Kutza do odpowiedzialności karnej.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie?

Pan senator Paszkowski. Bardzo proszę.

Senator Bohdan Paszkowski:

Ja mam takie pytanie: czy mógłby pan senator przytoczyć – bo tutaj jest odwołanie do wypowiedzi – tę wypowiedź? Bo jest jej ocena, a samej wypowiedzi nie ma.

Senator Mieczysław Augustyn:

Tak. Tu chodziło o ten fragment wypowiedzi, w której pan senator powiedział, że pan minister, ówczesny minister, Zbigniew Ziobro zamordował panią Barbarę Blidę, w takim znaczeniu, że winien jest jej śmierci. Rzecz jasna, nikt tego nie może traktować dosłownie, bo chodziło oczywiście o odpowiedzialność polityczną. Dlatego uważaliśmy, że to jest sprawa polityczna, między politykami.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Nie?

To może ja zadam pytanie. Przepraszam, nie chciałem, jednak zadam. Panie Senatorze, czy pan senator zacytował dokładnie tę wypowiedź?

Senator Mieczysław Augustyn:

Nie, nie, nie mam przy sobie...

(Senator Aleksander Pocię: Ja mam.)

Proszę mi pomóc w takim razie. Już to...

To brzmiało tak: „Oni zamordowali niewinną kobietę!” – to było we wniosku jako oskarżenie.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Pan senator Paszkowski. Panie Senatorze, proszę zgłaszać swoją gotowość do zadania pytania przez podniesienie ręki, bo nie widziałem... Proszę bardzo.

Senator Bohdan Paszkowski:

Podniosłem rękę, ale może na zbyt krótko.

Bez kontekstu to ja w dalszym ciągu nie rozumiem tej wypowiedzi, chyba poprzedzało tę wypowiedź jakieś zdanie. Pan używa tutaj słowa „oni”.

(Senator Mieczysław Augustyn: To był fragment wywiadu.)

„Oni”... Czyli mam rozumieć, że „oni” to adwokat Bartosz Kownacki i Zbigniew Ziobro? Kto to są ci „oni” w tej wypowiedzi?

Senator Mieczysław Augustyn:

Już cytuję: „Moglibyśmy tak mówić, gdyby nie chodziło o tragedię ludzką. Oni zamordowali niewinną kobietę! To, co wczoraj powiedzieli, jest haniebne. Kaczyński stroi jakieś żarty z Syberii, a Ziobro udaje głupka i traktuje – nawet teraz – Barbarę Blidę jak przestępcę. Świadczy to o strachu i braku jakiegokolwiek klasy. Ich postawa demaskuje ich do końca. Ja się wstydzę, że muszę to komentować. To jest żenujące. Okropni ludzie, okropni”.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pani senator Beata Gosiewska chce zadać pytanie. Bardzo proszę.

Senator Beata Gosiewska:

Ja mam pytanie do pana senatora sprawozdawcy. Pan skomentował to tak, że była to wypowiedź pomiędzy dwoma politykami. My chyba wiemy, co w języku polskim znaczy słowo „zamordować”. Nie wiem,

(*senator B. Gosiewska*)

czy mówiący te słowa bierze odpowiedzialność za nie jako polityk, ale polityk powinien być człowiekiem odpowiedzialnym. Czy panowie nie chronicie jednak pana senatora Kutza, tak to interpretując? Czy jednak pan senator nie powinien odpowiadać przed sądem?

Senator Mieczysław Augustyn:

Nie mogę, Pani Senator, odpowiadać za wszystkich. Mogę powiedzieć państwu tylko o swojej opinii, którą wyrażałam na posiedzeniu komisji.

Całkiem niedawno, już po posiedzeniu komisji, zdarzył się w moim mieście tragiczny wypadek. Człowiek zdesperowany z powodu braku pracy popełnił samobójstwo. Mogę sobie teoretycznie wyobrazić, że ktoś zrozpaczony zaczepi mnie na ulicy i powie, że jestem winien tej śmierci, że nie zapobiegłem dopuszczeniu się przez tę osobę takiego czynu. Na pewno taki ktoś będzie miał na myśli moją odpowiedzialność polityczną za to, że być może nie powstaje tyle miejsc pracy, ilu ludzie by oczekiwali.

Daję ten przykład dlatego, że uważam, że tutaj przecież nie chodzi o dosłowność, tylko chodzi o ocenę polityczną, może wyrażaną – podkreślam: na posiedzeniu komisji były wypowiedzane bardzo różne oceny – w sposób, który budzi wątpliwości, ale są inne drogi do tego, żeby to udowodnić i dochodzić tego.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Nie ma więcej pytań.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 26 ust. 2 Regulaminu Senatu Senat rozpatruje sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich bez przeprowadzania dyskusji. Senator, którego dotyczy wnioski, może złożyć wyjaśnienia, a senatorom przysługuje prawo zadawania pytań w tej sprawie.

Czy pan senator Kazimierz Kutz chciałby złożyć wyjaśnienia?

(*Senator Kazimierz Kutz*: Tak.)

To bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kutz:

Panie Marszałku! Szanowna Izbo!

Powiem za Dostojewskim, że jest to paskudna historia. Powiedzmy sobie na wstępie szczerze: gdyby z polecenia ówczesnego ministra sprawiedliwości i prokuratora generalnego, który nagiął prawo, bo tam w ogóle nie powinni znaleźć się ci ludzie... Gdyby nie to, pani Blida by żyła.

To ma ścisły związek z poprzednią taką polityczną inscenizacją, dotyczącą doktora G. Gdyby nie było tego faktu, że w tak straszliwy sposób, łamiąc prawo, to zrobiono, nie nastąpiłoby załamanie w polskiej transplantologii serca. Badania porównawcze mówią, że polska transplantologia serca popadła w zapaść, dlatego że ta placówka, która robiła najwięcej transplantacji w Polsce, rozsypała się. I według porównawczych badań co do przeciętnej liczby transplantacji mogłoby żyć dłużej jeszcze co najmniej sto, sto dziesięć osób. Pan doktor, o którym Ziobro, jak pamiętamy, powiedział, że już nikt nie będzie zamordowany przez tego lekarza, wytoczył mu proces, który doszedł oczywiście aż do trybunału w Strasburgu. I trybunał wydał wyrok: zasądził 8 tysięcy euro na korzyść pana doktora, uzasadniając, że decyzję o aresztowaniu wydał asesor, a nie sędzia, co stanowi naruszenie Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Mój komentarz tutaj jest przecież niczym wobec tego, co się naprawdę stało. Nie może istnieć w Polsce polityka bez etyki. Notabene w tej chwili ciągle zbiera się te głosy, ponieważ w raporcie Ryszarda Kalisza, opierając się na dowodach, wniesiono o postawienie byłego premiera i ministra sprawiedliwości przed Trybunał Stanu.

(*Głos z sali*: A kiedy to się...)

(*Głos z sali*: No właśnie.)

I prawdopodobnie prędzej czy później to się stanie.

Wywiad ze mną był wywiadem radiowym, przeprowadzonym bezpośrednio po tym, jak ten raport został ujawniony w Sejmie. Państwo wiecie, że wtedy do różnych ludzi... A ja przecież, jako poseł ze Śląska, natychmiast byłem o tę sprawę pytany. I wtedy właśnie odpowiedziałem to, o co tutaj chodzi. Żeby sprawa była do końca jasna, będę czytał uzasadnienie adwokata pana Ziobry, fragmenty, bo on cytuje... To znaczy to był wywiad udzielony tygodnikowi „Newsweek”, zatytułowany „Ziobro z Kaczyńskim zamordowali niewinną kobietę”. On był opublikowany na stronach internetowych w Newsweeku. Zadano mi pytanie: „PiS bagatelizuje ten raport, mówi, że to element kampanii wyborczej. Ziobro z uśmiechem deklaruje, że chętnie się stawi przed Trybunałem Stanu, a prezes PiS żartuje, że jak mamy dobre stosunki z Rosją, to on sobie kupi kozuch i wybierze się na Sybir...”. Mówienie takich rzeczy, gdy chodzi o wielką tragedię ludzką, której sami są winni, bo łamiąc prawo...

(*Wicemarszałek Stanisław Karczewski*: Zależy według kogo.)

Proszę?

(*Wicemarszałek Stanisław Karczewski*: Nie, nie, przepraszam.)

To wydawało mi się rzeczą wstrząsającą. W związku z tym ja powiedziałem to, co tu już było cytowane: „Mogliby tak mówić, gdyby nie chodziło o tragedię

(senator K. Kutz)

ludzką. Oni zamordowali niewinną kobietę! To jest rzeczywiście przesadzone i być może gdyby to było pisane, to „zamordowali” wziąłbym, sam nie wiem, w cudzysłów itd., ale to była spontaniczna rozmowa – i oczywiście dziennikarze z tego chętnie skorzystali. „To, co wczoraj powiedzieli, jest haniebne. Kaczyński stroi jakieś żarty o Syberii, a Ziobro udaje głupka i traktuje – nawet teraz – Barbarę Blidę jak przestępcę. Świadczy to o strachu i braku jakiejkolwiek klasy. Ich postawa demaskuje ich do końca. Ja się wstydzę, że muszę to komentować. To jest żenujące. Okropni ludzie, okropni”. I ja do dzisiaj tego zdania nie zmieniłem, dlatego że ja ich w gruncie rzeczy nie obrażam. . .

Tak jak mówił tutaj pan senator, ja, nie tylko jako Kazimierz Kutz, nie tylko jako wówczas poseł, ale również jako Ślązak, mam prawo tak powiedzieć, dlatego że tu stało się coś więcej. Pani Blida już dawno nie uprawiała polityki. Była po ciężkiej chorobie rakowej. Nie stwierdzono – bo, jak wicie, wtedy szukano układow itd. w górnictwie. . . To jest kobieta w świetle prawa niewinna, a nawet jak już nie żyła, pan Ziobro jeszcze robił dochodzenia. Przecież to są rzeczy niepojęte! Ja wtedy w Sejmie wystąpiłem ostro i powiedziałem, żeby sobie gęby nie wycierali tą biedną, tragiczną kobietą – wtedy nieżyjący już poseł Gosiewski przekazał sprawę do komisji etyki. Ja po raz pierwszy w ogóle. . . I mnie zaciekało, co to będzie. Poszedłem na posiedzenie tej komisji, a tam były dwie posłanki z PiS, które nie dość, że mnie w sposób, że tak powiem, bardzo ordynarny przesłuchały, to jeszcze mnie obrażały. Jedna powiedziała nawet, że jestem przygłupawy. Biedny przewodniczący był skonfundowany. I w efekcie komisja uznała, że ta sprawa w ogóle nie nadaje się do rozpatrzenia przez komisję. Tak więc ja, pomny tych doświadczeń, nie poszedłem już na posiedzenie komisji senackiej, ponieważ spodziewałem się, że będzie tak samo. I czytając, że tak powiem, zapiski z posiedzenia komisji, wyraźnie widziałem, że byłyby takie tendencje, że chętnie by mnie sobie przesłuchano. Ale komisje senackie nie są od przesłuchiwania – a więc to też nie jest w porządku.

Pan Ziobro wytoczy mi proces. Nawet jeśli państwo senatorowie uznacie, że odrzucicie jego wniosek, to i tak mi wytoczy proces. Ale to nie będzie sąd nad nim ani nade mną – to będzie proces w sprawie Barbary Blidy. Musi być w tym państwie sprawiedliwość i politycy muszą brać odpowiedzialność za swoją władzę, jeśli jej nadużywają. I musi temu służyć elementarna przyzwoitość mieszcząca się w prawach europejskich. Wyrok trybunału dotyczący doktora Z. wyraźnie na to wskazuje. A więc sam jestem ciekaw, jak to się dalej potoczy. Ja myślę, że ktoś musi ponieść karę za ten fakt. A jeśliby się nikt taki nie znalazł, to ja się wtedy zgłoszę, że mogę posiedzieć za Barbarę

Blidę, dlatego że po prostu to wszystko jest dla mnie haniebne i dlatego, że ci panowie weszli jakby w obszar lokalnej kultury śląskiej.

Barbara Blida pochodziła z górniczej rodziny. Mieszkała z całą rodziną w domu swoich dziadków, w takim familoku, który wyremontowała, w środku swojego miasta, gdzie się urodziła i gdzie wszyscy ją znali. I dlatego, widząc, co się wtedy dzieje, nie tylko z doktorem W., wiedziała, że nie może dopuścić do tego spektaklu.

My do dzisiaj nie wiemy, czy to było samobójstwo, czy coś innego. Bo według badań rzecz jest taka: przede wszystkim policjantka, która jej pilnowała, w tajemniczy sposób po tym wszystkim zdjęła kurtkę – nie ona, tylko jej kazali – i ta kurtka została wywieziona, a przywieziono nową kurtkę, taką samą, bo ona była w mundurze. To znaczy, że. . . Co na tej kurtce mogło być? No, musiała być krew. Powiem jeszcze do końca, że badania specjalistyczne. . . Pani Barbara była praworęczna, a ślad po kuli idzie tutaj, blisko serca, przez całe ciało, i wychodzi w biodrze. Ona nie była mańkutom. Istnieje hipoteza – w związku z tą marynarką i tym śladem – że prawdopodobnie te kobiety się szamotały. A wyszło na to, że może to jest samobójstwo. Potem przyszło trzydzieścioro ludzi, którzy zdeptali wszystkie ślady. To musi być wyjaśnione. I to już nie chodzi tylko o to, żeby odium. . . plama jakiegokolwiek przestępstwa spadła z honoru tragicznie zmarłej kobiety, ale również ze Śląska. I ja, mówiąc spontanicznie, w tym sensie powiedziałem to, co powiedzieć musiałem jako obywatel i senator. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa. . . Panie Senatorze, być może jeszcze ktoś z państwa senatorów będzie chciał zadać panu pytanie w tej sprawie. Bardzo proszę, czy ktoś z pań i panów chce zadać pytanie?

Pani senator Beata Gosiewska, proszę.

Senator Beata Gosiewska:

Panie Senatorze, ja mam do pana takie pytanie. Pan powiedział to, co pan powiedział. Uważam, że samobójstwo i morderstwo to są dwie różne rzeczy i każdy powinien tę różnicę widzieć. Pan podaje w wątpliwość. . . ale pan oskarżył o morderstwo ludzi, których na miejscu morderstwa nie było. Ja pana wypowiedź uważam za skandaliczną.

Moje pytanie dotyczy czegoś innego. Czy nie uważa pan, że to sąd powinien orzec, czy pan naruszył prawo, czy nie? Czy pan dobrowolnie zrezygnuje ze swojego immunitetu, czy pan, korzystając ze wsparcia innych senatorów, będzie starał chronić się za

(*senator B. Gosiewska*)

immunitetem? Pan mówił o etyce w polityce. Czy nie bardziej etyczne byłoby stanąć przed sądem, wyjaśnić tę sprawę i zgodzić się na to, aby to sąd wydał wyrok? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Kazimierz Kutz: Proszę pani...*)

Panie Senatorze, bardzo proszę.

(*Senator Kazimierz Kutz: Mogę?*)

Tak. Proszę o odpowiedź.

Senator Kazimierz Kutz:

Senator, który sprawę referował, powiedział, że jest rzeczą wręcz absurdalną rozumienie, że oni zamordowali fizycznie – przecież ich tam nie było. Tu chodzi o język potoczny, często używany itd. Pan Ziobro oczywiście ma prawo wnieść sprawę, przecież on, tak czy inaczej, ma w rezerwie proces cywilny, do którego dojdzie. I ta sprawa będzie w sądzie się rozstrzygała, i to sąd będzie rozstrzygał, proszę pani senator, jak ta sprawa wyglądała itd. Bo, jak powiadam, to nie chodzi o rację pana Ziobry czy o moje niestosowne słowa, tylko zawsze będzie chodziło o Barbarę Blidę. I ja się cieszę, że ta sprawa będzie w sądzie – tu jeszcze dodam, że identyczną sprawę, którą prowadzi ten sam adwokat, zgłosił pan Jarosław Kaczyński – bo ja uważam, że musi wrócić na wokandę publiczną sprawa śmierci Barbary Blidy i tych, którzy, łamiąc prawo, stworzyli takie okoliczności, w których ta tragiczna śmierć mogła zaistnieć. Bo to o to tu chodzi.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Matusiewicz, a później pan senator Cioch.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Andrzej Matusiewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, do tej pory nie poznaliśmy pana stanowiska, bo pan tutaj jasno nie powiedział, czy pan jest za tym, żeby immunitet panu uchylić, czy pan jest przeciwko temu. Bo przecież gdyby pan się zgodził na uchylenie immunitetu, to wtedy ten proces karny o zniesławienie czy też o oszczerstwo mógłby się odbyć. W takim procesie obrona polega na tym, że oskarżony powinien przeprowadzić dowód prawdy, udowodnić, że to, co powiedział, jest prawdą. A więc

wtedy, w tym procesie, mógłby pan wykazywać, czy rzeczywiście Zbigniew Ziobro zamordował Barbarę Blidę. A tak to pan po prostu pozbawia się...

(*Senator Kazimierz Kutz: Panie...*)

...albo przynajmniej odracza to do zakończenia kadencji. Bo sam proces o ochronę dóbr osobistych to jest zupełnie inna sprawa. Dziękuję.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kutz:

Panie Senatorze, ja nie jestem przestępcą. Ja nie popełniłem przestępstwa. Poprzednio pan marszałek Sejmu, a teraz pan marszałek Senatu dostał oficjalne pismo, więc teraz zgodnie z prawem są dwie drogi: ja w takiej sytuacji mogę sam zrezygnować z immunitetu albo ta sprawa musi przejść przez struktury, tak jak to się dzisiaj dzieje, Senatu. Ja nie popełniłem morderstwa, w związku z czym nie widzę powodu, żeby zrezygnować z immunitetu, bo tak właśnie się panu Ziobrze podoba. To wszystko i tak dalej będzie się toczyło. Ja nie wiem, czy to się w tej kadencji skończy, ale też może to będzie się działo nawet szybciej, niż przypuszczamy. W związku z tym... To, co tutaj się dzieje, jest zgodne z przepisami dotyczącymi takiej sytuacji.

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Cioch się zgłaszał.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Henryk Cioch:

Panie Marszałku! Szanowna Izbo!

Niedawno uczestniczyłem w takiej debacie z dziennikarzami – wtedy już w zasadzie byłem senatorem – gdzie był zgłaszany wniosek o uchylenie z kodeksu karnego przepisu art. 212. Bo tutaj potocznie mieszamy dwie kwestie. Naruszenie dóbr osobistych to kwestia odpowiedzialności cywilnoprawnej – i tutaj immunitet się nie kłania. Gdy ktoś naruszy czyjąś cześć, można dochodzić stosownych roszczeń wynikających z art. 23 i 24 kodeksu cywilnego. I w takim wypadku, gdyby to był problem na linii cywilnoprawnej, Senat – czy, w przypadku Sejmu, Sejm – takimi kwestiami by się nie zajmował, ponieważ tego typu sprawy nie są objęte zakresem związanym z immunitetami.

Ja tutaj się obawiam, że bez względu na to, czy Wysoka Izba wyrazi zgodę na uchylenie immunitetu,

(senator H. Cioch)

czy też nie wyrazi na to zgody, ta sprawa prawdopodobnie znajdzie finał w sądzie, tyle że po prostu w sądzie karnym. A z autopsji wiem, że tego typu sprawy ciągną się latami. Kadencja Senatu się skończy, a ta sprawa, jak wiele innych podobnych spraw, będzie trwała. Dlatego uważam, że bez względu na to, jakie stanowisko zajmie Senat, te regulacje niestety są ułomne – obowiązuje przepis z art. 212 kodeksu karnego... A uważam... Zaraz zadam pytanie.

(Wicemarszałek Stanisław Karczewski: Tak, bardzo proszę, pytanie.)

...A uważam, że w tego typu procesach...

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Panie Senatorze, przepraszam. Ja jeszcze przypominę państwu, że w tej sprawie, zgodnie z regulaminem, nie może być dyskusji i jej nie ma. W tej chwili jesteśmy na etapie zadawania pytań do pana senatora Kazimierza Kutza.

(Senator Henryk Cioch: Tak, konkretne pytanie...)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Henryk Cioch:

Panie Senatorze, czy w zaistniałej sytuacji będzie pan podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie utrzymania immunitetu, czy też nie?

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kutz:

Panie Senatorze, ta sprawa już została rozstrzygnięta, bo inaczej...

(Senator Henryk Cioch: Jeszcze nic nie zostało rozstrzygnięte.)

Nie, proszę pana. Gdybym ja sam zrezygnował, to nie byłoby tego posiedzenia. Ale chcę coś powiedzieć, bo pan poruszył bardzo istotną sprawę.

Żyjemy w wolnym kraju. Ja zostałem pozwany z tego słynnego art. 212, a to jest artykuł, który jest stosowany właśnie w różnych sprawach... który właściwie ogranicza w Polsce wolność. Ten artykuł jest kompromitujący i coraz częściej jest wołanie o to, żeby go zlikwidować, bo on jest wbrew prawom europejskim. A jeszcze jesteśmy po wielkim buncie młodych ludzi, którzy mają fiola na punkcie wolności. Więc akurat ten artykuł jest pierwszym artykułem, który powinien przestać istnieć – i to uczyniłoby nas społeczeństwem jeszcze nieco bardziej demokratycznym.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pyta pan senator Słoń.

Senator Krzysztof Słoń:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Senatorze, z pana wypowiedzi wywnioskowałem, że wywiadu, którego pan udzielił, nie mógł pan autoryzować, bo był to wywiad na żywo. Wyraził pan też taką opinię, że ta pana wypowiedź mogła być wygłoszona pod wpływem emocji, że być może tam powinien być użyty cudzysłów. Pytam pana teraz: czy pan podtrzymuje formułę tej wypowiedzi? Czy gdyby przyszło panu ją teraz autoryzować, to czy rzeczywiście zmieniłby pan słowa tam użyte, czy też opatrzyłby je pan cudzysłowem? Bo na początku powiedział pan tutaj właściwie to samo, czyli że widzi pan ciąg przyczynowo-skutkowy między tym, co się stało z panią Blidą, a decyzjami na szczeblu, powiedzmy, ministerialnym. Proszę zauważyć, że to brzmiało zupełnie inaczej niż ta pana wypowiedź, której udzielił pan jednej z rozgłośni.

I drugie pytanie. Czy uważa pan, że są jakieś granice brutalizacji życia publicznego? Nie tylko takiej, która wyraża się w zachowaniach, w gestach, ale także brutalizacji w sferze słów, w sferze ekspresji słownej. Czy taka właśnie brutalizacja nie prowadzi do tego, że szczujemy na siebie nawzajem? My jako politycy szczujemy na innych polityków... W ten sposób też budujemy właśnie taką atmosferę w społeczeństwie. Wspomnę tutaj przykład łódzki...

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Panie Senatorze...)

Dziękuję bardzo.

Senator Kazimierz Kutz:

Panie Senatorze, użyte słowo, bo to chodzi o jedno słowo, zależy od kontekstu. Tutaj, tak jak mówiłem, kontekst tragicznej śmierci Blidy... Nie ma bardziej groźnego kontekstu niż pozbawienie... niż to, że ludzie, którzy mają prawo w rękę, doprowadzają do tego, że ma miejsce taki właśnie fakt z przyczyn politycznych. Czy w związku z tym nie można użyć takiego ekstraordinaryjnego słowa? Można. Gdyby to było pisane, to być może ująłbym je w cudzysłów. Ale generalnie to nie zmienia sprawy. Przecież tu nie chodzi o moje słowo, tu chodzi o sprawę poważniejszą. To jest najtragiczniejsze wydarzenie z czasu rządów PiS. Być może to jest... Może przez to ludzie się od nich odwrócili. I to jest sprawa najwyższej wagi dla parlamentaryzmu, wolności słowa w Polsce, to jest sprawa odpowiedzialności za rządzenie państwem. Czy może być jeszcze szerszy kontekst, gdy chodzi

(*senator K. Kutz*)

o użycie pewnego słowa? Ja nie powiedziałem nic o panu Ziobrze w takim kontekście, nie wiem... że, wie pan, był wypadek samochodowy i z jego winy ktoś tam poniósł... Nie. Tam przyszli jego ludzie po to, żeby zrobić spektakl itd. I proszę zwrócić uwagę na to, że te spektakle skończyły się właśnie po tej tragicznej śmierci, pan Ziobro wycofał się z tej metody. A przecież przedtem były jeszcze inne rzeczy... A więc ten kontekst, jak znam siebie, mógł spowodować, że ja tego słowa użyłem. Gdybym powiedział coś jeszcze gorszego – a można by... Ale powiedziałem obiektywnie, że po prostu ci dwaj panowie, metaforycznie, tę kobietę zabili. Czy to się weźmie w cudzysłów... Oczywiście gdyby tu był cudzysłów, no to by nie było tego... Ale przecież wiadomo, że pan Ziobro nigdy nie przekroczył progu tego nieszczęsnego miejsca, w którym się to stało.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Pan senator...

(*Senator Krzysztof Słoń: I jeszcze drugie pytanie...*)

(*Senator Stanisław Karczewski: Panie Senatorze...*)

(*Senator Krzysztof Słoń: ...o granicę brutalizacji życia społecznego.*)

(*Senator Stanisław Karczewski: Panie... Tak?*)

Momencik... Jeszcze pan senator Słoń, tak?

(*Senator Kazimierz Kutz: Proszę?*)

Pan senator Słoń jeszcze zadaje pytanie.

(*Senator Krzysztof Słoń: Drugie pytanie dotyczyło granic brutalizacji życia społecznego i publicznego.*)

(*Senator Kazimierz Kutz: Co? Ja nie widzę, kto to mówi.*)

Proszę zadać pytanie.

(*Senator Kazimierz Kutz: Ale gdzie tu...*)

Senator Krzysztof Słoń:

Czy pan dostrzega, że powinny być jakieś granice, wyznaczone również przez nas, brutalizacji życia publicznego w wypowiedziach, w gestach, w zachowaniu?

Senator Kazimierz Kutz:

Proszę pana, w Polsce życie jest dosyć brutalne i ten mój nieszczęsny przypadek nie jest pierwszym przejawem jego brutalizowania. Po tym, jak w siedzibie PiS w Łodzi zamordowano człowieka, rzecznik waszej partii powiedział w radiu, że Palikot i Kazimierz Kutz są mordercami tego faceta. Też tak powiedzieli...

(*Senator Stanisław Karczewski: Nie powiedzieli tak.*)

W sensie moralnym – dodali.

(*Senator Stanisław Karczewski: Nie powiedzieli... „Moralnym”, a to jest różnica.*)

No, różnica... A jednak!

(*Senator Stanisław Karczewski: No to jest różnica...*)

No dobrze, a tutaj różnicy nie ma i to chodzi. Ale to także jest używane...

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Pani Marszałek!*)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Zadaje pytanie...

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Pani Marszałek, bardzo prosimy o zaprowadzenie porządku. Prosimy, żeby pani panowała...*)

Jest porządek, Pani Senator.

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Nie ma.*)

(*Senator Stanisław Jurcewicz: Nie, nie ma, na pewno.*)

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Etap pytań jest po to, żeby zadawać pytania.*)

Pytanie zadaje pan senator... pan marszałek Karczewski.

Senator Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Podzielam opinię swoich kolegów, że jest porządek, w tej chwili nie widzę, żeby na sali był nieporządek. Zadajemy pytania, sprawa jest emocjonująca i mamy prawo...

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Teraz są pytania, jest czas, żeby zadawać pytania, a nie dyskutować...*)

...Zadajemy takie pytania i mamy do tego prawo. To jest w regulaminie, mamy do tego prawo i z tego prawa korzystamy.

(*Senator Barbara Borys-Damięcka: Przepraszam, ale pan marszałek nie prowadzi teraz posiedzenia.*)

Proszę mi nie przerywać...

(*Głos z sali: Nie dyskutujcie, bo robi się straszny nieporządek.*)

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Pytanie zadaje pan marszałek Karczewski.*)

Ja w tej chwili wypowiadam się tylko i wyłącznie jako senator, nie jako marszałek. Siedząc tam, nie zadawałem pytań, przyszedłem tu i chcę zadać...

(*Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Proszę zadać pytanie.*)

...kilka pytań.

Panie Senatorze, pan przed chwilą powiedział, że to jest metafora. Ja panu przypomnę, co pan powiedział: Ziobro z Kaczyńskim zamordowali niewinną kobietę. Kropka.

(*Senator Witold Gintowt-Dziwałtowski: Pani Marszałek, to jest dyskusja, to jest debata, to nie jest*

(senator S. Karczewski)

zadawanie pytania. Bardzo proszę pilnować porządku obrad i przestrzegania Regulaminu Senatu.)

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Proszę zadać pytania.)

(Senator Kazimierz Kutz: Państwo po prostu mnie przesłuchują, ja się tego spodziewałem.)

Pani Marszałek, dlaczego pan senator mi przerywa?

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Proszę zadać pytanie, Panie Marszałku.)

Przecież ja... Nie można...

(Senator Stanisław Jurcewicz: Sam wprowadza nieporządek.)

(Senator Witold Gintowt-Dziwałowski: Proszę zadać pytanie.)

Pan na razie nie prowadzi obrad. Ja będę robił to, co uważam za stosowne. Pani marszałek może mi przerywać, pan nie, proszę pana. Jeśli chodzi o nieporządek, to właśnie państwo go tutaj zaprowadzacie.

(Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej: Panie Marszałku, proszę zadać pytanie.)

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Chciałbym zadać panu senatorowi kilka pytań. Pan powiedział, że to była metafora. Czy metaforą jest to, co pan mówił? Że Ziobro z Kaczyńskim zamordowali niewinną kobietę? Pan to powiedział.

(Senator Kazimierz Kutz: Tak.)

Pan nie powiedział wyraźnie, a pytałem pana o to kilka razy, czy pan by to wziął w cudzysłów, czy nie. Tak czy nie? To jest moje pierwsze pytanie: tak czy nie?

(Senator Kazimierz Kutz: Ja już o tym mówiłem.)

Nie, pan mi odpowiedział: może bym wziął w cudzysłów. To biorę w cudzysłów czy nie biorę?

(Głos z sali: To jest po prostu skandaliczne. To jest dyskusja, pan dyskutuje!)

Moje pytanie jest takie: czy pan bierze to w cudzysłów?

Senator Kazimierz Kutz:

Ponieważ wywiad nie był na piśmie, proszę pana, nie było możliwości zrobienia cudzysłowu. Dziennikarka może nie usłyszała, że powinno tam być coś...

Senator Stanisław Karczewski:

Zadam, Panie Senatorze, następne pytanie.

(Senator Kazimierz Kutz: Słucham.)

Pan odnosił się w swojej wypowiedzi do pana eurodeputowanego Ziobry. Czy pan eurodeputowany również zasłaniał się immunitetem, czy zrezygnował z tego immunitetu? To jest moje pytanie. Czy pan senator Ziobro miał na tyle honoru, że wystąpił przed sądem i przegrał w sądzie? Czy pan nie chciałby w sądzie wyjaśnić swoich słów?

Senator Kazimierz Kutz:

Ja bym bardzo pana prosił, żeby pan nie porównywał mojej działalności z działalnością pana Ziobry. On robi to, co chce, ja też. Ja mówiłem o tym.

Korzystając z okazji, chciałbym panu podziękować, że jak były głosowania, to pan wyszedł z posiedzenia komisji.

(Senator Stanisław Karczewski: Czy to jest pytanie, na które mam odpowiedzieć? Czy mogę odpowiedzieć panu senatorowi?)

To nie było pytanie.

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Nie, proszę zadać...

(Senator Stanisław Jurcewicz: Porządek, Pani Marszałek!)

Proszę zadać pytanie, Panie Marszałku.

Senator Stanisław Karczewski:

Ja już zadałem pytania. A wyszedłem, Panie Senatorze, tylko dlatego, że był Konwent Seniorów i wszyscy na mnie czekali. Dlatego wyszedłem.

(Senator Kazimierz Kutz: Ale ja nie mam do pana... Tylko po prostu...)

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Dziękuję bardzo.

Pytanie zadaje pan senator Pociąg.

Senator Aleksander Pociąg:

Przed chwilą pan marszałek Karczewski porównał dwie sprawy, wypowiedzi pańską i pana Ziobry. Uważam, że jest to absolutnie nieuprawnione, ponieważ pan mówił jako artysta i jako polityk do polityków, a pan Ziobro mówił do prywatnej osoby skutej kajdankami przez jego podwładnych. On był wtedy ministrem sprawiedliwości i nadzorował sądy, które za parę dni miały aresztować tego lekarza. W związku z tym te dwie rzeczy, jedna z drugą, po prostu nie mają nic wspólnego.

I moje pytanie do pana: Panie Senatorze, czy pan nie ma już dosyć tych pytań?

Senator Kazimierz Kutz:

Ja tu jestem jakby z obowiązku, zostałem tutaj...

Wicemarszałek Maria Pańczyk-Pozdziej:

Wszystko? Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Więcej pytań nie słyszę.

Informuję, że głosowanie w tej sprawie zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia.

Teraz ogłaszam przerwę do godziny 16.00.

(wicemarszałek M. Pańczyk-Pozdziej)

(Głos z sali: O 17.00...)

To będzie o godzinie 16.00, po przerwie.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 11
do godziny 16 minut 01)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Senatorowie sekretarze zajęli już miejsca przy stole prezydyjnym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie zawarty jest w druku nr 61.

Proszę sprawozdawcę Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, pana senatora Andrzeja Misiółka, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Andrzej Misiółek:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich na dzisiejszym posiedzeniu jednogłośnie podjęła uchwałę, którą Wysokiemu Senatowi przedstawiamy, dotyczącą zmian w składzie komisji senackich. Mianowicie na wniosek pana senatora Andrzeja Grzyba zostaje on odwołany z Komisji Środowiska i Wybrany do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Treść projektu uchwały w tej sprawie jest zawarta w druku nr 61. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Wyniki. Dziękuję.

Na 86 obecnych senatorów 85 głosowało za, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 1)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Powracamy do rozpatrywania punktu pierwszego porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. Znajduje się ono w druku nr 53Z.

Proszę sprawozdawcę, pana senatora Kazimierza Kleinę, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Sprawozdawca Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiam sprawozdanie z naszego posiedzenia w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych w toku debaty w dniu 15 lutego 2012 r. nad ustawą budżetową na rok 2012.

Komisja wnosi o przyjęcie poprawek: drugiej, trzeciej, siódmej, ósmej, czternastej, szesnastej, osiemnastej, trzydziestej, trzydziestej pierwszej, trzydziestej szóstej i pięćdziesiątej drugiej.

Jednocześnie chciałbym przedstawić Wysokiej Izbie prośbę pana senatora Jana Rulewskiego, który już po posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych poprosił o wycofanie poprawki sto osiemdziesiątej pierwszej, zgłoszonej przez pana senatora, w związku z błędem w tej poprawce.

(Senator Jan Rulewski: Przepraszam...)

(Senator Wojciech Skurkiewicz: Była niedobra, z błędem.)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator?

(Senator Wojciech Skurkiewicz: Nie. Dziękuję.)

Przystępujemy do...

Czy ktoś chce podtrzymać poprawkę senatora Rulewskiego, sto osiemdziesiątą pierwszą?

(Głosy z sali: Z błędem?)

Nie widzę chętnych.

Senator sprawozdawca mniejszości komisji też nie chce zabrać głosu, tak? Dziękuję.

Przystępujemy zatem do głosowania.

W pierwszej kolejności zostaną przeprowadzone głosowania nad przedstawionymi poprawkami, a następnie – nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Poprawka pierwsza zwiększa dochody z podatku akcyzowego o 120 milionów zł i przeznaczają je na rezerwę celową „Dopłaty do paliwa rolniczego”.

(marszałek B. Borusewicz)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Na 88 senatorów 24 było za, 62 – przeciw, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 2)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka druga ma na celu dwukrotne zwiększenie kwoty limitu upoważnienia dla ministra finansów do udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek dla Banku Gospodarstwa Krajowego na zwiększenie funduszy uzupełniających banku.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 92 senatorów 64 głosowało za, 28 – przeciw. **(Głosowanie nr 3)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia przesuwą 1 milion 706 tysięcy zł w części „Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe” z wynagrodzeń funkcjonariuszy Służby Celnej na wynagrodzenia członków korpusu służby cywilnej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 64 głosowało za, 29 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 4)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta powoduje obywatelską podwyżkę uposażeń funkcjonariuszy od 1 października 2012 r.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Wyniki. Dziękuję.

Na 94 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 5)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka piąta zmniejsza wydatki bieżące w części „Kancelaria Prezydenta” o 25 milionów zł i przeznacza je na dotacje dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 31 głosowało za, 60 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 6)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka szósta przywraca pierwotnie zaplanowany budżet Kancelarii Senatu w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 34 głosowało za, 59 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siódma zwiększa limit wydatków w części „Kancelaria Senatu” przeznaczonych na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą o 23 miliony 599 tysięcy zł kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współpracę z Polonią i wydatków w części „Sprawy zagraniczne”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 63 głosowało za, 1 – przeciw, 31 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka ósma zwiększa o 1 milion zł limit dotacji w części „Oświata i wychowanie” z przeznaczeniem na dofinansowanie działalności Zespołu Szkół Ogólnokształcących dla dzieci i młodzieży pracowników Centrum Szkolenia Sił Połączonych NATO kosztem wydatków w części „Naczelny Sąd Administracyjny”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Wyniki. Dziękuję.

Na 94 senatorów 92 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta zwiększa dotacje dla regionalnych zarządów gospodarki wodnej o 80 milionów zł kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 92 senatorów 29 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawka została odrzucona.

(marszałek B. Borusewicz)

Poprawka dziesiąta zwiększa dotacje na muzea o 10 milionów zł kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowane projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka jedenasta zwiększa o 30 milionów zł dotacje na zadania w zakresie kultury fizycznej kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwunasta zwiększa o 12 milionów zł wydatki majątkowe na działalność statutową i inwestycyjną jednostek naukowych, z przeznaczeniem na budowę linii pomiarowej do badań strukturalnych układów biologicznych i nowych materiałów z wykorzystaniem promieniowania synchronotronowego, kosztem zmniejszenia dotacji na zadania projakościowe w szkolnictwie wyższym.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzynasta zwiększa o 1,5 miliona zł wydatki majątkowe na działalność statutową i inwestycyjną jednostek naukowych, z przeznaczeniem na wytworzenie szczepionki trzeciej generacji przeciwko czerniakowi złośliwemu, kosztem zmniejszenia dotacji na zadania projakościowe w szkolnictwie wyższym.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 osenatorów 32 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czternasta tworzy rezerwę celową przeznaczoną na dofinansowanie obchodów sto pięćdziesiątej rocznicy powstania kółek rolniczych z kwotą dotacji 500 tysięcy zł kosztem dotacji dla Agencji Rynku Rolnego.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 64 głosowało za, 30 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta zwiększa o 150 milionów zł dotacje i subwencje w szkolnictwie wyższym na działalność dydaktyczną kosztem zmniejszenia rezerwy na wydatki związane z promocją biopaliw.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka szesnasta zwiększa o 4 miliony 700 tysięcy zł limit dotacji w części „Zdrowie” z przeznaczeniem na działalność Głównej Biblioteki Lekarskiej i wsparcie procesów restrukturyzacji kosztem dotacji dla Narodowego Funduszu Zdrowia.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 93 głosowało za, 1 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemnasta zwiększa o 10 milionów zł świadczenia z Państwowego Funduszu Kombatanów kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemnasta zwiększa o 10 milionów zł rezerwę celową na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa kosztem wydatków w części „Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa”.

(marszałek B. Borusewicz)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 66 głosowało za, 27 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiętnasta zwiększa o 500 milionów zł część oświatową subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich zwiększa o 30 milionów zł dotacje na wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta pierwsza kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich zwiększa o 37 milionów 500 tysięcy zł dotacje na dofinansowanie i finansowanie zadań wynikających z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta druga tworzy nową rezerwę celową z kwotą 15 milionów zł na „Krajowy wieloletni program leczenia niepłodności” kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 23)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta trzecia kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich zwiększa o 1,5 miliona zł wydatki w budżetach wojewodów na placówki wsparcia dziennego dla dzieci i młodzieży z rodzin ubogich.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 32 głosowało za, 62 – przeciw.

(Głosowanie nr 24)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta czwarta rozszerza zakres rezerwy na podwyżki uposażeń funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Służby Więziennej oraz zwiększa kwotę przeznaczoną na ten cel o 153 miliony 500 tysięcy zł kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 25)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 150 milionów zł na „Wieloletni krajowy program wprowadzania gabinetów lekarskich i stomatologicznych w szkołach” kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 26)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta szósta zwiększa o 100 milionów zł środki na realizację programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

(marszałek B. Borusewicz)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 27)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta siódma zwiększa o 100 milionów zł dotację na ubezpieczenie upraw rolnych i zwierząt gospodarskich kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 27 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta ósma kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich zwiększa o 21 milionów 500 tysięcy zł wydatki w budżetach wojewodów na Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 29)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwudziesta dziewiąta kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich zwiększa o 18 milionów zł wydatki w budżetach wojewodów na spółki wodne.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 30)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta dokonuje wewnętrznego przesunięcia 494 tysięcy zł w części „Województwo małopolskie”, zwiększając wydatki między innymi na Małopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego, Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wojewódzkie i powiatowe inspektoraty weterynarii, Inspekcję Handlową, Inspekcję Transportu Drogowego, nad-

zór budowlany, Komendę Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej, Inspekcję Sanitarną i Inspekcję Ochrony Środowiska, kosztem rezerw ogólnych i celowych oraz wydatków na kuratoria oświaty.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 66 głosowało za, 29 – przeciw.

(Głosowanie nr 31)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta pierwsza dotyczy wydatków na przejścia graniczne: zmniejsza wydatki majątkowe na ten cel w części „Województwo podkarpackie” o 629 tysięcy zł oraz zwiększa w części „Województwo lubelskie” o 2 miliony 500 tysięcy zł, zmniejszając jednocześnie wydatki w tej części na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Wyniki: na 95 senatorów 66 głosowało za, 28 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 32)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta druga zmienia plan finansowy Funduszu Pracy poprzez przeznaczenie na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu 1 miliarda 130 milionów zł.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Na 94 senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 33)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta trzecia zwiększa dochody z podatku akcyzowego o 3 miliony zł i przeznaczają je na rezerwę celową „Budowa obwodnicy Ostrołęki w ciągu drogi krajowej nr 61”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 31 głosowało za, 62 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 34)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta czwarta zwiększa dochody z podatku akcyzowego o 12 milionów zł i przeznaczają je na rezerwę celową „Budowa drogi dwujezdniowej na odcinku Wierzbica – Pułtusk wraz z obwodnicą Pułtuska”.

(marszałek B. Borusewicz)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 35)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta piąta zmniejsza wydatki budżetów wojewodów na wojewódzkie urzędy pracy i w konsekwencji deficyt budżetu państwa o 487 tysięcy zł.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 2 głosowało za, 90 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta szósta zmniejsza wydatki w części „Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji” oraz „Krajowa Rada Sądownictwa”, z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Dofinansowanie archiwistyki społecznej”, z kwotą dotacji 800 tysięcy zł.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 94 głosowało za, 1 nie głosował.

(Głosowanie nr 37)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta siódma zwiększa o 2 miliony zł dotacje w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego”, z przeznaczeniem na renowację zabytkowych kościołów świętej Marii Magdaleny w Chorzowie oraz świętych Piotra i Pawła w Piekarach Śląskich, kosztem wydatków bieżących w części „Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 32 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 38)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta ósma zwiększa dotacje na muzea o 10 milionów zł, z przeznaczeniem na budowę Muzeum Powstań Śląskich w Katowicach, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowa-

nie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 32 głosowało za, 62 – przeciw.

(Głosowanie nr 39)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta dziewiąta zwiększa o 2 miliony zł wydatki majątkowe w części „Szkolnictwo wyższe”, z przeznaczeniem na doskonalenie procesu kształcenia poprzez rozwój infrastruktury Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 40)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta zwiększa o 35 milionów zł dotacje z części „Transport”, z przeznaczeniem na modernizację linii kolejowej nr 61 Kielce Popowskie na odcinku Żeliszawice – Częstochowa – Stradom, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 41)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta pierwsza zwiększa o 10 milionów zł dotacje w części „Transport”, z przeznaczeniem na budowę połączenia kolejowego Katowice – Pyrzowice, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 42)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta druga zwiększa o 15 milionów zł dotacje w części „Transport”, z przezna-

(marszałek B. Borusewicz)

czeniu na budowę drogi ekspresowej S69, odcinka Bielsko-Biała – Żywiec, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 43)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta trzecia zwiększa o 10 milionów zł dotacje w części „Transport” z przeznaczeniem na budowę północno-zachodniej obwodnicy Płocka, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 44)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta czwarta zmniejsza o 5 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich, z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Modernizacja Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta piąta zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe w części „Kultura fizyczna”, z przeznaczeniem na budowę hali widowiskowo-sportowej w Olsztynie, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 46)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta szósta zmniejsza o 5 milionów zł „Rezerwę ogólną”, z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Rozbudowa kampusu Akademii imienia Jana Długosza w Częstochowie”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 47)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta siódma zmniejsza o 20 milionów zł „Rezerwę ogólną” z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy z Kompleksem Sportowym dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnych w Dąbrowie Górniczej”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 48)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta ósma zmniejsza o 5 milionów zł „Rezerwę ogólną” z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Szerokopasmowy dostęp do internetu dla miasta Jastrzębie Zdrój”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 49)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta dziewiąta zmniejsza o 1 milion zł „Rezerwę ogólną” z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Przebudowa drogi Pole Bzie KSSE”.

(Senator Stanisław Kogut: Pole Bzie...)

Proszę mnie nie... proszę nie powtarzać, powiedziałem dobrze.

(Wesołość na sali)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 50)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta zmniejsza o 15 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie pro-

(marszałek B. Borusewicz)

jektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Budowa Drogi Głównej Południowej na odcinku od Jastrzębia Zdroju do węzła autostrady A1 w Mszanie”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 32 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 51)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta pierwsza zmniejsza o 1,5 miliona zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Utworzenie w Częstochowie delegatury śląskiego oddziału IPN”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 52)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta druga zmniejsza o 2 miliony zł rezerwę celową „Implementacja polskiego programu współpracy na rzecz rozwoju” i przeznacza tę kwotę na dodanie w części „Sprawy zagraniczne” rozdziału „Pomoc zagraniczna”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 65 głosowało za, 30 – przeciw.

(Głosowanie nr 53)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka pięćdziesiąta trzecia zmniejsza o 3 miliony zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Budowa drogi nr 66 Wysokie Mazowieckie – Szepietowo”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 54)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta czwarta zmniejsza o 12 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Budowa drogi powiatowej w województwie podlaskim Mężenin – Osowiec”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 55)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta piąta zmniejsza o 7 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Rozbudowa i modernizacja Centrum Onkologii w Białymstoku”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 56)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta szósta zmniejsza o 2 miliony zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Wykonanie dokumentacji drogi wojewódzkiej Wysokie Mazowieckie – Białystok”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 57)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta siódma zwiększa o 7 milionów zł dotację w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” z przeznaczeniem na dokończenie budowy Opery i Filharmonii Podlaskiej w Białymstoku kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

(Rozmowy na sali)

Państwo Senatorowie, słyszę, że macie mocne głosy.

(Głos z sali: Operowe.)

Macie operowe głosy, ale proszę mi nie przeszkadzać.

Głosujemy.

(marszałek B. Borusewicz)

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, przeciw – 64.

(Głosowanie nr 58)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta ósma zwiększa o 2 miliony 124 tysiące zł dotację w części „Województwo podlaskie” z przeznaczeniem na renowację i modernizację zabytkowego kościoła pod wezwaniem świętego Rocha w Białymstoku kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, przeciw – 64.

(Głosowanie nr 59)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta dziewiąta zmniejsza o 50 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Remont dróg S7 i S16 Miłomłyn – Ostróda i węzeł w Ostródzie”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 29 głosowało za, przeciw – 64.

(Głosowanie nr 60)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta zmniejsza o 50 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Przekop Mierzei Wiślanej i rewitalizacja Kanału Elbląskiego”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 32 głosowało za, przeciw – 63. **(Głosowanie nr 61)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta pierwsza zwiększa o 5 milionów zł dotację w części „Kultura fizyczna” z przeznaczeniem na remont i modernizację stadionu

OSiR w Olsztynie kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, przeciw – 64, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 62)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta druga zmniejsza o 10 milionów zł wydatki bieżące w części „Kancelaria Prezydenta” i przeznacza je na utworzenie rezerwy celowej „Budowa obwodnicy Olsztyna”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 63)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta trzecia zmniejsza o 10 milionów zł wydatki bieżące w części „Kancelaria Prezydenta” i przeznacza je na utworzenie rezerwy celowej „Remont drogi S51 Olsztyn – Olsztynek”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 64)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta czwarta zwiększa o 10 milionów zł wydatki majątkowe w części „Województwo warmińsko-mazurskie” z przeznaczeniem na modernizację i eksploatację urządzeń wodnych i melioracyjnych na Żuławach Wiślanych kosztem zmniejszenia wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 30 głosowało za, przeciw – 64. **(Głosowanie nr 65)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta piąta zmniejsza o 1,5 miliona zł wydatki bieżące w części „Kancelaria Prezesa Rady Ministrów” i przeznacza je na utworzenie rezerwy celowej „Remont drogi S16 Mrągowo – Orzysz”.

Przycisk obecności.

Kto za?

(marszałek B. Borusewicz)

Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 66**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta szósta zmniejsza o 12 milionów zł rezerwę celową na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Reaktywacja portu lotniczego w Zgierzu Pomorskim”.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 29 głosowała za, 65 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 67**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta siódma zwiększa o 8 milionów zł dotację w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” z przeznaczeniem na renowację bazyliki Mariackiej w Gdańsku kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 68**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta ósma zwiększa o 1 milion zł dotację w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” z przeznaczeniem na renowację kościoła św. Jakuba w Gdańsku kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Proszę o wyniki.

Na 92 obecnych senatorów 30 głosowało za, 62 – przeciw. (**Głosowanie nr 69**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta dziewiąta zmniejsza o 200 tysięcy zł rezerwę ogólną z przeznaczeniem na utworzenie rezerwy celowej „Utrzymanie Szkoły Podstawowej imienia Konspiracyjnego Wojska Polskiego w Bąkowej Górze”.

Przycisk obecności.

Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 70**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta zwiększa wydatki majątkowe o 30 milionów zł na drogi publiczne krajowe z przeznaczeniem na budowę drogi obwodowej Stalowej Woli i Niska kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 71**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta pierwsza zwiększa wydatki bieżące na komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej w części „Województwo łódzkie” o kwotę 5 milionów 340 tysięcy zł z przeznaczeniem na zwiększenie dobowych stanów etatowych strażaków kosztem wydatków bieżących na Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 72**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta druga zwiększa wydatki majątkowe na melioracje wodne w części „Województwo podkarpackie” o 10 milionów zł z przeznaczeniem na wały przeciwpowodziowe kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.
Kto za?
Kto przeciw?
Kto się wstrzymał?
Dziękuję.

Na 95 obecnych 32 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 73**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta trzecia zwiększa dotacje i subwencje na melioracje wodne w części „Województwo podkarpackie” o 20 milionów zł z przeznaczeniem na utrzymanie urządzeń melioracji wodnej kosztem rezerwy celowej na współfinanso-

(marszałek B. Borusewicz)

wanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Na 95 senatorów 32 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 74)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta czwarta zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe na komendy powiatowe Policji z przeznaczeniem na rozbudowę Komendy Powiatowej Policji w Jaśle kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 75)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta piąta zwiększa wydatki majątkowe na szkoły artystyczne o 1 milion zł, z przeznaczeniem na adaptację, rozbudowę i remont Państwowej Szkoły Muzycznej w Jaśle, kosztem wydatków bieżących w części „Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 76)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta szósta zwiększa o 12 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe, z przeznaczeniem na modernizację drogi krajowej nr 28 na odcinku Jasło – Krosno – Sanok – Ustrzyki Dolne, kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 77)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta siódma zwiększa o 30 milionów zł dotacje i subwencje na szpitale, z przeznaczeniem na budowę bloku operacyjnego

w Centrum Rehabilitacyjnym w Białogardzie, kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 78)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta ósma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 50 milionów zł wydatków majątkowych na budowę obwodnicy zachodniej Łodzi, Aleksandrowa Łódzkiego i Zgierza w ciągu drogi ekspresowej S14 kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 79)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta dziewięta zwiększa wydatki majątkowe w części „Województwo łódzkie” o kwotę 1 miliona 881 tysięcy zł, z przeznaczeniem na budowę ulicy Sokołowskiej w Zgierzu, kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 80)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 56 milionów zł na dofinansowanie budowy hali widowiskowej i sportowej w Szczecinie kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 81)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta pierwsza zwiększa część oświatową subwencji ogólnej dla jednostek samorzą-

(marszałek B. Borusewicz)

du terytorialnego o 930 milionów zł kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 82)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta druga zwiększa o 5 milionów zł dotacje i subwencje na ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami, z przeznaczeniem na dofinansowanie renowacji zabytkowego klasztoru siostr Benedyktyn w Staniątkach, kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 83)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta trzecia zwiększa o 5 milionów zł dotacje i subwencje na ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami, z przeznaczeniem na dofinansowanie renowacji zabytkowego klasztoru oo. Bernardynów w Alwerni, kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 84)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta czwarta zwiększa o 8 milionów zł dotację na Kopalnię Soli „Wieliczka” kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 85)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta piąta zwiększa o 8 milionów zł dotację na Kopalnię Soli „Bochnia” kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 86)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta szósta tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 35 milionów zł na budowę południowej obwodnicy Radomia kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 87)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta siódma tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł na budowę ulicy Młodzianowskiej w Radomiu wraz z budową wiaduktu nad torami kolejowymi kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 88)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta ósma tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 147 milionów zł na budowę drogi wojewódzkiej nr 835 na odcinku Biłgoraj – Tarnogród – Sieniawa kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw.

(Głosowanie nr 89)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta dziewiąta zwiększa o 43 miliony zł dotacje i subwencje na zadania w zakresie kultury fizycznej, z przeznaczeniem na kluby i rozgrywki sportowe piłki nożnej najniższej rangi,

(marszałek B. Borusewicz)

kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezesa Rady Ministrów”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Wyniki: na 95 senatorów 32 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 90)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł na budowę zachodniej obwodnicy Radomia kosztem wydatków bieżących w części „Kancelaria Prezydenta RP”.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 91)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta pierwsza rozszerza zakres rezerwy na podwyżki uposażeń o funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu oraz zwiększa kwotę przeznaczoną na ten cel o 90 milionów zł kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 92)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta druga zwiększa o 25 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe, z przeznaczeniem na połączenie zjazdów w węzłach autostradowych A4 na odcinku Szarów – Tarnów z drogami lokalnymi w Bochni, Brzesku i Tarnowie, kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 31 głosowało za, przeciw – 64. **(Głosowanie nr 93)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta trzecia tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 19 milionów zł na budowę Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej w Krakowie i aglomeracji krakowskiej kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 94)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta czwarta zwiększa o 12 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe z przeznaczeniem na budowę Beskidzkiej Drogi Integracyjnej kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 95)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą wydatków majątkowych 82 miliony zł na budowę drogi krajowej S7 w ciągu wschodniej obwodnicy Krakowa oraz przygotowanie inwestycji budowy tej drogi do granic województwa świętokrzyskiego kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 96)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta szósta zwiększa o 40 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe, z przeznaczeniem na rozpoczęcie budowy obwodnic Gorlic, Limanowej, Mszany Dolnej i Nowego Sącza, kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 97)**

(marszałek B. Borusewicz)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta siódma zwiększa o 20 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe, z przeznaczeniem na modernizację drogi krajowej nr 75 Brzesko – Muszyna, kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 98)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta ósma zwiększa o 10 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe, z przeznaczeniem na modernizację drogi krajowej nr 94, Wielka Wieś i Jerzmanowice-Przebinia, kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 99)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta dziewiąta dodaje nową rezerwę celową „Kontynuacja budowy drogi ekspresowej S19 na odcinku Stobierna – Sokołów Małopolski” z kwotą wydatków majątkowych 30 milionów zł kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 100)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka setna zwiększa o 30 milionów zł wydatki w części „Transport”, z przeznaczeniem na połączenie zjazdów w węzłach autostradowych A4 na odcinku Szarów – Tarnów z drogami lokalnymi w Bochni, Brzesku i Tarnowie, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 101)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pierwsza zwiększa o 9 milionów zł wydatki w części „Transport”, z przeznaczeniem na poprawę bezpieczeństwa na drodze S7, odcinek Kraków – Myślenice, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 102)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto druga zwiększa o 14 milionów zł wydatki w części „Transport”, z przeznaczeniem na przebudowę i modernizację drogi krajowej nr 73 na odcinku Szczucin – Tarnów, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 103)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzecia zwiększa o 30 milionów zł wydatki w części „Transport”, z przeznaczeniem na wykup gruntów pod przebudowę drogi S7 Lubień – Rabka, węzeł Lubień – węzeł Zabornia, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 104)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czwarta dodaje nową rezerwę celową „Budowa obwodnic w województwie małopolskim” z kwotą wydatków majątkowych 56 milionów zł kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 93 senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw. **(Głosowanie nr 105)**

Poprawka została odrzucona.

(marszałek B. Borusewicz)

Poprawka sto piąta dodaje nową rezerwę celową „Budowa Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej w Krakowie i aglomeracji krakowskiej” z kwotą wydatków majątkowych 26 milionów zł kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 106**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto szósta dodaje nową rezerwę celową „Inwestycje przeciwpowodziowe i bieżące utrzymanie urządzeń o funkcjach przeciwpowodziowych w województwie małopolskim” z kwotą wydatków majątkowych 40 milionów zł kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 107**)

Poprawka została odrzucona.

Teraz sto siódma. Tak?

(Głos z sali: Tak, sto siódma.)

Poprawka sto siódma zwiększa o 30 milionów zł dotacje i subwencje w rezerwie celowej na dofinansowanie zadań związanych z Euro 2012 oraz na upowszechnianie sportu wśród dzieci i młodzieży w zakresie piłki siatkowej, z przeznaczeniem na organizację Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn w 2014 r. w Krakowie, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 108**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto ósma dodaje nową rezerwę celową „Rozpoczęcie budowy mostu w Nowym Sączu w ciągu drogi krajowej nr 28” z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 109**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiąta zwiększa o 25 milionów zł wydatki majątkowe w rezerwie celowej „Budowa, modernizacja i utrzymanie przejść granicznych”, z przeznaczeniem na budowę mostu na przejściu granicznym Piwniczna Zdrój – Mniszek, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 110**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziesiąta zwiększa dotację na filharmonie, orkiestry, chóry i kapele w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” o 1 milion 800 tysięcy zł, z przeznaczeniem na dofinansowanie Chóru Polskiego Radia w Krakowie, kosztem wydatków na obsługę długu krajowego.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 31 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 111**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto jedenasta zwiększa wydatki majątkowe na infrastrukturę kolejową o 5 milionów zł, z przeznaczeniem na modernizację linii kolejowej nr 25 Dębica – Mielec – Ocice, kosztem wydatków na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 112**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwunasta zwiększa wydatki majątkowe na drogi publiczne i krajowe o 1 milion zł, z przeznaczeniem na prace projektowe obwodnicy Kolbuszowej, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

(marszałek B. Borusewicz)

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 113**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzynasta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na budowę ronda w ciągu drogi krajowej nr 4 w miejscowości Nagawczyna z kwotą wydatków majątkowych 3 miliony 500 tysięcy zł kosztem wydatków na obsługę długu krajowego.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Na 95 obecnych senatorów 30 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 114**)

Poprawka została odrzucona.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jan Wyrowiński)

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Poprawka sto czternasta zwiększa dochody z podatku akcyzowego o 200 milionów zł i przeznaczają je na rezerwę celową „Dopłaty do paliwa rolniczego”.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 115**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto piętnasta zwiększa rezerwę celową na dofinansowanie zadań związanych z Euro 2012 oraz na upowszechnianie sportu wśród dzieci i młodzieży w zakresie piłki siatkowej o kwotę 20 milionów zł, z przeznaczeniem na organizację Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn 2014 w Krakowie, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 95 obecnych senatorów, 31 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 116**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto szesnasta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na rozpoczęcie budowy mostu w Nowym Sączu w ciągu drogi krajowej nr 28, z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowa-

nie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 95 obecnych senatorów 28 głosowało za, 66 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 117**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemnasta zwiększa wydatki bieżące na drogi publiczne i krajowe o 20 milionów zł z przeznaczeniem na poprawę bezpieczeństwa na drodze S7 odcinek Kraków – Myślenice, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 95 obecnych senatorów, 31 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 118**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemnasta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na przekop Mierzei Wiślanej i rewitalizację Kanału Elbląskiego, z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 32 głosowało za, 62 – przeciw. (**Głosowanie nr 119**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiętnasta zwiększa dotacje na muzea w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” o 20 milionów zł, z przeznaczeniem na budowę Muzeum Powstań Śląskich w Katowicach, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 31 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 120**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta zwiększa dotację na ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” o 2 miliony zł, z przeznaczeniem na renowację kościoła Świętego Jakuba w Gdańsku, kosztem rezer-

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

wy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 121**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta pierwsza tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na aktywizację zawodową osób bezrobotnych, z kwotą dotacji i subwencji 600 milionów zł, kosztem wydatków bieżących urzędów skarbowych.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 30 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 122**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta druga zwiększa wydatki bieżące Służby Kontrwywiadu Wojskowego o 10 milionów zł, kosztem ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 92 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 123**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta trzecia zwiększa wydatki bieżące na drogi publiczne krajowe o kwotę 160 milionów zł, z przeznaczeniem na budowę obwodnic w ciągu drogi krajowej nr 28, kosztem wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 124**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta czwarta tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na remont linii nr 9 w Oleśnicy, z kwotą wydatków majątkowych 1 milion zł, kosztem wydatków bieżących Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 28 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 125**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta piąta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na konserwację wałów wiślanych w rejonie Sandomierza, z kwotą wydatków bieżących 2 miliony 500 tysięcy zł, kosztem wydatków bieżących Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 92 obecnych senatorów, 30 głosowało za, 62 – przeciw. (**Głosowanie nr 126**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta szósta zwiększa wydatki majątkowe na komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej w województwie małopolskim o 3 miliony 700 tysięcy zł, z przeznaczeniem na dokończenie budowy Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Nowym Sączu, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 27 głosowało za, 65 – przeciw, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 127**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta siódma tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na budowę dróg krajowych na terenie województwa podlaskiego, z kwotą wydatków majątkowych 500 milionów zł, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 128**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta ósma tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na budowę drogi S7, odcinek Jędrzejów – granica województwa świętokrzyskiego, z kwotą wydatków majątkowych 466 milionów 150 tysięcy zł, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 129**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta dziewiąta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na dofinansowanie inwestycji w szpitalach powiatowych na terenie województwa podlaskiego, z kwotą dotacji i subwencji 150 milionów zł, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 28 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 130**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta tworzy nową rezerwę celową przeznaczoną na rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 858 na odcinku Biłgoraj – Hedwiżyn – Zwierzyniec – Szebrzeszyn, z kwotą wydatków majątkowych 112 milionów zł, kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 131**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta pierwsza zwiększa o 50 milionów zł wydatki majątkowe w części „Województwo małopolskie” w rozdziale „Melioracje wodne”, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 31 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 132**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta druga dodaje nową rezerwę celową „Budowa obwodnicy północnej Biłgoraja”, z kwotą wydatków majątkowych 42,5 miliona zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych senatorów 28 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 133**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta trzecia dodaje nową rezerwę celową „Budowa zbiornika w Brodziakach na Czarnej Ładzie”, z kwotą wydatków majątkowych 40 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 90 obecnych senatorów, 30 głosowało za, 60 – przeciw. (**Głosowanie nr 134**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta czwarta dodaje nową rezerwę celową „Budowa drogi ekspresowej E7 Radom – Skarżysko Kamienna”, z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł, kosztem, jak zwykle, zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na obecnych 94 senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 135**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta piąta dodaje nową rezerwę celową „Budowa zbiornika wodnego Biszczka-Żary”, z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 136**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta szósta dodaje nową rezerwę celową „Inwestycje przeciwpowodziowe i bieżące utrzymanie urządzeń o funkcjach przeciwpowodziowych w województwie małopolskim”, z kwotą wydatków majątkowych 30 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na 94 senatorów 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 137**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta siódma zwiększa o 20 milionów zł wydatki bieżące jednostek budż-

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

towych w części „Transport” w rozdziale „Drogi publiczne krajowe” kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 138**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta ósma zwiększa o 1,5 miliona zł wydatki majątkowe w części „Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” w rozdziale „Biblioteki” kosztem zmniejszenia wydatków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 senatorów, 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 139**)

Poprawka nie uzyskała poparcia Wysokiej Izby.

Poprawka sto trzydziesta dziewięta dodaje nową rezerwę celową „Inwestycja infrastrukturalna w mieście stołecznym Warszawa: budowa linii tramwajowej na Tarchomin i układu drogowego ulic Światowida i Projektowanej”, z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych senatorów, 31 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 140**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta dodaje nową rezerwę celową „Przebudowa dwóch zapór bocznych zbiornika włocławskiego: zapory w Nowym Duninowie i zapory Jordanów – Tokary – Radziwie oraz makroniwelacja w czaszy zbiornika w województwie mazowieckim”, z kwotą dotacji i subwencji 50 milionów zł, kosztem, jak zwykle, zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych senatorów, 29 głosowało za, 63 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 141**)

Poprawka nie uzyskała poparcia Wysokiej Izby.

Poprawka sto czterdziesta pierwsza dodaje nową rezerwę celową „Budowa skrzyżowania dwupoziomowego dróg krajowych nr 17 i 50 w miejscowości Kołbiel”, z kwotą wydatków majątkowych 15 milionów zł, kosztem zwiększenia planowanych dochodów z podatku akcyzowego.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych, 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 142**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta druga dodaje nową rezerwę celową „Inwestycja infrastrukturalna w mieście stołecznym Warszawa: rozbudowa ulicy Łodygowej ma odcinku ulica Radzymińska – granica miasta”, z kwotą wydatków majątkowych 45 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 senatorów, 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 143**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta trzecia dodaje nową rezerwę celową „Inwestycja infrastrukturalna w mieście stołecznym Warszawa: projekt i budowa II linii metra – odcinek centralny, od stacji «Rondo Daszyńskiego» do stacji «Dworzec Wileński»”, z kwotą wydatków majątkowych 100 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 144**)

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta czwarta dodaje nową rezerwę celową „Wykonanie rezerwy celowej na wykonanie dokumentacji projektowej obwodnicy Marek”, z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 145**)

Poprawka została odrzucona.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Poprawka sto czterdziesta piąta zwiększa o 30 milionów zł wydatki majątkowe w części „Transport” w rozdziale „Drogi publiczne krajowe” z przeznaczeniem na modernizację drogi krajowej nr 4 na odcinku Łańcut – Jarosław, wraz z budową obwodnic Łańcuta i Przeworska, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 29 głosowało za, 64 – przeciwi. (**Głosowanie nr 146**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta szósta zwiększa o 20 milionów zł wydatki majątkowe w części „Transport” w rozdziale „Infrastruktura kolejowa”, z przeznaczeniem na rewitalizację linii kolejowej L91 Rzeszów – Przemyśl, kosztem zmniejszenia wydatków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 29 głosowało za, 64 – przeciwi. (**Głosowanie nr 147**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta siódma zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe w części „Województwo podkarpackie” w rozdziale „Ochrona zabytków i opieka nad zabytkami” kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 90 obecnych, 26 głosowało za, 62 – przeciwi, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 148**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta ósma zwiększa o 50 milionów zł dotacje i subwencje w części „Transport” w rozdziale „Infrastruktura kolejowa”, z przeznaczeniem na modernizację linii kolejowej na trasie Wrocław – Jelenia Góra, kosztem, jak zwykle, zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 92 obecnych, 29 głosowało za, 63 – przeciwi. (**Głosowanie nr 149**)

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta dziewiąta zwiększa o 72,5 miliona zł wydatki majątkowe w części „Województwo dolnośląskie” w rozdziale „Melioracje wodne”, z przeznaczeniem na gruntowną modernizację i przebudowę wałów przeciwpowodziowych będących w administracji Dolnośląskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych we Wrocławiu, kosztem zmniejszenia środków na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych, 30 głosowało za, 64 – przeciwi. (**Głosowanie nr 150**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na budowę drogi ekspresowej S3 wraz z obwodnicami Lubina, Jawora i Bolkowa, z kwotą wydatków majątkowych 1 milion 78 tysięcy zł, kosztem zmniejszenia ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 29 głosowało za, 64 – przeciwi. (**Głosowanie nr 151**)

Poprawka nie uzyskała aprobaty Wysokiej Izby.

Poprawka sto pięćdziesiąta pierwsza zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych w części „Transport” o 10 milionów zł, z przeznaczeniem na budowę mostu na Odrze w miejscowości Milsk w województwie lubuskim, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 93 obecnych, 30 głosowało za, 63 – przeciwi. (**Głosowanie nr 152**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta druga tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na budowę hali widowiskowo-sportowej w Gorzowie Wielkopolskim, z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 91 obecnych, 28 głosowało za, 63 – przeciwi. (**Głosowanie nr 153**)

Poprawka została odrzucona.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Poprawka sto pięćdziesiąta trzecia zwiększa wydatki majątkowe Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej o 3 miliony zł, z przeznaczeniem na rozbudowę portu lotniczego w Zielonej Górze, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 94 obecnych, 29 głosowało za, 65 – przeciwi. **(Głosowanie nr 154)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta czwarta tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na dotację na rzecz samorządu województwa lubuskiego na spłatę zadłużenia Samodzielnego Publicznego Szpitala Wojewódzkiego w Gorzowie Wielkopolskim, z kwotą dotacji i subwencji 50 milionów zł, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: 92 obecnych, 29 głosowało za, 63 – przeciwi. **(Głosowanie nr 155)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta piąta zwiększa wydatki majątkowe infrastruktury kolejowej o 10 milionów zł z przeznaczeniem na modernizację linii kolejowej Wrocław – Zielona Góra – Szczecin kosztem rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich, a jakże.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 92 obecnych senatorów 29 głosowało za, 63 – przeciwi. **(Głosowanie nr 156)**

Poprawka nie uzyskała poparcia.

Poprawka sto pięćdziesiąta szósta zwiększa w części „Województwo lubuskie” wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2 miliony zł, z przeznaczeniem na wspieranie sportu dzieci i młodzieży ze wsi i małych miast, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciwi. **(Głosowanie nr 157)**

Poprawka nie uzyskała aprobaty Wysokiej Izby.

Poprawka sto pięćdziesiąta siódma tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na modernizację drogi szybkiego ruchu nr 7 na odcinku Jędrzejów do granic województwa świętokrzyskiego z województwem małopolskim, na wykup gruntów, z kwotą wydatków majątkowych 20 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciwi. **(Głosowanie nr 158)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta ósma tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na modernizację drogi szybkiego ruchu nr 7 na odcinku Skarżysko-Kamienna do granic województwa świętokrzyskiego z województwem małopolskim, na wykup gruntów, z kwotą wydatków majątkowych 7 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 92 obecnych senatorów 28 głosowało za, 64 – przeciwi. **(Głosowanie nr 159)**

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka sto pięćdziesiąta dziewiąta tworzy nową rezerwę celową, przeznaczoną na zapewnienie środków dla Klinicznego Centrum Stomatologii Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, z kwotą wydatków bieżących jednostek budżetowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia dotacji i subwencji na wykup odsetek od kredytów mieszkaniowych.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciwi. **(Głosowanie nr 160)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta tworzy nową rezerwę celową „Szpital Kliniczny Dziecięcy im. Profesora”... No właśnie nie wiem... Chyba Andrzeja Gębali. Tak? Czy Anny Gębali? Nie pamiętam.

(*Głos z sali:* Andrzeja Gębali.)

A więc tworzy nową rezerwę celową „Szpital Kliniczny Dziecięcy im. Profesora Andrzeja Gębali w Lublinie”, z kwotą wydatków bieżących jednostek budżetowych 15 milionów zł, kosztem zmniejszenia dotacji i subwencji na wykup odsetek od kredytów mieszkaniowych.

Obecność.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 161**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta pierwsza zwiększa o kwotę 8 milionów zł wydatki bieżące jednostek budżetowych w części „Transport”, z przeznaczeniem na przygotowanie dokumentacji do przebudowy drogi krajowej nr 12 w obrębie miasta Chełm, kosztem zmniejszenia ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 162**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta druga zwiększa wydatki majątkowe infrastruktury kolejowej o kwotę 50 milionów zł, z przeznaczeniem na wykonanie dokumentacji technicznej modernizacji linii kolejowej nr 7 na odcinku Warszawa-Wschodnia – Lublin – Dorohusk – granica państwa, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich, niestety.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 163**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta trzecia zwiększa wydatki majątkowe infrastruktury kolejowej o kwotę 10 milionów, z przeznaczeniem na modernizację linii kolejowej nr 7 na odcinku Puławy – Nałęczów, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 164**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta czwarta zwiększa dotacje i subwencje o kwotę 10 milionów zł w rozdziale „Zdrowie”, z przeznaczeniem na budowę Ośrodka Diagnostyki i Leczenia Chorób Populacyjnych w szpi-

talu wojewódzkim w Zamościu, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 165**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta piąta dodaje, Państwo Senatorowie, w rezerwie celowej „Budowa, modernizacja i utrzymanie przejść granicznych” dotacje w kwocie 5 milionów zł, z przeznaczeniem na budowę międzynarodowego przejścia granicznego w Zbereżu, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na 93 obecnych senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 166**)

Ta poprawka podzieliła los większości poprawek i została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta szósta tworzy nową rezerwę celową na wykup gruntów pod inwestycję – budowa obwodnicy Puław, II etap, z kwotą wydatków majątkowych 30 milionów zł, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 167**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta siódma zwiększa w części „Województwo Lubelskie” dotacje i subwencje o kwotę 14 milionów zł, z przeznaczeniem na zakup szynobusów na trasie Terespol – Siedlce, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 168**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta ósma tworzy nową rezerwę celową na remont klasztoru oo. Cystersów w Jędrzejowie, z kwotą dotacji i subwencji 2 mi-

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

liony 500 tysięcy zł, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych Kancelarii Prezydenta RP.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych senatorów 30 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 169**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto sześćdziesiąta dziewięć zwiększa o 10 milionów zł wydatki majątkowe w części „Transport”, z przeznaczeniem na stabilizację odcinka Tęgorze – Just w ciągu drogi krajowej nr 75, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta RP.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 92 obecnych senatorów 28 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 170**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta zwiększa o 40 milionów wydatki majątkowe w części „Transport”, z przeznaczeniem na modernizację drogi krajowej nr 28 poprzez budowę trzecich wolnych pasów ruchu na odcinku powiatów limanowskiego, sądeckiego i gorlickiego, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta RP oraz rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 65 – przeciw. (**Głosowanie nr 171**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta pierwsza tworzy nową rezerwę celową na rozbudowę drogi wojewódzkiej nr 835 na odcinku Frampol – Wysokie, z kwotą wydatków majątkowych 93 miliony zł, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych Kancelarii Prezydenta RP oraz rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 92 obecnych senatorów 29 głosowało za, 63 – przeciw. (**Głosowanie nr 172**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta druga tworzy nową rezerwę celową na wykup gruntów pod lotnisko w Obicach, z kwotą dotacji i subwencji 25 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych Kancelarii Prezydenta RP.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 173**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta trzecia zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe w części „Transport”, z przeznaczeniem na modernizację skrzyżowania drogi krajowej nr 2 z drogami wojewódzkimi nr 60 i 702 w miejscowości Kutno, województwo łódzkie, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta RP.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 90 senatorów 28 głosowało za, 62 – przeciw. (**Głosowanie nr 174**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta czwarta zwiększa o 20 milionów zł wydatki majątkowe w części „Transport” z przeznaczeniem na wykup gruntów pod budowę drogi S8 w granicach administracyjnych województwa łódzkiego, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezydenta RP.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 31 głosowało za, przeciw – 62. (**Głosowanie nr 175**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta piąta tworzy nową rezerwę celową na modernizację linii kolejowej na odcinku Kutno – Łódź Kaliska z kwotą wydatków majątkowych 5 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 29 głosowało za... Przepraszam. Głosowało 94 senatorów, 30 głosowało za, 64 – przeciw. (**Głosowanie nr 176**)

Poprawka została odrzucona.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

Poprawka sto siedemdziesiąta szósta tworzy nową rezerwę celową na budowę mostu granicznego w Piwnicznej Zdroju na rzece Poprad na drodze nr 87 wraz z dojazdami, z kwotą wydatków majątkowych 125 milionów zł, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na 94 obecnych 29 głosowało za, 65 – przeciw.

(Głosowanie nr 177)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta siódma zwiększa wydatki majątkowe o 40 milionów zł w części „Transport” z przeznaczeniem na modernizację drogi kolejowej nr 75 poprzez budowę trzecich wolnych pasów ruchu na odcinku Brzesko – Nowy Sącz – granica państwa, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich oraz rezerwy na zmiany systemowe oraz niektóre zmiany organizacyjne.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 178)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta ósma zwiększa w części „Transport” wydatki bieżące jednostek budżetowych o 30 milionów zł z przeznaczeniem na rozbudowę ulicy Ściegiennego w ciągu drogi krajowej nr 73 w Kielcach, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 senatorów 29 głosowało za, 64 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 179)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemdziesiąta dziewiąta tworzy nową rezerwę celową na budowę obwodnicy Wąchocka...

(Wesołość na sali)

Wąchockowi też się coś należy, proszę państwa.

...na drodze krajowej nr 42 z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych Kancelarii Prezydenta RP. Tylko dlaczego kosztem prezydenta?

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na 94 senatorów 31 głosowało za, 63 – przeciw.

(Głosowanie nr 180)

Poprawka niestety została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta tworzy nową rezerwę celową na budowę ronda w Bilczy na drodze krajowej nr 73, z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 28 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 181)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta pierwsza...

(Głos z sali: Wycofana.)

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Wycofana. To jest poprawka Rulewskiego.)

Aha, poprawka sto osiemdziesiąta pierwsza, senatora Rulewskiego, została wycofana. Przepraszam.

Poprawka sto osiemdziesiąta druga zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych o 9 milionów 500 tysięcy zł w części „Transport” z przeznaczeniem na budowę obwodnicy Wrześni w ciągu drogi krajowej nr 15, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 182)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta trzecia zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych o 5 milionów zł w części „Transport” z przeznaczeniem na budowę obwodnicy miasta Kalisza, kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów tym razem.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych 30 głosowało za, 64 – przeciw. **(Głosowanie nr 183)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta czwarta zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych o 5 milionów zł w części „Transport” z przeznaczeniem na budowę obwodnicy Jarocina, kosztem zmniejszenia

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

wydatków bieżących jednostek budżetowych w części „Budżet, finanse publiczne i instytucje publiczne”.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 92 senatorów 28 głosowało za, 63 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 184)**

Poprawka mimo to nie uzyskała poparcia Wysokiej Izby, została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta piąta zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych o 5 milionów zł w części „Transport” z przeznaczeniem na budowę obwodnicy Gostynina kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych, 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 185)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta szósta zwiększa wydatki majątkowe o 4 miliony zł w części „Województwo wielkopolskie” z przeznaczeniem na budowę Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Turku, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Na 93 głosujących 29 głosowało za, przeciw – 64. **(Głosowanie nr 186)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta siódma tworzy nową rezerwę celową na remont i adaptację budynków pokoszarowych oraz zakup wyposażenia na cele dydaktyczne Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Gnieźnie z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 obecnych, 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 187)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta ósma...

(Rozmowy na sali)

Wysoka Izba, proszę jeszcze nieco cierpliwości, już zbliżamy się do końca.

...zwiększa wydatki bieżące jednostek budżetowych o 3 miliony zł w części „Transport” z przeznaczeniem na przygotowanie projektu budowlanego i wykonawczego obwodnicy Piły i Ujścia w ciągu drogi krajowej S11, kosztem zmniejszenia ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 31 głosowało za, 62 – przeciw. **(Głosowanie nr 188)**

Poprawka zatem została odrzucona.

Poprawka sto osiemdziesiąta dziewięć tworzy nową rezerwę celową na budowę stadionu w Lesznie z kwotą dotacji i subwencji 20 milionów zł, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 senatorów, 29 głosowało za, 65 – przeciw. **(Głosowanie nr 189)**

Zatem również ta poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewięćdziesiąta zwiększa wydatki majątkowe o 160 milionów zł w części „Transport” z przeznaczeniem na dokończenie budowy zachodniej obwodnicy Poznania, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na współfinansowanie projektów realizowanych z udziałem środków europejskich.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 senatorów 29 głosowało za, 63 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 190)**

Poprawka zatem została odrzucona.

Poprawka sto dziewięćdziesiąta pierwsza – wychodzi na to, Szanowni Państwo, że to ostatnia poprawka, zatem przeczytam ją wolniej – tworzy nową rezerwę celową na dofinansowanie przebudowy drogi krajowej nr 25 w granicach miasta Konina – remont wiaduktu Brińskiego z kwotą wydatków majątkowych 30 milionów zł, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu Skarbu Państwa.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 93 obecnych 28 senatorów głosowało za, 64 – przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 191)**

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

I ta poprawka, jak większość poprawek, została przez Wysoką Izbę odrzucona.

Panie i Panowie Senatorowie, przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Zatem proszę o szczególną uwagę i naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Poproszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 64 głosowało za, 30 – przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 192)**

Wysoka Izbo, wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy budżetowej na rok 2012. *(Oklaski)*

Dziękuję wszystkim państwu w imieniu pana marszałka Borsewiczka i własnym za cierpliwość i spokój w czasie głosowania.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie uchwały...

(Rozmowy na sali)

Panie i Panowie, jeszcze szczypta cierpliwości.

...oraz została przeprowadzona dyskusja.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Informuję, że w tej sytuacji trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam, że komisje wnoszą o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu uchwały zawartego w druku nr 131S.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Obecność.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Proszę o wyniki.

Na 93 obecnych senatorów 90 głosowało za, nikt nie głosował przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 193)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie wezwania Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i Parlamentu Europejskiego do aktywnego działania na rzecz uproszczenia wspól-

nej polityki rolnej, konkurencyjności i postępu oraz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji o projekcie uchwały oraz została przeprowadzona dyskusja.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Informuję, że w tej sytuacji trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie.

Przypominam, że komisje wnoszą o przyjęcie przez Senat jednolitego projektu uchwały zawartego w druku nr 45S.

Wysoka Izbo, przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Za?

Przeciw?

Wstrzymanie się?

Wyniki: na 94 senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 194)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego. *(Oklaski)*

Dziękuję senatorom, którzy wystąpili z tym projektem.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Przypominam, że dzisiaj zostało przedstawione sprawozdanie komisji w tej sprawie, a senator Kazimierz Kutz złożył wyjaśnienia i odpowiadał na pytania senatorów.

Panie i Panowie Senatorowie, przystępujemy do głosowania w sprawie wyrażenia przez Senat zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Przypominam, że Senat wyraża zgodę na pociągnięcie senatora do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów ustawowej liczby senatorów. Nieuzyskanie wymaganej większości głosów oznacza podjęcie uchwały o niewyrażeniu zgody na pociągnięcie senatora do odpowiedzialności karnej.

Przypominam paniom i panom senatorom, że głosowanie w sprawach personalnych jest tajne i odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego wyznaczam sekretarzy: pana senatora Przemysława Błaszczyka, panią senator Beatę Gosiewską oraz panią senator Helenę Hatkę.

(wicemarszałek J. Wyrowiński)

(Rozmowy na sali)

Pani Senator, została pani, niestety, wywołana przeze mnie do pracy w związku z tym głosowaniem.

Za chwilę wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze rozdadzą państwu senatorom karty do głosowania tajnego.

Na karcie do głosowania tajnego należy postawić tylko jeden znak „x”. Karta do głosowania, na której postawiono więcej niż jeden znak „x” albo nie postawiono żadnego znaku, zostanie uznana za głos nieważny. Po wypełnieniu kart senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać do urny swoje karty. Następnie zostanie zarządzona przerwa w obradach, w trakcie której wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów i sporządzą protokół głosowania tajnego.

Proszę teraz senatorów sekretarzy o rozdanie kart – senatorowie sekretarze już to czynią, uprzedzając moje życzenie – a państwa senatorów proszę o wypełnienie tych kart.

Czy wszyscy państwo senatorowie otrzymali karty? Tak.

Proszę senatora sekretarza Przemysława Błaszczyka o odczytywanie kolejno nazwisk senatorów, zaś panie i panów senatorów proszę o wrzucanie do urny, po wyczytaniu ich nazwisk, wypełnionych kart do głosowania tajnego.

Pan senator Libicki głosuje, przy okazji senator Pocij...

**Senator Sekretarz
Przemysław Błaszczyk:**

Czy już mogę, Panie Marszałku? Tak?

Jan Filip Libicki

Łukasz Abgarowicz

Anna Aksamit

Tadeusz Arłukowicz

Mieczysław Augustyn

Elżbieta Bieńkowska

Grzegorz Bierecki

Przemysław Błaszczyk

Ryszard Bonisławski

Marek Borowski

Bogdan Borsewicz

Barbara Borys-Damińska

Jerzy Chrościkowski

Alicja Chybicka

Włodzimierz Cimoszewicz

Henryk Cioch

Leszek Czarnobaj

Grzegorz Czelej

Dorota Czudowska

Wiesław Dobkowski

Robert Dowhan

Jarosław Duda

Mieczysław Gil

Witold Gintowt-Dziewałtowski

Stanisław Gogacz

Stanisław Gorczyca

Beata Gosiewska

Ryszard Górecki

Henryk Górski

Maciej Grubski

Piotr Gruszczyński

Andrzej Grzyb

Helena Hatka

Stanisław Hodorowicz

Stanisław Iwan

Jan Maria Jackowski

Kazimierz Jaworski

Stanisław Jurcewicz

Stanisław Karczewski

Wiesław Kilian

Kazimierz Kleina

Bogdan Klich

Maciej Klima

Ryszard Knosala

Andrzej Kobiak

Stanisław Kogut

Marek Konopka

Tadeusz Kopec

Waldemar Kraska

Kazimierz Kutz

Jarosław Lasecki

Robert Mamątow

Marek Martynowski

Andrzej Matusiewicz

Zbigniew Meres

Jan Michalski

Andrzej Misiołek

Antoni Motyczka

Andżelika Możdżanowska

Rafał Muchacki

Ireneusz Niewiarowski

Jarosław Obremski

Norbert Obrycki

Władysław Ortyl

Andrzej Owczarek

Andrzej Pająk

Maria Pańczyk-Pozdziej

Bohdan Paszkowski

Andrzej Person

Bogdan Pęk

Leszek Piechota

Józef Pinior

Aleksander Pocij

Marian Pośrednik

Sławomir Preiss

Marek Rocki

(senator sekretarz P. Błaszczyk)

Jadwiga Rotnicka
Jan Rulewski
Janina Sagatowska
Janusz Sepioł
Michał Seweryński
Witold Sitarz
Wojciech Skurkiewicz
Krzysztof Słoń
Andrzej Szewiński
Grażyna Sztark
Bogusław Śmigieński
Aleksander Świeykowski
Piotr Wach
Kazimierz Wiatr
Edmund Wittbrodt
Grzegorz Wojciechowski
Michał Wojtczak
Jan Wyrowiński
Roman Zaborowski
Alicja Zajęc
Józef Zajęc
Adam Zdziebło
Piotr Zientarski
Marek Ziółkowski.

Wicemarszałek Jan Wyrowiński:

Bardzo proszę, Panie Senatorze Błaszczyk, o wrzucenie karty.

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy? Tak.

Dziękuję.

Proszę teraz wyznaczonych do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorów sekretarzy o obliczenie głosów i sporządzenie protokołu głosowania tajnego.

Zarządzam przerwę do godziny 18.05.

(Przerwa w obradach od godziny 17 minut 51 do godziny 18 minut 06)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Informuję, że wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze zakończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego. Ogłoszę teraz wyniki głosowania.

Protokół głosowania tajnego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wyrażenia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Wyznaczeni przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego sekretarze Senatu – senator Przemysław Błaszczyk, senator Beata Gosiewska i senator Helena Hatka – stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza oddano 94 głosy, w tym głosów ważnych 92. Za wyrażeniem zgody głosowało 27 senatorów, przeciwko – 59 senatorów, wstrzymało się od głosu 6 senatorów. Wymagana bezwzględna większość głosów ustawowej liczby senatorów wynosi 51.

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę w sprawie niewyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza.

Informuję, że porządek obrad szóstego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Informuję również, że porządek kolejnego, siódmego posiedzenia Senatu, planowanego na dni 14 i 15 marca, zostanie państwu senatorom dostarczony do biur senatorskich.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Informuję państwa senatorów, że oświadczenia złożone do protokołu zostaną zamieszczone w urzędowej wersji sprawozdania stenograficznego.

Oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Marszałek odmówi przyjęcia niewyłoszonych oświadczeń, których treści nie można ustalić lub których wygłoszenie przez senatora nie byłoby możliwe w przysługującym mu czasie, czyli w ciągu pięciu minut. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos?

Pan senator Stanisław Kogut.
Bardzo proszę.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Swoje oświadczenie senatorskie kieruję do prezesa Rady Ministrów pana Donalda Tuska.

Szanowny Panie Premierze, zwracam się do pana z gorącym apelem o odwrócenie szkodliwych skutków nadmiernego dążenia do dzielenia Polskich Kolei Państwowych i o doprowadzenie do połączenia Polskich Linii Kolejowych SA z TK Telekom.

Rozumiem konieczność zrealizowania postulatów dyrektywy nr 440/91 o rozwoju kolei we Wspólnocie, a także organizacyjnego oddzielania przewozów od zarządzania infrastrukturą. Rozumiem to, choć obec-

(senator S. Kogut)

ny stan spraw potwierdza obawy wyrażane w chwili podejmowania decyzji. Nie potrafię jednak znaleźć żadnego formalnego, prawnego, rynkowego czy technicznego uzasadnienia dla decyzji o organizacyjnym rozdzielaniu trwale zintegrowanych elementów infrastruktury kolejowej.

Tylko laik może sądzić, że sieć kolejowa to nadal, jak w XIX wieku, szyny, podkłady, budynki stacyjne, nastawnie i perony. Nie, dziś sieć kolejowa to również nowoczesne metody kontrolowania ruchu i zarządzania nią, stała łączność z pojazdami poruszającymi się po liniach i aktywna sygnalizacja. Zarządca infrastruktury nie tylko nadzoruje stan torów i podkładów, zamiata perony i hole dworców, ale także zarządza przepływem informacji między urządzeniami i pojazdami. Światłowody położone wzdłuż torów i zintegrowane z nimi stacje radiowe stanowią dokładnie tak samo ważny, niezbędny element drogi kolejowej, jak rozjazdy, semafony czy tory odstawcze.

Sztucznie ignorując naturalne technologiczne powiązania, wydzielono z infrastruktury kolejowej zarządzanej przez Polskie Linie Kolejowe elementy powierzone spółce TK Telekom. PLK nie może działać bez tych urządzeń, nie może udostępniać przewoźnikom sieci kolejowej, zaś TK Telekom jest skazana poprzez lokalizację swojego wyposażenia i jego integrację z liniami kolejowymi na współpracę z PLK. Nie ma żadnej możliwości wprowadzenia między tymi dwiema firmami relacji kształtowanych przez niewidzialną rękę rynku. Tu nie ma rynku, bo jest i będzie jeden dostawca i jeden nabywca. Nie ma też możliwości wyraźnego wyodrębnienia majątku, bowiem zawsze znaczna część sieci TK Telekom będzie przebiegać wzdłuż linii kolejowych na terenach będących w dyspozycji PLK.

Dlatego właśnie zbycie tej spółki inwestorowi obcemu względem grupy PKP w istocie odda mu kontrolę nad naszą siecią kolejową. Czy tego chcemy? Czy chcemy prywatyzacji i oddania telekomunikacji w ręce obcego operatora? Czy chcemy, żeby stan bezpieczeństwa przewożonych towarów i pasażerów był zagrożony? Za taką decyzję bierze pan odpowiedzialność jako premier tego rządu. Z poważaniem – senator Stanisław Kogut. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo. Bardzo serdecznie dziękuję.
Pan senator Jackowski.

Senator Jan Maria Jackowski:

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, mam trzy oświadczenia.

Oświadczenie numer jeden.

Zwracam się do prezesa Rady Ministrów o wyjaśnienia w następującej sprawie. W związku ze wzbudzającym napięcia społeczne zawarciem przez Polskę porozumienia ACTA rodzi się wątpliwość polegająca na tym, że udział Polski w tej konwencji może prowadzić do radykalnego ograniczenia szans polskiego sektora innowacyjnego i osłabienia jego potencjału na rzecz podmiotów zagranicznych. Konserwuje to kolonialny model polskiej informatyki, w którym naszemu krajowi wyznaczono rolę konsumenta technologii i innowacji wymyślanych i rozwijanych gdzie indziej. Jest to dokładnie coś odwrotnego do wszystkich celów polskiego rządu zapisanych w strategiach wieloletnich, w których – wprost przeciwnie – stawia się na oryginalną myśl techniczną oraz innowacyjność polskich naukowców i przedsiębiorców.

Czy nie jest to sytuacja, w której polski rząd powinien wycofać się z podpisanego już traktatu, naruszającego standardy przejrzystości oraz standardy etyczne życia publicznego, a ponadto stanowiącego zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa?

Oświadczenie numer dwa, kierowane również do prezesa Rady Ministrów.

Zwracam się do prezesa Rady Ministrów o wyjaśnienia w takiej oto sprawie.

Zgodnie z danymi GUS dotyczącymi zatrudnienia w administracji, które pokazują nam, że obecnie w urzędach jest zatrudnionych najwięcej osób w historii wolnej Polski, w ciągu ostatnich czterech lat przybyło aż siedemdziesiąt pięć tysięcy urzędników. Oznacza to, że rząd wbrew obietnicom realizacji idei taniego państwa i redukcji biurokracji zatrudnił średnio siedemdziesiąt osób dziennie. Czy to jest recepta rządu na narastające bezrobocie? W jaki sposób rząd zamierza przeprowadzić zmiany? Bo na razie mamy państwo bardzo drogie dla obywateli oraz niski standard obsługi i ochrony tychże obywateli.

I oświadczenie numer trzy.

W związku ze wzbudzającym kontrowersje zamiarem podniesienia wieku emerytalnego do sześćdziesiątego siódmego roku życia zwracam się do prezesa Rady Ministrów z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

Po pierwsze, jaki sens mają konsultacje społeczne, skoro rząd zapowiedział, że ich rezultaty i tak nie zostaną uwzględnione?

Po drugie, czy zmiany wieku będą obejmowały wszystkich obywateli bez wyjątku, czy też będą grupy zawodowe i społeczne wyłączone spod działania tej reguły sześćdziesięciu siedmiu lat? Czy grupy uprzywilejowane będą mogły nadal pracować o połowę krócej i otrzymywać dwukrotnie większą emeryturę?

Po trzecie, czy będzie jakiegokolwiek zróżnicowanie co do wieku emerytalnego i wysokości emerytury na podstawie liczby posiadanych dzieci, które ma przysługi emeryt – kobieta i mężczyzna? Bo przecież to dzieci

(senator J. M. Jackowski)

emerytów, którzy nie uchylali się od trudu wychowania liczniejszego potomstwa, będą utrzymywały tych emerytów, którzy, mogąc mieć dzieci, woleli wygodniejsze życie. To rozwiązanie premiowałoby posiadanie tak potrzebnych dzieci i umożliwiałoby ich matkom zajęcie się wnukami, co dodatkowo stymulowałoby przyrost naturalny w następnych pokoleniach. Jak wiemy, jedynie poprawa sytuacji demograficznej może uratować obecny system emerytalny, podwyższenie wieku emerytalnego bowiem nie wystarczy. Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Stanisław Karczewski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że protokół szóstego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam szóste posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej ósmej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godzinie 18 minut 17)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 L.M. Abgarowicz	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
2 A.T. Aksamit	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
3 T. Arłukowicz	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
4 M. Augustyn	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
5 E.E. Bieńkowska	.	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
6 G.M. Bierecki	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
8 R.W. Bonisławski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
9 M.S. Borowski	+	-	+	+	-	-	?	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
10 B.M. Borusewicz	+	-	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
11 B. Borys-Damięcka	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
12 J.M. Chróścikowski	.	.	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	+	-	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
14 W. Cimoszewicz	+	-	+	+	-	?	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
15 H. Cioch	+	#	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	#	+	+	-	+
16 L. Czarnobaj	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
17 G. Czelej	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
18 D. Czudowska	?	.	.	+	+	#	+	-	+	+	+	-	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
20 R. Dowhan	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	#	-
21 J. Duda	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
22 M.W. Gil	+	.	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	#	-	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
24 S. Gogacz	.	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
25 S.A. Gorczyca	+	.	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
27 R.J. Górecki	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
28 H. Górski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
29 M.T. Grubski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
30 P.A. Gruszczyński	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
31 A.S. Grzyb	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
32 H. Hatka	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
33 S. Hodorowicz	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	#	-	-	-	+	-	+	-	+	-
34 S.A. Iwan	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
35 J.M. Jackowski	.	.	.	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
36 K. Jaworski	+	+	-	-	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
38 S. Karczewski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
39 W. Kilian	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
40 K.M. Kleina	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
41 B.A. Klich	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
42 M.J. Klima	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
43 R.A. Knosala	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
44 A. Kobiak	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	#	-	+	-
45 S. Kogut	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
48 W.J. Kraska	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	#	#	+	+	-	+	+	?	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
50 J.W. Lasecki	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
51 J.F. Libicki	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
52 R.A. Mamątow	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
53 M.E. Martynowski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54 A.A. Matusiewicz	.	.	.	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
55 Z.H. Meres	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
56 J. Michalski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
57 A.K. Misiólek	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Moździanowska	.	-	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
60 R.K. Muchacki	+	-	+	+	-	.	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
61 I. Niewiarowski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
62 J.W. Obremski	+	-	-	?	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+
63 N.P. Obrycki	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
65 A. Owczarek	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
66 A.M. Pająk	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
72 J. Pinior	+	-	+	+	-	-	-	+	+	.	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
73 A.A. Pocij	.	-	+	+	-	-	-	+	?	-	-	-	-	-	?	-	+	-	?	-
74 M. Poślednik	+	.	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
75 S.P. Preiss	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
76 M.D. Rocki	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
77 J.K. Rotnicka	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
78 J. Rulewski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	-	+	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	-	-	+	+	+	?	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
80 J.M. Sepioł	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
81 M. Seweryński	.	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
82 W.J. Sitarz	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
84 K.M. Słoń	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
85 A. Szewiński	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
86 G.A. Sztark	+	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
87 B.P. Śmigielski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
88 A. Świeykowski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
89 P. Wach	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
90 K.A. Wiatr	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
91 E.K. Wittbrodt	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
93 M.J. Wojtczak	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
94 J. Wyrowiński	+	-	+	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
95 R. Zaborowski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
96 A.M. Zając	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
99 P.B. Zientarski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
100 M.A. Ziółkowski	+	-	+	+	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-
Obecnych	86	88	92	94	94	93	94	95	94	92	95	95	95	95	95	95	95	95	95	95
Za	85	24	64	64	29	31	34	63	92	29	30	30	29	32	64	30	93	29	66	31
Przeciw	0	62	28	29	65	60	59	1	1	63	64	65	65	63	30	64	1	65	27	64
Wstrzymało się	0	0	0	1	0	2	1	31	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0
Nie głosowało	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 L.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	#	+	#	+	-	+	+	+	+
13 A.P. Chylicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	.	+	#	-	-	+	+	+	-	+	+	+	.
18 D. Czudowska	+	+	.	+	+	+	+	.	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
22 M.W. Gil	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	#	+	+	-	+	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	#	+	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	.	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	#
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Moździanowska	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	.	+	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
62 J.W. Obremski	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	.	+	-	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-
74 M. Pośrednik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	-	-	-	#	-	+	+	+	-	-	-	#	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	.	+	+	+	.	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	.	+	+	-	+	+	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	+	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
Obecnych	95	95	93	94	95	95	94	93	95	95	95	95	94	94	95	94	95	95	94	94
Za	29	31	29	32	30	31	30	27	29	29	66	66	28	31	31	2	94	32	32	30
Przeciw	65	64	64	62	65	64	64	65	65	65	29	28	65	62	64	90	0	63	62	63
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	0	0	1

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 L.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	.
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	.
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	#	-	-	-	+	-	.	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	#	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	.	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Moździanowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
62 J.W. Obremski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	+	+	+
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-	+	+	+	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
74 M. Poślednik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	?	.	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
Obecnych	95	95	94	95	95	94	95	95	95	95	95	95	95	95	94	95	94	95	94	93
Za	30	31	30	30	30	30	30	31	31	31	32	29	65	30	31	31	29	31	30	29
Przeciw	65	64	64	65	64	64	65	64	63	64	63	65	30	64	63	64	65	64	64	64
Wstrzymało się	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 L.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	#	+	.	.	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Możdżanowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
62 J.W. Obremski	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
73 A.A. Pociąg	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
74 M. Poślednik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	.	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Obecnych	95	95	94	93	95	93	95	95	94	95	95	95	95	94	93	95	95	95	95	95	95
Za	30	30	31	30	30	30	31	30	30	32	31	30	31	30	29	30	30	30	29	30	30
Przeciw	65	64	63	63	65	63	64	65	64	63	64	65	64	64	64	65	65	65	65	65	65
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nie głosowało	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	#	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Możdżanowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
62 J.W. Obremski	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+
74 M. Poślednik	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	-	-	-	-	-	#	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Obecnych	95	95	94	95	93	94	95	95	95	94	95	95	95	95	94	95	95	95	94	94
Za	30	31	29	30	30	31	31	31	31	29	31	30	30	30	29	31	28	31	32	31
Przeciw	65	64	65	65	63	63	64	63	63	65	64	65	65	65	64	64	66	64	62	63
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil
23 W.J. Gintowt-Dziewałowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
54 A.A. Matusiewicz	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Możdzanowska	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
62 J.W. Obremski	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	+	-	+	-
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
74 M. Poślednik	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Obecnych	94	93	92	94	93	92	94	93	93	93	94	94	93	90	94	94	94	93	94	94
Za	30	30	29	29	28	30	27	29	29	28	29	31	28	30	29	30	30	28	30	31
Przeciw	64	63	63	65	65	62	65	64	64	65	65	63	64	60	65	64	64	65	64	63
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0

	141	142	143	144	145	146	147	148	149	150	151	152	153	154	155	156	157	158	159	160
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil
23 W.J. Gintowt-Dziewałowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 M.W. Gil
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	161	162	163	164	165	166	167	168	169	170	171	172	173	174	175	176	177	178	179	180
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Możdzanowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
62 J.W. Obremski	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	+	-	-	-	+
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	#	-	-	-	-	-	-	-
74 M. Poślednik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
76 M.D. Rocki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	.	-	-	.	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-
79 J.Z. Sagatowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	.	-	-	-	-	-	-
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 K.M. Słoń	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Obecnych	94	93	94	94	94	93	93	94	93	92	94	92	94	90	93	94	94	93	94	94
Za	29	28	29	29	29	29	28	29	30	28	29	29	29	28	31	30	29	28	29	31
Przeciw	65	65	65	65	65	64	65	65	63	64	65	63	64	62	62	64	65	65	64	63
Wstrzymało się	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0

	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194
1 Ł.M. Abgarowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
2 A.T. Aksamit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
3 T. Arłukowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
4 M. Augustyn	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
5 E.E. Bieńkowska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
6 G.M. Bierecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
7 P.J. Błaszczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
8 R.W. Bonisławski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
9 M.S. Borowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	+
10 B.M. Borusewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
11 B. Borys-Damięcka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
12 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
13 A.P. Chybicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
14 W. Cimoszewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	+
15 H. Cioch	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
16 L. Czarnobaj	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	#	+
17 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
18 D. Czudowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
19 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
20 R. Dowhan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
21 J. Duda	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
22 M.W. Gil
23 W.J. Gintowt-Dziewałtowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
24 S. Gogacz	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
25 S.A. Gorczyca	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
26 B.B. Gosiewska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
27 R.J. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	.	+
28 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
29 M.T. Grubski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
30 P.A. Gruszczyński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
31 A.S. Grzyb	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
32 H. Hatka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
33 S. Hodorowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
34 S.A. Iwan	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
35 J.M. Jackowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
36 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
37 S. Jurcewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
38 S. Karczewski	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	.	-	+	+
39 W. Kilian	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
40 K.M. Kleina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
41 B.A. Klich	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
42 M.J. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
43 R.A. Knosala	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
44 A. Kobiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
45 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
46 M. Konopka
47 T.W. Kopeć	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
49 K.J. Kutz	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
50 J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
51 J.F. Libicki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
52 R.A. Mamątow	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
53 M.E. Martynowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+

	181	182	183	184	185	186	187	188	189	190	191	192	193	194
54 A.A. Matusiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
55 Z.H. Meres	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
56 J. Michalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
57 A.K. Misiólek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
58 A.A. Motyczka
59 A.A. Możdżanowska	-	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+
60 R.K. Muchacki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
61 I. Niewiarowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	#	+	+	+
62 J.W. Obremski	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+
63 N.P. Obrycki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
64 W.Z. Ortyl	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
65 A. Owczarek	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
66 A.M. Pająk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
67 M. Pańczyk-Pozdziej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
68 B.J. Paszkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
69 A. Person
70 B.M. Pęk
71 L.M. Piechota	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
72 J. Pinior	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
73 A.A. Pocij	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
74 M. Poślednik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
75 S.P. Preiss	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
76 M.D. Rocki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
77 J.K. Rotnicka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
78 J. Rulewski	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	+	+	+
79 J.Z. Sagatowska	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
80 J.M. Sepioł	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
81 M. Seweryński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	-	+	+
82 W.J. Sitarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
83 W. Skurkiewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
84 K.M. Słoń	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
85 A. Szewiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
86 G.A. Sztark	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
87 B.P. Śmigielski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
88 A. Świeykowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
89 P. Wach	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
90 K.A. Wiatr	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
91 E.K. Wittbrodt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
92 G.M. Wojciechowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
93 M.J. Wojtczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
94 J. Wyrowiński	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
95 R. Zaborowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
96 A.M. Zając	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
97 J. Zając
98 A.M. Zdziebło	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
99 P.B. Zientarski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
100 M.A. Ziółkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+
Obecnych	93	94	94	92	94	93	94	93	94	93	93	94	93	94
Za	28	29	30	28	29	29	29	31	29	29	28	64	90	94
Przeciw	65	65	64	63	65	64	65	62	65	63	64	30	0	0
Wstrzymało się	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0

**Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 6. posiedzenia Senatu**

Przemówienie senator Alicji Zając w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Senat Rzeczypospolitej Polskiej przypomina dzisiejszą uchwałą o dwusetnej rocznicy urodzin Zygmunta Krasińskiego – wielkiego poety, wieszcz narodu czasów romantyzmu. Od wczesnej młodości pociągała go działalność patriotyczna. Wierzył, że Polska będzie kiedyś wolnym krajem, odrodzi się, zmartwychwstanie. Idea mesjanizmu była motywem stale obecnym w utworach Krasińskiego, co zaowocowało stworzeniem własnej koncepcji mesjanizmu. Uważał, że wierność chrześcijańskim zasadom jest najważniejsza, cierpienie ma sens tylko wówczas, gdy wynika z wiary. Wierzył, że Polska odrodzi się nie poprzez krwawą rewolucję, lecz poprzez odnowienie chrześcijańskiej moralności.

Mówienie o miłości do ojczyzny wielu Polaków dzisiaj drażni, niektórzy uważają, że to staroświeckie. Ojciec profesor Jacek Salij w jednym z wielu artykułów, opisując współczesny patriotyzm, przywoływał twórczość Zygmunta Krasińskiego, który genialnie umiał pokazywać, jak ważna dla naszej duchowej tożsamości jest przynależność do narodu. Co więcej, Krasiński był przekonany, że wyrzeczenie się własnego narodu pod pozorem wejścia w jakąś wspaniałą wspólnotę ponadnarodową byłoby z naszej strony poddaniem się pokusie diabelskiej. Píše o tym w poemacie „Dzień dzisiejszy”, w którym właśnie „głos Szatana” coś takiego podpowiada. A zatem nasza przynależność do ludzkości dokonuje się poprzez przynależność do narodu, nie przez rezygnację z niej. Zresztą – Krasiński mówił o tym wielokrotnie – każdy naród istotnie wzbogaca wspólnotę narodów. To dlatego rozbiory Polski były nie tylko aktem zbrodniczej niesprawiedliwości wobec naszego narodu, ale również krzywdą wyrządzoną całej chrześcijańskiej Europie. Jakże zaskakująco aktualnie brzmi dzisiaj przesłanie Zygmunta Krasińskiego.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Naszym moralnym obowiązkiem jest pamięć o rodakach, którzy wierzyli, że Polska będzie kiedyś niepodległym i dumnym państwem. Choć niejednokrotnie – jak to było w przypadku Zygmunta Krasińskiego – idealizowali przyszłe funkcjonowanie państwa, to nadrzędnym przesłaniem, które nieśli, było odrodzenie narodowe. Przyjmując dzisiaj proponowaną uchwałę upamiętniającą dwusetną rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego, Senat spełnia ważną rolę edukacyjną.

W pełni popieram projekt uchwały, mając nadzieję, że przypomnienie tej wybitnej postaci polskiej literatury przyniesie dobre owoce.

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Ciocha

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

W dniu 22 grudnia 2011 r. na trzecim posiedzeniu Senatu skierowałem oświadczenie do ministra sprawiedliwości, pana dr. Jarosława Gowina. W dniu 27 stycznia 2012 r. otrzymałem na nie odpowiedź, która mnie nie satysfakcjonuje, dlatego też na ręce Pana Ministra kieruję ponownie rozwinięte w swojej treści oświadczenie i proszę o precyzyjne odpowiedzi na pytania zawarte w punktach 1, 2 i 3 in fine. Pragnę też nadmienić, iż możliwość utworzenia w Lublinie biura podawczego Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku spotkała się w mediach z życzliwą oceną ze strony przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, a także mieszkańców Lublina.

W dniu 14 grudnia 2010 r. minister sprawiedliwości wydał rozporządzenie w sprawie zniesienia Sądu Rejonowego w Lublinie i Zamiejscowego Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Trzciance z siedzibą w Czarnkowie, utworzenia Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku i Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie oraz zmiany rozporządzenia w sprawie sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (DzU z 2010 r. nr 245, poz. 1640).

W wyniku dokonanego podziału Sądu Rejonowego w Lublinie powstały dwa sądy: Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie oraz Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku. W konsekwencji tysiące mieszkańców Lublina, liczącego co najmniej 350 tysięcy mieszkańców (bez 100 tysięcy studentów), musi obecnie jeździć około 20 km do Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie, którego siedzibę usytuowano w Świdniku, liczącym niespełna 40 tysięcy mieszkańców. Nie wiem, co było przyczyną takiego rozwiązania, na pewno jednak nie były to względy ekonomii procesowej.

Należy zwrócić uwagę na to, że w Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku znajdują się trzy wydziały właściwe wyłącznie dla Lublina i gmin znajdujących się także we właściwości Sądu Rejonowego Lublin-Zachód. Są to IX Wydział Gospodarczy ds. Upadłościowych i Naprawczych, VII Wydział Gospodarczy – Rejestr Zastawów oraz VI Wydział Gospodarczy – Krajowy Rejestr Sądowy. Szczególnie dwa ostatnie mają podstawowe znaczenie dla zakładania i prawidłowego prowadzenia działalności gospodarczej, ale też funkcjonowania dziesiątek spółdzielni, fundacji i stowarzyszeń na co dzień korzystających z obu rejestrów. W obecnej sytuacji nie jest więc przesadą stwierdzenie, że tysiące mieszkańców Lublina musi jeździć do Świdnika, ażeby załatwić często podstawowe sprawy związane z pracą i działalnością gospodarczą. Są to przedsiębiorcy, pracownicy różnego rodzaju zakładów pracy, urzędnicy samorządowi, a także prawnicy, którzy koszty tych dojazdów czy wysyłek pocztowych w ostateczności zazwyczaj przerzucają na klienta, a więc strony i uczestników postępowań sądowych.

Dodatkowo – mówiąc o ekonomii, mam na myśli nie tylko ekonomię procesową, ale także tę w potocznym ujęciu – obecnie dojazd z Lublina do Świdnika zajmuje nawet 90 minut ze względu na budowę odcinka Piaski – Kurów drogi ekspresowej S17. W tym stanie rzeczy dojazd do sądu w Świdniku po to, żeby na przykład sprawdzić dane zawarte w rejestrze przedsiębiorców albo złożyć odpowiedni wniosek, jest niepotrzebnym marnotrawieniem pieniędzy i czasu, a czas dojazdu jest jeszcze dłuższy, jeśli ktoś nie dysponuje własnym środkiem lokomocji. Odnosi się to nie tylko do pracowników i przedsiębiorców, ale również do tysięcy osób fizycznych, występujących w charakterze stron, uczestników, świadków, biegłych czy pełnomocników w postępowaniach sądowych w Sądzie Rejonowym Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku.

Obecną sytuację, którą krótko nakreśliłem, widzę w dwóch płaszczyznach, po pierwsze, jako ograniczenie konstytucyjnego prawa dostępu do sądu, który jest w tym przypadku realnie utrudniony. Wiąże się to także z wątpliwościami natury prawnej na gruncie art. 10 §1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. (DzU z 2001 r. nr 98, poz. 1070), który stanowi, że sąd rejonowy tworzy się dla jednej lub większej liczby gmin; w uzasadnionych przypadkach może być utworzony więcej niż jeden sąd rejonowy w obrębie tej samej gminy. Odnosi się to również do powiatów w przypadku miast na prawach powiatu, jakim jest Lublin. Wydaje się, iż przepis ten nie przewiduje możliwości utworzenia sądu dla jednego powiatu w ramach innego powiatu albo dla jednego powiatu w innej gminie, ergo sądu dla powiatu miasto Lublin w gminie miejskiej Świdnik.

Po drugie, widzę to jako niepotrzebne i nieekonomiczne utrudnienie życia mieszkańcom, przedsiębiorcom oraz urzędnikom Lublina, bowiem podział Sądu Rejonowego w Lublinie z umiejscowieniem siedziby dla Sądu

Rejonowego Lublin-Wschód w Świdniku naraża wszystkich na niepotrzebną stratę czasu i pieniędzy. Oprócz kosztów dojazdów trzeba tutaj też mieć na względzie koszty niepotrzebnych przesyłek pocztowych, w sytuacji gdy na przykład wniosek czy pismo mogłoby być złożone bezpłatnie w biurze podawczym sądu. Biorąc zaś pod uwagę to, iż w świdnickim sądzie znajdują się bardzo ważne wydziały gospodarcze, jest to realne utrudnienie w dostępie do zakładania i sprawnego prowadzenia działalności gospodarczej, co na pewno nie pomaga też władzom samorządowym w pozyskiwaniu dla Lublina i całego regionu inwestorów tworzących nowe miejsca pracy.

Wydaje mi się, że jeśli Pan Minister zechce spojrzeć na przedstawione problemy nie tylko jak urzędnik państwowy, lecz również z perspektywy mieszkańców Lublina, to uda się wypracować skuteczne rozwiązanie. W tym celu pomocna może się okazać odpowiedź na przedstawione pytania.

1. Czy umiejscowienie siedziby Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Świdniku jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, w szczególności z art. 10 §1 ustawy o ustroju sądów powszechnych?

2. Czy jest możliwe przeniesienie siedziby Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie ponownie do Lublina i utworzenie, w nowo wybudowanym budynku, Sądu Rejonowego w Świdniku, który swoją właściwością objąłby, tak jak dotychczas Sąd Rejonowy Lublin-Wschód, miasto Świdnik oraz gminy Bychawa, Głusk, Jabłonna, Krzczonów, Ludwin, Łęczna, Mełgiew, Milejów, Niemce, Piaski, Puchaczów, Rybczewice, Spiczyn, Strzyżewice, Trawniki, Wólka, Wysokie i Zakrzew?

3. Jeśli przeniesienie siedziby Sądu Rejonowego Lublin-Wschód do Lublina jest niemożliwe, to czy istnieje możliwość otwarcia w Lublinie biura podawczego Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku? Według mnie biuro podawcze mogłoby być usytuowane na przykład w jednym z pomieszczeń Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie. Byłoby to bardzo duże ułatwienie dla stron i uczestników postępowania, którzy nie musieliby narażać się na zbędne koszty związane z wyjazdami i przesyłkami do Świdnika, a dodatkowo oszczędziliby czas. W tym kontekście zorganizowanie takiego biura podawczego, nawet za niewielką odpłatnością pokrywającą koszty jego funkcjonowania, byłoby prostym i tanim rozwiązaniem, satysfakcjonującym mieszkańców Lublina.

Życząc Panu Ministrowi owocnej i odpowiedzialnej pracy dla dobra obywateli i wymiaru sprawiedliwości, łączę wyrazy szacunku.

Henryk Cioch

Oświadczenie złożone przez senatora Roberta Dowhana

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Apeluję o możliwość przyspieszenia budowy drugiego etapu obwodnicy w miejscowości Lubska w województwie lubuskim. Inwestycja ta będzie realizowana w gminach Lubska i Jasień, w ciągu dróg wojewódzkich nr 287 i 289, które obsługują zarówno ruch lokalny, regionalny, jak i tranzytowy i międzynarodowy.

Powstanie drugiego etapu obwodnicy miasta Lubska znacznie wpłynie na komfort i szybkość jazdy i znacznie usprawni ruch w samym mieście. Obecnie ruch samochodowy przebiega po drogach o złym stanie technicznym. Dodatkowym utrudnieniem jest fakt, że przejazd pojazdów odbywa się przez zabytkowe stare miasto przy placówkach handlowych i usługowych, miejscach rekreacji i w bezpośrednim sąsiedztwie budynków mieszkalnych. Duże natężenie ruchu doprowadza do niebezpiecznych sytuacji – tylko w ciągu roku w tym miejscu doszło do pięćdziesięciu zdarzeń drogowych, w którym obrażenia odniosło sześć osób.

Po 2000 roku inwestor przystąpił do opracowania projektu technicznego całej obwodnicy. W roku 2005 Zarząd Dróg Wojewódzkich otrzymał od Wojewody Lubuskiego pozwolenie na budowę całej obwodnicy i podpisał umowę o dofinansowanie pierwszego etapu budowy obwodnicy z programu Unii Europejskiej INTERREG IIIA. Inwestycja została zrealizowana w latach 2006 – 2007 i przyczyniła się do poprawy bezpieczeństwa oraz warunków ruchu drogowego w ciągu drogi wojewódzkiej nr 289 Zasięki – Lubska – Nowogród Bobrzański, która leży na szlaku komunikacyjnym Cottbus – Zielona Góra.

W drugiej połowie 2007 roku inwestor przystąpił do prac związanych z przygotowaniem realizacji drugiego etapu budowy obwodnicy. Niestety, budowa drugiego etapu obwodnicy Lubska jest wciąż odkładana. Obecnie władze Gminy Lubska i Zarząd Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze prowadzą starania, by inwestycja została zrealizowana jak najszybciej to możliwe.

Moja interwencja, dotycząca przyspieszenia prac nad budową drugiego etapu obwodnicy Lubska, jest odpowiedzią na apel burmistrza Lubska, pana Bogdana Bakalarza, z którego to apelu jasno wynika, że jest to nadrzędna inwestycja nie tylko dla miasta i gminy, ale i dla całego regionu lubuskiego.

Z poważaniem
Robert Dowhan

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Górskiego

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Krystyny Szumilas

Szanowna Pani Minister!

Zadaniem samorządu terytorialnego w zakresie ochrony praw konsumentów – zgodnie z postanowieniami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – jest prowadzenie edukacji konsumenckiej, w szczególności poprzez wprowadzenie elementów wiedzy konsumenckiej do programów nauczania w szkołach publicznych. Zadania samorządu powiatowego w tym zakresie wykonuje powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, który jest pracownikiem starostwa powiatowego (urzędu miasta) i który nie ma żadnego wpływu decyzyjnego na wprowadzenie elementów wiedzy konsumenckiej do programów nauczania w szkołach publicznych. Co więcej, w obowiązującej podstawie programowej opracowanej przez Ministerstwo Edukacji Narodowej jedynie w programie podstaw przedsiębiorczości, i to wyłącznie w liceum, są umieszczone elementy wiedzy konsumenckiej, a i to w niewielkim zakresie.

Zważając na powyższe, zwracam się do Pani Minister z następującymi pytaniami.

1. Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej monitoruje w jakikolwiek sposób wykonywanie przez powiatowych (miejskich) rzeczników konsumentów zadań ustawowych w szkołach publicznych?
2. Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej zamierza w jakikolwiek sposób nawiązać współpracę z powiatowymi (miejskimi) rzecznikami konsumentów, jeśli chodzi o nauczanie elementów wiedzy konsumenckiej w szkołach publicznych?
3. Czy Ministerstwo Edukacji Narodowej zamierza w jakikolwiek sposób rozszerzyć zakres nauczania elementów wiedzy konsumenckiej w podstawie programowej dla szkół publicznych?

Z poważaniem
Henryk Górski

Oświadczenie złożone przez senatora Henryka Górskiego

Oświadczenie skierowane do prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Małgorzaty Krasnodębskiej-Tomkiel

Szanowna Pani Prezes!

Zgodnie z informacją zamieszczoną na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dotyczącą alternatywnych (pozasądowych) metod rozstrzygnięcia sporów konsumentów z przedsiębiorcami jako działania priorytetowego Unii Europejskiej, „w alternatywnych metodach rozstrzygnięcia sporów (ADR) udział bierze neutralna strona, na przykład arbiter, mediator lub rzecznik praw konsumenta” oraz „wysokiej jakości podmioty pozasądowe ADR powinny być dostępne na całym terenie UE w drugiej połowie 2014 r.”.

Zważając na powyższe, zwracam się do Pani Prezes z następującymi pytaniami.

Jaką rolę przewiduje Pani Prezes w powstającym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej systemie ADR dla powiatowych (miejskich) rzeczników konsumentów?

Czy będą nowe wymagania kwalifikacyjne i kompetencyjne dotyczące powiatowych (miejskich) rzeczników konsumentów jako ewentualnych podmiotów pozasądowych ADR, a jeśli tak, to jakie?

Z poważaniem
Henryk Górski

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Grzyba

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Niejednokrotnie poruszany był przeze mnie problem tzw. śmieciowych umów o pracę. Pracodawcy, by zmniejszyć koszty, zatrudniali pracowników na podstawie cywilnoprawnych umów-zleceń lub umów o dzieło pomimo faktu, iż pracownicy wykonywali pracę zgodnie z regulacjami kodeksowymi prawa pracy. Powyższa praktyka nie dawała zatrudnianym żadnych korzyści, czy to w postaci lat składkowych, czy składek na ubezpieczenie lub emeryturę. Rozważania nad tym problemem doprowadziły do odchodzenia od tych złych praktyk.

Niestety możemy zaobserwować kolejne niepokojące zjawisko, tj. nadużywanie braku precyzyjnych przepisów dotyczących umów o pracę na czas określony. Kodeks pracy przewiduje różne formy i możliwości zatrudniania pracowników. Najbardziej pożądaną umową o pracę jest umowa na czas nieokreślony. Gwarantuje ona pracownikom stabilizację, dłuższe terminy wypowiedzenia oraz szereg innych udogodnień. Niestety pracodawcy, aby uniknąć podawania podstaw zwolnienia z pracy oraz aby skorzystać z krótszych terminów wypowiedzenia, zawierają z pracownikami umowy o pracę na czas określony – na okres pięciu, dziesięciu lub nawet piętnastu lat.

W sprawie wypowiadał się niejednokrotnie Sąd Najwyższy, który uznał, że umowy takie należy za zawierane na czas nieokreślony. Jednakże ingerencja sądu dotyczy spraw, które przed nim zawisną, a nie całego systemu prawa. Należałoby ustawowo określić maksymalny czas, na jaki może zostać zawarta umowa o pracę na czas określony, aby uniknąć takich nadużyć prawa.

Z poważaniem
Andrzej Grzyb

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra administracji i cyfryzacji Michała Boniego

W ostatnim czasie byliśmy świadkami skutecznych ataków na strony internetowe wielu instytucji państwowych. W niektórych przypadkach zaatakowane serwisy były niedostępne nawet przez kilka dni. Spostrzeżenie to musi budzić poważne obawy w kontekście coraz większej liczby usług, jakie administracja świadczy lub zamierza w najbliższej przyszłości świadczyć z wykorzystaniem internetu. Mam tu na myśli zarówno strony podmiotowe poszczególnych instytucji wraz ze stronami Biuletynu Informacji Publicznej, platformę ePUAP, jak również wszelkiego rodzaju platformy i serwisy internetowe przeznaczone do załatwiania spraw określonego rodzaju. Strony te wykorzystywane są nie tylko do załatwiania spraw w formie elektronicznej, ale stanowią także istotne narzędzie popularyzacji oficjalnych komunikatów pochodzących od organów władzy (znakomitym tego przykładem jest właśnie BIP). Co więcej, od początku 2012 r. system promulgacji aktów prawnych opiera się w głównej mierze na wersji elektronicznej dzienników urzędowych dostępnych na specjalnych stronach internetowych. Stąd w założeniu to właśnie internet, a zwłaszcza strona internetowa www.dziennikiurzedowe.gov.pl, stanowić ma dla obywateli podstawowe źródło informacji o obowiązującym prawie.

Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, że odpowiednio przygotowany atak na strony internetowe instytucji państwowych może pociągnąć za sobą implikacje o wiele poważniejsze aniżeli to, czego doświadczyliśmy nie tak dawno. Opisane zagrożenie stało się realne, a skutki ataku mogą być tym dotkliwsze, im bardziej działania administracji opierać się będą na systemach informatycznych. Dlatego rozwój e-administracji powinien być nierozzerwalnie połączony z wdrażaniem ogólnokrajowych mechanizmów służących zagwarantowaniu bezpieczeństwa usług świadczonych przez instytucje publiczne on-line, włączając w to tak oczywiste obszary, jak bezpieczeństwo stron internetowych tych instytucji.

Mając to na względzie, proszę Pana Ministra o podjęcie działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa we wskazanym obszarze. Proszę nadto o informację, czy wdrożone zostały wytyczne „Rządowego programu ochrony cyberprzestrzeni RP na lata 2011–2016”, a jeżeli tak, to w jakim zakresie.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Krystyny Szumilas

Zasady prowadzenia postępowania dyscyplinarnego względem nauczycieli określone zostały w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla nauczycieli i trybu postępowania dyscyplinarnego. Zasady te co do istoty są bardzo podobne do zasad prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w obrębie innych grup zawodowych, przy czym nie ulega wątpliwości, że w przypadku nauczycieli jest o wiele bardziej prawdopodobne, iż uczestnikiem takiego postępowania, na przykład w charakterze świadka albo osoby pokrzywdzonej, będzie osoba małoletnia. Przepisy wspomnianego rozporządzenia nie określają żadnej szczególnej procedury w takim przypadku, co może implikować szczególnie negatywne skutki dla uczestniczącego w postępowaniu dziecka.

Na przedmiotowy problem zwracają uwagę organizacje pozarządowe zajmujące się problematyką ochrony dzieci. Na przykład Fundacja „Dzieci Niczyje” zauważa, że „z uwagi na to, iż w postępowaniu dyscyplinarnym wobec nauczycieli znajdują zastosowanie odpowiednie przepisy k.p.a., nie występują w nim jakiegokolwiek szczególne środki ochrony małoletniego świadka. Małoletni może być więc w tym postępowaniu przesłuchiwany wielokrotnie, zarówno w postępowaniu wyjaśniającym, jak i w postępowaniu przed komisją dyscyplinarną (w tej samej sprawie i na te same okoliczności). Przesłuchania mogą odbywać się bez obecności psychologa, w miejscu do tego niedostosowanym (m.in. w sali rozpraw). Ponadto czynności z udziałem małoletniego dokonywane są w obecności obwinionego nauczyciela, który może być przecież sprawcą czynu na szkodę tego małoletniego. Dziecko nie podlega więc w toku tego postępowania żadnej ochronie”.

Proszę zatem Panią Minister, aby zechciała Pani rozważyć potrzebę wprowadzenia do przepisów wspomnianego rozporządzenia takich zmian, które pozwoliłyby w lepszy sposób chronić osobę małoletnią uczestniczącą w postępowaniu dyscyplinarnym.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Od pewnego czasu docierają do mnie sygnały świadczące o problemach związanych z obsługą systemu informatycznego EKSMOoN (Elektroniczny Krajowy System Monitorowania i Orzekania o Niepełnosprawności).

System ten w swoim założeniu ma wspomagać pracę wojewódzkich i powiatowych zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności. W praktyce jednak zdarza się, że organy te pozbawione są możliwości skutecznej pracy w systemie (na przykład system jest niedostępny albo działa bardzo wolno). Problem ten przybrał na sile szczególnie na początku tego roku, kiedy zmienił się administrator systemu. Wówczas – jak wynika z komunikatów poszczególnych zespołów orzekających – poważne utrudnienia w dostępie do zasobów systemu trwały nawet kilkanaście dni. Podobne utrudnienia miały miejsce także w roku ubiegłym.

Nie ulega wątpliwości, że nie może być akceptacji dla opisanego stanu rzeczy. Prowadzi on bowiem nie tylko do poważnego zakłócenia funkcjonowania zespołów orzekających, ale odbija się też negatywnie na interesie osób niepełnosprawnych.

Mając to na uwadze, zwracam się z prośbą o dołożenie wszelkich starań w celu wyeliminowania możliwości ponownego wystąpienia opisanych problemów.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Okres zimowy to czas, kiedy na drogach panują szczególnie niebezpieczne warunki jazdy. Mam tu na względzie nie tylko uwarunkowania atmosferyczne, lecz również zagrożenia powodowane przez kierowców, którzy wyjeżdżają w trasę nieodśnieżonym pojazdem. W ostatnich latach coraz więcej uwagi poświęca się problematyce odpowiedniego przygotowania samochodu do jazdy w warunkach zimowych i wskazuje choćby na konieczność wyczyszczenia świateł i szyb oraz usunięcia śniegu z pojazdu. Można też usłyszeć o przypadkach, kiedy kierowca został ukarany mandatem za jazdę nieodśnieżonym autem. Sygnały tego rodzaju pozwalają stopniowo budować powszechną świadomość w tym obszarze.

Niemniej jednak trzeba zaznaczyć, że przepisy prawa nie przewidują odrębnego unormowania, które odnosiłoby się wprost do opisanego zagadnienia jazdy nieodśnieżonym pojazdem. Dlatego też policja podczas wystawiania mandatu musi w takim przypadku posiłkować się ogólnym brzmieniem artykułu 66 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Przepis ten wskazuje między innymi, że „pojazd uczestniczący w ruchu ma być tak (...) utrzymany, aby korzystanie z niego: nie zagrażało bezpieczeństwu osób nim jadących lub innych uczestników ruchu (...), zapewniało dostateczne pole widzenia kierowcy”.

Ogólne brzmienie zapisu artykułu 66 znajduje swoje uzasadnienie ze względu na zamiar objęcia zakresem tej normy jak najszerszej grupy przypadków. Równocześnie jednak wysoki poziom ogólności tego artykułu powoduje niepewność co do tego, które konkretnie czyny stanowią jego naruszenie (dla przykładu, kierowcy ukarani mandatem za jazdę nieodśnieżonym autem zwracają uwagę, że przecież żaden przepis nie zabrania tego wprost). Dlatego też warto rozważyć, czy w tym przypadku nie byłoby zasadne konkretne wskazanie tego rodzaju wykroczenia. Rozwiązanie to wzmocniłoby funkcję prewencyjną prawa poprzez budowanie wśród kierowców odpowiednich nawyków i świadomości w zakresie bezpiecznego użytkowania pojazdów w warunkach zimowych.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza

Jak wynika z doniesień prasowych, obecnie w Centralnym Wykazie Ubezpieczonych prowadzonym przez Narodowy Fundusz Zdrowia mogą figurować nawet 4 miliony ubezpieczonych, którzy już nie żyją. Co więcej, trudno nawet ustalić liczbę osób, które w ogóle nie są ubezpieczone w Narodowym Funduszu Zdrowia. Istnieje znaczna rozbieżność pomiędzy danymi przedstawionymi w tym zakresie przez Ministerstwo Zdrowia (268 tysięcy osób) oraz danymi pochodzącymi z Centralnego Wykazu Ubezpieczonych (ponad 800 tysięcy osób).

Skala nieścisłości musi budzić poważne obawy w kontekście trwającej reformy systemu opieki zdrowotnej. Centralny Wykaz Ubezpieczonych może bowiem w niedalekiej przyszłości stanowić kluczowe narzędzie wykorzystywane przez lekarzy do weryfikacji uprawnień danej osoby do korzystania z refundowanych świadczeń zdrowotnych. Zatem jakiegokolwiek informacje o nieprawidłowym funkcjonowaniu wykazu powinny być źródłem zaniepokojenia.

Dlatego też zwracam się do Pana Ministra z prośbą o ustosunkowanie się do problemu znacznych rozbieżności zapisów widniejących w Centralnym Wykazie Ubezpieczonych NFZ ze stanem faktycznym.

Proszę również o informację, jakie działania zostaną podjęte przez Ministerstwo Zdrowia w celu poprawy aktualności wpisów w wykazie.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatorów Marka Konopkę oraz Piotra Gruszczyńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracamy się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o pomoc i wsparcie w sprawie wniosku złożonego do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej przez Stowarzyszenie Integracji i Rozwoju Kulturalnego Mniejszości Narodowych w Polsce „Czeremosz” w Węgorzewie w związku z Programem Operacyjnym Fundusz Inicjatyw Obywatelskich, w ramach priorytetu „Integracja i aktywizacja społeczna. Zabezpieczenie społeczne”, w obszarze wsparcia „Porozumienie na rzecz integracji wspólnot i społeczności lokalnych”, zadanie „Kultura to my”.

Projekt obejmuje organizację czterech imprez kulturalnych, które służyć będą tworzeniu partnerskich relacji między społecznościami różnych narodowości zamieszkującymi region Warmii i Mazur. Uzupełnieniem imprez będą wystawy rękodzieła i sztuki ludowej różnych narodów, warsztaty, szkolenia i seminaria. Organizowane imprezy objęte wnioskiem to:

1. VI Międzynarodowa Noc Świętojańska,
2. XVII Międzynarodowy Festiwal Dziecięcych Zespołów Folklorystycznych Mniejszości Narodowych,
3. Międzynarodowe Integracyjne Warsztaty Taneczne,
4. Kultura Ukraińska z Daleka i z Bliska.

Szczegóły planowanych imprez wnioskodawca zawarł w swoim wniosku. A my pragniemy zwrócić uwagę Pana Ministra na fakt, iż obszar Mazur jest regionem zamieszkałym przez wiele grup narodowościowych, etnicznych i religijnych, będących niewątpliwie źródłem różnorodności oraz bogactwa kulturowego. Pragniemy podkreślić, iż folklor tych grup i zasada, że „kultura mniejszości narodowych jest wzbogaceniem kultury kraju, w którym mniejszości zamieszkują”, cieszą się coraz większym zrozumieniem i zainteresowaniem wśród społeczności lokalnej.

Nie bez znaczenia jest również fakt, że impreza jest adresowana do dzieci i młodzieży w liczbie około siedmiuset – członkowie zespołów folklorystycznych reprezentujących mniejszości narodowe, oraz widzów w liczbie osiemnastu tysięcy – osoby biorące w nocy udział w festiwalu, warsztatach, obcujące z kulturą ukraińską, a także reprezentanci władz lokalnych.

Wierzymy, że Pan Minister pochyli się nad rekomendowanym przez nas wnioskiem, a cele w nim określone znajdą Pana akceptację i wsparcie.

Z wyrazami szacunku
Marek Konopka
Piotr Gruszczyński

Oświadczenie złożone przez senatorów Marka Konopkę oraz Piotra Gruszczyńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracamy się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o pomoc i wsparcie wniosku złożonego do Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej przez Klub Sportowy „Baza Mrągowo” w ramach Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich i dotyczącego priorytetu „Integracja i aktywizacja społeczna. Zabezpieczenie społeczne”, obszaru wsparcia „Rozwiązywanie problemów dzieci i młodzieży” i zadania „Żeglarstwo – pasja młodych oraz szansa na rozwój i integrację społeczną”.

Sednem rekomendowanego projektu jest włączenie społeczne wychowanków rodzinnych domów dziecka i rodzin społecznych poprzez żeglarstwo. Zadanie skierowane jest do dzieci w wieku 8–17 lat z terenu całej Polski. Dzięki wsparciu tegoż wniosku istnieje duża szansa na włączenie społeczne około pięćdziesięciorga dzieci z rodzinnych domów dziecka i rodzin zastępczych.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę Pana Ministra na unikatowy charakter projektu polegający na wzajemnym, podwójnym oddziaływaniu środowiska żeglarskiego i uczestników projektu. Celem organizatorów jest integracja dzieci z wychowankami Szkoły Mistrzostwa Sportowego i Klubu Sportowego „Baza Mrągowo”. Projekt w dużej mierze oparty jest na pracy wolontariuszy, którzy szkolić będą uczestników kursów w zakresie żeglarstwa rekreacyjnego. Uczestnicy będą mieć możliwość uzyskania uprawnień żeglarskich. Bez wątpienia wydatkowanie środków na ten cel jest ze wszelkich miar uzasadnione.

Licząc na przychyłność, polecamy szczególnej uwadze cele i zamierzenia wnioskodawców. Wierzymy, że znajdą one zrozumienie Pana Ministra, a wniosek uzyska dofinansowanie.

Z wyrazami szacunku
Marek Konopka
Piotr Gruszczyński

Oświadczenie złożone przez senatorów Marka Konopkę oraz Piotra Gruszczyńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracamy się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o pomoc i wsparcie wniosku złożonego do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej przez Warmińsko-Mazurskie Zrzeszenie „Ludowe Zespoły Sportowe” w Olsztynie, w ramach priorytetu „Aktywni, świadomi obywatele, aktywne wspólnoty lokalne”, obszar wsparcia „Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu w środowisku lokalnym”, zadanie „Upowszechnianie i popularyzowanie sportu w środowisku wiejskim i małych miast województwa warmińsko-mazurskiego”.

Sednem rekomendowanego projektu jest organizacja i realizacja imprez sportowo-rekreacyjnych dla mieszkańców wsi i małych miast województwa warmińsko-mazurskiego. Planowane imprezy ze względu na swoją różnorodność skierowane są do możliwie największej liczby mieszkańców, zarówno do dzieci, młodzieży, jak i dorosłych. Zadanie polegać będzie również na dofinansowaniu udziału młodzieży środowisk wiejskich i małomiasteczkowych w zawodach sportowych szczebla wojewódzkiego i krajowego, a także udziału w obozach sportowych. Projekt skierowany jest do młodzieży w wieku szkolnym oraz do dorosłych mieszkańców wsi. Zakłada się udział około piętnastu tysięcy osób, uczestników akcji sportowych, w tym młodzieży szkolnej – około dziesięciu tysięcy osób, i dorosłych – około pięciu tysięcy osób, z wyszczególnieniem grupy 50+.

Aktywność fizyczna jest niezbędna do prawidłowego rozwoju fizycznego, psychicznego i społecznego ludzi w każdym wieku. Mieszkańców osiedli wiejskich, popegeerowskich cechuje niska aktywność fizyczna. Można szacować, że zaledwie około 20% dzieci i młodzieży oraz 10% dorosłych uprawia różne formy aktywności ruchowej, która zależnie od rodzaju i intensywności ma wpływ na zaspokojenie podstawowych potrzeb psychofizycznych człowieka.

Brak dofinansowania tego rodzaju działalności może skutkować w przyszłości nie tylko brakiem kadr sportowych, ale również w konsekwencji wzrostem nakładów finansowych na przeciwdziałanie patologiom społecznym w różnych grupach wiekowych w środowiskach wiejskich, a także nakładów na korekcję wad postawy u dzieci, które stają się coraz większym problemem naszego społeczeństwa.

Licząc na przychyłność, polecamy szczególnej uwadze cele i zamierzenia wnioskodawców. Wierzymy, że znajdą one zrozumienie Pana Ministra, a wniosek uzyska dofinansowanie.

Z wyrazami szacunku
Marek Konopka
Piotr Gruszczyński

Oświadczenie złożone przez senatora Waldemara Kraske

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki Waldemara Pawlaka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwrócili się do mojego biura pracownicy PGE Dystrybucja SA Oddziału Warszawa Rejonu Energetycznego Sokołów Podlaski z prośbą o pomoc i wsparcie w sprawie planowanej restrukturyzacji sokołowskiego oddziału. Według planów Rejon Energetyczny Sokołów Podlaski ma być połączony z Rejonem Energetycznym Wyszaków z siedzibą w Wyszakowie. W miejscu Rejonu Energetycznego Sokołów Podlaski ma pozostać tylko posterunek energetyczny, gdzie zatrudnienie znajdzie dziesięć – dwadzieścia osób.

Informacje o planach likwidacji Rejonu Energetycznego Sokołów Podlaski bardzo mnie zaniepokoiły. Sokołowski oddział istnieje od 1965 roku, obsługuje ponad 56 tysięcy odbiorców, obszar jego działania wynosi ponad 2 tysiące 400 kilometrów kwadratowych. Oddział prowadzi usługi na terenie miast: Kosów Lacki, Sokołów Podlaski, Węgrów, Łochów, oraz gmin: Bielany, Ceranów, Grębków, Jabłonna Lacka, Jadów, Korytnica, Kosów Lacki, Liw, Łochów, Miedzna, Repki, Sabnie, Sadowne, Sokołów Podlaski, Sterdyń, Stoczek, Węgrów, a także częściowo: Małkinia, Mokobody, Paprotnia, Strachówka, Wierzbno. Jest jednym z kluczowych zakładów w mieście, gdzie zatrudnienie znalazło wielu mieszkańców. Obecnie zatrudnionych jest tam sto dwadzieścia osób.

Istniejąca struktura organizacyjna zapewnia klientom nie tylko dostarczanie energii, ale także szybką i bezpośrednią obsługę. Wprowadzenie zbyt pochopnie konsolidacji w PGE SA może być fatalne w skutkach. Będzie miało swoje odbicie m.in. w zmniejszeniu bezpieczeństwa energetycznego, wydłużeniu czasu lokalizacji awarii i jej usunięcia, zmniejszeniu pewności dostarczania energii o dobrych parametrach, pogorszeniu stanu sieci, zwiększeniu kosztów dojazdu i wydłużeniu czasu reklamacji, mniejszym bezpieczeństwie pracy załóg.

Pracownicy są bardzo zaniepokojeni zaistniałą sytuacją, tym bardziej że nikt wcześniej nie rozmawiał z nimi o planach restrukturyzacji zakładu. Zastanawiają się także, jakimi kryteriami kierowano się przy wyborze do likwidacji właśnie Rejonu Energetycznego Sokołów Podlaski.

W związku z powyższym zwracam się do Pana Wicepremiera o informację dotyczącą planów odnośnie do dalszych losów jednostki w Sokołowie Podlaskim. Planowane uruchomienie posterunku energetycznego nie rozwiązuje tutaj problemu – co stanie się z pozostałą załogą? Mając na uwadze dobro pracowników oraz mieszkańców, apeluję o pozostawienie Rejonu Energetycznego Sokołów Podlaski w kształcie, w jakim jest obecnie.

Z poważaniem
Waldemar Kraska

Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kutza

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług, wprowadzoną w życie z dniem 1 stycznia 2011 r., pojawiło się wiele zapytań dotyczących stosowania zwolnienia przy świadczeniu usług kulturalnych przez podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy o VAT zwalnia się od podatku usługi kulturalne świadczone przez podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje kulturalne. To zwolnienie przysługuje także podmiotom prawa publicznego i podmiotom wpisanym do rejestru instytucji kultury. Jednakże, o ile łatwo ustalić, kim są te dwa ostatnie podmioty, o tyle trudności następuje ustalenie, kim są podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym.

Czy takimi podmiotami mogą być organizacje pozarządowe (na przykład stowarzyszenia), które zgodnie ze statutem prowadzą działalność kulturalną jako swoją jedyną bądź główną działalność i nie prowadzą działalności gospodarczej? Jakże przepisy są odrębnymi przepisami w tym zakresie? Na podstawie jakich odrębnych przepisów prawa polskiego dany podmiot może być uznany za instytucję o charakterze kulturalnym, aby móc skorzystać ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy o VAT?

Czy odrębnymi przepisami w tym zakresie są regulacje ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu działalności i prowadzeniu działalności kulturalnej (DzU z 2001 r., nr 13, poz. 123)? Ustawa ta wymienia przykładowe formy organizacyjne działalności kulturalnej (art. 2), ale w żaden sposób nie ogranicza form prawnych działalności kulturalnej, słusznie uznając, że dla działalności kulturalnej nie ma to żadnego znaczenia, czy na przykład bibliotekę lub galerię prowadzi fundacja.

W jednej z interpretacji podatkowych uznano za taką instytucję politechnikę, bo w statucie miała przewidzianą działalność statutową, ale czy należy to odnieść także do organizacji pozarządowych, które nie prowadzą działalności gospodarczej i których celem statutowym jest także działalność kulturalna?

Proszę o stanowisko, gdyż z tymi pytaniami zwracały się do mnie prowadzące działalność kulturalną organizacje pozarządowe, które nie wiedzą, czy pomimo że przez wszystkich są uznawane za instytucje o charakterze kulturalnym, to tak też postrzegane są przez organy podatkowe na tle wspomnianej ustawy.

Z poważaniem
Kazimierz Kutz

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Filipa Libickiego

Oświadczenie skierowane do ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza

Szanowny Panie Ministrze!

W poprzedniej kadencji Sejmu RP uchwalono ustawę likwidującą tzw. pułapkę rentową, która uniemożliwiała osobom niepełnosprawnym osiągnięcie dodatkowych dochodów. Niestety ustawa została zawetowana przez ówczesnego prezydenta RP.

Zapisy zawetowanej ustawy mogły w sposób znaczący wpłynąć na podniesienie jakości życia osób niepełnosprawnych w Polsce.

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o udzielenie informacji, czy podległy Panu Ministrowi resort prowadzi prace nad ponownym skierowaniem do Sejmu RP projektu ustawy zawierającej rozwiązania, które nie weszły w życie w związku z wetem prezydenta RP.

Jan Filip Libicki

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Filipa Libickiego

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Mikołaja Budzanowskiego oraz do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowni Panowie Ministrowie!

Z zaskoczeniem przyjąłem wiadomość, iż w wewnętrznej instrukcji Polskich Linii Lotniczych LOT S.A. została zawarta norma zakazująca noszenia symboli religijnych w widocznym miejscu przez personel pokładowy przewoźnika.

Wprowadzenie tego typu regulacji stanowi w moim przekonaniu naruszenie aktów prawa powszechnie obowiązującego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie wolności wyrażania swoich przekonań religijnych, a w szczególności stosownych zapisów ustawy zasadniczej oraz ratyfikowanych przez RP umów międzynarodowych z konkordatem na czele.

W związku z powyższym zwracam się o udzielenie informacji, czy, a jeśli tak, to jakie działania zostały podjęte przez Panów Ministrów w związku z zaistniałą sytuacją.

Proszę również o informację, co było przyczyną wprowadzenia przedmiotowych regulacji w regulaminie PLL LOT S.A.

Jan Filip Libicki

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Filipa Libickiego

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Przedstawiciele władz gminy Opalenica skierowali do mnie prośbę o interwencję w sprawie nieudostępniania przez zarządcę stacji kolejowej w Opalenicy pomieszczeń dla podróżnych w godzinach wieczornych oraz we wczesnych godzinach porannych. Zarządca obiektu udostępniał go podróżnym jedynie w godz. 06.00–19.00, tymczasem pierwsze pociągi odjeżdżają ze stacji Opalenica już ok. godz. 04.00, a ostatnie ok. północy. Tak więc poza godzinami otwarcia budynku stacji podróżni musieli przebywać pod gołym niebem, również podczas niesprzyjających warunków atmosferycznych. Podobna sytuacja miała miejsce w niektórych gminach ościennych. Niezależnie od powyższego, w godzinach otwarcia budynku stacji kolejowej w Opalenicy częsta była sytuacja nieudostępniania podróżnym toalety.

Niedawno w wyniku interwencji władz gminy Opalenica przywrócono całodobowe funkcjonowanie budynku stacji kolejowej w związku z dotkliwymi mrozami. Zaznaczono jednak, iż jest to jedynie doraźne rozwiązanie tymczasowe. Jeżeli tak jest, problem niebawem powróci.

Zwracam się z prośbą do Pana Ministra o podjęcie interwencji mającej na celu utrzymanie dostępności budynków stacji kolejowych dla podróżnych, przynajmniej pomiędzy godzinami kursowania pierwszego i ostatniego pociągu, który dla wielu mieszkańców jest jedyną możliwością dotarcia do miejsca pracy lub nauki.

Jan Filip Libicki

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Martynowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych Jacka Cichockiego

Szanowny Panie Ministrze!

Mam pytanie w związku z art. 20 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu. Zgodnie z art. 20 ust. 3 minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia wymagania w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz na stanowisku szefa komórki organizacyjnej lub innym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem sposobu ustalania kwalifikacji zawodowych i zaliczania ich do poszczególnych grup i specjalności oraz przypadków, w których wymagania te mogą być obniżone (DzU 04.163.1712 z 1 października 2004 r., zm. DzU 04.210.2135, art. 217, rozporządzenie MSWiA z dnia 27 sierpnia 2008 r.). Proszę o odpowiedź na następujące pytanie: czy obecny szef BOR posiada tytuł magistra?

Proszę również o odpowiedź na pytanie związane z art. 56 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 56 ust. 1 funkcjonariusz nie może bez zezwolenia przełożonego podejmować dodatkowych zajęć zarobkowych poza służbą. Z ust. 2 wynika, że przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na podejmowanie zajęć zarobkowych poza służbą, jeżeli nie koliduje to z wykonywaniem zadań służbowych przez funkcjonariusza oraz wpływa dodatnio na podwyższenie jego kwalifikacji, a także nie narusza prestiżu służby. Mam takie pytanie: czy w 2010 r. funkcjonariusze BOR podejmowali jakiegokolwiek dodatkowe zajęcia zarobkowe poza służbą w BOR, a jeżeli tak, to jakie?

Nawiążę też do ukazania się komunikatu V Ds 32/11 Prokuratury Okręgowej Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 30 stycznia 2012 r., w którym możemy przeczytać o licznych uchybieniach. To komunikat w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych, w tym Biura Ochrony Rządu, przygotowujących wizyty premiera RP, pana Donalda Tuska i prezydenta RP, pana Lecha Kaczyńskiego wraz z małżonką w Katyniu, odpowiednio w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r. i działanie tym na szkodę interesu publicznego, to jest o czyn z art. 231 §1 k.k. Chodzi o:

- „brak właściwego nadzoru ze strony kierownictwa BOR nad działaniami ochronnymi, tj. planowaniem, organizowaniem i realizowaniem zabezpieczeń wizyt;
- niewyznaczenie dowódców grupy rekonesansowej i grup zabezpieczających, co skutkowało niemożliwością realizowania procesu kierowania działaniami ochronnymi, tj. planowania, organizowania i realizowania zabezpieczeń wizyt;
- niewłaściwe przeprowadzenie analizy zadania, czego skutkiem był brak niezbędnych specjalistów w grupie rekonesansowej i grupach zabezpieczających (funkcjonariusza grupy lotniskowej, pirotechnika, lekarza sanitarnego), celem dokonania przez nich oceny bezpieczeństwa w miejscu przebywania ochranianych osób;
- nieprzeprowadzenie odprawy koordynacyjnej, podczas której funkcjonariusze BOR powinni otrzymać zadania i informacje o ewentualnych zagrożeniach przy ich realizacji;
- zaniżenie kategorii działań ochronnych zabezpieczenia wizyt ochranianych osób w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r.;
- niewyznaczenie spośród funkcjonariuszy BOR osób odpowiedzialnych za zabezpieczenie poszczególnych miejsc czasowego pobytu;
- nieprzeprowadzenie rekonesansu zaplanowanego miejsca czasowego pobytu ochranianych osób, jakim było lotnisko «Siewiernyj» w Smoleńsku oraz zbyt pobieżne przeprowadzenie rekonesansu w pozostałych miejscach czasowego pobytu;
- nieprzeprowadzenie rekonesansu zaplanowanych tras przejazdu kolumn specjalnych ochranianych osób w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r. na terenie Federacji Rosyjskiej oraz brak działań w celu uzyskania informacji o lotniskach zapasowych i zapewnienia tam ochrony osobom ochranianym na wypadek awaryjnego lądowania samolotów specjalnych;
- zaniechanie działań kierownictwa BOR, w sytuacji nieprzeprowadzenia rekonesansu lotniska «Siewiernyj» w Smoleńsku;
- sporządzenie planów zabezpieczeń obydwu wizyt w sposób sprzeczny z przepisami i zasadami prowadzenia działań ochronnych;
- zatwierdzenie planu zabezpieczenia wizyty w dniu 7 kwietnia 2010 r. przez nieuprawnionego do tego funkcjonariusza;
- nieprzeprowadzenie odprawy zadaniowej zabezpieczenia wizyt ochranianych osób w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r.;

- brak zorganizowania przez BOR ochrony bazowania samolotów specjalnych TU 154M na lotnisku «Siewiernyj» w Smoleńsku, w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r.;
- brak obecności funkcjonariusza BOR na lotnisku «Siewiernyj» w Smoleńsku przed i podczas lądowań samolotów specjalnych w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r.;
- brak zabezpieczenia pirotechniczno-radiologicznego wizyty w dniu 7 kwietnia 2010 r.;
- brak zabezpieczenia sanitarnego i biochemicznego wizyt w dniach 7 i 10 kwietnia 2010 r.;
- brak prawidłowego systemu łączności podczas prowadzonych działań;
- wyznaczenie do działań funkcjonariuszy nieposiadających doświadczenia w działaniach poza granicami Polski, o niskim stopniu kompetencji;
- brak wyposażenia funkcjonariuszy grup zabezpieczających w broń palną;
- brak prawidłowej kontroli działań, podejmowanych przez służby rosyjskie, zgodnie z poczynionymi ustaleniami”.

Proszę o odpowiedź na pytanie: jakie zamierza Pan wyciągnąć konsekwencje służbowe wobec szefa BOR?

Z poważaniem
Marek Martynowski

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Martynowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

W ostatnim czasie odbyłem wiele spotkań z lokalnymi środowiskami sędziowskimi oraz samorządowymi, podczas których był przedstawiany i omawiany projekt Pańskiego rozporządzenia w sprawie zniesienia sądów rejonowych m.in. w Gostyninie, Sochaczewie, Płońsku i Sierpcu oraz utworzenia zamiejscowych wydziałów.

Likwidacja małych sądów rejonowych – nawet w przypadku, gdy w ich miejsce zostaną utworzone wydziały zamiejscowe – rodzi cały szereg konsekwencji oraz budzi wiele emocji wśród mieszkańców.

Twierdzi Pan, że celem reformy nie jest zmniejszenie wydatków na sądownictwo („Minister Gowin podkreślał, że nie chodzi tu o szukanie oszczędności, ale o usprawnienie sądów, tak aby sprawy w niektórych jednostkach nie trwały kilka razy dłużej niż w innych (...)”; źródło: www.radio.opole.pl), ale jednocześnie przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości podnoszą, że polski wymiar sprawiedliwości na tle europejskiego jest drogi i niesprawny. Wynika z tego, że celem projektowanych zmian jest nie tylko poprawa sprawności sądów, ale także osiągnięcie oszczędności.

Wobec tego bardzo proszę o dokładne przedstawienie, jakie rzeczywiste oszczędności oraz jakie koszty wiązać się będą ze zniesieniem poszczególnych sądów rejonowych w Gostyninie, Sierpcu, Sochaczewie i Płońsku. W wyliczaniu ewentualnych oszczędności trzeba uwzględnić realne, a nie pozorne zmniejszenie kosztów. Jeśli w wyniku zniesienia sądu jakieś stanowisko pracy zostanie zlikwidowane, ale jednocześnie osoba je zajmująca zostanie zatrudniona na takim samym lub podobnym stanowisku w plockim sądzie, to jej wynagrodzenie nie będzie żadną realną oszczędnością dla budżetu, tyle tylko, że zamiast sądu w Gostyninie, Płońsku, Sochaczewie czy w Sierpcu będzie je wypłacał sąd w Płocku.

Uważam, że planowane efekty reformy powinny być szczegółowo przedstawione równocześnie z projektem rozporządzenia, i to w odniesieniu do każdego znoszonego sądu z osobna.

Nie przekonuje mnie również podnoszony argument, że nie jest to w istocie likwidacja sądów, bo „wszystkie wydziały zostają w tym samym miejscu i obywatele nie odczują różnicy”. Przede wszystkim właśnie zwykli obywatele – mieszkańcy wymienionych miast i powiatów – odczują to najsilniej. Najdotkliwszy byłby brak biura podawczego oraz kasy, która z kolei nie może w pełni funkcjonować bez księgowości. Nie wiadomo, jak miałyby wówczas wyglądać na przykład wypłacanie wynagrodzeń biegłym i pełnomocnikom z urzędu, zwracanie kosztów podróży świadkom, wypłacanie należności za ogłoszenia, składanie i opłacanie przez strony pism procesowych itp. Jeżeli jednak prawdą byłoby, że wszystko, łącznie ze stanowiskami administracyjnymi i finansowymi, miałyby pozostać właściwie w niezmienionym stanie, to po co w ogóle sądy miałyby zostać zniesione.

Także argument o lepszym wykorzystaniu sędziów – jako że będzie można przenosić ich między dwoma dotychczasowymi sądami – poza tym, że co do zasady spotyka się z zarzutami niekonstytucyjności i obchodzenia zakazu nieprzenoszalności sędziów – jest zupełnie nieprzekonywający. Odnosząc ten argument do wymienionych sądów, trzeba stwierdzić, że w sądzie plockim nie ma nawet warunków umożliwiających wydajną pracę większej liczbie sędziów czy urzędników. Spowoduje to nie poprawę, a pogorszenie wyników pracy i wydłużenie czasu trwania spraw, co nie jest obojętne ani dla osób, które są stronami w tych sprawach, ani dla pracujących tu nadal sędziów i urzędników.

Zapewnia Pan, że wydziały ksiąg wieczystych pozostaną w niezmienionym kształcie („Wydziały ksiąg wieczystych i rodzinne, które są, pozostaną – zapewniał minister Gowin”; źródło: www.kamienskie.info). Tymczasem w oficjalnym projekcie rozporządzenia mówi się o przekształceniu m.in. w Gostyninie jedynie trzech wydziałów w wydziały zamiejscowe Sądu Rejonowego w Płocku i nie ma wśród nich Wydziału Ksiąg Wieczystych.

Powołuje się Pan także na znany argument o istniejących obecnie między sądami nieuzasadnionych dysproporcjach w obsadzie sędziów. Jako przykład podaje się przede wszystkim sądy warszawskie, gdzie na jednego sędziego przypada o wiele więcej spraw niż w innych sądach. Argument ten może tylko dziwić, jeśli pada ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości, bo przecież przyznawanie limitu etatów sędziowskich w każdym sądzie jest wyłączną domeną ministra sprawiedliwości. Od lat każdy nowy, zwolniony lub przenoszony etat sędziowski jest przyznawany tylko sądowi, co do którego służby ministra na podstawie aktualnych danych statystycznych dotyczących obciążenia wpływającymi sprawami stwierdzą, że istnieje co do tego pełne uzasadnienie. Jeśli

mimo to nadal istnieją takie dysproporcje, to jest to dowód nie tylko nieudolności tych działań ministerstwa, ale także braku jakiegokolwiek gwarancji, że obecny pomysł zniesienia stu dwudziestu dwóch sądów w Polsce stanowi remedium na ten problem i że jest oparty na właściwym rozeznaniu sytuacji sądów rejonowych. Na uwagę zasługuje również fakt delegowania do pracy w ministerstwie już ponad stu pięćdziesięciu sędziów, którzy zajmują etaty w swoich sądach macierzystych, a całymi latami w nich nie orzekają. Można założyć, że wśród ponad trzystu sądów rejonowych w Polsce są takie, których istnienie jako samodzielnych jednostek jest rzeczywiście nieuzasadnione. Z pewnością nie jest ich jednak aż sto dwadzieścia dwa i nie można za takie uznać ani Sądu Rejonowego w Gostyninie, ani w Płońsku, Sochaczewie czy Sierpcu, a przynajmniej autor projektu nie przedstawił na to żadnych argumentów.

Wobec powyższego proszę Pana Ministra o ustosunkowanie się do wymienionych argumentów, a także o odpowiedź na pytania:

1. Czy tak zwana reorganizacja sądów rejonowych w Płońsku, Sierpcu, Gostyninie i Sochaczewie docelowo nie doprowadzi do ich likwidacji?

2. Dlaczego projekt rozporządzenia nie podlegał konsultacjom społecznym?

3. Czy liczba sędziów danego sądu rejonowego jest właściwym kryterium jego likwidacji? Czy tutaj nie powinna decydować liczba spraw przypadających na jednego sędziego i liczba spraw przez niego rozstrzyganych?

4. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości nie przygotowuje analogicznego rozporządzenia dla prokuratur rejonowych?

Z poważaniem
Marek Martynowski

Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Obremskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Panie Premierze!

Po trzech miesiącach pracy w Senacie jestem zmartwiony jakością stanowionego w Polsce prawa.

Nie formułuję tutaj zarzutu co do sposobu procedowania przez Sejm i Senat – gdyż to może być przedmiotem innego rozważania, którego adresatem nie będzie Pan Premier – lecz zarzut co do jakości projektów i bardzo często pilnego trybu ustaw przygotowywanych przez rząd RP. Działamy w pętli ciągłego poprawiania ustaw wcześniej przyjętych.

Podam kilka przykładów.

1. Ustawa o ewidencji ludności – uchwalona dnia 24 września 2010 r., poprawiona dnia 15 grudnia 2011 r. ze względu na konieczność zmiany terminu; system informatyczny niezbędny do jej wprowadzenia nie był przygotowany na czas.

2. Ustawa o ochronie przeciwpożarowej – uchwalona dnia 25 lipca 2008 r., zmieniana w 2008 r. i 2010 r., a przedłużona dnia 15 grudnia 2011 r. o kolejne dwa lata znów ze względu na brak systemu informatycznego.

3. Ustawa refundacyjna uchwalona dnia 12 maja 2011 r. z rozporządzeniem ogłoszonym 23 grudnia – na tydzień przed wejściem w życie. Z powodu protestów zmieniono ustawę w trybie pilnym 13 stycznia 2012 r.

4. Ustawa o systemie oświaty z 19 sierpnia 2011 r. Termin posyłania sześciolatków do szkół był zmieniany trzy razy, w tym dwa razy ustawowo. Za przyczyny tego uważa się nieprzygotowanie samorządów, jednak prawdziwym problemem był brak konsultacji i brak przekonania rodziców co do sensu tej zmiany systemowej.

5. Ustawa o pieczy zastępczej z 9 czerwca 2011 r., zmieniona 15 grudnia 2011 r. Zmiana wymuszona była przez samorzady terytorialne (na przykład Związek Powiatów Polskich) uważające, że przerzucono na nie koszty o wysokości 800 milionów zł i konieczność zatrudnienia pięćdziesięciu tysięcy osób. Zabrakło konsultacji ustawy z samorządami, ustawy, która, jak pamiętamy, wchodziła w życie wraz z początkiem restrykcyjnej polityki przeciw zadłużaniu gmin, prowadzonej przez ministra finansów.

Uważam, że, po pierwsze, niedobre jest uzależnianie ustaw od terminu budowy systemów informatycznych. Taka korelacja wymagałaby sprawności państwa polskiego w dotrzymaniu terminu wprowadzania w życie systemu informatycznego (jak wynika z doświadczenia, jest niemożliwe – ustawy o refundacji, o ochronie przeciwpożarowej, o ewidencji ludności) lub przesunięcia terminu wejścia w życie tych regulacji na poziom rozporządzeń rządowych.

Po drugie, potrzebne jest dokonanie radykalnych zmian w zakresie konsultacji społecznych w sprawie projektów ustaw (na przykład konsultacje prowadzone przez MKiDN w sprawie ACTA tylko z beneficjentami ustawy). Konsultacje społeczne nie mogą być tylko formalnością, nie mogą być dla wiodącego ministra dodatkiem do biurokratycznego, dłuższego procesu uzgodnień międzyresortowych. Musi być odwrotnie: to pierwsze, jako ważne, powinno być dłuższe, to drugie – szybkie i techniczne.

Po trzecie, w przypadku ustaw musi być sporządzona ocena skutków regulacji z ukazaniem także efektów ubocznych i negatywnych. Rzadko kiedy ustawy mają tylko skutki pozytywne.

Po czwarte, każda ustawa powinna mieć metryczkę zmian zawierającą informacje, kto przygotował projekt, kto dokonał wszystkich kolejnych korekt w procesie legislacyjnym i dlaczego. Zabezpieczymy się w ten sposób przed zjawiskiem „lub czasopisma” czy takimi zmianami jak w ustawie hazardowej.

Jednym z istotnych czynników rozwoju państwa jest stabilność i przewidywalność, także w wymiarze prawnym.

Zwracam się więc z uprzejmą prośbą o informacje dotyczące tego, jakie zmiany są planowane i jakie wnioski wyciągnięto z ostatnich problemów legislacyjnych (choćby ustawa refundacyjna, sprawa sześciolatków, ACTA).

Z poważaniem
Jarosław Obremski

Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Obremskiego

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się z prośbą o ponowne rozpatrzenie możliwości budowy szybkiego połączenia kolejowego między Wrocławiem a Warszawą.

Uważam, że najprostszym rozwiązaniem pod względem finansowym i inwestycyjnym, a także z punktu widzenia kosztów eksploatacyjnych jest połączenie około pięćdziesięciokilometrową linią kolejową Wieruszowa i Sieradza oraz elektryfikacja 45 km linii kolejowej Oleśnica – Kępno.

Proponowaną przez Pana trasę przez Częstochowę i Włoszczowę (zwaną w branży protezą koniecpolską) traktuję jako ciekawe rozwiązanie tymczasowe. Nie może być ono uważane za ostateczne z następujących powodów:

- 1) koszty przygotowania obu linii są zbliżone i małe wobec rezygnacji z budowy kolei dużych prędkości;
- 2) docelowa trasa Wrocław – Warszawa będzie krótsza o prawie 100 km, co przełoży się na koszty eksploatacji, ceny biletów i koszty ekologiczne, a także czas kolejarzy i pasażerów;
- 3) połączenie to zwiąże gospodarczo i kulturowo trzecie i czwarte miasto Polski (Wrocław i Łódź), a jednocześnie pozwoli wykorzystać efekt synergii z istniejącą trasą Warszawa – Łódź.

Jestem oczywiście gotów zaangażować się w pomoc w poszukiwaniu sposobu przyspieszenia prac planistycznych.

Przedstawiany pomysł nie jest nowy. Miał być on realizowany już w XIX wieku, a potem przed II wojną. Ostatnio pomysł nie był nagłaśniany, ponieważ planowano budowę równoległej do proponowanego rozwiązania trasy kolei dużych prędkości Warszawa – Wrocław.

Wydaje mi się, że ponowne rozważenie proponowanego wariantu byłoby ukłonem i kompromisem wobec prezydenta miasta Wrocławia oraz marszałków województw dolnośląskiego i łódzkiego, którzy krytykowali Pana na konferencji 8 lutego we Wrocławiu.

Z poważaniem
Jarosław Obremski

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Owczarka

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze,

Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, rejestracji pojazdu dokonuje się między innymi na podstawie wydanego przez właściwy organ zaświadczenia, potwierdzającego uiszczenie podatku od towarów i usług od pojazdów sprowadzanych z państw członkowskich Unii Europejskiej lub brak tego obowiązku.

Z przepisów ustawy – Prawo o ruchu drogowym, a także przepisów ustawy VAT wynika, że istnieją dwa rodzaje zaświadczeń. Pierwsze z nich potwierdza fakt uiszczenia przez podatnika podatku od wewnątrzwspólnotowego nabycia nowego środka transportu, a także innego środka transportu, w przypadku gdy został on sprowadzony w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (także jako nowy środek transportu).

Drugim rodzajem zaświadczenia jest – wydawane na wniosek podatnika – zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu.

W wykonaniu delegacji ustawowej przewidzianej w art. 105 ust. 6 ustawy o VAT Minister Finansów w drodze rozporządzeń z dnia 21 kwietnia 2004 r. określił wzory odpowiednich zaświadczeń (rozporządzenie w sprawie określenia wzoru zaświadczenia potwierdzającego uiszczenie przez podatnika podatku od towarów i usług z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia środka transportu lub braku obowiązku uiszczenia tego podatku z tytułu przywozu środka transportu nabytego z terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – DzU nr 84 poz. 786 oraz rozporządzenie w sprawie określenia wzoru wniosku o wydanie zaświadczenia potwierdzającego brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu przywozu środka transportu nabytego z terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – DzU nr 84 poz. 785).

Łączna analiza przywołanych aktów prawnych wskazuje, iż naczelnicy urzędów skarbowych są obowiązani do wydania druku VAT-25, zaświadczeń potwierdzających uiszczenie przez podatnika podatku od towarów i usług oraz zaświadczeń potwierdzających brak obowiązku uiszczenia podatku z tytułu przywozu z terytorium innego państwa członkowskiego nabywanych pojazdów, które mają być dopuszczone do ruchu na terytorium kraju.

Naczelnicy niektórych urzędów skarbowych odmawiają wydania wspomnianych zaświadczeń dla pojazdów takich jak ciągniki rolnicze czy przyczepy, ponieważ zdaniem organu podatkowego nie można zaliczyć ich do środków transportu w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług.

Brak korelacji pomiędzy definicją wyrazu „pojazd”, zawartą w ustawie – Prawo o ruchu drogowym, a definicją wyrażenia „środek transportu” w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, powoduje możliwość odmiennej klasyfikacji ciągnika rolniczego czy przyczepy na gruncie wspomnianych ustaw. W świetle ustawy – Prawo o ruchu drogowym ciągnik rolniczy i przyczepa niewątpliwie stanowią pojazdy, a zatem zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu art. 72 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, przez składającego wniosek o rejestrację w takim przypadku winno być przedłożone jedno z dwóch rodzajów zaświadczeń.

Sytuacja taka występowała już w przeszłości i po licznych interwencjach problem ten został rozwiązany rozporządzeniem wykonawczym do ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Opisany problem powrócił w chwili nowelizacji w dniu 29 października 2010 r. ustawy o VAT (uchylenie załącznika nr 1 do ustawy). Obecnie część urzędów skarbowych wydaje zaświadczenia, druga zaś odmawia, wydając na tę okoliczność stosowne postanowienie. Dualizm ten budzi obawy co do prawidłowości stosowania przepisów zarówno po stronie pracowników organów podatkowych, jak i po stronie organów właściwych do spraw rejestracji pojazdów. Zasadniczy problem mają wnioskodawcy napotykający trudności z uzyskaniem właściwych dokumentów oraz z powodu odmowy zarejestrowania nabytego pojazdu.

Zwracam się z prośbą do Pana Ministra o rozwiązanie tego problemu.

Z wyrazami szacunku
Andrzej Owczarek

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Pajaka

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

W projekcie rozporządzenia przygotowanym przez Ministra Sprawiedliwości w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Krakowie przewidziano m.in. likwidację Sądu Rejonowego w Suchoj Beskidzkiej, co spowodowało reakcję władz samorządowych oraz indywidualnych mieszkańców zaniepokojonych takim zamysłem. W miejsce suskiego sądu rejonowego miałyby powstać trzy wydziały zamiejscowe Sądu Rejonowego w Myślenicach. Rozporządzenie pomija wydział ksiąg wieczystych i nie podaje, kto będzie rozpatrywał tę kategorię spraw.

Decyzja Ministra Sprawiedliwości budzi zrozumiałą, stanowczy protest, ponieważ jest ona uderzeniem nie tylko w fundamenty istnienia podstawowego elementu administracji publicznej, ale przede wszystkim w społeczność lokalną, która tworzy małą ojczyznę, jaką jest powiat. Uderza w gwarancję bezpieczeństwa i ochronę najistotniejszych spraw, które należy pomóc rozwiązać obywatelowi.

Budzą zdziwienie kryteria przyjęte do tej reorganizacji, czyli aspekt finansowy oraz liczba stanowisk sędziowskich. Zakładane oszczędności będą niewielkie albo żadne, zważywszy, że koszt jednostkowy w dużym sądzie jest zbliżony do kosztu w mniejszej jednostce, a koszty społeczne tak przeprowadzonej reformy będą bardzo duże. Takie „zwijanie się państwa” prowadzi do degradacji lokalnych ośrodków, jakimi są miasta powiatowe, wokół których skupia się życie mieszkańców okolicznych gmin i sołectw. Miarodajnym i logicznym kryterium ustawowego znoszenia lub tworzenia sądów powinna być liczba wpływających spraw będąca tu wyznacznikiem społecznym istnienia sądu, a liczba sędziów powinna być pochodną tej wielkości i potrzeby zapewnienia sprawności postępowania.

W pełni popieram protesty samorządów oraz innych instytucji przeciw likwidacji Sądu Rejonowego w Suchoj Beskidzkiej i innych małych sądów w Małopolsce. Jest to zmiana przeprowadzana wbrew społecznym potrzebom, oczekiwaniom oraz zasadzie racjonalności, wszak doświadczenie pokazuje, że niewielkie sądy są najbardziej sprawnymi i ekonomicznymi jednostkami.

Wymiar sprawiedliwości na pewno potrzebuje gruntownych zmian. Śledztwo smoleńskie czy proces twórców stanu wojennego są najlepszymi przykładami, jak głębokiej degradacji uległo sądownictwo w Polsce. Jakość wielu wyroków wydanych przez sądy rejonowe powoduje, że ta dziedzina życia jest bardzo negatywnie oceniana przez społeczeństwo, dotyczy to także wymiaru sprawiedliwości w Suchoj Beskidzkiej. Uważam, że należy w tym miejscu zastanowić się, czy właśnie zmiany w sferze strukturalnej i terytorialnej pozwolą na odbudowę autorytetu wymiaru sprawiedliwości w społeczeństwie.

Dlatego stanowczo występuję przeciwko propozycji likwidacji Sądu Rejonowego w Suchoj Beskidzkiej i zwracam się do Pana Ministra o rozważenie możliwości odstąpienia od likwidacji tej jednostki, jak również o przemyślaną i zrównoważoną tok reform dotyczących sądownictwa w naszym kraju.

Z poważaniem
Andrzej Pajak

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Pajaka

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowny Panie Prokuratorze!

Na liście małych prokuratur przeznaczonych do likwidacji, przygotowanej przez Prokuraturę Generalną, znajduje się Prokuratura Rejonowa w Suchej Beskidzkiej. Wzbudza to oburzenie samorządowców i wielu mieszkańców powiatu suskiego, którzy zwracają się do mnie z prośbą o interwencję. Apel o zaniechanie likwidacji miejscowej prokuratury wystosowała również Rada Powiatu Suskiego. W związku z tym zwracam się do Pana Prokuratora o ponowne przeanalizowanie zaistniałej sytuacji i pozostawienie wymienionej jednostki w Suchej Beskidzkiej. Oszczędności finansowe, które rzekomo ma przynieść przedmiotowa reorganizacja, są wątpliwe, a to one wydają się być głównym motywem przyświecającym tym zmianom. Nie bierze się zaś pod uwagę mieszkańców, możliwości ich dostępu do wymiaru sprawiedliwości i obowiązku rozwiązywania ich realnych problemów.

Powiat suski o powierzchni niemal 700 km² pod względem obszaru jest jednym z większych powiatów w Małopolsce (siódme miejsce), zamieszkuje go około 83 tysiące mieszkańców (w skali kraju to powiat średniej wielkości, takich w Polsce jest najwięcej). Już dzisiaj dojazd do prokuratury w Suchej Beskidzkiej z najdalszych miejscowości powiatu wymaga pokonania 30–35 km i w moim mniemaniu jest to maksymalna możliwa do przyjęcia odległość. Po przewidywanej reorganizacji odległość ta może się zaś zwiększyć nawet do ponad 60 km!

W całej instytucji, jaką jest prokuratura, istnieją duże możliwości uzyskania sporych oszczędności, więc zapytuję, czy absolutnie konieczne jest dokonywanie ich w drodze likwidacji mniejszych jednostek z „pierwszej linii” – a tym samym pozbawianie mieszkańców dostępu do wymiaru sprawiedliwości i poczucia bezpieczeństwa. Właśnie te sztandarowe wartości – dostęp do wymiaru sprawiedliwości oraz poczucie bezpieczeństwa – jak i przekonanie, że działa się w duchu sprawiedliwości, bezwzględnie należą się społeczeństwu, a więc również mieszkańcom powiatu suskiego.

Na zakończenie pragnę zwrócić uwagę Pana Prokuratora na sposób prowadzenia spraw, który nie ma nic wspólnego z autentyczną misją wymiaru sprawiedliwości, a wręcz przeciwnie – budzi negatywne nastawienie do organów wymiaru sprawiedliwości i znacząco wpływa na obniżenie jego rangi, także w powiecie suskim. To jednak w żaden sposób nie powinno wpływać na jakiegokolwiek zmiany organizacyjne zakładające likwidację Prokuratury Rejonowej w Suchej Beskidzkiej.

Z poważaniem
Andrzej Pajak

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Pajaka

Oświadczenie skierowane do komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej Wiesława Leśniakiewicza

Szanowny Panie Komendancie!

Niniejszym oświadczeniem pragnę zwrócić się do Pana Komendanta z apelem o możliwie jak najpilniejsze wprowadzenie do planu inwestycyjnego Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej budowy nowego obiektu Komendy Powiatowej PSP w Wadowicach. Po zapoznaniu się z warunkami pracy wadowickich strażaków zawodowych stwierdzam, że mają oni najtrudniejsze warunki pracy spośród strażaków ze wszystkich komend powiatowych w moim okręgu wyborczym, obejmującym oprócz powiatu wadowickiego powiaty: chrzanowski, myślenicki, oświęcimski i suski. Wnioski w zakresie celowości i potrzeby budowy nowego, funkcjonalnego obiektu wraz z jednostką ratowniczo-gaśniczą są kierowane przez wadowickich strażaków do władz pożarniczych wyższych szczebli.

W całej rozciągłości podpisuję się pod tą analizą i w pełni popieram prośbę o wyasygnowanie środków finansowych na budowę przedmiotowego obiektu. Miałem możliwość, pełniąc przez dwadzieścia lat funkcję wójta i starosty, przyjrzeć się codziennej pracy i działaniom strażaków podczas takich zdarzeń jak powódź, pożary i wypadki drogowe oraz innych tragicznych sytuacji, podczas których występowało zagrożenie życia, zdrowia i mienia mieszkańców. Oceny, które należały się zarówno strażakom zawodowej straży pożarnej, jak i strażakom ochotnikom, z mojej strony zawsze były najwyższe, podobnie jak mój szacunek i kierowane w ich stronę uznanie.

Z tego osobistego doświadczenia płynie moja prośba i apel do Pana Komendanta, by możliwie jak najszybciej strażacy z Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Wadowicach mogli się cieszyć nową kopenhą. Licząc na Pana przychylność, pozostaję z głębokim szacunkiem i poważaniem dla Pana i całej strażackiej wspólnoty.

Z poważaniem
Andrzej Pajak

Oświadczenie złożone przez senatora Bohdana Paszkowskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki Waldemara Pawlaka

W związku z informacjami o pracach w kierowanym przez Pana ministerstwie związanych z reformą struktury administracyjnej urzędów miar w Polsce zwracam się z prośbą o przedstawienie danych dotyczących zakładanych celów opracowywanych zmian, założeń wypracowanych dotychczas w ramach podjętych prac, a także przewidywanych terminów wprowadzenia ich w życie.

Przyznam, że informacje w sprawie reformy urzędów miar, które otrzymałem, budzą moje zaniepokojenie z uwagi na to, że głównym, a w zasadzie jedynym kryterium pozostawiania obwodowych urzędów ma być ich dochodowość w przeliczeniu na jeden etat w wysokości co najmniej 60 tys. zł, przy czym przyjęto, że liczba obwodowych urzędów będzie wynosiła 14. Zastosowanie tak dziwnego kryterium w administracji państwowej spowodowałoby likwidację 44 funkcjonujących obecnie jednostek, co w ujęciu geograficznym doprowadziłoby do pojawienia się zupełnie „białych plam” na terenie Polski. Taki los spotkałby również województwo podlaskie, gdzie w mieście Białymstoku funkcjonuje obecnie jedyny urząd obwodowy, który posiada doświadczoną i kompetentną kadrę oraz realizuje szeroki wachlarz usług i cieszy się dobrą opinią zarówno wśród zainteresowanych przedsiębiorców, jak i innych osób korzystających z jego pracy.

Chcąc rozwiązać obawy swoje i wielu innych środowisk oraz wyrażając nadzieje, że planowane zmiany w strukturze i funkcjonowaniu administracji metrologicznej mają służyć jeszcze lepszemu wykonywaniu zadań i zapewnieniu sprawniejszej oraz dostępnejszej obsługi zainteresowanych osób fizycznych i prawnych, proszę o informację, o których mowa na wstępie.

Z poważaniem
Bohdan Paszkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Poślednika

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Od początku roku panuje zamieszanie w firmach zajmujących się sprzedażą węgla w związku z wprowadzoną z początkiem roku akcyzą na wyroby węglowe. Problemem nie jest obliczanie akcyzy, ale tempo wprowadzenia przepisów i biurokracja.

Niezadowoleni są i sprzedający, i kupujący. Podmioty zajmujące się sprzedażą opału nie miały zbyt wiele czasu na zapoznanie się z nowymi przepisami. Jeszcze przed końcem roku każdy podmiot chcący prowadzić tego typu działalność musiał dokonać rejestracji w urzędzie celnym. To na podmioty pośredniczące w handlu wyrobami akcyzowymi spadła konieczność wypełniania wielu dokumentów i naliczania akcyzy.

Ustawa o podatku akcyzowym zakłada cały szereg zwolnień. Opłatą nie są obciążane: gospodarstwa domowe, organy administracji publicznej, jednostki sił zbrojnych, podmioty systemu oświaty, żłobki i kluby dziecięce, podmioty lecznicze, jednostki organizacyjne pomocy społecznej, organizacje, o których mowa w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Zwolnieniu podlegają wyroby węglowe używane w niektórych rodzajach działalności gospodarczej. Podmioty zwolnione z akcyzy za wyroby węglowe zobowiązane są do rejestracji w urzędzie celnym. W przypadku gospodarstw domowych konieczne jest podpisanie oświadczenia. W praktyce wygląda to tak, że jeżeli przedsiębiorca wystawia fakturę, to dolicza akcyzę.

Przepisy dotyczące akcyzy weszły w życie pod koniec grudnia. Klienci indywidualni często dowiadują się o tym dopiero w momencie dokonywania zakupu węgla. Aby uniknąć płacenia akcyzy, klient musi podpisać oświadczenie w czterech egzemplarzach. W oświadczeniu takim widnieją: imię i nazwisko, adres oraz data i miejsce dostawy. Jeden egzemplarz oświadczenia zostaje u klienta, trzy trafiają do firmy handlującej węglem, z czego jeden trafia do urzędu celnego, a dwa pozostałe firma musi przechowywać przez pięć lat. Jak wskazują klienci i przedsiębiorcy, problemy wynikają z braku informacji oraz nadmiernej liczby dokumentów, które trzeba wypełnić bez względu na to, czy ktoś kupuje tonę, czy pięćdziesiąt kilogramów węgla.

W świetle powyższego proszę o odpowiedź na pytanie: czy dostrzega Pan opisany tu problem i czy istnieje możliwość zmniejszenia biurokracji związanej z zakupem węgla?

Z wyrazami szacunku
Marian Poślednik

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Poślednika

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z napływającymi do mojego biura senatorskiego informacjami dotyczącymi nieprzekazania środków finansowych na zapłatę nadwykonań dla Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Lesznie zwracam się do Pana z prośbą o zwrócenie uwagi na ten bardzo ważny problem.

Wojewódzki Szpital Zespolony w Lesznie to placówka, która swoim zasięgiem obejmuje powiat leszczyński, powiat kościański, powiat gostyński, powiat rawicki, powiat górowski, powiat wolsztyński oraz powiat wschowski. Leszczyński szpital świadczy wysoko wyspecjalizowane usługi medyczne, od wielu lat poszerza też bazę w celu zwiększania dostępności świadczeń. Problem nadwykonań za usługi medyczne dotyczy lat 2009, 2010, 2011, kiedy to pieniądze za udzielone usługi nie zostały zapłacone, w związku z czym szpital ma poważne problemy finansowe.

Należy wskazać, iż nie jest możliwe uniknięcie nadwykonań za usługi medyczne, ponieważ mogłoby to oznaczać odmowę udzielenia pomocy medycznej pacjentom. Wartości niezapłaconych świadczeń z tytułu nadwykonań wynosiły: w 2009 r. – 1261 tysięcy zł, w 2010 r. – 884 tysiące zł, a w 2011 r. – 1489 tysięcy zł. W szpitalu nie zostały rozliczone usługi z zakresu leczenia szpitalnego, ambulatoryjnego leczenia specjalistycznego, rehabilitacji leczniczej oraz chemioterapii. Niezapłacenie przez Narodowy Fundusz Zdrowia za nadwykonania wypracowane przez Wojewódzki Szpital Zespolony w Lesznie w latach 2009–2011 znacząco wpływa na pogorszenie płynności finansowej szpitala i powoduje zadłużanie placówki.

Proszę Pana o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania. Czy dostrzega Pan opisany problem? Jeśli tak, to w jaki sposób zamierza go Pan rozwiązać?

Z wyrazami szacunku
Marian Poślednik

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Rok 2011 miał być szczególny, jeśli chodzi o rozwój infrastruktury drogowej dla ziemi radomskiej. W planach Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad było rozpoczęcie przebudowy drogi krajowej nr 7 na odcinku Młodocin – Skarżysko-Kamienna i dostosowanie go do standardów drogi ekspresowej, oraz budowa zachodniej obwodnicy Radomia. Modernizacja drogi krajowej nr 7 jest szczególnie ważna dla układu komunikacyjnego kraju. Niestety, rozpoczęcie obu inwestycji zostało odsunięte w czasie ze względu na brak środków finansowych w budżecie. Na przełomie września i października ubiegłego roku odżyły nadzieje mieszkańców ziemi radomskiej na rychłe rozpoczęcie inwestycji. Wszystko to za sprawą wypowiedzi ówczesnej minister, Ewy Kopacz, która zapewniała o rychłym rozpoczęciu inwestycji. Przebudowa drogi krajowej nr 7 na odcinku Młodocin – Skarżysko-Kamienna miała być finansowana z oszczędności, które pozostały w budżecie GDDKiA po przeprowadzonych przetargach w 2011 roku. Decyzja w tej sprawie miała być podjęta do końca ubiegłego roku.

W związku z powyższym zwracam się do Pana Ministra o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

Jakie oszczędności powstały w budżecie GDDKiA po przeprowadzonych przetargach w 2011 roku?

Na jaki cel zostały przeznaczone środki z przywołanych oszczędności?

Kiedy rozpocznie się przebudowa drogi krajowej nr 7 na odcinku Młodocin – Skarżysko-Kamienna w celu dostosowania go do standardów drogi ekspresowej?

Kiedy rozpocznie się budowa zachodniej obwodnicy Radomia?

Czy ministerstwo transportu zaangażuje środki budżetowe w budowę południowej obwodnicy Radomia łączącej drogi krajowe nr 7 i nr 9?

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego Pawła Wojtunika

Szanowny Panie!

W sierpniu 2010 r. procesowi prywatyzacji została poddana Fabryka Łączników SA w Radomiu. Ministerstwo Skarbu Państwa sprzedało 85% akcji za kwotę 1 miliona 428 tysięcy zł firmie Ferro Masz Invest, która została zarejestrowana w KRS 9 lipca 2010 r., czyli miesiąc przed prywatyzacją Fabryki Łączników. Muszę w tym miejscu nadmienić, że kapitał zakładowy firmy Ferro Masz Invest wynosi 5 tysięcy zł.

Wiele wątpliwości natury prawnej budzi również działanie Zarządu oraz Rady Nadzorczej Fabryki Łączników w ostatnim okresie przed prywatyzacją, czyli w latach 2008–2010. Z informacji przekazanych w Sejmie przez podsekretarza stanu w MSP Adama Leszkiewicza wynika, że wartość kapitałów własnych Fabryki Łączników w roku 2008 wynosiła 5 milionów 300 tysięcy zł. W połowie 2010 r. kapitał własny miał już wartość ujemną i wynosił minus 2 miliony zł. Wynika z tego, że w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 30 czerwca 2010 r. wartość firmy została obniżona o blisko 7 milionów 300 tysięcy zł.

Wiele kontrowersji wzbudza również fakt, że Fabryka Łączników została sprzedana za kwotę 1 miliona 428 tysięcy zł, pomimo że dysponowała majątkiem znacznej wartości, w tym 12 ha gruntów w strefie przemysłowej, halami produkcyjnymi, budynkiem biurowym. Wyroby zgromadzone w magazynach oraz materiały niezbędne do bieżącej produkcji miały znaczną wartość. Według pracowników wartość towarów zgromadzonych w magazynach przekraczała 6 milionów zł, a wartość pozostałych materiałów niezbędnych do bieżącej produkcji kolejne 4 miliony zł.

Niestety, prywatyzacja Fabryki Łączników SA w Radomiu zakończyła się fiaskiem, gdyż 14 lutego 2012 r. Wydział Gospodarczy Sądu Rejonowego w Siedlcach ogłosił upadłość firmy, wyznaczając syndyka masy upadłościowej. Załoga Fabryki Łączników decyzję sądu przyjęła ze zdumieniem, tym bardziej że według jej relacji syndykiem została osoba powiązana z firmą Ferro Masz.

Zwracam się z prośbą o podjęcie działań zmierzających do wyjaśnienia, czy nie doszło do naruszenia prawa oraz złamania przepisów antykorupcyjnych przy sprzedaży przez Ministerstwo Skarbu Państwa Fabryki Łączników SA w Radomiu, między innymi poprzez obniżenie jej wartości w latach 2008–2010, oraz czy nabywca nie działał na szkodę firmy, doprowadzając ją do upadłości.

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatorów Wojciecha Skurkiewicza oraz Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Od roku 2012 polscy rolnicy przystępują do systemu progresywnej modulacji płatności bezpośrednich, a w 2013 r. zostanie zastosowana obowiązkowa modulacja. Aktualnie na forum UE trwa dyskusja nad zwiększeniem stawek modulacji z 5% do 10% począwszy od 2013 r.

Panie Ministrze, nie od dziś wiadomo, że modulacja jest zjawiskiem dla polskich rolników dalece niekorzystnym, bowiem powoduje zmniejszenie wielkości wypłacanych dopłat bezpośrednich. I tak zgodnie z danymi KE kwota uzyskana w związku ze stosowaniem modulacji w przypadku Polski wyniesie w 2012 r. 1,1 miliona euro. W roku 2013 i kolejnych latach kwota przenoszona z dopłat bezpośrednich na finansowanie instrumentów wspierania rozwoju obszarów wiejskich będzie jeszcze wyższa. W przypadku Polski bardziej zasadne jest dofinansowanie gospodarstw rolnych dopłatami bezpośrednimi, które to mają za zadanie wsparcie dochodów rolniczych. Środki w II filarze są środkami aplikowanymi, tym samym uznaniowymi, a nie należnymi wprost z faktu posiadania gruntów rolnych. A zatem często efektywność ich wydatkowania jest znacznie wyższa.

Pragniemy zatem zapytać ministra rolnictwa o jego stanowisko i działania w zakresie zredukowania tego niekorzystnego dla polskich gospodarstw zjawiska, jakim jest modulacja. Czy zdaniem Pana Ministra nacisk na stosowanie modulacji przez kraje członkowskie UE-15 nie jest wybiegiem po to, by zachować dotychczasowy poziom wsparcia dla swoich rolników? Prosimy o przedstawienie stosownych wyliczeń. Dodatkowo chcielibyśmy zapytać, co się dzieje ze środkami uzyskanymi w wyniku zastosowania modulacji. Gdzie one są przenoszone i w jaki sposób wydatkowane? Skoro zostały zabrane rolnikom, to czy nie powinny do nich trafić w innej formie?

Z poważaniem
Wojciech Skurkiewicz
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Szewińskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

Do mojego biura senatorskiego zgłosili się przedstawiciele Krajowej Rady Kuratorów, przedstawiając informacje na temat funkcjonowania służby, a także sygnalizując kwestie odnoszące się do planowanej nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych w kontekście założeń uwzględnionych w strategii „Sprawne Państwo 2011–2020”.

Niepokój przedstawiciele kuratorów budzą zamiary zniesienia kurateli rodzinnej, a w przypadku kurateli dla dorosłych – wyłączenie ze struktur sądowych, w których służba kuratorska funkcjonuje od 1919 r.

Według pojawiających się zapowiedzi Pana Ministra w tym roku planowana jest nowelizacja ustawy o kuratorach sądowych. W związku z tym chciałbym zapytać: czy kierunki zmian uwzględnione w strategii „Sprawne Państwo 2011–2020” będą decydowały o kształcie nowelizacji, czy też należy je traktować jako niewiążącą koncepcję stanowiącą punkt wyjścia do poszukiwania ewentualnych alternatywnych rozwiązań w przygotowywanych zapisach ustawowych?

Krajowa Rada Kuratorów wniosła wiele uwag dotyczących wspomnianej strategii. Przedstawiciele Krajowej Rady Kuratorów dostrzegają potrzebę zmian i reform ukierunkowanych na dalszą profesjonalizację służby, jednakże nie powinny one obejmować utrwalonej struktury, która na obecnym etapie zapewnia dobre funkcjonowanie kurateli i od bardzo wielu lat nie budzi żadnych zastrzeżeń. W obecnej złożonej sytuacji wyodrębnienie ekonomicznej kurateli ze struktury sądu przełoży się bądź na konieczność poniesienia przez budżet dodatkowych kosztów, bądź też na niedoinwestowanie służb probacyjnych, a przecież nie takie są oczekiwania ustawodawcy.

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o aktywne włączenie wszystkich zainteresowanych w proces dotyczący rozwiązań prawnych w przygotowywanej nowelizacji ustawy, a Krajowej Rady Kuratorów – już na etapie prac koncepcyjnych nad kierunkami projektowanych w niej zmian.

Proszę też Pana Ministra o szczegółowe wyjaśnienie wątpliwości co do przygotowywanych zmian, a przed wprowadzeniem jakichkolwiek zmian legislacyjnych – o przeprowadzenie zarówno konsultacji społecznych, jak i branżowych.

Z poważaniem
Andrzej Szewiński

Oświadczenie złożone przez senatora Edmunda Wittbrodta

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Bartosza Arłukowicza

Docierają do mnie sygnały o kłopotach jedyne na Pomorzu wyjazdowego hospicjum dla dzieci działającego w ramach Pomorskiego Hospicjum dla Dzieci. Aktualnie środki przekazywane przez Narodowy Fundusz Zdrowia pokrywają tylko 30% potrzeb związanych z jego działalnością. A potrzeb jest bardzo wiele, poczynając od środków higieny, strzykawek i sprzętu do badań, a kończąc na paliwie i pieniądzech na naprawę samochodów.

Bez wsparcia finansowego ta niezwykle potrzebna forma opieki nie jest możliwa. Pod opieką wyjazdowego hospicjum znajduje się aktualnie trzydzieścioro dzieci z Pomorza. Lekarze i pielęgniarki każdego dnia docierają do potrzebujących, niosąc profesjonalną pomoc i wsparcie. Brak środków finansowych powoduje, że hospicjum odmawia objęcia opieką nowych pacjentów, których w naszym regionie jest bardzo wielu. A przecież wyjazdowe hospicjum niesie pomoc dzieciom znajdującym się w niezwykle trudnej życiowej sytuacji, jaką jest choroba nowotworowa.

Zwracam się zatem do Pana Ministra z zapytaniem, czy pomimo ograniczonych środków, jakie posiada Narodowy Fundusz Zdrowia, istnieje możliwość pomocy doraźnej bądź długofalowej, jeśli chodzi o działalność wyjazdowego hospicjum. Będę bardzo wdzięczny, Panie Ministrze, za zainteresowanie się tą ważną sprawą i za wsparcie.

Z poważaniem
Edmund Wittbrodt

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego oraz Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracamy się do Pana w sprawie rozstrzygnięcia kwestii zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku od towarów i usług (VAT) stowarzyszeń muzycznych, które w ramach swojej działalności statutowej wykonują na rzecz innych podmiotów, na podstawie umowy, czynności polegające na zapewnieniu oprawy muzycznej ślubów i pogrzebów. Czy w takim wypadku stowarzyszenie muzyczne jako organizacja pozarządowa, z uwagi na fakt prowadzenia działalności kulturalnej nienastawionej na zysk, powinno korzystać w myśl przepisów ustawy o podatku od towarów i usług ze zwolnienia z VAT?

Przedstawiany problem dotyczy przede wszystkim stanów faktycznych rozstrzyganych na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jednolity DzU 2011 nr 177 poz. 1054 ze zm.), a szczególnie art. 43 ust. 1 pkt 33 wymienionej ustawy. Na podstawie wskazanego przepisu zwalnia się od podatku usługi kulturalne świadczone przez: podmioty prawa publicznego lub inne podmioty uznane na podstawie odrębnych przepisów za instytucje o charakterze kulturalnym lub wpisane do rejestru instytucji kultury, prowadzonego przez organizatora będącego podmiotem tworzącym instytucje kultury w rozumieniu przepisów o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną; indywidualnych twórców i artystów wykonawców, w rozumieniu przepisów o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wynagradzanych w formie honorariów, w tym za przekazanie lub udzielenie licencji do praw autorskich lub praw do artystycznego wykonania utworów.

Przepisy ustawy o podatku od towarów i usług nie definiują jednak pojęcia „usługi kulturalne”. Jego sens należy więc ustalić, posługując się dostępnymi sposobami dokonywania wykładni. W prawie podatkowym pierwszorzędne znaczenie ma wykładnia językowa. Zgodnie z jej zasadami, odnosząc się do znaczenia pojęcia „usługi kulturalne”, możemy stwierdzić, iż pod tą definicją kryją się usługi dotyczące kultury, w zakresie kultury itd. W przypadku, gdy wykładnia językowa nie daje nam odpowiedzi, należy sięgnąć do wykładni systemowej oraz funkcjonalnej. W tym celu należy korzystać z ustaw, które dosłownie lub pośrednio odnoszą się do działalności prowadzonej w sferze kulturalnej, na przykład ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (DzU z 2001 r. nr 13, poz. 123 ze zm.). W myśl art. 1 ust. 1 działalność kulturalna w rozumieniu wymienionej ustawy polega na tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury, natomiast zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy działalność kulturalna określona w art. 1 ust. 1 nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu odrębnych przepisów.

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę na przepis art. 132 ust. 1 lit. n dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U.UE L nr 347 str. 1 ze zm.), zgodnie z którym państwa członkowskie zwalniają z podatku świadczenie niektórych usług kulturalnych, a także dostawę towarów ściśle z nimi związanych, przez podmioty prawa publicznego lub inne instytucje kulturalne uznane przez dane państwo.

W naszej opinii, w celu rozstrzygnięcia kwestii zwolnienia usług kulturalnych z VAT należy zwrócić uwagę na cel zwolnień przewidzianych w art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy o VAT. Przepis ten wskazuje, że zwalnia się od podatku VAT usługi w zakresie kultury oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związanych. Poza tym, aby skorzystać ze zwolnienia, podmioty muszą wykonywać usługi wskazane w tym przepisie. Dlatego należy odwołać się w tym miejscu do art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (DzU z 2006 nr 90 poz. 631 ze zm.), zgodnie z którym przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Ponadto z przepisu art. 85 wskazanej ustawy wynika, iż każde artystyczne wykonanie utworu lub dzieła sztuki ludowej pozostaje pod ochroną niezależnie od jego wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia, a także że artystycznymi wykonaniami w rozumieniu ust. 1 są w szczególności: działania aktorów, recytatorów, dyrygentów, instrumentalistów, wokalistów, tancerzy i mimów oraz innych osób w sposób twórczy przyczyniających się do powstania wykonania.

Gdyby przyjąć, iż podejmowana przez stowarzyszenie muzyczne działalność w zakresie wykonań artystycznych utworów prezentowanych podczas ceremonii ma charakter twórczy, można stwierdzić, iż takie stowarzy-

szenie jest współtwórcą dzieła w postaci opraw muzycznych, a co za tym idzie, zwolnienie takich stowarzyszeń z podatku VAT mogłoby nastąpić w wyniku uznania stowarzyszenia muzycznego za indywidualnego twórcę w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 33 ustawy o VAT.

W związku z powyższym uprzejmie prosimy o odpowiedź na następujące pytania.

1. Czy Panu Ministrowi znana jest praktyka organów podatkowych polegająca na uznawaniu takich stowarzyszeń muzycznych za instytucje o charakterze kulturalnym – choć niebędących formalnie instytucjami kultury – i umożliwianiu im korzystania ze zwolnienia z podatku od towarów i usług?

2. Czy stowarzyszenia muzyczne, których jednym z celów statutowych jest rozwój i upowszechnianie kultury muzycznej, mogą liczyć na zwolnienie z podatku od towarów i usług?

3. Czy ewentualnie przewiduje się pewne zmiany legislacyjne, które ułatwiłyby wskazanym stowarzyszeniom wykonywanie usług bez konieczności opłacania podatku od towarów i usług?

Będziemy zobowiązani za szczegółową analizę przedstawionej sprawy.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego oraz Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina oraz do prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Zbigniewa Derdziuka

Szanowny Panie Ministrze! Szanowny Panie Prezesie!

W nawiązaniu do odpowiedzi Pana Ministra z dnia 1 lutego 2012 roku – pismo nr DSP-IV-071-1/12 dot. BPS/DSK-043-78/1 – na nasze oświadczenie z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie upadłości Firmy Produkcyjno-Handlowej „Ivett”, prowadzącej działalność w Rawie Mazowieckiej, prosimy o wyjaśnienie następujących kwestii.

Po pierwsze, czy udzielona odpowiedź była oparta na dokonanej w ministerstwie analizie akt sprawy?

Po drugie, dlaczego w udzielonej odpowiedzi Pan Minister nie zwrócił uwagi na to, że rozpoznający sprawę sąd pierwszej instancji po uchyleniu postanowienia przez sąd okręgowy rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym, mimo iż w orzeczeniu sądu okręgowego uchylającym sprawę do ponownego rozpoznania zawarta była dyspozycja rozpoznania sprawy w taki sposób, aby nie pozbawiać uczestniczki postępowania możliwości obrony jej praw?

Ponadto występujący w programie „Sprawa dla reportera” emitowanym 9 lutego 2012 r. w programie pierwszym TVP przedstawiciel Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził (cytat z pamięci, gdyż nie dysponujemy nagraniem programu), że w postępowaniach upadłościowych wszczynanych przez ZUS zaspokojenie wierzytelności ZUS następuje z reguły po czterech, pięciu latach od wszczęcia postępowania. Bardzo nas zaskoczyła ta informacja – prosimy prezesa ZUS, a także ministra sprawiedliwości o jej potwierdzenie bądź zanegowanie. Czy rzeczywiście postępowania upadłościowe orzeczone na wniosek ZUS trwają tak długo, a jeśli tak, to dlaczego?

Mamy również pytanie do prezesa ZUS: jaka liczba wniosków o ogłoszenie upadłości dłużników ZUS została wniesiona przez ZUS, jaka była ogólna kwota niezaspokojonych wierzytelności ZUS w tych sprawach i jaka była efektywność tych postępowań, to znaczy jaką część zgłoszonych w postępowaniu upadłościowym wierzytelności ZUS faktycznie odzyskał? Prosimy o podanie danych za okres z ostatnich pięciu lat.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz

**Oświadczenie złożone
przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego
oraz Wojciecha Skurkiewicza**

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowny Panie Prokuratorze!

Dziękujemy za odpowiedź z dnia 24 stycznia 2012 r. (nr PG VII G 070/1/12), jakiej udzielił nam Pan Prokurator Generalny RP na nasze oświadczenie z dnia 22 grudnia 2011 r. (przesłane przez pana marszałka z pismem z dnia 29 grudnia 2011 r. nr BPS/DSK-043-79/11) dotyczące interwencji podejmowanych przez posłów do Parlamentu Europejskiego.

Przyjmujemy do wiadomości zawartą w odpowiedzi tezę o braku interwencyjnych uprawnień posłów do PE, jednakże nie otrzymaliśmy odpowiedzi na zasadnicze pytanie zawarte w naszym oświadczeniu: czy istnieje jakaś ustalona praktyka traktowania przez prokuraturę interwencji podejmowanych przez posłów do Parlamentu Europejskiego i czy pan prokurator generalny zamierza wprowadzić jednolite zasady reakcji na takie interwencje?

Od siebie dodamy, że sposób reakcji na interwencje posłów do PE powinien być określony i nie powinien zależeć, tak jak obecnie zależy, od kaprysu prokuratora udzielającego odpowiedzi.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego oraz Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowny Panie Prokuratorze!

W czerwcu ubiegłego roku opinia publiczna w Polsce zbulwersowana została wydarzeniem, które miało miejsce podczas procesji Bożego Ciała w Łodzi, kiedy człowiek przebrany w kostium motyla biegał wśród uczestników procesji i zakłócał jej przebieg. W ostatnich dniach prokuratura łódzka poinformowała o umorzeniu postępowania w tej sprawie z uwagi na brak cech przestępstwa w zachowaniu osoby zakłócającej przebieg procesji.

Pragniemy zapytać Pana Prokuratora Generalnego, czy podziela Pan pogląd, że powyższe zachowanie polegające na robieniu sobie żartów z procesji Bożego Ciała, jednego z najważniejszych świąt chrześcijańskich, podczas którego wystawiany jest Najświętszy Sakrament, rzeczywiście nie stanowi obrazy uczuć religijnych ludzi wierzących?

Czy rzeczywiście uważa Pan, że tego rodzaju zachowanie stanowiące naigrywanie się z ważnej uroczystości religijnej, z głębokich przeżyć ludzi wierzących, może pozostać bezkarne?

Czy zakłócenie i szydzenie w podobny sposób z uroczystości religijnych innego wyznania niż chrześcijańskie, na przykład uroczystości muzułmańskich czy judaistycznych, też pozostałoby bezkarne?

Czy Pan Prokurator Generalny zamierza zbadać i zweryfikować prawidłowość umorzenia postępowania w poruszanej przez nas sprawie?

Pragniemy dodać, że wielu naszych wyborców, a także my sami, poczuliśmy się głęboko dotknięci i zaniepokojeni brakiem właściwej reakcji prokuratury na ewidentny, naszym zdaniem, fakt obrazy uczuć religijnych.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego oraz Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do rzecznik praw obywatelskich Ireny Lipowicz oraz do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta

Szanowna Pani Rzecznik! Szanowny Panie Prokuratorze!

W ramach działalności senatorskiej zapoznaliśmy się szczegółowo ze sprawą upadłości firmy pani Iwony Ś. z Rawy Mazowieckiej – sygn. akt XIV GUp 17/10. W sprawie tej już kilkakrotnie składaliśmy oświadczenia, lecz odpowiedzi na nie, udzielane przez ministra sprawiedliwości i przez prokuratora generalnego RP, nie rozwiąły naszych wątpliwości, a wręcz je pogłębiły.

W przedmiotowej sprawie doszło do pochopnego, naszym zdaniem, i nieuzasadnionego postawienia w stan upadłości firmy zatrudniającej kilkudziesięciu pracowników, firmy, która mogła działać i przynosić państwu dochody oraz dawać pracę ludziom, a której majątek wraz z prywatnym majątkiem właścicielki jest obecnie marnotrawiony i dewastowany. Odpowiedź ministra sprawiedliwości na oświadczenie w tej sprawie, z dnia 22 grudnia 2011 roku, wskazuje na bulwersujący fakt, że mimo dwuletniego postępowania upadłościowego wierzyciele firmy nie uzyskali z tej upadłości ani złotówki. Nie uzyskał jej również Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który był inicjatorem upadłości.

Bez wchodzenia w dalsze szczegóły dotyczące tej sprawy prosimy Prokuratora Generalnego, a także Rzecznika Praw Obywatelskich, jako jedyne według prawa osoby uprawnione do wniesienia kasacji, o wniesienie kasacji od postępowania Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – sygn. akt IV K 414/11 z dnia 15 czerwca 2011 roku. Podstawą kasacji może i powinna być następująca okoliczność. Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 13 lipca 2010 roku w sprawie X Gz 243/10 uchylił wcześniej wydane w tej sprawie postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, a przyczyną uchylecia był fakt, że sąd pierwszej instancji uniemożliwił pani Iwonie Ś., dłużniczce, osobiste stawiennictwo na rozprawie i przedstawienie swoich argumentów. W końcowym fragmencie uzasadnienia tego postanowienia sąd okręgowy stwierdził: „Sąd Rejonowy bowiem ponownie rozpoznał sprawę, przy czym w taki sposób, aby nie pozbawić uczestniczki postępowania możliwości obrony jej praw i biorąc pod uwagę aktualny materiał dowodowy sprawy”.

Tymczasem Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w ogóle nie wyznaczył rozprawy, tylko ponownie rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym bez wzywania i powiadamiania uczestniczki (dłużniczki) i bez dania jej jakiegokolwiek szansy przedstawienia swoich argumentów i racji. Wbrew postanowieniu sądu okręgowego i zawartej w tym postanowieniu dyspozycji niepozbawienia dłużniczki możliwości obrony jej praw, sąd pierwszej instancji rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym i bez udziału dłużniczki orzekł o upadłości firmy zatrudniającej ponad sześćdziesiąt osób! Mimo że od ogłoszenia upadłości wyżej wymienionej firmy, którą to upadłość ogłoszono na skutek wniosku organu państwowego, jakim jest ZUS, Skarb Państwa nie odniósł w wyniku upadłości żadnych korzyści, podobnie zresztą jak inni wierzyciele, w tym pracownicy upadłej spółki. Jedynym beneficjentem upadłości jest, jak się wydaje, syndyk, który inkasuje pokaźne wynagrodzenie za prowadzenie upadłości i prowadzi ją tak, aby prac nad nią jak najdłużej nie skończyć. Sąd okazał wyjątkowo złą wolę i wręcz kpinę z zawartej w wyroku sądu okręgowego dyspozycji, aby „nie pozbawić uczestniczki postępowania możliwości obrony jej praw”. Postępowanie sądu jest wyrazem swego rodzaju cynizmu i pokazania, że sądowi wszystko wolno.

Uważamy, że jeśli przy pierwszym rozpoznaniu sprawy była wyznaczona rozprawa i z powodu uniemożliwienia uczestniczce udziału w tej rozprawie nastąpiło uchylenie postanowienia, to przy ponownym rozpoznaniu sprawy absolutnie konieczne było ponowne skierowanie jej na rozprawę, bo tylko wtedy uczestniczka postępowania mogła mieć jakąkolwiek możliwość obrony swoich praw i tylko wtedy, choćby w minimalnym zakresie, mogła zostać zrealizowana dyspozycja, jakiej udzielił w swoim postanowieniu sąd okręgowy.

Nasze pytanie jest jednak precyzyjne: czy Pan Prokurator Generalny i Pani Rzecznik Praw Obywatelskich nie widzą niczego złego w sytuacji, w której sąd odwoławczy nakazuje rozpoznanie sprawy z uwzględnieniem prawa do obrony, a sąd pierwszej instancji lekceważy to i sprawę rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym, bez wzywania dłużniczki, którą wcześniej sam chciał przesłuchać? Czy to jest prawidłowe, że sąd pierwszej instancji najpierw widzi konieczność osobistego przesłuchania dłużniczki, a następnie arbitralnie orzeka o praktycznym wyzbyciu jej z wszelkiego majątku bez możliwości wypowiedzenia przez dłużniczkę choćby jednego zdania, choćby jednego słowa?

W naszym przekonaniu sąd pierwszej instancji postąpił wbrew stanowisku sądu odwoławczego i dość cynicznie, jeszcze bardziej pozbawił dłużnika możliwości obrony swoich praw.

Oczekujemy, że Prokurator Generalny bądź Rzecznik Praw Obywatelskich właściwie zareaguje na ten akt sądowego cynizmu i wniesie kasację od jaskrawo krzywdzącego postanowienia, w tej bowiem sprawie mogło dojść do rażącego naruszenia prawa właścicielki wyżej wymienionej firmy, pani Iwony Ś.

Mamy nadzieję, że Pan Prokurator i Pani Rzecznik wnikliwie rozważą wniesienie kasacji na korzyść skazanego.

O to prosimy w naszym oświadczeniu.

Prosimy także, zarówno Pana Prokuratora Generalnego, jak i Panią Rzecznik Praw Obywatelskich, żeby, analizując tę sprawę, mieli na względzie nie tylko suchą literę prawa, ale też względy społeczne, utracone miejsca pracy wielu ludzi i oczywiste straty Skarbu Państwa.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski
Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Wyrowińskiego

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego

Działający od trzydziestu lat Ośrodek KARTA to jedna z najważniejszych organizacji pozarządowych w Polsce. Jego zasługi dla badania naszej historii XX wieku i upamiętniania ofiar są trudne do przecenienia. Godne szczególnego podkreślenia jawi się to, iż KARTA, opowiadając się za koniecznością prowadzenia przez państwo polskie określonej polityki historycznej, w swych działaniach dystansuje się od bieżących sporów ideowych, zachowuje rzetelność i bezstronność. Dzieje się tak również w przypadku zajmowania się trudnymi relacjami z innymi nacjami.

Dochodzą do mnie sygnały o narastających problemach finansowych ośrodka. Między innymi z powodu utraty 200 tys. złotych dotacji załamaniu ulec może opracowywanie Indeksu Represjonowanych. To prowadzony od ponad dwudziestu lat program polegający na zbieraniu danych Polaków represjonowanych przez Związek Sowiecki.

W ramach indeksu opracowano już blisko milion biogramów. Każdy z nich to rzetelnie udokumentowany polski los. KARTA, podejmując się tego zadania, w jakiś sposób wyręczała państwo polskie w obowiązku upamiętniania represji i krzywd doznanych przez obywateli.

Mając na względzie dorobek Ośrodka KARTA i troskę o bezpieczeństwo jego zbiorów, jak również niekwestionowaną potrzebę kontynuacji realizowanych programów, zwracam się do Pana Ministra o podjęcie działań stwarzających Ośrodkowi KARTA możliwość realizacji jego misji.

Jan Wyrowiński

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Zdziebło

Oświadczenie skierowane do ministra transportu, budownictwa i gospodarki morskiej Sławomira Nowaka

Szanowny Panie Ministrze!

Na początku lutego bieżącego roku w mediach pojawiła się informacja o planowanej przez PKP PLK likwidacji linii kolejowej Wodzisław Śląski – Chałupki.

W pierwotnej wersji odcinek ten znalazł się w grupie inwestycji zgłoszonych do naprawy głównej, jednak później okazało się, że decyzja o jego zamknięciu to tylko kwestia czasu. Likwidacja połączenia kolejowego Wodzisław Śląski – Chałupki będzie nieodwracalną stratą dla całego regionu.

Linia ta umożliwia najkrótsze połączenie zachodniej części województwa śląskiego z kolejami czeskimi i stacją Bohumin – jednym z większych i ważniejszych obiektów na terenie działania kolei czeskich, tworzących wraz z innymi tak zwany Ostrawski Węzeł Kolejowy. Ze stacji Bohumin dostępne są połączenia do Bratysławy, Wiednia, Brna oraz Pragi.

Ta trasa jest ważna nie tylko ze względu na swój transgraniczny charakter, ale także ze względu na przebiegający nią transport pasażerski i towarowy. Patrząc na sieć dróg w tym rejonie, można zobaczyć, że to właśnie aspekt kolejowy przewozów towarowych jest niezwykle istotny jako jeden z kluczowych elementów składających się na potencjał rozwojowy tej części województwa. Warto w tym miejscu dodać, że kompleksowy remont torowiska na tym odcinku wykonano w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia.

Brak jasnego sygnału dotyczącego utrzymania opisywanej linii budzi oczywiste obawy dotyczące tego, czy nie podzieli ona losu linii nr 177 łączącej Racibórz z Głubczycami, która od grudnia 2010 r. ze względu na zły stan techniczny toru oraz bezpieczeństwo została formalnie zamknięta. Gdyby tak się stało, transport kolejowy towarów opisanym odcinkiem musiałby zostać zastąpiony transportem kołowym, co z uwagi na istniejący stan infrastruktury drogowej w powiatach wodzisławskim i raciborskim i specyfikę funkcjonujących tam przedsiębiorstw może stać się przyczynkiem do znacznego pogorszenia ich pozycji rynkowej. A co za tym idzie, może negatywnie wpłynąć na lokalny rynek pracy.

Szanowny Panie Ministrze, zdając sobie sprawę z ogromu wyzwań, jakie stoją przed sektorem kolejowym, deklarując jednocześnie pełne wsparcie dla Pańskich działań, proszę, biorąc pod uwagę znaczenie gospodarcze linii kolejowej Wodzisław Śląski – Chałupki, o odpowiedź dotyczącą jej przyszłości.

Łączę wyrazy szacunku
Adam Zdziebło

Treść

6. posiedzenia Senatu w dniach 15 i 16 lutego 2012 r.

(Obrady w dniu 15 lutego)

Otwarcie posiedzenia	Jan Vincent-Rostowski	23
Projekt porządku obrad	Zapytania i odpowiedzi	
Zatwierdzenie porządku obrad	senator Jan Maria Jackowski	28
Punkt 1. porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012	senator Dorota Czudowska	28
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	minister finansów	
senator sprawozdawca	Jan Vincent-Rostowski	29
Kazimierz Kleina	senator Grzegorz Wojciechowski	30
Sprawozdanie mniejszości Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	senator Grzegorz Bierecki	30
senator sprawozdawca Henryk Cioch.	minister finansów	
Zapytania i odpowiedzi	Jan Vincent-Rostowski	31
senator Jan Rulewski	senator Grzegorz Bierecki	32
senator Przemysław Błaszczuk	minister finansów	
senator Bohdan Paszkowski	Jan Vincent-Rostowski	32
senator Kazimierz Kleina	senator Henryk Cioch.	32
marszałek Bogdan Borsewicz	senator Jerzy Chrościkowski	33
senator Jan Maria Jackowski	minister finansów	
senator Jarosław Obremski	Jan Vincent-Rostowski	34
senator Kazimierz Kleina	senator Jan Rulewski	35
senator Henryk Cioch	senator Bohdan Paszkowski	35
Wznowienie obrad	minister finansów	
Punkt 1. porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012 (cd.)	Jan Vincent-Rostowski	36
Zapytania i odpowiedzi	senator Przemysław Błaszczuk	37
senator Janina Sagatowska	senator Krzysztof Słoń	37
senator Kazimierz Kleina	minister finansów	
senator Andrzej Matusiewicz	Jan Vincent-Rostowski	38
senator Grzegorz Wojciechowski	senator Przemysław Błaszczuk	38
senator Robert Dowhan	senator Grzegorz Wojciechowski	38
senator Kazimierz Kleina	minister finansów	
senator Władysław Ortyl	Jan Vincent-Rostowski	38
senator Bohdan Paszkowski	senator Grzegorz Wojciechowski	39
senator Kazimierz Kleina	minister finansów	
Wystąpienie przedstawiciela rządu	Jan Vincent-Rostowski	39
minister finansów	senator Władysław Ortyl	39
	minister finansów	
	Jan Vincent-Rostowski	39
	senator Maciej Klima	39
	senator Wiesław Dobkowski	40

minister finansów		senator Kazimierz Kutz	58
Jan Vincent-Rostowski	40	senator Bogdan Borusewicz	59
senator Bohdan Paszkowski	42	senator Jerzy Chróścikowski	60
senator Jerzy Chróścikowski	42	senator Władysław Ortyl	62
minister finansów		senator Dorota Czudowska	63
Jan Vincent-Rostowski	43	senator Jan Maria Jackowski	63
senator Marek Konopka	44	senator Andrzej Matusiewicz	65
minister finansów		senator Henryk Górski	66
Jan Vincent-Rostowski	44	senator Krzysztof Słoń	67
senator Grzegorz Wojciechowski	44	senator Stanisław Gogacz	68
minister finansów		senator Wiesław Dobkowski	69
Jan Vincent-Rostowski	45	senator Mieczysław Gil	70
podsekretarz stanu		senator Jarosław Lasecki	72
w Ministerstwie Finansów		senator Grzegorz Wojciechowski	72
Hanna Majszczyk	45	senator Alicja Zajęc	73
Otwarcie dyskusji		senator Mieczysław Augustyn	74
senator Janina Sagatowska	51	Zamknięcie dyskusji	
senator Maciej Klima	51	Wystąpienie przedstawiciela rządu	
senator Przemysław Błaszczyk	52	podsekretarz stanu	
senator Kazimierz Kutz	53	w Ministerstwie Finansów	
senator Grzegorz Bierecki	53	Hanna Majszczyk	75
senator Jan Rulewski	54		
senator Kazimierz Wiatr	56	Komunikaty	

*(Obrady w dniu 16 lutego)***Wznowienie** posiedzenia

Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej, Komisji Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

senator sprawozdawca

Jerzy Chróścikowski 77

Zapytania i odpowiedzi

senator Jan Maria Jackowski 78

senator Jerzy Chróścikowski 79

senator Kazimierz Kutz 79

senator Jerzy Chróścikowski 79

Wystąpienie przedstawiciela rządu

podsekretarz stanu

w Ministerstwie Rolnictwa

i Rozwoju Wsi

Tadeusz Nalewajk 80

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

senator Andrzej Misiołek 80

Uzupełnienie porządku obrad

Punkt 3. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego

Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Kultury i Środków Przekazu

senator sprawozdawca

Jan Maria Jackowski 80

Zapytania i odpowiedzi

senator Maciej Grubski 82

senator Jan Maria Jackowski 82

senator Maciej Grubski 82

Otwarcie dyskusji

Zamknięcie dyskusji

Punkt 4. porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza

Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich

senator sprawozdawca

Mieczysław Augustyn 82

Zapytania i odpowiedzi

senator Bohdan Paszkowski 83

senator Mieczysław Augustyn 83

senator Stanisław Karczewski 83

senator Mieczysław Augustyn	83	Głosowanie nr 17	92
senator Bohdan Paszkowski	83	Głosowanie nr 18	92
senator Mieczysław Augustyn	83	Głosowanie nr 19	93
senator Beata Gosiewska	83	Głosowanie nr 20	93
senator Mieczysław Augustyn	84	Głosowanie nr 21	93
Wyjaśnienia i pytania		Głosowanie nr 22	93
senator Kazimierz Kutz	84	Głosowanie nr 23	93
senator Beata Gosiewska	85	Głosowanie nr 24	93
senator Kazimierz Kutz	86	Głosowanie nr 25	93
senator Andrzej Matusiewicz	86	Głosowanie nr 26	93
senator Kazimierz Kutz	86	Głosowanie nr 27	94
senator Henryk Cioch	86	Głosowanie nr 28	94
senator Henryk Cioch	87	Głosowanie nr 29	94
senator Kazimierz Kutz	87	Głosowanie nr 30	94
senator Krzysztof Słoń	87	Głosowanie nr 31	94
senator Kazimierz Kutz	87	Głosowanie nr 32	94
senator Krzysztof Słoń	88	Głosowanie nr 33	94
senator Kazimierz Kutz	88	Głosowanie nr 34	94
senator Stanisław Karczewski	88	Głosowanie nr 35	95
senator Kazimierz Kutz	89	Głosowanie nr 36	95
senator Stanisław Karczewski	89	Głosowanie nr 37	95
senator Kazimierz Kutz	89	Głosowanie nr 38	95
senator Stanisław Karczewski	89	Głosowanie nr 39	95
senator Aleksander Pociąg	89	Głosowanie nr 40	95
senator Kazimierz Kutz	89	Głosowanie nr 41	95
Wznowienie obrad		Głosowanie nr 42	95
Punkt 5. porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich		Głosowanie nr 43	96
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich		Głosowanie nr 44	96
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 45	96
Andrzej Misiołek	90	Głosowanie nr 46	96
Głosowanie nr 1	90	Głosowanie nr 47	96
Podjęcie uchwały		Głosowanie nr 48	96
Punkt 1. porządku obrad: ustawa budżetowa na rok 2012 (cd.)		Głosowanie nr 49	96
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych		Głosowanie nr 50	96
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 51	97
Kazimierz Kleina	90	Głosowanie nr 52	97
Głosowanie nr 2	91	Głosowanie nr 53	97
Głosowanie nr 3	91	Głosowanie nr 54	97
Głosowanie nr 4	91	Głosowanie nr 55	97
Głosowanie nr 5	91	Głosowanie nr 56	97
Głosowanie nr 6	91	Głosowanie nr 57	97
Głosowanie nr 7	91	Głosowanie nr 58	98
Głosowanie nr 8	91	Głosowanie nr 59	98
Głosowanie nr 9	91	Głosowanie nr 60	98
Głosowanie nr 10	91	Głosowanie nr 61	98
Głosowanie nr 11	92	Głosowanie nr 62	98
Głosowanie nr 12	92	Głosowanie nr 63	98
Głosowanie nr 13	92	Głosowanie nr 64	98
Głosowanie nr 14	92	Głosowanie nr 65	98
Głosowanie nr 15	92	Głosowanie nr 66	99
Głosowanie nr 16	92	Głosowanie nr 67	99
		Głosowanie nr 68	99
		Głosowanie nr 69	99
		Głosowanie nr 70	99
		Głosowanie nr 71	99
		Głosowanie nr 72	99

Głosowanie nr 73	99	Głosowanie nr 129	107
Głosowanie nr 74	100	Głosowanie nr 130	107
Głosowanie nr 75	100	Głosowanie nr 131	107
Głosowanie nr 76	100	Głosowanie nr 132	107
Głosowanie nr 77	100	Głosowanie nr 133	107
Głosowanie nr 78	100	Głosowanie nr 134	107
Głosowanie nr 79	100	Głosowanie nr 135	107
Głosowanie nr 80	100	Głosowanie nr 136	107
Głosowanie nr 81	100	Głosowanie nr 137	107
Głosowanie nr 82	101	Głosowanie nr 138	108
Głosowanie nr 83	101	Głosowanie nr 139	108
Głosowanie nr 84	101	Głosowanie nr 140	108
Głosowanie nr 85	101	Głosowanie nr 141	108
Głosowanie nr 86	101	Głosowanie nr 142	108
Głosowanie nr 87	101	Głosowanie nr 143	108
Głosowanie nr 88	101	Głosowanie nr 144	108
Głosowanie nr 89	101	Głosowanie nr 145	108
Głosowanie nr 90	102	Głosowanie nr 146	109
Głosowanie nr 91	102	Głosowanie nr 147	109
Głosowanie nr 92	102	Głosowanie nr 148	109
Głosowanie nr 93	102	Głosowanie nr 149	109
Głosowanie nr 94	102	Głosowanie nr 150	109
Głosowanie nr 95	102	Głosowanie nr 151	109
Głosowanie nr 96	102	Głosowanie nr 152	109
Głosowanie nr 97	102	Głosowanie nr 153	109
Głosowanie nr 98	103	Głosowanie nr 154	110
Głosowanie nr 99	103	Głosowanie nr 155	110
Głosowanie nr 100	103	Głosowanie nr 156	110
Głosowanie nr 101	103	Głosowanie nr 157	110
Głosowanie nr 102	103	Głosowanie nr 158	110
Głosowanie nr 103	103	Głosowanie nr 159	110
Głosowanie nr 104	103	Głosowanie nr 160	110
Głosowanie nr 105	103	Głosowanie nr 161	111
Głosowanie nr 106	104	Głosowanie nr 162	111
Głosowanie nr 107	104	Głosowanie nr 163	111
Głosowanie nr 108	104	Głosowanie nr 164	111
Głosowanie nr 109	104	Głosowanie nr 165	111
Głosowanie nr 110	104	Głosowanie nr 166	111
Głosowanie nr 111	104	Głosowanie nr 167	111
Głosowanie nr 112	104	Głosowanie nr 168	111
Głosowanie nr 113	105	Głosowanie nr 169	112
Głosowanie nr 114	105	Głosowanie nr 170	112
Głosowanie nr 115	105	Głosowanie nr 171	112
Głosowanie nr 116	105	Głosowanie nr 172	112
Głosowanie nr 117	105	Głosowanie nr 173	112
Głosowanie nr 118	105	Głosowanie nr 174	112
Głosowanie nr 119	105	Głosowanie nr 175	112
Głosowanie nr 120	105	Głosowanie nr 176	112
Głosowanie nr 121	106	Głosowanie nr 177	113
Głosowanie nr 122	106	Głosowanie nr 178	113
Głosowanie nr 123	106	Głosowanie nr 179	113
Głosowanie nr 124	106	Głosowanie nr 180	113
Głosowanie nr 125	106	Głosowanie nr 181	113
Głosowanie nr 126	106	Głosowanie nr 182	113
Głosowanie nr 127	106	Głosowanie nr 183	113
Głosowanie nr 128	106	Głosowanie nr 184	114

Głosowanie nr 185	114	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 186	114	przez senatora Andrzeja Grzyba	149
Głosowanie nr 187	114	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 188	114	przez senatora Ryszarda Knosalę.	150
Głosowanie nr 189	114	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 190	114	przez senatora Ryszarda Knosalę.	151
Głosowanie nr 191	114	Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 192	115	przez senatora Ryszarda Knosalę.	152
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie wezwania Rządu RP, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej do aktywnego działania na rzecz wprowadzenia równych i niedyskryminujących zasad podziału między państwa członkowskie Unii Europejskiej środków na dopłaty bezpośrednie dla rolników (cd.)		przez senatora Ryszarda Knosalę.	153
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 193	115	przez senatora Ryszarda Knosalę.	154
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 3. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 200. rocznicę urodzin Zygmunta Krasińskiego (cd.)		przez senatorów Marka Konopkę oraz Piotra Gruszczyńskiego	155
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 194	115	przez senatorów Marka Konopkę oraz Piotra Gruszczyńskiego	156
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 4. porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza (cd.)		przez senatora Waldemara Krasnę	158
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu		Oświadczenie złożone	
Głosowanie nr 194	115	przez senatora Kazimierza Kutza	159
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Punkt 4. porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza (cd.)		przez senatora Jana Filipa Libickiego	160
Tajne głosowanie		Oświadczenie złożone	
Wznowienie obrad		przez senatora Jana Filipa Libickiego	161
Punkt 4. porządku obrad: wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej senatora Kazimierza Kutza (cd.)		Oświadczenie złożone	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania		przez senatora Jana Filipa Libickiego	162
Podjęcie uchwały		Oświadczenie złożone	
Oświadczenia		przez senatora Marka Martynowskiego	163
senator Stanisław Kogut	117	Oświadczenie złożone	
senator Jan Maria Jackowski	118	przez senatora Marka Martynowskiego	165
Zamknięcie posiedzenia		Oświadczenie złożone	
Wyniki głosowań		przez senatora Jarosława Obremskiego	167
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 6. posiedzenia Senatu		Oświadczenie złożone	
Przemówienie senator Alicji Zajęc		przez senatora Jarosława Obremskiego	168
w dyskusji nad punktem 3.		Oświadczenie złożone	
porządku obrad	143	przez senatora Andrzeja Owczarka.	169
Oświadczenie złożone		Oświadczenie złożone	
przez senatora Henryka Ciocha	144	przez senatora Andrzeja Pająka	170
Oświadczenie złożone		Oświadczenie złożone	
przez senatora Roberta Dowhana	146	przez senatora Andrzeja Pająka	171
Oświadczenie złożone		Oświadczenie złożone	
przez senatora Henryka Górskiego.	147	przez senatora Andrzeja Pająka	172
Oświadczenie złożone		Oświadczenie złożone	
przez senatora Wojciecha Skurkiewicza	176	przez senatora Bohdana Paszkowskiego	173
Oświadczenie złożone		Oświadczenie złożone	
przez senatora Henryka Górskiego.	148	przez senatora Mariana Pośrednika.	174
		Oświadczenie złożone	
		przez senatora Mariana Pośrednika.	175
		Oświadczenie złożone	
		przez senatora Wojciecha Skurkiewicza	176
		Oświadczenie złożone	

przez senatora Wojciecha Skurkiewicza177	Oświadczenie złożone
Oświadczenie złożone	przez senatorów
przez senatorów Wojciecha Skurkiewicza	Grzegorza Wojciechowskiego
oraz Grzegorza Wojciechowskiego.178	oraz Wojciecha Skurkiewicza184
Oświadczenie złożone	Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Szewińskiego.179	przez senatorów
Oświadczenie złożone	Grzegorza Wojciechowskiego
przez senatora Edmunda Wittbrodta180	oraz Wojciecha Skurkiewicza185
Oświadczenie złożone	Oświadczenie złożone
przez senatorów	przez senatorów
Grzegorza Wojciechowskiego	Grzegorza Wojciechowskiego
oraz Wojciecha Skurkiewicza181	oraz Wojciecha Skurkiewicza186
Oświadczenie złożone	Oświadczenie złożone
przez senatorów	przez senatora Jana Wyrowińskiego188
Grzegorza Wojciechowskiego	Oświadczenie złożone
oraz Wojciecha Skurkiewicza183	przez senatora Adama Ździebłę189

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Opracowanie: Biuro Prac Senackich Kancelarii Senatu;
Redakcja techniczna: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu.
Nakład 90 egz. ISSN-0867-261X

